

EREN ERDEM

Din Elbisesini Tersten Giyenler

NURJUVAZİ

Toplatılması istemiyle dava açılan o kitap!

Geliştirilmiş ve gözden geçirilmiş 6. Baskı

DESTEK @ARAŞTIRMA

EREN ERDEM

NURJUVAZİ

DİN ELBİSESİNİ TERSTEN GİYENLER...

NURJUVAZİ
EREN ERDEM

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Editör: Tansel Mumcu
Sayfa Tasarım: Çelebi Şenel

DESTEK YAYINEVİ: 283
ARAŞTIRMA: 90

Destek Yayınları: Kasım 2012
Yayıncı Sertifika No: 13226

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

© Destek Yayınevi
İnönü Cad. 33/4 Gümüşsuyu Beyoğlu / İstanbul
Tel:(0212) 252 22 42
Fax:(0212) 252 22 43
www.destekyayinlari.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/ DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari

www.facebook.com/erenerdemgayya

www.twitter.com/erenerdem_

Eren Erdem kimdir ?

İstanbul doğumlu yazar, ilk ve ortaöğrenimini İstanbul'da tamamlamıştır. Uzun yıllardır, İslam ilimleri üzerine çalışan, konunun uzmanları ile eğitim sürecini tamamlayıp, akabinde çalışmalar yapan yazar; üniversite eğitimini yarıda bırakmıştır. Yaklaşık 11 Yıllık Kuran çalışmalarını, akademik çevrelerde yaptığı konferans ve seminerler ile halka anlatan yazarın 6 kitabı mevcuttur.

Gayya Karanlığından Kuran Aydınlığına, Abdestli Kapitalizm, Nurjuvazi, İslam ve Kapitalizm (kolektif) ve Şeytan Evliyaları adlı kitapları büyük ilgi gören yazar, birçok televizyon programına katılmış, çok sayıda gazete, dergi ve yazılı basın aracına söyleşiler yapmıştır.

Halen daha bağımsız yazarlık hayatına devam etmektedir.

İstanbul'da yaşayan yazarın kitapları;

1. Gayya Karanlığından Kuran Aydınlığına - 2010
2. Abdestli Kapitalizm - 2010
3. Nurjuvazi - 2011
4. İslam ve Kapitalizm (Ortak kitap: R. İhsan Eliaçık, Eren Erdem, Hakkı Yılmaz ve Yılmaz Yunak) – 2011
5. Şeytan Evliyaları – 2011
6. Selman'ı Pak – 2012
7. Riya Tabirleri - 2012

Haramla beslenmiş vücut cennete giremez

(Hz. Muhammed)

'Kulların sabaha çıktıkları hiçbir gün yoktur ki, iki melek inip biri:
"Allah'ım! İnfak eden kimsenin infak ettiği malın yerine daha iyisini ver!'
Öbürü; "Allah'ım! Mal biriktirenlerin malını yok et!'demesinler...

(Hz. Muhammed)

"Ademoğlunun iki vadi dolu altını olsa üçüncü vadinin de kendisinin olmasını ister. Ne var ki insan oğlunun ağzını ancak toprak doldurur. Yine de Allah tevbe edenin tevbesini kabul eder."

(Hz. Muhammed)

"Kim şatafatlı elbise giyer ve şaşalı binite binerse, Allah ondan yüz çevirir. Her ne kadar kerim davransa bile..."

(Ebuzer Gıffari)

Eğer toprak yemeyi becerebilirsen onu ye de, iki kişiye dahi olsa emir olmaktan kaçın. Mazlumun ve sıkışık durumdaki kimselerin bedduasından sakın.

Çünkü onların duaları ile Allah Teâlâ arasında perde yoktur"

(Selman'ı Farisi)

Zihinlerde başlayan değişim

Şehrin surlarını kuşattığında...

Bırakın! Değişsinler...

GİRİŞ

DİN(İ)DAR KAPİTALİZM

Haramla beslenen vücut, Cennete giremez.

(Hz.Muhammed)

16.05.1998 Yılında Amerikan Senatosunda 41 oy'a karşı 375 oy ile kabul edilen bir tasarı ile, küresel manşetler değişmişti.(Bkz. Cumhuriyet / 16. 05.1998) İlgili tasarıya göre, ABD senatosu "Dine baskı yapan ülkelere yaptırım uygulanması" yönünde bir taslak söz konusu hale geldi.

İlgili taslağa göre "dine baskıyı izleme bürosu" kurularak, belirli aralıkla çeşitli toplantılar yapıldı. İlk toplantıda "George Bush" öncülüğünde, kurulun başkanı; Rabbi David Saperstein adlı Yahudi getirildi. Kendisinin Yahudi olması elbette sorun değildi. Ancak, biraz araştırdığınızda bu kişinin sadece Yahudi olmadığını, aynı zamanda bir Siyonist olduğunu da göreceksiniz.

Bu hususta önemli tespitler yapan, Türkiye'nin yetiştirdiği önemli kalemlerden "Mustafa Yıldırım"ın o can alıcı tespitlerine göz atalım;

ABD dünya dinlerinin babasıdır

"İlginç olan şey, bazı batılı aydınların biz Müslümanların zamanda geriye gitmemiz, köklerimize inmemiz ve gelenekleri elden bırakmamamız gerektiğini düşünmeleri ve bizim genç insanlarımızın da bu ithal 'kaynağa dönüş' fikrinden oldukça etkilenmeleridir. (..) Niçin Batı kendi kaynaklarına, bu kaynaklar her neyseler, dönmüyor?" Amir Taheri[1]

Olaylardan bir sonuç çıkarmak gerekirse: İlk anda dünyada yerleştirilmek istenen yeni düzenin, demokratik bir düzen olacağı sonucuna varılabilir. Bu düzen içinde dünyanın tüm ülkelerinde devletler merkezi otoritelerini yitireceklerdir. Olabildiğince etnik ayrıma uğramış küçük eyaletlere ayrılmış ülkelerde tarihsel partiler eriyecek, vakıflardan, düşünce topluluklarından, ticaret odalarından, insan hakları denetim örgütlerinden oluşan bir siyasal yapı oluşacaktır. Bu oluşumlar, doğrudan doğruya ABD'nin siyasal partilerine bağlı enstitülere, konseylere, ABD şirket vakıflarına, bağlanacaktır. Ülkelerdeki eğitim kurumları da vakıflaşacak ve ABD akademik dünyasıyla organik bağlar kuracaktır.

Merkezi otoritesini yitirmiş, salt denetleyici kurullara dönüşmüş devlet örgütlerinin yanı sıra ordular da ulusallığını yitirmiş devletlerin savunma gücü olmaktan çıkacak ve ortak güvenlik güçlerine katılacaklardır. Herhangi bir bölgesel başkaldırıya (bu bağımsızlık uğuruna bir başkaldırı da olabilir) karşı anında silahlı müdahalede bulunularak, öncelikle uzaydan denetlenen, yeryüzünde ve uzayda konuşlandırılmış kıtalar arası füzelerle

noktasal olarak vurulmasından sonra ulusal kimliğini yitirmiş paralı askerlerden oluşan ortak güvenlik güçlerince yapılacaktır. Bu eylem yönlendirilmiş kitlelerce de içerden desteklenecektir. Bu son derece ileri(!) projeye engel olabilecek en önemli kurumlardan biri de dinsel kurumlardır. Dünya egemenliğinin kurulmasında engel oluşturacak dinsel çatışmaların önlenmesi için "dinlerarası diyalog"un geliştirilmesiyle birlikte kurumsal yapının da oluşturulması gerekir. En yaygın ve güçlü dinsel kurumlardan başlayarak, tüm dinlere bir yeni merkezi eşgüdüm gereklidir. Eşgüdümün merkezi elbette Washington'da bulunacaktır.

Öncelikle Amerikalılardan oluşturulan bu kurumsal yapı, IRFC(International Religious Freedom Committee/ Uluslararası Din Hürriyeti Komitesi)'dir. Bu komitede şimdilik belli başlı dinlerin temsilcileri bulunmaktadır. Büyük dinlerin altında bulunan mezhep, tarikat oluşumlarının da bir araya gelebileceği, demokratik görünümlü bir ortamda kararlar alabilecekleri kurum ise Dindarlar Parlamentosu'dur.

Uluslararası komite her yıl ülkeler aleyhinde hazırlanan 'din hürriyeti' raporlarını görüşmeye başlamıştır. Komite, din hürriyetini engelleyen ülkelere yaptırım uygulanmasını önerebilmektedir.

Parlamento ise, değişik ülkelerde toplanmaktadır. Parlamentonun güçlendirilmesi için Dinlerarası Diyalog Uluslararası Kongresi, 2000 yılında Washington'da Birleşmiş Milletler çatısı altında gerçekleştirilmiştir.

Son derece düşsel görülen bu gelişmeleri biraz daha yakından incelersek, gerçeğe yaklaşabiliriz. Uluslararası din hürriyeti senaryosunun geçmişi, soğuk savaş yıllarında komünizme karşı oluşturulan ortak savaşım alanında birbirine ilişkilendirilen dinsel örgütlere bağlı kurumsal yapılanmalara dayanmaktadır. Son yirmi yılda bu yapılanma, sosyalist sistemin çökmesiyle birlikte, daha yeni ve daha gelişmiş bir evreye yükseltilmiştir.

Bundan sonraki bölümlerde yakın geçmişin olayları içinde gezinirken, kimi kez Amerika'dan, kimi kez de Ankara'dan bakarak bu senaryoyu çözmeye çalışacağız. Konuları ele aldıkça ve olayları izledikçe, Türkiye'deki gelişmelerin bir rastlantı, sıradan bir "irtica" hareketi olmadığı görülecektir.

İçinde yaşadığımız bu olayları anımsadığımızda, bizimki gibi ülkelerde birbirine benzer olayların sonuçlarını düşünerek, değerlendirme yapıldıkta, gelişmelerin sistem ya da rejim bozukluğuna dayandığı savının gerçeği yansıtmadığı da anlaşılacaktır.

Ayrıca, olaylarda, şu ya da bu yönden, ABD'nin ve Batı Avrupa'nın etkisi de sırıtacaktır. Hele, son yirmi yılın olaylarında "project democracy" örümcek ağının derinliklerinde, ilginç uygulamalarla karşılaşılacaktır.

Din hürriyeti senaryosunun yasallaştırılması

Amerikalı işadamı-misyoner Al Dobra, yabancı ülkede uyguladığı yöntemi şu sözlerle anlatıyordu: "Amacım bir Müslümanı dininden döndürmek değil. (..) Hedefim, önce çürüyecek ve sonra çatlayacak ve büyüyecek , böylece giderek dinlerini sorgulamaya başlayacaklar."[2] Bu sözler, Batı'nın ve özellikle ABD'nin yüzlerce yıllık saldırılarının bir özeti gibi. ABD, elli yıl demokrasi ve hürriyetin patronluğunu yaptı. Bu demokrasi ve hürriyet patronluğu, her nedense kendine karşı politikaları kapsam dışı bırakıyor; gerektiğinde çok partili politik sisteme dahil ülkelerde seçimle gelmiş yönetimleri güç kullanarak ve kan dökerek devirmeye engel olmak bir yana, el altından destekliyordu. Bunu kimi ülkelerde demokrasi ve hürriyet davasına dayanarak ve sözde demokratik sistemi koruma zırhına sığınarak; kimi başka ülkelerde de dinci örgütleri desteklemeyi, hatta bu örgütlerin eğitim etkinliklerine arka çıkmayı, onlara dolaylı ya da dolaysız destekte bulunmayı kutsal bir görev sayıyordu.[3] 1990'dan sonra, ülkeleri komünizm tehdidi ile korkutarak, onlar üstünde siyasal egemenlik kurmak olanaksızlaştı. 1980'lerin başlarında "demokrasi projesi" adıyla başlatılan örgütlenme ve açık müdahale programı, sosyalist bloğun yıkılması üzerine yeni bir araçla donatıldı: "Din Hürriyeti."

Kasım 1996'da, ABD'nin devlet sekreteri Warren Christopher, "Din ve inanç hürriyetini yaygınlaştırmanın Birleşik Devletler'in çıkarlarının artırılmasını sağlayacağı" gerekçesiyle ACRFA (Advisory Committee on Religious Freedom Abroad / Dış Ülkelerde Din Hürriyeti Danışma Komitesi)'yi oluşturdu. Daha sonra devlet sekreterliği görevine getirilen Madeleine Albrigth, Şubat 1997'de komiteyi açıkladı. "Dünyanın temel dinlerinin geleneklerini temsil eden önderler ve hocalardan oluşan," komitenin görevi; "dış ülkelerde din hürriyetinin geliştirilmesi, korunması ve tanıtılması (öğretilmesi); bu konularda Devlet Sekreterine önerilerde bulunması" olarak belirtildi. ABD Başkanı, Danışma Komitesi'ne şu kişileri atadı: Protestanlar Ulusal Birliği'nden Don Argue, Hristiyan Kiliseleri Ulusal Konseyi'nden Joan Brown Campbell, Harvard Üniversitesi'nden Diana L. Eck, Amerika Bahaileri Müşavirler Kıtasal Yönetim Kurulu'ndan Wilma M. Ellis, Öğretim ve Liderlik için Ulusal Musevi Merkezi'nden

Haham Irving Greenberg, Birinci Baptist Kilisesi Papazı James B. Henry, Afrikalı Metodistler Piskoposluğu Kilisesi piskoposu Frederick Calhoun James, Amerika Rum Ortodoks Bölgesi'ni temsilen Antonios Kireopoulos, Amerika Ortodoks Kilisesi'ni temsilen Leonid Kishovsky, Monumental Baptist Kilisesi'nden Samuel Billy Kyles, Emory Üniversitesi'nden Deborah E. Lipstadt, USIP (Birleşik Devletler Barış Enstitüsü)'den David Little, Newark Başpiskoposu Theodore McCarrick, Son Gün Havarileri İsa Kilisesi'nden Russell Marion Nelson, New Meksico Las Cruse piskoposu Ricardo Ramirez, CFR (Dış İlişkiler Konseyi)'den Barnett Richard Rubin, CIA'nın propaganda aygıtı Freedom House'un Puebla Projesi elemanlarından Nina Shea, İndiana Üniversitesi'nden Elliot Sperling, Müslüman Kadınlar Ligi başkanı Laila al Marayati ve Müslüman Amerikalılar Topluluğu başkanı İmam Wallace Deen Mohammed (Wallace Deloney Elijah)[4]

Başkan, İstanbul'dan dini liderle görüşüyor

Adı "uluslararası" ama, kendisi bir Amerikan yasası olması gereken "Uluslararası Din Hürriyeti" yasası çalışmaları sürdürülürken, din-inanç koruyuculuğuna soyunan ABD Başkanı William Jefferson Clinton, Hıristiyan, Musevi, Müslüman, Bahai, Budist, Hindu temsilcilerle görüşmeler yaptı. ABD'deki cemaat temsilcileriyle yetinmeyen federal devlet başkanı, Papa ile görüştükten sonra, İstanbul Fener Rum Ortodoks Kilisesi patriği Bartholomeos ile görüşerek, kurumsallaşmanın derin temellerini attı.[5] Bartholomeos, sonraki yıllarda ABD'nin Din Hürriyeti yasasından yararlanacağını biliyordu.[6]

Çalışmalarını bir yıl sürdüren danışma komitesince, 23 Ocak 1998'de, "Din ve inanç hürriyetinin yayılmasının ABD dış politikasında birincil önceliğe sahip olmasını," Dışişleri bakanlığı bünyesinde bir "Uluslararası Din Hürriyeti Bürosu" kurulmasını sağlayacak yasa taslağı hazırlandı.[7]

Komite yasa taslağı gerekçelerinde uluslararası din yönetiminin gerekçelerini, örgütlenme biçimini, kullanılacak araçları belirliyordu. Bir dizi gerekçeden ikisi, din hürriyeti misyonunu ABD'nin yüklenmesinin gereğini şöyle özetliyordu:

"Din hürriyetinin yaygınlaştırılması ve (bu hürriyetin) baskı altına alınmasına karşı çıkma görevi temel Amerikan değerini içerir ve Birleşik Devletler'in uygun, önemli ve gerekli bir dış politika hedefidir. (..) Birleşik Devletler, evrensel insan haklarına bağlı bir dünya lideri olarak ve değişik

dinsel nüfusa sahip bir ülke olduğundan bütün dinlerin haklarından sorumludur."

ABD'ni tüm dünyanın din işlerinde yetkili kılan komite, bu işlerin temelini de belirledi:

"Din hürriyetini geliştirmenin uygun araçları bir yandan delil toplamayı ve rapor düzenlemeyi, öte yandan da etkin politik önlemlerin (alınmasını) kapsar."

"Politik önlem" teşvikleri ve caydırıcı yaptırımları içermeliydi. Amerika ile düzenli siyasi-ticari ilişkilerde öncelikler elde edilmesi, yardım ve destek görülmesi gibi teşvikler, 1940'ların sonundan bu yana zaten uygulanmaktaydı. "Yaptırım" ise ABD'nin politik egemenlik kurma girişimlerinde uyguladığı bilinen türdendi: "..kapalı ya da açık olarak kınama, (ticari - siyasi) önceliklerden mahrum etme ve caydırıcı ya da zorlayıcı önlemler..."

Komite her ne denli sert önlemlerden yana görünmüyorsa da, ABD yönetimine açıktan silahlı müdahaleler için bir olanak da sağlamaktan geri kalmıyordu. Bu olanak, her yöne çekilebilecek öznel gerekçelerle müdahaleyi de güvence altına almalıydı ki, egemenlik eylemleri kolaylaşsın. Komite bu olanağı şöyle belirtiyordu:

"Ambargo ve benzeri önlemler önerilemez, ancak süre giden derin adaletsizliklere karşı ve yalnızca masum sivillerin temel ihtiyaçlarının karşılanması koşuluyla ambargo uygulanabilir."

Yabancı ülkelerde adaletin sağlanıp sağlanmadığına karar verme yetkisinin bir devletin bir resmi bürosunda kararlaştırılmasına dayandırılmasının olanaksız olması gerekirken, özellikle son on yılın uygulamalarında, Birleşmiş Milletler kararına bile gerek duyulmadan yapılanlar düşünülürse, olsa olsa bir 'çete hukuku'ndan söz edilebilir.

ABD, dış ülkelerdeki misyonlarını, bulundukları ülkelerle ilgili "İnsan Hakları Raporları"nın yanı sıra, "Din Hürriyeti Raporu" hazırlamakla görevlendirdi. 1998 yılında da Amerikan Kongresi'nden devlet sekreterliği (Dışişleri)ne bağlı, "Uluslararası Din Hürriyeti (IRF) Bürosu" ve "Uluslararası Din Hürriyeti Danışma Komitesi (IRFAC)" kurulmasıyla ilgili bir karar çıkartıldı. Yeni kurumlaşmanın gerekçesi olarak ABD'nin kuruluşunun temelinde dinsel kurumların bulunduğunu ve Birleşik Devletlerin dünyada din hürriyetini gözetleyerek yaptırımlarda bulunma hakkı bulunduğu belirtildi.

Büronun başına Vietnam'da görev yapmış deniz pilot yüzbaşı Robert Seiple büyükelçi olarak atandı.[8] Seiple, askerlikten sonra Protestan kiliseler birliğinin yardım örgütü olan World Relief (WR)'in uzun yıllar başkanlığını yapmıştı. Bu yardım kuruluşunun dünyanın çeşitli ülkelerinde 47 şubesi bulunmaktadır. Örgüt asıl ününü Güney Amerika'da CIA işbirliğiyle yapmıştı.

Din ve mezhep temsilcileri komitede

Danışma komitesinin başkanlığında Musevileri temsilen "Religious Action Center of Reform Judaism (Musevilik Reformu Dinsel Eylem Merkezi) Başkanı Haham David Saperstein getirildi. Başkan yardımcılığını George Washington Üniversitesi Hukuk Merkezi Dekanı Michael K. Young üstlendi. Etik ve Halk Politika Merkezi Başkanı Elliot Abrams, Bulgaristan'ın demokratikleştirilmesine bazı partileri desteleyerek önemli katkıda bulunmuş olan AEI (Amerikan Girişimciler Enstitüsü) Başkan Yardımcısı John R. Bolton, Birleşik Devletler Bahai Milli Ruhani Cemaati Dış İlişkiler Sekreteri Firuz Kazemzade, Newark Piskoposu Theodore McCarrick, CIA'in propaganda aygıtı Freedom House'un Din Hürriyeti Merkezi yöneticisi Nina Shea, Washington Yüksek Mahkemesi yargıcı Charles Z. Smith ve MWL (Muslim Women's League /Müslüman Kadınlar Ligi) eski başkanı Leyla El Marayati üyeliklere atandı.[9]/[10] / ABD yönetimi, "hürriyet" sözcüğünün ad olarak alan özerk komiteler oluştursa da, denetimi elden bırakmayacağı komite üyelerinin kimliklerinden anlaşılıyor. Din işleriyle ilişkili olmasından şu ya da bu din adamının, ya da bir hukukçunun ülkelerin geleceğine yönelik olarak askeri müdahaleyi de kapsayacak kararlar alacak bu komitede denetimi sağlayacak yetkinlikte, Elliot Abrams gibi deneyimli bir operatörün bulunması kaçınılmazdır. Elliot Abrams, Nikaragua-Iran-Contra operasyonunda ve birkaç yıl süren Venezuela "project democracy" ön uygulaması sonucunda, 2002 baharında, seçilmiş devlet başkanına karşı askerlerin de karıştığı darbe operasyonunda hep yönetici konumda bulunmuştur. Elliot Abrams, Türkiye (1984), Panama (1985), Nikaragua (1986), Honduras (1986) uygulamalrında görev almıştır.[11] İran-Contra operasyonunu yöneten üçlü eşgüdümcüden biri olan Reagan'ın Dışişleri Bakan Yardımcısı Abrams, "gladyatör" olarak ün salmıştır. Onun işi özellikle Orta Amerika'daki ABD bağlısı diktatörleri desteklemek olmuştur.[12] ABD tarafından eğitilen ölüm taburları, El Salvador'da sivil halkı, silahsız köylü kitlelerini, işkenceden geçirmiş, ırza

saldırmış ve toplu kıyım gerçekleştirmişlerdi. Birleşmiş Milletler Araştırma Komisyonu, yalnızca El Salvador iç savaşında 22.000 olay arasında ABD tarafından desteklenen diktatörün adamlarının yarattığı olayların oranını %85 olarak saptamıştır. ABD yanlısı katliamcıların silah masrafları büyük oranda kokain ticaretiyle karşılanmıştır. ABD soruşturma komisyonu ve CIA müfettişlerinin raporlarıyla ortaya çıkan ve doğrudan Reagan'ın onayını içeren bu kirli işlerle ilgili soruşturmada yalan ifade veren Abrams'ı George Bush tarafından bağışlanarak hapis yatmaktan kurtulmuştu.[13]

Cumhuriyetçilerin en önemli adamı Elliott Abrams, Demokratların Başkanı Clinton tarafından Din Hürriyeti Komitesi'ne atanmıştı. 2001 yılında George Walker Bush Jr., başkan olunca, Abrams, Milli Güvenlik Komitesi'nin Demokrasi, İnsan Hakları ve Uluslararası Operasyonlar bölümünün başına getirilmiştir. Abrams'ın ilk işi deneyimine uygun olmuş ve Venezuela'da askeri darbe örgütlemek olmuştur.[14]

Dünyanın dininden sorumlu komite başkanı Haham David Saperstein ise, İsrail destekçisi yahudilerin en önemli örgütü ADL (Anti Defamation League of B'nai B'rith) ve AIPAC yöneticilerindendir. Reagan demokratlarını barındıran AEI (American Enterprise Institute) Başkan Yardımcısı John R. Bolton ise 1990'da Bulgaristan iç siyasetinin yönlendirilmesinde görev almıştır.[15]

Al-Marayati Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı

Komitenin en dikkat çekici bir başka üyesiyse Leyla al-Marayati idi. Marayati, ABD'yi Pekin ve Varşova Dünya Kadınları toplantılarında temsil eden delegelerden biriydi. Leyla El Marayati, bu toplantılarda Türkiye'yi dindarlara baskı uygulamakla, barbarlıkla suçlamış; Avrupa Güvenlik ve İşbirliği İnsani Boyutlar Konferansı'nda Recep Tayyib Erdoğan'ı savunmuş ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Müslüman subayları ordudan attığını ileri sürmüştü.

Merve Kavakçı olayında Türkiye'yi kaba bir dille suçlamaktan geri kalmayan Leyla al-Marayati, kadınları Türkiye'yi protesto etmeye çağırmıştı.[16] Marayati, SUM (Sisters United for Merve) yani, "Merve için birleşmiş kızkardeşler" örgütünü kurmuş, Akev (Whitehouse) önünde gösteriler düzenlemiş, direniş çağrısında bulunmuş ve Batı dünyasını Türkiye'ye karşı kışkırtmaya çalışmıştı. Leyla Al-Marayati'nin eşi Salam al-Marayati, Müslüman Halk İlişkileri Konseyi ve Güney Kaliforniya İslam Merkezi yöneticisidir. Hizbullah'ı destekleyen çıkışlarıyla ünlüdür. 1998

yılında ABD başkanınca Karşı Terör Komitesi'ne üye olarak atanmasının hemen ardından başlayan tepkiler üzerine komiteden çıkartılmasıyla adından çok söz ettirmişti.[17]

William J. Clinton tarafından 'Büyükelçi' sanı verilen Robert Seiple yönetimindeki Din Hürriyeti Bürosu, hızla çalışmaya başladı. ABD dışişleri sekreter yardımcılarından Harold Hongju Koh'un Temmuz 1999'da Türkiye ziyaretinde belirttiği gibi, 'din hürriyeti' sorunlarını yerinde dentlemekle yükümlü olan Seiple, Kasım 1999'da Türkiye'ye geldi ve Başbakan Yardımcısı tarafından kabul edildi.

1999 Ülkeler Din Hürriyeti Raporları, 9 Eylül 1999'da ABD senatosuna sunuldu. Raporlarda, ABD'nin kendisi dışında tüm ülkelerde yapmış olduğu gibi, ülkelerin nesnel koşullar hiçe sayılarak ülkelerin iç işlerine şu ya da bu şekilde müdahale etmenin sözde gerekçeleri de yaratılmaya başlanıyordu.

Kendi ülkelerinin iç düzenine muhalif olan gruplar, ABD gibi bir kurtarıcı bulmuş olmaktan mutlu olduklarından, yaşadıkları ülkelerini Amerikan misyonerlerine ihbar etme fırsatını kaçırmamalarının yanında, dünya egemeni olarak gördükleri ABD devlet aygıtı tarafından desteklenmekten de son derece hoşnut kaldılar.

Amerika'da yerleşik İslam dernekleri de bu fırsatı kaçırmadılar. Hamas sempatizanı olarak bilinen ve direktörlüğünü eski IAP(Islamic Association for Palestine) elemanlarından Nihad Awad'ın üstlendiği CAIR (Councill on American Islam Relations/Amerika İslam İlişkileri Konseyi)'in başını çektiği diğer Amerikan Müslümanı örgütlerinin temsilcileri büroyla yaptığı aylık toplantılarda ve Dışişleri Sekreteri Madeleine Albrigth'la yaptıkları toplu görüşmelerde Türkiye'de dindarlara baskı yapıldığını, Merve kavakçı olayını örnek göstererek belirtmekle yetinmeyip, ABD'nin Türkiye'ye baskı yapmasını, hatta ekonomik yaptırımlar uygulamasını istemekten geri durmamışlardır. Bu girişimlerin ilk sonuçları Din Hürriyeti Türkiye Raporu'nda görüldü ve Şubat 2000'de ABD' Senatosu'na sunulan 1999 Türkiye insan Hakları Raporu'nda somutlaştı.

İnsan Hakları Raporu'nda Merve Kavakçı'nın izinsiz olarak "başka bir ülkenin vatandaşı" olmakla suçlanıp T.C vatandaşlığından çıkarıldığı belirtildi. Birleşik Devletler'in resmi belgesinde, ne ilginçtir ki; bu başka devletin 'ABD' olduğu yazılmamıştı. Aynı raporda Malatya'daki gösterilere yer verilerek, göstericilerin sayısının on bini bulduğu belirtilerek dindarların gerçekten baskı altında tutulduğu ve sayılarının da az olmadığı izlenimi veriliyor ve olayların çatışmaya dönüştüğü de vurgulanarak devletin

baskısının derecesi gösteriliyordu. Aynı raporda Recep Tayyip Erdoğan'ın, "şiir okuduğu için" hapse atılan "İstanbul'un ünlü belediye başkanı" olarak tanıtılması, resmi bir belgede iç siyasete taraf olunduğunu göstermesi bakımından ilginçti.[18]

Din Hürriyeti bürosunun etkisinin raporda en ilginç yansımalarından biri de Fethullah Gülen' den "ılımlı İslami Lider" olarak söz edilmesi ve bu lidere karşı bir kampanya başlatıldığının belirtilmesiydi.

Türkiye'de Hıristiyanlık propagandasının polisçe engellendiği, kiliselere baskı yapıldığı gibi konular ise hazırlanmakta olan kargaşa zemininin ip uçlarını vermektedir.

ABD'ye göre; bazı ülkelerde, özellikle Türkiye'de, dinsel egemenlik peşinde koşmak, o ülkenin egemeni olan devleti yıkma etkinliklerinde bulunarak, egemen devletin sınırlarını, bölgesel din devleti, Osmanlı tipi yeni devlet örtüsü altında yıkmaya kalkışmak, "Din Hürriyeti" ve dahi "İnsan Hakları" kapsamında değerlendirilmektedir. ABD bunu yapmakla yükümlüdür; çünkü çıkarları bunu emretmektedir.

Oysa ABD'yi ne mahallenin cinsi ve cibilliyeti ne de satılacak salyangozun miktarı pek ilgilendirmiyor: Bu nedenle Din Hürriyeti Raporu'nun etkisi olmayacağı gibi bir düşe kapılmak yersizdir. Üç tipik örnek, işin ciddiyetini göstermesi bakımından ilginç olacaktır:

Siyasilerin Gerisinde Kalan Türkiye

Haziran 2000'de toplanan Birleşik Devletler Uluslararası Din Hürriyeti Komitesi'nin Rusya, Çin ve Sudan'ı değerlendirmeye almış ve bu ülkelere yaptırım uygulanmasını istemişti. ABD yönetimi Çin'e yaptırım uygulanmasını reddetmiş ve Amerikan Kongresi de bu isteğe uyarak Çin'e normal ticaret statüsü tanınmasını onaylamıştı.

ABD yönetimi Çin'in cezalandırılmasına karşı çıkarken, Sudan'a ambargo uygulanmasını onaylıyordu. Bu sonuçlardan mutlu olmayan Amerika'da yerleşik Müslüman Örgütleri bir bildiri yayınladılar ve Sudan'daki durumun din hürriyeti sorunu olmadığını, sorunların ayrılıkçı güçlerin ABD yönetimince desteklenmesinden ve ayrılıkçı iç savaşın sürdürülmesinden kaynaklandığını, bu yüzden Sudan'a ambargo uygulanmaması gerektiğini ileri sürdüler.

Aynı örgütler ABD yönetimiyle ters düşmemek için komisyon raporuna karşın Çin'e yaptırım uygulanmamasından söz etmezken, Türkiye hakkında

düzenlenmiş olan "Din Hürriyeti 1999 Türkiye" raporunun değerlendirilmeye alınmasını ve yaptırım uygulanmasını istediler.

Bu örgütlerin arasında yer alan AMC (American Muslim Council /Amerikan Müslüman Konseyi , MPAC (Muslim Public Affairs Councill /Müslüman Halk İşleri Konseyi (ve CAIR de bulunuyordu. AMC, Fazilet Partisi Genel Başkanı Recai Kutan'ın, 1999 sonbahar gezisinin ardından, 2001 baharında yaptığı Amerika gezisinde ev sahipliği görevini üstlenerek, onun konferanslarını düzenlemişti.[19] CAIR ise Türkiye'ye karşı oluşturulan kampanyanın başını çekmiş ve özellikle Merve Kavakçı olayında diğer örgütlerle birlikte ABD Dışişleri Bakanı Madeleine Korbel Albright ile toplantılara katılmış, ABD'nin Türkiye üstündeki gücünü kullanmasını ve baskı uygulamasını istemişti.

Amerika'da yerleşik örgütler, Din Hürriyeti Komisyonu'nun Sudan ile ilgili baskı kararlarına karşı çıkarlarken, onların Türkiye'deki İslamcı dostları sessiz kaldılar. "Amerikan tipi laiklik" isteyen bu çevrelerin suskunluğunun vefa duygularıyla bir ilgisi olup olmadığı bilinmez ama yakın geçmişte olup bitenler bu durumu bir parça aydınlatabilir. **(Dipnotlar "kaynakça bölümü girişindedir.)**

İlginç olan ise, tam bu dönemde; Türkiye'de müşterek bir problem üretilmişti. Bu problemin adı: "Türban problemi" idi.

Müşterek olmasının nedeni; ABD'nin "our boys/bizim çocuklar" dediği odaklar ile, ABD'ye methiyeler düzen din(i)darların ortaklığı çerçevesinde ortaya çıkması hasebi iledir.

Aynı dönem (2000 yılında) Amerikan vatandaşı Merve Kavakçı, hilal içinde Amerika bayrağı olan ve üzerinde;

"Amerika, İslam ve Yeni Milenyum" yazan bir afişin önünde "Georgetown Üniversitesi" yetkililerine bir konuşma yaptı. İlginç olan ise, konuşmacılardan birinin de "Graham Fuller" adlı, CIA Türkiye masası şefinin olmasıydı.

Graham Fuller adlı emperyalist işgalci ile aynı karede poz veren bu güruh, küresel çetenin iştahını kabartmış olacak ki, birkaç ay sonra; New York'ta "Twin Towers" saldırıları gerçekleşti. Ki bu saldırılar, bilim insanlarınca "planlı ve programlı bir ABD operasyonu olarak tarihe geçti."

Ve yeni dünya düzeninin pratik "tamamlama" süreci devreye girdi. Çünkü, yeni müdahaleler "dinsel çerçevede cereyan edecek, bu algı üzerinden hareket edilecekti."

Ve ana slogan; Özgürlük ve Demokrasi oldu...

Bölgede demokratlaşması gereken "radikal bir tip" yaratıp, akabinde alternatifini de üretmek kaidesi ile yeni bir paradigma inşa edildi. Bu paradigmanın ekonomi politiği "Abdestli Kapitalizm", yarattığı sınıf ise "Nurjuvazi"dir.

Akabinde, kapitalizm ile çelişmeyen, emperyalizm ile sorunu olmayan, altı muhafazakar üstü liberal bir tip ortaya çıktı. Bu tip; programlı biçimde "ABD güdümlü cemaatler" tarafından yetiştirildi. Bürokratik kadrolar işgal edildi, destekçiler örgütlendi, bir arada tutuldu...

Şimdi bu kapitalizm nedir diyenler olacaktır. Öyle ki, yıllardır kanını emen virüsü tanımlayamamış bir toplum olma özelliği taşıyoruz.

Efendim, kapitalizmi size uzun uzun anlatmaya kalkarsam, kitap amacından uzaklaşacaktır. Ama şunu söyleyerek belirgin kılmak isterim; "kapitalizm 19 ve 20.yy'ın alnına vurulan damganın ta kendisidir."

Örneğin;

3-6 Haziran 2004 yılında, Milano'da; Uluslar arası Sermayedarları kapsayan bir toplantı yapıldı. Bu toplantının adı; "Bilderberg Toplantısıdır." Toplantıya katılanlar arasında;

Hasan Cemal, Mustafa Koç, Kemal Derviş ve Ali Babacan vardı. Kemal Derviş o dönem CHP, Ali Babacan ise AKP üyesi idi...

23 Aralık 1993 yılında, Cem Boyner öncülüğünde kurulan "Yeni Demokrasi Partisinin" bazı kurucuları şunlardır; Ethem Mahçupyan, Cengiz Çandar, Kemal Derviş, Kemal Anadol...

TÜSİAD merkezli kurulan bu partinin ilkelerinden bazıları şunlardı;

- Sermayedarlar adına Demokrasi kurulacak
- Egemenlik kayıtsız şartsız halka ait olacak,
- Emperyalizme karşı mücadele edilecek...

Ki bildiğiniz gibi Kemal Anadol ilerleyen dönemlerde CHP listelerinden vekil olmuş, hatta "AKP" karşısında keskin muhalefetin öncülerinden biri olmuştur (!)

2002 Yılında, DİSK üyelerinin "insan haklarına saygıyı öğrenmesi için" 550.000 Euro "hibe" veren AB, 2 yıl sonra; MÜSİAD'a 173.701 Euro kadar

hibe verdi. Aynı Yıl "Mazlumder ve ÇYDD" de 40.000 Euro civarında hibeler aldılar. En ilginç olanı ise; Mazlumder'in hibe aldığı "proje" idi; "Din adamlarını, insan hakları konusunda eğitme programı."

Sağcı, Solcu, İslamcı. İnsanlar sokakta kavga ederken, fildişi kulelerde el sıkışanların doldurduğu bir meydana bakıyorsunuz. Saflık aramayın, taharet beklemeyin; ortalık karışık; kimin eli kimin cebinde belli değil...

Yani, savaşın, açlığın, krizin, şifre skandallarının, gözaltıların, zulmün, fakirliğin, ay sonunu getiremeyen emekçilerin "zanlısı bu denklem üzre, kapitalizmdir..."

Tüm bu kaosun mimarı; servetini arttırmak için her yolun mübah gören kodamanlar ve onların yalakalarıdırlar.

Bu topraklarda programlı olacak yürütülen operasyon dahilinde, inancımız yozlaştırılmış; kapitalizme eklemlenmiştir. Lakin bu duruma tepki gösterenler dahi; meseleyi "bu noktada ele alamamaktadır." Yani Türkiye'de; Kuran'a Dönüş söyleminin başını çekenler dahi, mevzunun kapitalizm ile olan ilişkisini göz ardı etmektedirler. Ve İslam, sanki "mülk ve iktidar tekelini" yok etme amacı olmayan bir din muamelesi görmektedir.

Ve en vehim durum ise, tarihsel bozgunculuğun kalesi olan "din maskeli zulüm", muhalif sesleri; irtidat ve dinsizlik yaftası ile etkisizleştirme yoluna gitmiştir.

Bu çalışmamızda, bu odakların cürümleri; dillerine pelesenk edilen ancak hiçbir surette içeriği hakkında fikir edinilmeyen "Kuran"ın mesajı dahilinde eleştiriye tabi tutulmuştur. Bu bağlamda, çalışmamız içerik ve nitelik bakımından, ilgili odakların tabanını davet ve akletmeye çağrı mahiyeti taşımaktadır.

BİRİNCİ BÖLÜM

NURJUVAZİ'NİN KİMLİĞİ

"Kim şatafatlı elbise giyer ve şaşalı binite binerse, Allah ondan yüz çevirir. Her ne kadar kerim davransa bile..."

(Ebuzer Gıffari)

İkiyüzlülüğün Teolojisi: Gülencilik

Sıradan bir kişi değildir.Zeki ve kim ne derse desin ne yapacağını ve nasıl yapacağını çok iyi bilen, amacı için Makyavel taktiğini çok iyi kullanan, dinsel deyimle takıyyenin her türüne başvuran bir kişiliktir. (M.Emin Değer)

Emin Değer'in bu önemli tespitini zamanın bel'am'ları listesinin başını çeken Fetullah Gülen'in şu cümlesi ile tamamlayalım;

"Cihad yüce bir duygudur!"

Fakat ne hikmetse cihad, Irak'ta insanların ırzını pazara çıkartan ABD'ye karşı yapılmaz. İsrail'e karşı yapılmaz. Ne garip değil mi? Gülenciliğin en riyakar yönü, bu yönüdür.

Evet aynı muhterem 22 Temmuz 1997 günü Yeni Yüzyıl gazetesine verdiği mülakatta şu sözleri sarf etmişti;

"Amerika dünya gemisinin dümenindeki bir milletin adıdır.."

Ve devam ediyor;

"Amerika çökse de dünya da yine dengeler olacak. Ama şimdi dünyanın dengesinde önemli bir unsur olarak ve demokratik felsefesiyle oturmuş bir ülke sarsılırsa, dünyada çok ciddi kargaşa yaşanır. Onun için, bakın Amerika'nın yarım arpa kadar bizim menfaatımıza desteği yoktur. Buna rağmen, bizim burada bulunmamıza izin veriyorsa, bu bizim için bir avantajsa, bu avantajı sağlıyor demektir..."

Dünya gemisinin kaptanı(!) ABD'nin Dışişleri Bakanlığı Araştırma ve İstihbarat dairesinden Henry Barkey'in 1999 yılında, Washington'da bulunan Army-Navy Club'te gerçekleştirilen bir toplantıda konuşan Hakan Yavuz (F.Gülen'in o gün sağ kolu) ne demişti?

"Baskılardan ve işkencelerden Türk halkı artık bıkmıştır..."

Dünya gemisinin kaptanı (!) ABD'nin yeni demokrasi projesi olgunlaşırken, kaptanın kamarasına sığınmış cuntacıların yarattığı faşizm kullanılıyordu. 12 Eylül faşizmi, ABD tarafından olgunlaştırılmış iken, ABD tarafından eleştirilmeye başlamıştı. Tam bu dönem Fetullah Gülen, "küfürler yağdırdığı demokrasinin şemsiyesi altına girdi." Demokrasi havariliğine soyundu...

Aynı Gülen, kaleme aldığı anılarında "Mekke'de herkesi sivri sinekler sokarken, kendisini sokmamalarının nedenini ulvi anlamlara bağlıyordu."

Halbuki, sivrisineklerin kan emdiğini, kansızları doğal olarak sokmayacaklarını unutmuş gibiydi bu sözleri sarf ederken...

O günlerde medyaya yansıyan görüntülerde dillerde dolaşan baş savunma "Firavun sarayındaki Yusuf (Fetullah Gülen) savunmasıydı." Gülencilere göre, onlar Yusuf peygamberin misyonunu üstlenmişlerdir.

Fakat, ABD; eğer bir Mısır Firavunu ile mukayese edilecekse, bu Yusuf peygamberin muhatap olduğu Firavun'dan ziyade, Musa peygamberin muhatap olduğu bir Firavun olabilir. Çünkü Yusuf Peygamberin muhatap olduğu Firavun, halihazırda adalet arayışı içinde olan biridir. Dolayısı ile Yusuf peygamber ile yumuşak bir muhabbetleri olmuştur.Lakin zorba-zalim Firavun karşısında Hz.Musa; düzene itiraz eden bir devrimci olarak görülür. Bu netlik çarpıtılarak, Dünya gemisinin kaptanı(!) ABD, aklanmaya çalışılmaktadır. ABD'ye biçilen demokratik felsefe elbisesi bunun bir delilidir. Gülencilere göre ABD, demokratik bir ülkedir. Adalet arayışı içindedir...

O günlerde birçok farklı cemaat Gülen'i itikadi olarak hedef almıştı. Tamamı tasfiye edildi, bir şekilde zarar gördü. Bunların en meşhuru Ömer Öngüt hocadır. Hakikat dergisinin Kasım 1996 sayısını bulursanız, "Narcılar(Ateş Ehli) başlıklı yazıları okumanızı öneririm..."

Onlar ahiret karşılığında dünya hayatını satın alan kişilerdir (Bakara Suresi 86) ayet ekseninde Öngüt hoca çok ciddi eleştiriler yöneltmiştir. Yakın dönemde de, "Dinler Arası diyalog" safsatasına eleştiriler getiren Cüppeli Ahmet'in akıbetini biliyoruz. Malum, Dinler arası diyalog adlı Vatikan palavrasına, "Yahudi ve Hristiyanlar ile ilgili ayetleri, Hz.Peygamber dönemine indirgeme sapıklığına" yönelik eleştirileri nedeni ile Cüppeli Ahmet cezaevine tıkıldı.

Dokunan yanıyor.

Ama dokunmaya devam etmeli. Çünkü Allah ve Resulü'ne karşı sorumluluk bilinciyle hareket eden her Müslüman, bu tür "küfürbaz" cenahlara karşı dik duruş sergilemelidir.

İŞSİZ KALEMLERİN SIĞINAĞI: GÜLEN

Geçtiğimiz günlerde ABD'de ikamet etmekte olan Fethullah Gülen'in yeni çıkan kitabının tanıtımı için bir panel düzenlendi. Panelin konuşmacıları, Ali Bulaç, Mehmet Altan, Şahin Alpay idi.

Paneli Gazeteciler ve Yazarlar vakfı tertip etmiş. Fethullah Gülen'de bir mesaj yollayıp, teşekkürlerini iletmiş...

Star Tv'den ayrılan Mehmet Altan, Zaman Gazetesi'ne mi geçecek ? Bir süre önce "gündemden uzunca bir süre düşen" şarkıcı İbrahim Erkal'da "Fetullah Gülen'e ait bir şiiri yeni albümünde seslendirdi." İşsiz kalan, dara düşen, gündem dışı kalan herkesin can simidi; Fetullah Gülen...

GÜLEN KİMDİR ? NECİDİR ?

ABD'li öğretim üyesi eski FBI danışmanı Paul L. Williams 2010 nisanında Fethullah Gülen hakkında önemli bir makale kaleme aldı. Siyonizm karşıtı olarak tanınan ve yanlış politikalar yüzünden ABD'nin başına bela açtığını savunan Williams'ın makalesinin ardından Fethullah Gülen'in yaşadığı Pennsylvania'da yayın yapan sağcı gazete Pocono Record, Gülen'in kaldığı çiftliğe giderek çiftliğin görüntülerini çekip yayınladı. Görüntüler Türk basınında da yansımıştı.

Gülen'in lise diploması bile bulunmuyor

Makaleyi yazan Williams 29 Nisan'da makalesinin ikinci bölümünü yayınladı. Oldukça sert bir dili olan makalede Williams "CIA'nın uzun yıllardır Gülen'i desteklediğini" yazmıştı.

Williams'ın "Evrensel Hilafet Pennsylvania'dan mı Çıktı? CIA Bir İslamcının İhtiyaçlarını Mı Karşılıyor?" başlıklı yazısına göre: "Dünya üzerindeki en sinsi ve etkili İslamcı' olarak adlandırılan Fethullah Gülen, CIA eski ajanı Graham Fuller ve Birleşik Devletler Dışişleri mensupları sayesinde daimi oturma izni aldı ve Pennsylvania'daki kalesinde artık ömrünün sonuna kadar rahattı".

Fetullahçıları CIA finanse ediyor!

Williams yazısının ilginç suçlamalarda bulunduğu için yayınlayamadığımız bölümünde, "CIA'nın bir dönem uyuşturucu kaçakçılığından elde ettiği paralarla Fethullah Gülen'i finansa ettiğini" iddia edecek kadar ağır ifadeler kullanmıştı.

Yazar CIA'nın neden Gülen'i desteklediği sorusunu ise; "Gülen bu parayla gelişmekte olan ülkelerin petrol ve doğal gaz rezervlerini kontrol altına alabilmek için Özbekistan, Azerbeycan, Kazakistan, Türkmenistan ve yeni kurulan Rus cumhuriyetlerinde radikal medreseler ve cemaatler kurdu." Şeklinde yanıtlamıştı.

CIA eski ulusal istihbarat konseyi başkan yardımcısı Graham Fuller, Gülen'in daimi oturma izni başvurusu için tavsiye mektubunu bu işte bu

nedenle veriyor. Fuller şu anda düşünce kuruluşu RAND için danışmanlık yapıyor. Kuruluşun diğer danışmanları arasında dışişleri eski bakanları Henry Kissinger ve Condoleeza Rice, savunma eski bakanı Donald Rumsfield, savunma ve enerji eski bakanı James Scheslinger da bulunuyor. Savunma Bakanlığı için analizler yapan sözde "düşünce kuruluşu" RAND, bir CIA hareketi damgasını taşıyor. Fuller geçmişte, diğer radikal İslamcı hareketlere müsaade etmesiyle de tanınıyor. Tebliğ Cemaatini "halka öğütler veren barışçı ve apolitik bir hareket" olarak değerlendiriyor. Şeyh Mübarek Gilani, Tebliği Cemaati misyoneri olarak 1969 yılında Birleşik Devletler'e getiriliyor. On yıl sonra Cemaat ül Fukra'yı kurdu ve islamcı militer yapılanmaları ülkenin her yerine yayılıyor.

Yahudi ve CIA şefi Abromowitz de yer alıyor

Williams yazısında Fethullah Gülen'e referans veren diğer ABD'li isimleri de şöyle eleştiriyor: "Ama Gülen'in başvurusu için sadece Fuller değil dışişleri eski bakan yardımcısı Marc Grossman ve ABD'nin Türkiye eski büyükelçisi Morton Abramowitz de tavsiye mektubu yazıyor. Onların tavsiye mektuplarının içeriği daha şaşırtıcı ve rahatsızlık uyandırıcı görünüyor."

Williams yazısının sonuna şöyle de bir not düşüyor: "Yazıları takip etmeye devam edin. En kötüsü daha gelmedi."

Rusya iç Güvenlik Örgütü FSB Başkanı Nikolay Patruşev, 17 Aralık 2002'de Türk basınında yer an açıklamasında, gerçekleştirdikleri en başarılı etkinlikler arasında "Türk casusların deşifre edilmesini" de sayıyordu. FSB Başkanı 2002 yılı etkinlik raporunda Fetullah Gülen okullarında çalışan öğretenlerin casusluk faaliyetlerinin deşifre edildiğini belirtiyordu. FSB Başkanı açıklamasında: okulların sahibi konumundaki Tolerans, Serhat ve Ufuk vakıflarının isimlerini veriyordu.

Bunun üzerine Rusya'nın Başkırdistan Özerk Cumhuriyeti'nde Fethullah Gülen okullarındaki 10 öğretmen Haziran 2003'te sınır dışı ediliyordu. Ayrıca Başkırdistan Milli Eğitim Bakanlığı'nın sınır dışı edilen öğretmenlerin görev yaptığı okulu kuran "Serhat" vakfı ile tüm anlaşmalarını iptal ettiği de belirtiliyordu. Bu olaydan sonra, Buryatya Cumhuriyeti'nde de, Fetullah Gülen okulu hakkında soruşturma başlatılıyordu.

Milliyet gazetesi Moskova muhabiri Cenk Başlamış, 7 Eylül 2003 tarihli haberinde, Rusya'da Fetullah Gülen okullarının temsilcisi

konumundaki Tolerans Vakfı Başkanı Mustafa Kemal Şirin'in sınır dışı edildiğini duyurmuştu. Haberde: "Şirin, hafta içinde Rus havayolları Aeroflot'a ait bir uçakla geldiği Şeremetyova-2 Havaalanı'ndan giriş yapmak istedi, ancak pasaport kontrolü sırasında "Rusya'ya girişi yasak olduğu" gerekçesiyle ülkeye girişine izin verilmedi. Yasaları çiğnediği gerekçesiyle Rusya'ya girişi 5 yıl yasaklanan Şirin, geceyi havaalanında geçirip, ertesi gün Türkiye'ye gönderildi. Tolerans Vakfı Başkanı Şirin, Rusya'nın Türk okullarıyla bağlantılı olarak şimdiye kadar sınır dışı ettiği en üst düzeydeki temsilci" deniyordu.

HUBEL'İN DİRİLİŞİ

İslam'ın ortaya çıkışından önce Mekkeliler putperest olmakla birlikte, aslında mutlak kudret sahibi, yüce ve tek bir Allah düşüncesine de sahiptiler. Putlar ise Allah'la aralarında aracı durumundaydılar. Merak duygusu, tabii olarak çok az sayıda insanı kendisine çeken Hıristiyanlık, Zerdüşt ateşperestliği gibi "yabancı" dinlerin ve Ateizm vb. felsefî düşüncelerin girişini kolaylaştırıyordu. Ne tuhaftır ki, bu insanlar arasında hiç beklenmeyen bir hoşgörü vardı. Nitekim, aynı aile farklı dinlerden bireyleri barındırabiliyordu. Dahası, Ka'be'nin çevresinde, Arabistan'ın çok sayıda kabilesini temsil eden yüzlerce put bulunuyordu. Ka'be'nin iç duvarlarına işlenmiş resimler arasında İbrahim (AS)'i, İsmail (AS)'i, İsa (AS)'yı, Meryem'i tasvir eden resimler de bulunmaktaydı. (bkz. Peygamberimizin Hayatı / Prof.Dr.İhsan Süreyya Sırma, 51)

Mekke toplumu, alıntıda belirtildiği gibi; Allah'ın varlığını kabul eden, hatta İbrahimi ritüelleri uygulayan ve diğer tüm dinlere hoşgörü ile yaklaşan bir toplumdur. Bölgesel oligark yönetimin, ticari kaygılar nedeni ile bütün dinlere hoşgörü ile yaklaşması, bugünün kapitalist elitlerinin tutumuna yakındır. Lakin Allah Resulü'ne neden karşı çıktıklarını ise, vahyin şu gerçeği bilinmeksizin anlaşılamaz;

(BAKARA suresi 219. ayet) Sana neyi infak edeceklerini/vereceklerini sorarlar. De ki ; ihtiyacınızdan artanın tamamını...

Yani Allah Resulü, eğer bugün yaşanan dini insanlara tebliğ etmiş olsaydı, bu "küresel kapitalizmi rahatsız etmediği gibi, Mekke putperestlerini de rahatsız etmezdi."

Bu bağlamda şunu söylemek mümkün olacaktır;

Socrates nasıl felsefeyi gökyüzünden yeryüzüne indirdiyse, Allah Resulü de dini göklerden yere indirmiştir.

Dolayısı ile, hali hazırda inanan bir topluma; yeni bir bakış açısı kazandırmış, onların prangalarını kırmayı hedeflemiştir.

Mekke'li putperestler için Hubel ve diğer putlar; birer Allah'a yaklaşma aracıydı;

(ZÜMER suresi 3. ayet) Gözünüzü açıp kendinize gelin! Arı-duru din yalnız ve yalnız Allah'ındır! O'ndan başkasını veliler edinerek, "biz onlara, bizi Allah'a yaklaştırmaları dışında bir şey için kulluk etmiyoruz." diyenlere gelince, hiç kuşkusuz Allah onlar arasında, tartışıp durdukları konuyla ilgili hükmü verecektir. Şu bir gerçek ki, Allah, yalancı ve nankör kişiyi iyiye ve güzele kılavuzlamaz.

(NİSA suresi 51. ayet) Görmedin mi şu kendilerine Kitap'tan bir pay verilmiş olanları? Puta, tâğuta inanıyorlar; küfre batmışlar için, "Bunlar inananlardan daha doğru yoldadır!" diyorlar.

(ANKEBÛT suresi 17. ayet) "Allah'ın dunundan; bir takım putlara tapıyorsunuz, yalan/iftira üretiyorsunuz. Sizin Allah dışında kulluk/kölelik ettikleriniz size hiçbir rızık veremezler. Rızkı Allah katında arayın; O'na kulluk edin, O'na şükredin. O'na döndürüleceksiniz."

Özellikle Ankebut Suresi 17. ayette dile getirilen "dunillahi" ifadesi çok ilginç bir anlam içerir. İlgili kavram; Allah'ın astlarından manasına gelir. Yani "dikey bir hiyerarşi içerisinde, kul ile Allah arasında yer edinmiş unsur" manasındadır.

(BAKARA suresi 165. ayet) İnsanlar içinde öyleleri vardır ki, Allah dışında bazılarını Allah'a eş tutarlar da onları Allah'ı sevmiş gibi severler. İman sahipleri ise Allah'a sevgide çok kararlı ve taşkındırlar. Zulme saplananlar, azabı gördüklerinde tüm kuvvetin Allah'ta bulunduğunu, Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu fark edeceklerini anlayabilseler!

(AHKAF suresi 28. ayet) Allah'ın yanında yakınlık sağlamak için edindikleri ilahlar, onlara yardım etseydi ya! Tam aksine, onlardan uzaklaşıp kayboldular. Bu, onların yalanları, uydurup durduklarıydı.

(YÂSÎN suresi 74. ayet) Kendilerine yardım edilir ümidiyle Allah'tan başka ilahlar edindiler.

İlgili ayetlerde belirtildiği gibi, şirkin ön koşulu; Allah'a inanmak, ve O'na yaklaştırdığı iddia edilen aracılar tayin etmektir. Bu aracılar vasıtası ile Allah'a ulaşmak için gayret sarf etmektir.

Lakin Mekke'de yaşanan din budur.

Hatta bu dinin mensupları namaz kılmaktadır.

Bunun en belirgin delili "Maun Suresi"dir. Maun Suresini mealen incelersek bunu daha belirgin biçimde görebiliriz;

Dini yalanlayanı gördün mü ? / O'na sorsan o da dindarım diyor. Fakat o yetimi iter, uzaklaştırır, bulunduğu duruma terk eder! Ve yoksulu doyurmaya teşvik etmez. / Yoksulu açlığa mahkum eder. Yazıklar olsun o

namaz kılanlara ki! Onlar namazlarının farkında değiller. Gösteriş yapmaktadırlar. Üstelik onlar, en ufak bir yardımı bile reddederler...

Maun Suresi iniş sırasına göre 17. suredir. Bu sure "hicret öncesi, Mekki bir suredir." Yani anlamı şudur; henüz düzenli bir cemaat oluşmamıştır. Henüz, lanetlenecek bir namazın varlığı bile söz konusu değildir!

Peki bu namaz kimin namazıdır ?

(ENFÂL suresi 35. ayet) Onların o evdeki namazı; ıslık çalmak, el çırpmak/engel olmaktan başka bir şey değildir. O halde, inkâr etmekte olduğunuz için tadın azabı.

Bu ayetten anlaşılan, bu namaz "müşriklerin" namazıdır. Ancak bu namaz; ayette belirtilen şekil çerçevesinde "el çırparak" kılınan bir namaz değildir. Ayetteki el çırpma ifadesi, uygulamanın "kuru gürültü" olduğunu gösteren bir benzetmedir. O namaz, bizzat bugün kıldığımız namaz ile aynıdır.

Hele ki, Maun Suresine kadar; hiçbir surede "namaz tarifi yapılmaz." Peki, tarif edilmeyen bir ritüeli uygulayanlar "nasıl olur da eleştirilir ?"

Bu durumun özü şudur; Allah elçisi, bizzat yaşayan bir ritüeli uygulatmış, hali hazırda bilinen, uygulanan bir ritüele "anlam kazandırmak sureti ile" yaklaşmıştır.

Yani, içi boşalmış bir ritüelin içini doldurmuş, o ritüeli bir sembol, anlamlı bir pratiğin ilanı haline dönüştürmüştür...

Buradan da anlıyoruz ki, bu müşrikler; Allah'a inanır, namaz kılarlar. Hatta mallarının 1/40'ını zekat olarak verirler;

(NECM suresi 34. ayet)Malının azını verip, çoğuna cimrice sarıldı.

Vahidi'nin Esbab'ı Nüzul(iniş sebebi)ne göre bu ayet "müşrik Velid bin Muğile" için vahyolmuştur. Ki kendisi malının 1/40'ını veren bir kodamandır.

Dolayısı ile Mekke'de yaşayan din, Allah'ı tanımayan, daha doğrusu Allah'ı reddeden bir din değildir. Bizzat şirk dininin kendisidir.

Tarihsel dialektik gereği yeryüzünde iki dinin var olduğunu söylememiz gerekir. Tevhid ve Şirk dinleri. Tevhid, Allah'ın öngördüğü çerçevede yaşanan dindir. Şirk ise, Allah tanımaz bir putperestlik değil, bizzat Allah'a inanıp; O'na ortaklar koşarak biçimlendirilen dinin kendisidir.

İşte Mekke'nin dini bu paralelde ortaya çıkan bir şirk dinidir.

Ki yukarıda paylaştığım ayetler de bu durumu tasdik etmektedir.

Bu din içerisinde "Hubel", bir ruhu temsil etmektedir. Hubel bir tanrı değildir. Bir temsil, bir niteliktir. Allah'a yaklaştıran bir temsildir.

Kuran yaklaştırıcıları tanımlarken; endad, şüreka, dunillah gibi kavramlar kullanır. Bu kavramların tamamı, Allah'a yaklaştırma özelliği ile donanmıştır. Ki şirk burada başlar.

Esası itibari ile; şirkin biçimlenme süreci, bu psikolojinin altyapısını oluşturan "dikey hiyerarşiden" beslenir. Allah'a yaklaştırıcı güçler(ahbar ve ruhban) tayin etmekteki amaç, insan bilincinde "dikey hiyerarşiyi" kabul edilebilir kılmaktan ibarettir.

Eğer bunu dinsel olarak kabul ettirirseniz, sosyolojik olarak dikta etmeniz mümkündür. Afyon dinin sosyolojik etkisi bu yöndedir.

Ki ortaçağda bu durum ayyuka çıkmıştır. Allah'tan yetki aldığını iddia eden şer odakları, insanlığın kanını emmiş, zulmün başını çekmişlerdir.

Dikey hiyerarşi ve akabinde üst bir sınıfın ortaya çıkışı ile, ezen-ezilen çelişkisinin belirginleşmesi; bu sürecin neticesidir.

Tarihsel şirk, bu çerçevede faaliyet yürütür. Bu çerçevede gelişir ve biçimlenir.

Aktörler her daim aynıdır. Bir bakarsınız ki şirkin "aracıları" taş ve tahtadan, bir de bakarsınız ki; ete kemiğe bürünmüş...

Bu bağlamda, şirk ile tevhidin ayrımını nasıl yapacağımızı bilmeli akabinde, şirki şirk kutbuna, tevhidi tevhid kutbuna oturtabilmeliyiz.

İşte bu belirgin başkalaşmanın orta yerinde Resulullah ne demiştir ?

Bu kadar hoşgörülü olan bu kabileler, neden bu kadar tepki göstermiştir ?

Az önce de belirttiğimiz gibi, tevhidin amentüsü olan bir kelimenin dile gelişi ile baş gösteren nefret, tırmanarak yükselmiştir. Tıpkı bugün olduğu gibi;

(TEĞÂBÜN suresi 1. ayet)

Yusebbihu lillahi ma fiyssemavati ve ma fiyl'ardi lehulmulku ve lehulhamdu ve huve 'ala kulli şey'in kadiyrun.

Göklerdekiler ve yerdekiler Allah'ı tespih ediyor. O'nundur mülk; O'nun içindir tüm övgüler. Her şeye gücü yetendir O.

Allah Elçisine düşmanlığın nedenini şu maddeler ile özetleyebiliriz;

• Tahakküm aracı haline dönüştürülen mülkün bölüşümünü/paylaşımını öngören bir kelam ile ortaya çıkmıştır.

• Hiç kimseye hamd edilemeyeceğini belirtmiş, yani kula kulluğu yasaklamıştır.

Bu duruş, yapısı itibari ile sömürüye taban tabana zıttır. Mekke'de biçimlenen sömürü ve talan sistemi ile tamamen karşıttır.

Bugün ise, Hubel'ler taş ve tahtadan değil. İki ayakları, iki gözleri var. Allah'a yaklaştırdıklarını iddia ederek insanları etraflarına topluyorlar. Etraflarındaki insanların çoğu; edindiği mülkü bir tahakküm aracı haline getiriyor. Çoğu, kıldığı namazdan gafil, çoğu tıpkı Velid bin Muğile gibi 1/40 oranında zekat veriyor.

Ve bu Hubel'ler, fiilen ABD ile işbirliği yapmaktan çekinmiyorlar. Tıpkı, Ebu Cehil gibi.

Yani o gün olanlar, bugün de oluyor. Tek sorun ise, Hz.Muhammed gibi olanların, Ebubekr, Ömer, Ali, Ebuzer, Selman, Ammar gibilerin olmayışı ve azlığıdır...

İhtiyacımız olan, Hubel'in suratına tüküren bir Ebuzer, ya da; Mazdek'li devrimci Selman, hatta 93 yaşında bile Ali ile sefere koşan Ammar gibi bir ruh üretebilmektir.

Bu açıdan meseleyi daha derinlemesine analiz edebilmek için "Din Elbisesini Tersten Giyenler" bölümüne bakalım...

DİN ELBİSESİNİ TERSTEN GİYENLER...

"Haramla beslenmiş vücut cennete giremez."

(Hz. Muhammed)

Abdestli Kapitalizmin ürettiği bir sınıftan bahsediyorum. "NURjuvazi"...

Bir Kur'an insanı olarak, tarih huzurunda; vicdani yükümlülüğümü yerine getirebilme adına, insanımızın hayatına musallat olmuş bir tasallutu deşifre etmek, yer değiştiren "doğru ve yanlışı" gerçek yerine koyabilmek için şunu söylemek gerekir;

(BAKARA suresi 8. ayet) İnsanlar içinden bazıları vardır, "Allah'a ve âhiret gününe inandık" derler ama onlar inanmış değillerdir.

Bu gerçeklikle yüzleşmeksizin irdelenen bir algı, yok olmaya mahkumdur.

Türkiye ve Dünya, kan emici bir talan organizasyonu ile "aşamalı biçimde" sömürgeleştirilmektedir. Bu talan, bizzat; İslam'ın en reel ve somut pratiklerini inkar ve ılga yolu ile yapılmaktadır.

Din elbisesini tersten giyenlerin tarihse zulmü, bugün farklı biçimlerde hortlamış; zihinler prangalanmış, insanımız yaşayan ölüler(Meyyit'i Müteharrik) haline dönüşmüştür.

Bu dönüşüm neticesinde, zulmü görmezden gelen bir algı ortaya çıkmıştır ki; bu algı dahilinde hareket edenlere Kur'an "Cehennem odunu" diye hitap etmektedir.

Bu hususta; takva elbisesi giyme iddiası ile ortaya çıkan nifak şebekelerinin hatırlaması gereken tarihi bir uyarı gündeme gelecektir;

"İnsanların müttaki ve tevbekarlarının dışında, çoğunda hayır yoktur." Ebuzer (Kitabu'z Zühd, 177/791)

Kuran'da takva kelimesinin anılış biçimine baktığımızda; öğüt kelimesi ile birçok yerde beraber kullanıldığı gerçeği ile karşı karşıya geliriz. Takva'nın en büyük alameti, vahiy merkezli imanın; hurafe merkezli şirke galip gelişidir...

Şirk, köken anlamı itibari ile "ortaklık" demektir. Şirket kelimesi de aynı kökten türemiş olup; bir mala iki ya da daha fazla kişinin ortaklığı manasına gelir.

Dolayısı ile "şirk kelimesi ile mülk kelimesi arasında; ilginç bir analoji söz konusudur."

Kuran'a göre ;

(BAKARA suresi 107. ayet) Bilmedin mi ki göklerin de yerin de mülk ve saltanatı yalnız Allah'ındır. Sizin için Allah'tan başka ne bir Velî vardır ne de bir Nasîr/yardımcı.

Yani, mülkte Allah'ın hiçbir ortağı yoktur. Ve yüce Allah, kendisine ait olan mülkü şu biçimde taksim etmiştir;

(NAHL suresi 71. ayet) Allah rızıkta kiminizi kiminize fazlalıklı yaratmıştır. O halde fazlalıklı olanlar, fazlalıklarını verip neden eşit hale gelmiyorlar ? Allah'ın nimetini inkar mı ediyor bunlar ?

Allah'ın nimetini inkar; mülk ve saltanatta "özerklik, fazlalık" talep etmek, bu yolla edinilen mülkün; tahakküm aracı haline dönüşmesi adına çaba sarf etmektir.

Yani, Allah'ın kullarının tamamına ait olan mülkü bireysel servet aracı haline dönüştürüp, edinilen mülkü bir güç haline dönüştürmek ve bu yolla hükmetmek diyebiliriz.

Bu durumun kendisi, Kuran verilerine göre "şirktir."

Ve bu fiile muhatap olanların genel adı; "müşriktir."

Bu hususta, hakikat yolcusu Ebuzer'in şu sözünü zihinlere kazımak gerekir;

"Kim şatafatlı elbise giyer ve şaşalı binite binerse, Allah ondan yüz çevirir. Her ne kadar kerim davransa bile..." (Kitabu'z Zühd, 177/795)

Ve yine aynı mübarek ruh şu şekilde devam eder;

"İki dirhemi olanın hesabı, bir dirhem sahibinkinden çok daha ağırdır." (Kitabu'z Zühd, 177 796)

Kur'an'a göre şirk, "zulmün aziym", yani en büyük zulümdür.

(LOKMAN Suresi 13. ayet) Lokman oğluna öğüt verdi ve dedi; Oğlum, sakın Allah'a şirk koşma! Çünkü şirk, muhakkak zulmün aziym/en büyük zulümdür.

Ayette geçen "zulmün aziym" ifadesi bir kıyas bahsi içerir. Yani zulümler vardır, ve şirk en büyüğüdür.

Zulüm ise; haksızlık, kötülük, haddi aşma, bir şeyi kendisine ait olan yerin dışına koymak, aydınlığın olmaması, cehalet, fısk gibi anlamlara gelir.

Esas ilginç olan ise; Kuran'da "zulm" şeklinde tam 19 kere kullanılan bu kavram, kullanıldığı her yerde; mal biriktirme, mülk edinme ve zenginlikle birlikte anılmıştır.

İşte o ayetlerden bazıları;

(Nisa Suresi 10.ayet)Yetimlerin mallarını yemek sureti ile zulme sapmış olanlar, kesinlikle karınlarına bir ateş yerler ve çılgın bir ateşe yaslanırlar.

(NİSA suresi 30. ayet) Ey inananlar! Mallarınızı aranızda bâtıl bir yolla/tutarsız bahanelerle yemeyin. Kendi hoşnutluğunuzla gerçekleşmiş bir ticaret olursa başka. Kendi canlarınıza kıymayın/intihar etmeyin. Hiç kuşkusuz, Allah, size karşı çok merhametlidir. Kim düşmanlık ve zulümle intihar günahını işlerse onu ateşe sokacağız. Bu, Allah için çok da kolaydır.

(HÛD suresi 117. ayet) Halkı iyilik ve barış sevenler olsaydı, Rabbin o kentleri/medeniyetleri zulümle helâk edecek değildi ya!

Kuran'ın şirke yüklediği sosyolojik anlam çok ilginçtir. Zulmün aziym dediği bu olgu; en büyük zulüm olduğuna göre; etkin bir anlamı olmalı ve kavram tekil değil, çoğul bir etkileşim dairesi içinde bulunmalıdır.

Yani şirk Kuran'ın deyimi ile zulmün aziym olduğuna göre, bu zulmün muhatapları olmalıdır. Çünkü zulüm, mazlumiyet gibi bir netice üretmek durumundadır. Ki kişinin kendisi için "zulüm" ise, zalimin mazlum olabileceğini söylemek gerekir ki; bu olanaksızdır.

Istılahlarda şirk; bir mala iki kişinin ortak olması manasındadır. Şirket kavramı da bu kökten türemiştir. Çok ortaklı mal üzerine kurulan iktidarı temsil eden bu kavram, şirk kelimesinin reel kullanımına da işaret eder. (Lisan'ül Arab ve Müfredat "şrk maddesi")

Şirk; mülk ve saltanatta Allah'a ortaklar tayin etmektir...

Bilmedin mi ki göklerin de yerin de mülk ve saltanatı yalnız Allah'ındır. Sizin için Allah'tan başka ne bir Velî vardır ne de bir Nasîr/yardımcı. (Bakara Suresi 107. ayet)

Bu hususta en çarpıcı örneklerden biri "Leyl Suresi" dahilinse sergilenmektedir;

Leyl Suresi (Gece Bölümü)
İniş Sırası: 9
Beyan edildiği yer: Mekke
Ayet sayısı: 21

1. Ortalığı bürüyüp örten geceye yemin olsun!
2. Ve parıldadığında gündüze,
3. Ve erkek ile dişiyi yaratana,
4. Ki sizin emek değeriniz iç içe geçmiştir/dağınıktır.
5. Kim malını vererek kendisini korursa,
6. Ve bu şekilde en güzeli doğrularsa,
7. Biz ona en kolayı kolay kılacağız.
8. Ama her kim malını vermez, ve malıyla kendisini ihtiyaçsız görürse;

9. Ve bunu yaparak o en güzeli yalanlarsa,
10. Onu da en zor olana hazırlayacağız
11. Ve mezara girdiğinde bakalım o mallar onu kurtaracak mı ?
12. Bakın, bize düşen size yol göstermektir.
13. Ve muhakkak, dünya da ahrette bizimdir.
14. Ben sizi alev saçan bir ateşe karşı uyardım.
15. Ona ancak, gaspçılar-haydutlar girer.
16. Ki o, bu sözü yalanladı ve sırt çevirdi,
17. Korunanlar ondan uzak tutulacaktır.
18. Korunanlar ki, malını dağıtarak arınır!
19. Hemde bir iyiliğe karşılık değil.
20. Sadece Rabbinin yüzü için verir...
21. Ve mutlaka o hoşnut olacaktır.

Leyl Suresi kapsamında, dinin temel mesajı belirginleşmiştir. Bu sureye göre cehennem; gaspçıların/hırsızların durağıdır. Ve istiğnanın, yani "bireyciliğin" kökünde yatan temel psikoloji, mal biriktirmektir...

Bu noktada devreye, tağut ve tuğyan kavramları girer;

Kuran'da tuğyan ifadesi yaklaşık 15 yerde geçer. Kavramsal olarak tuğyan, "'tağî olan", yani haddini aşan manasına gelir. Ancak bu haddi aşma durumu, tek başınalık arz etmez. Tuğyan, haddini aştığı için "fesad çıkartan", yani yeryüzündeki ölçüyü bozan kişi ve kurumlardır.

Fesad, Bakara suresi 30. ayette yufsidu biçiminde kullanılırken, yeryüzündeki meta paylaşımına atıf yapar. Melekler Allah'a; sen yeryüzünde ölçüyü bozarak, birbirlerini öldüren o varlıklarımı halifeleştireceksin der...

Ki bu ölçü Taha suresi 120. ayete göre; mal-mülk-bilgi-yetenek bazında oluşması gereken eşit paylaşımdır.

Şeytan, paylaşımı engelleyendir (bkz. Taha suresi 120).

Henüz Kuran'ın ilk suresinde, "insan mutlaka tağutlaşır/haddini aşar", "Çünkü malıyla kendisini diğer insanlardan üstün/ihtiyaçsız görür" biçiminde bir vurgu yapılır.

Bu durumu Allah Resulü şu şekilde ifade eder;

"Ademoğlunun iki vadi dolu altını olsa üçüncü vadinin de kendisinin olmasını ister. Ne var ki insan oğlunun ağzını ancak toprak doldurur. Yine de Allah tevbe edenin tevbesini kabul eder." (Müslim, Zekat: 39; Dârimî, Rıkak: 62

"Adem oğlunun şunlardan başka şeylerde hakkı yoktur: Oturacağı bir ev, vücudunu örtecek bir elbise, ekmek ve su." (Dârimî, Rıkak: 10)

Ki bu dinin öncüsü, Allah'ın Peygamberi olan Muhammed (a.s.), bu meseleyi şu şekilde içselleştirmiştir;

"Rasûlullah (s.a.v.), vefat edinceye kadar iki gün arka arkaya arpa ekmeğinden doymamıştır." (İbn Mâce, Etıme: 49)

"Rasûlullah (s.a.v.), dünyadan ayrılıncaya kadar ne kendisi nede aile halkı üç gün peşpeşe buğday ekmeğinden doymadılar." (İbn Mâce, Etıme: 48)

"Rasûlullah (s.a.v.)'in ev halkından çok olmadığı için arpa ekmeği bile artmazdı." (İbn Mâce, Etıme: 48)

"Rasûlullah (s.a.v.) peşpeşe birkaç geceyi aç olarak geçirir ailesi de akşam yemeği bile bulamadıkları olurdu. Ekmekleri ise çoğunlukla arpa ekmeği idi." (İbn Mâce, Etıme: 48)

Bu denli sıkıntılar içinde büyüyen İslam'ın ve Allah'ın Resulü, bu eylemlere; mescid "infak mallarıyla doluyken" muhatap olmuştur.

Müslüman olanların mallarıyla dolan mescidden, 1 dirhem dahi zimmetine geçirmeyen Allah elçisi şu ayetin gereğini yapmış, ve bu şekilde ebedi aleme göçmüştür;

İnsan için alınterinden başka karşılık yoktur. (Necm 39. ayet)

Öyle ki, din elbisesini tersten giyenlerin müşterek zulmü; Allah elçisinin vefatı sonrasında tırmanışa geçmiş, din adına ortaya koyulan "yalanlar" ile, Allah'ın gerçekleri yer değiştirmiştir. Bu durumu büyük İslam düşünürü "Cahız" şu şekilde özetlemektedir;

Muaviye, Hz. Peygamber tarafından hem kendisi hem de babası lanetlenmiş bir adamdı. Allah'ın kullarını havel, Müslümanların mallarını düvel, Allah'ın gönderdiği dini değel yaptı. Sonra da yok olup gitti... (el-Beyan vet-Tebyin; 2/123)

Havel, kelime anlamı itibari ile "köleleştirmek", düvel; halkın malını gasp ederek saltanat kurmak, değel ise; bir değeri ya da bir kurumu pusu kurma aracı haline getirmek manasına gelir...

Bu gerçeklerin takipçisi olan "Selman'ı Farisi" de şu şekilde haykırmaktadır;

Bazı kimselerin giyiminden dolayı kendisine dil uzatmaları ve hafife almalarına karşı hiç bir tepki göstermemiştir. Bir defasında iki genç asker yanından geçerlerken, onu göstererek; "Emiriniz budur" diyerek gülüyorlardı. Selman (r.a)'ın yanındaki adam ona, "Ey Ebu Abdullah!

şunların ne dediğini görüyor musun?" dedi. Selman (r.a) ona şöyle dedi: "Onları bırak. Hayır ve şer bu günden sonradır. Eğer toprak yemeyi becerebilirsen onu ye de, iki kişiye dahi olsa emir olmaktan kaçın. Mazlumun ve sıkışık durumdaki kimselerin duasından sakın. Çünkü onların duaları ile Allah Teâlâ arasında perde yoktur" (İbn Sa'd, a.g.e., IV, 87-88). Selman (r.a) çok cömert bir kişiliğe sahipti. Eline geçen her şeyi fakirlere bölüştürürdü (İbnul-Esîr, Üsdül-Gâbe, II, 420).

Ve Yüce Kur'an şu şekilde devam eder;

Mal ve nimetler, sizden sadece zenginler arasında dolaşan bir kudret aracı olmasın (Haşr Suresi 7. ayet)

Bu yaklaşımı doğuran yegane faktör, Allah Resulü'nün İslam anlatımına muhatap olan toplumun;

*Allah'a inanan

*Namaz kılan

*Oruç tutan

*Zekat veren

Bir toplum olmasıdır.

(YÛNUS suresi 31. ayet) Sor: "Sizi gökten ve yerden kim rızıklandırıyor? Ya o işitme gücünün ve gözlerin sahibi kim? Kim çıkarıyor ölüden diriyi ve kim çıkarıyor diriden ölüyü? Kim çekip çeviriyor iş ve oluşu?" Hemen, "Allah!" diyecekler. De ki: "Hâlâ kendinize gelmiyor musunuz?"

Mekke toplumu, Allah'a inanan; ancak ontolojik bir kült haline getirdiği Allah inancını yozlaştırmış, bir pusu kurma aracı haline getirmiştir.

Dolayısı ile Allah elçisinin mücadelesi, insanlara "Allah'ı sıfırdan tanıtma mücadelesi değil", hali hazırda inandıkları Allah'ın mesajını tanıtma mücadelesidir...

İşte bizim bahsimiz bu çerçevede bir "öze dönüş"tür.

Yani; sosyo-kültürel, sosyo-politik, sosyo-ekonomik değişim.

Medeniyet, koskoca bir aldatmacadır... Öze dönüşü medeniyete indirgemek kadar büyük bir aldanış.

Öze dönmekten bahsediyoruz!

Haydi el ele verip öze dönelim! Ne özüne ?

Irksal özümüze mi ? Yani yeryüzünde durağan ve olağan biçimde çelişki kaynağı olan ırksal özümüze mi ?

Ki hasbel kader vücuda geldiğimiz bu bedene yaftalanmış bir etiketi kutsamak sureti ile ?

Ya da "vahyi hayatın merkezine alıp(!)" cinleri ve melekleri tartışırken içtiğimiz kahvelerden aldığımız hazza boğulmuşluğumuz mudur özümüz ?

Peki ya nedir ?

Başka bir şey den bahsediyorum. Toprağa dönüşten...

(TÂHÂ suresi 12. ayet) "Benim ben, senin Rabbin! Hadi, pabuçlarını çıkar; sen kutsal vadide, Tuva'dasın."

Musa'ya seslenen Rab, toprak ile arasına ördüğü duvarları yıkmasını emrediyor. Papucun ayağa yaptığı şey, onu toprakta ki taşlardan koruma adına, topraktan kopartmasıdır...

Bugün papucumuz ayaklarımızda değil, vicdanımızdadır. Çünkü; yarattığımız toplum, ve medeniyet algısı; toprak ile aramıza ciddi mesafeler sokmuştur...

Ki toprağa yabancılaşmak demek, kişinin öncelikle kendisine, akabinde kendi eliyle yarattığı topluma yabancılaşması demektir...

Yabancılaşılan toplum, "bireyleşen" insanın yarattığı bir yığın iken, yabancılaştıran ise; birey düşüncesinin tohumu mahiyeti taşıyan değerlerdir.

Değerler mi ?

Yanlış oldu sanırım...

Değmez.!

İnsanın tükenmeyen anlam arayışında ki başarısızlığın ana nedeni, kainatın yüklediği anlamı değil; kendi eliyle yarattığı benliğin arzuladığı anlamlara ulaşma çabasından ileri gelir. İnsan için din, sosyoloji, politika, bilim, salt bir anlamsallığın parçasıdır. Kendisi, bu anlam bütünlüğü içinde yoktur. Çünkü; kendisinin ancak bu olgular ile var olabileceği inancının yıkıcı etkisi altında can çekişir insan...

Halbuki bütün bunlar, insan-zaman denkleminin ürünüdür. Zamanın insanınca oluşturulan tahribatın tedavisi için açığa çıkan bu olgular; zaman içinde biçim değiştirebilir, gelişebilir, insan ile omuz omuza seyredebilir...

Bu dinamizm, pragmatizmin yıkımıdır. İnsan için aslolan; yaşamı kendi betimselliği içinde seyretmek, akışa dahil olmaktır.

Peki hangi akışa ?

Elbette tabiattan bahsediyorum. Bir düşüncemin kıyas edileceği ana merci burasıdır. Kainattır. Fikrin kainattaki yeri tespit edilmeden, fikrin sahihliği üzerine konuşulmamalıdır.

Kainat, bir anlamda "insan"dır. Yani, o muhteşem devinim, insan bünyesinde toplanmış, insan pskolojik ve biyolojik olarak bu devinimin aynası haline gelmiştir.

Bugünün umutsuzlukları ve bunalımlar, bu devinimden kopuşun sonucu olsa gerek. Çünkü mutlak anlamda neden ve sonuç ilişkisi kurarak incelenmesi gereken bu sorun, tuva'da/kutsal vadide, Harley Davidson marka bot ile gezmenin neticesinde açığa çıkar...

Bari nalın giy be adam!

O bot, ayağı dizlere kadar sararak; ayağı kendisine mahkum eder. Ayağın kendi özgürlük dairesi içinde varacağı noktayı unutturup, kendisinin sağlayacağı konforu dayatır. Her insan biraz konformisttir. Konfor dediğiniz; bedenin rahatlama hissi verdiğini düşündüren şeydir. Ama esas olan histir. Esas rahatlığın biçimselliğinden yola çıktığımızda ise, bunun bir safsata olduğunu görürüz...

Müslüman mahallesinde salyangoz satmak...

Nefs iki türlü saldırır. Evvela fiilen savaş açar, kan döker. Sonra; kendi yarattığı sahte aşkı kurtuluş olarak gösterir. Böylece elinden kaçanlar, o sahte aşka sığınırlar, işte bu noktada yıkım kaçınılmazdır. Topraktan ümit kesmenin tam zamanıdır.

Ve o heybetli adamın gözünden dökülen yaşlar ile aldatılan zihinlerce kuşatılmış şehirler. Hangisi gerçek ? Ve kim bunlar...

Senin din dediğin şey göklerde mekan kurmuş bir tanrı karşısında "programlı bir ritüel yığını" haline geldiyse, kabahat bu gerçeği yüzüne vuran adamda değil, gönlüne kilit vurabilen o hırpalanmış vicdandadır.

Ve vicdan dedik!

İnsanın kayıp hazinesinden bahsediyorum işte. Asırlar boyu, "bieyyi zenbin kutilet"(diri diri gömülen kızlar, hangi günahtan ötürü gömüldü) diyen o ahkamın ruhundan damlayan birkaç damla ışık...

Işık hiç damlar mı be adam ?

Damlatabilenin elinde damlar.. Ve damlaya damlaya göl olur...

Yeni bir kelimeden bahsetmeli. İçine sokulmuş tozlu raflardan arınmış bir kitaptan.Ya da ihtirası ile dünyaya çark ettiren adamın kelimelerinden arınmış bir tümceden...

Bir aydınlanmadan bahsediyorum, zihinlerde başlayıp; şehrin surlarını kuşatması muhtemel bir aydınlanma. Karanlığın karşısındaki kaçınılmaz son...

Kaçınılmaz olan budur. Çünkü karanlığın "her yolu deneyerek" bastırdığı bu kadim görüş; her ne kadar süslü kelimeler ile kuşatılmış ve meydana çıkışı engellenmiş olsa da, mutlak anlamda hakikattir. Ve muhakkak zihinlerde ki yerini alacaktır...

KENZ TEOLOJİSİ

İnsan muhakkak azar!

Çünkü biriktirdiği mal ona yeterlilik hissi verir.

(Alak 6-7)

Kuran diyor ki;

Hırsızın elini kesin! (Maide Suresi 38. ayet). Yani, hırsızın hırsızlığına neden olan unsurları gözden geçirin,

Allah Elçisi Muhammed(a.s.)'e göre hırsız kim biliyor musunuz ?

Müstevrid İbnu Şeddad anlatıyor: "Resulullah buyurdular ki:

"Kim bize memur olursa, kendine bir zevce edinsin. Yardımcısı yoksa bir de yardımcı edinsin. Meskeni yoksa bir mesken edinsin."

Hz. Ebu Bekr dedi ki:

"Resulullah'ın şöyle buyurdukları bana haber verildi:

"Kim bunun dışında bir şey edinirse, bu kimse haindir, hırsızdır." [Ebu Davud, Harac 10, (2945).]

Allah elçisi Muhammed (a.s.) sesleniyor;

- Her kim bize memur olursa/devlet yönetimine gelirse, bekarsa evlenmeli, evi yoksa bir adet ev edinmeli, yardımcısı yoksa yardımcı edinmeli. Fazlasını edinen haindir, hırsızdır...

Ve Devam ediyor;

Hz. Büreyde (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Biz kimi bir işe tayin eder, bir rızık tahsis edersek, bu tahsis edilenden maada aldığı gulüldür (zimmetine geçirdiği, devlet malından hırsızlıktır)." [Ebu Davud, Harac 10, (2943).]

Kimin eli kesilecek dersiniz ?

Tarihte yolculuk edelim dilerseniz;

" Her kim Muhammed'i bulup getirecek olursa, ona ikiyüz kıvırcık deve verilecektir." (Tarih'i Taberi c3 sf. 122)

Mekke'nin ileri gelenlerince yapılan bu duyurunun muhatabı, kısa bir süre sonra "Medine" sokaklarında söylenen şu şiire de muhatap olmuştu;

Esselam ey Hadi'yi Hak mehde'i Ahir zaman,

Mihr'i Alem-tab,subh'ı madelet, necm'i Huda!

Esselam ey şah'ı eyvan'ı risalet, esselam

Merhaba ey mülteca'i din-ü devlet, Merhaba! (Tarih'i Taberi c3 sf.129)

(Selam ey doğru yolu gösterici, ahir zaman hediyesi! Selam sana ey alemi aydınlatan güneş! Ey adalet sabahı, ey hidayete erdiren güneş!)

Çünkü O, adaletin güneşi idi...

Adalet kelimesinin kökenine baktığımızda ilginç bir karşılık buluruz;

"Adalet kelimesi adl kökünden gelip, eşitlik manasına gelmektedir. Adalet kelimesinin tam karşılığı "eşit bölüştürmektir." (Ragıp El İsfehani – Müfredat (A-d-l maddesi))

Kellesine ikiyüz kıvırcık deve biçilen Allah Elçisinin neden böylesine ağır muamele gördüğünü anlamak ister misiniz ?

O halde, Allah Elçisinin azad ettirdiği bir köle olan "Bilal Habeşi"ye soralım;

Soru: Ya Bilal, nedir bu kodamanları telaşlandıran, yaban eşeği gibi sağa-sola kaçışmalarını (Müddesir Suresi 50. Ayet) sağlayan iş ?

Abdullah ibni Hevzeni'den; Haleb'de Bilal ile karşılaştım ve sordum; "Peygamber'in geçimi nasıldır ?" Dedi ki; Allah O'nu peygamber olarak gönderdiği günden ölünceye dek hep O'nunla birlikte bulundum. O'nun fazla bir şeyi yoktu. Hatta bir adam gelip Müslüman olduktan sonra üstünde bir şey görmediğinde, beni gönderir o adam için birinden ödünç para alırdım, onunla hemen gidip bir elbise alıp o adamı giydirirdim. Bir keresinde müşriklerden zengin bir adam karşıma çıktı ve dedi ki; "Benim imkanım çok geniştir, benden başka kimseden ödünç para alma!" Adamın dediğini yaptım. Bir gün abdest alıp namaz için ezan okuyacağım bir vakit o müşrik, bir grup tüccarla birlikte çıkageldi ve bana ; "Ey Habeşli!" diye seslendi. "Buyur!" dedim. Hemen bana hücum etti ve ağır laflar söyledi.

Dedi ki; "Ay başına kadar ne kadar var?"

"Aybaşı yakındır."

"Aybaşına dört gün var. Ay başı geldiğinde bana olan borcunu ödeyemezsen ona karşılık seni, eskiden olduğun gibi köle yapar koyun güttürürüm."

Bunu duyunca beyninden vurulmuşa döndüm. Yatsı namazını kılınca, Peygamber evine döndü, ben de arkasından yanına girmek için izin istedim ve izin verdi, girdim ve dedim ki; "Ey Allah Resulü! Bana ödünç para veren müşrik var ya, ay başında parasını istiyor, ne bende, ne de sende onu ödeyecek bir şey yok. İzin ver de kaçıp bazı Müslüman kabilelerin yanına gideyim, belki Allah, Resulü'ne bir rızık ihsan eder de gelip borcumuzu veririz. Aksi halde adam bizi rezil eder."

İzin verdi; hemen evime gittim. Kılıcımı, heybemi, papuçlarımı ve kalkanımı hazırlayıp başımın ucuna koydum. Yalancı fecrin beyazlığı gelince kalkıp gitmeye hazırlanacaktım ki 'Ey Bilal!' diye bir sesle irkildim.

O ses; 'Haydi Resulullah seni çağırıyor, yanına git!' dedi.

Vardığımda kapıda dört tane deve, üzerlerinde eşya yüklü çöktürülmüş yatıyordu. İzin istedim, girdim; şöyle buyurdu: 'Müjde Ey Bilal! Allah senin borcunu ödeyecek mal ihsan etti.' Sonra şöyle buyurdu: 'Kapının yanında üzerinde eşya yüklü dört deve görmedin mi ?'

'Evet' dedim. 'Üstlerindeki eşyadan, elbiselerden, yiyeceklerden istediğini alabilirsin. Onları bana Fedek'in reisi hediye etti. Onları alıp borcunu kapat!' Emrini yerine getirdim. Sonra mescide gittim. Baktım ki Resulullah orada oturuyor. Selam verdim.

Sordu ; 'Ne yaptın, borcu ödedin mi ?'

'Allah, Allah Resulü'nün üstünde olan her borcu ödemeye bizi muvaffak kıldı." Dedim.

'Bir şey arttı mı ?' diye sordu.

'Evet' dedim.

'Bak, verilecek kimse varsa onları da ver de beni rahatlat! İçim rahatlamadan ailemden kimsenin yanına girmek istemiyorum' buyurdu. Yatsı namazından sonra beni tekrar çağırdı ve sordu ; 'Sendeki malları ne yaptın ?'

'Bendedir; henüz kimse gelmedi' deyince, Allah Resulü o gece evine gitmeden mescide geceledi. Ertesi gün yatsı namazına kadar orada kaldı. Sonra yine beni çağırıp;

'Ne yaptın verdin mi ?'dedi.

Ben de; 'Evet Ey Allah Resulü, artık müsterih olabilirsin' dedim. Bunun üzerine 'Allah'u Ekber, Elhamdülillah' dedi. Yanında dünyalık varken ölümün gelip kendisini bulmasından çok korktuğu için daima bunu yapardı.

Sonra onu takip ettim. Akrabalarına bir bir dolaşıp selam verdi, hal ve hatır sordu. Sonra evine gitti.İşte bana sorduğun Peygamber böyle bir şahsiyetti!

(Rüdani, cem'ül fevaid c.3- 7955)

İşte Allah'ın elçisi böyle bir şahsiyetti!

Şimdilerde, servet yarışında yarışanların üstüne kapaklandığı zenginlikleri eritmeden evine gitmeyen, gözüne uyku girmeyen, morali bozulan, fakirlik içinde yaşamayı bir tercih olarak değil, İslam'ın gerekliliği olarak bilen, elinde hiçbirşey tutmayan, sürekli veren, verdikçe neş'elenen, huzur dolan, etrafında sorunları olanların derdiyle dertlenen, dertleri yüklenen, ana, baba ve dahası...

Ve şöyle buyurdu;

Enes'den nakledilir;

Peygamber, yarına hiçbirşey saklamazdı! (Rüdani, cem'ül fevaid c.3-7956)

Ve hatta öyle ki;

Ukbe b. El-Haris'den;

'O, Allah Resulü'nün arkasında ikindi namazını kıldı. Allah Resulü, selamdan sonra kalkıp koşar adımlarla hanımlarının odasına vardı. O'nun bu hızlı gidişinden cemaat endişelendi. Çıkıp onların yanına gelip o telaş ve endişeyi görünce, şöyle buyurdu; 'Evimizde biraz altın vardı. Evimizde bulunmasından hoşlanmadım, bir an önce fakirlere dağıtılmasını emrettim.' (Rüdani, cem'ül fevaid c.3- 7957)

Ve devam etti! ;

Ebu Hureyre'den;

'Kulların sabaha çıktıkları hiçbir gün yoktur ki, iki melek inip biri: "Allah'ım! İnfak eden kimsenin infak ettiği malın yerine daha iyisini ver!' Öbürü; "Allah'ım! Mal biriktirenlerin malını yok et!'demesinler... (Rüdani, cem'ül fevaid c.1- 2778)

Uğruna "anam babam sana feda olsun ya Resulullah" denilen o elçi işte böyle biriydi. Hele ki bugün, O'nun sünnetini ihya ettiğini ilan edip, servet ve refah içinde yaşayanların, yanından bile geçemeyeceği kadar heybetli ve "insan."

Ebu Vail'den ;

"Muaviye, hasta yatan Ebu Haşim b. Utbe'ye ziyarete geldi. O'nu ağlarken görünce sordu: 'Ey dayı! Neden ağlıyorsun ? Çektiğin sancıdan dolayı mı, yoksa safası gitti diye dünyaya olan hırsından mı ?' Cevap verdi: Allah Resulü, bize bir şey tenbih etmişti, tutamadık. O'nun şöyle dediğini duydum: "Mal olarak insana bir hizmetçi, bir de Allah yolunda bineği olması kafi gelir." Bugün kendimi bu hududu aşmış görüyorum. "

Ve Rezin şunu da ilave etti: "Bu zat öldüğün zaman geriye sadece şunları bıraktı: Otuz dirhem parave bir de içinde hamur yapıp yediği ufak bir tekne." (Rüdani – Cem'ül Fevaid c.1 – 7972)

Öyle ki, 30 dirhem bıraktığı için kahırla ölen Utbe, yeğenine son nefesinde dahi mesaj verememiştir. Bizim İslam dediğimiz hakikat orada "Muaviye ile yüzleşmiş", fakat Muaviye, kenz dinini seçmiştir...

Saf'a ve Merve tepesine çıkıp halka seslendiği o günden sonra "akli dengesini yitiren kodamanlar"kızgındı. Çünkü; ihtiyaç sahibi için, yoksul için bir hak vardı mallarında onların. (Zariyat Suresi 19. ayet)

Kuran'ın Tevbe suresinde dile getirilen önemli bir kavramdan bahsetmek gerekir. "Kenz kavramı."

Kenz, "k-n-z" kökünden türemiş, malı malın üstüne koyup istiflemek/muhafaza etmek, (Ragıp El İsfehani – Müfredat (k-n-z maddesi)) manasına gelen bir kavramdır. Kenzin zıttı "infaktır.

Kenz etmek, tedavülden çekmek, biriktirmek, üst üste koymak; günümüze getirdiğimizde, ihtiyaçtan fazla gayrimenkul alıp kiraya vermek,bankada para tutmak, yastıkaltında altın biriktirmek, mal istiflemek ve tedavülden çekmek manalarına gelir. Bu anlamlar bizim tayin ettiğimiz anlamlar olmamakla beraber, kavramın lügavi manasıdır.

Ey iman edenler! Şu bir gerçektir ki; ahbar ve ruhbanlar, halkın mallarını "haksız yollarla tıkabasa yerler ve insanları Allah yolundan alıkoyarlar." Altın ve gümüşü kenz edip Allah yolunda harcamayanlara elim bir azabı müjdele! (Tevbe Suresi 34. Ayet)

Ahbar ve Ruhban ibaresi, ne hikmetse meallerin büyük çoğunluğunda "Rahip ve Hahamlar" olarak çevrilir. Bu, kasıtlı olarak bu şekilde yapılıyor ise; gocunma, bilinçsizce yapılıyor ise; cehalettir.

Çünkü bu kavram; haber veren, halkın bilmediklerinden haber verdiğini iddia eden demektir.Çoğunlukla din bilginleri için kullanılır. Bunun nedeni ise; tarihsel süreçte, halkın önüne çıkıp, onların bilmediklerini bildiğini iddia edenler "hep din alimleri olmuşlardır."

Ancak bugün için bu kavramın böyle anlaşılması uygun değildir. Bugünün gözüyle bu kavram şu anlama gelir;

Ruhban kavramının bir diğer anlamı: "korkutandır." Şeytan sizi fakirlikle korkutur, sizi görünür görünmez çirkinliklere sürükler. (BAKARA suresi 268. ayet)

Bilginin tekelleşmesi akabininde, bilgisini kullanarak "halkın kategorize edilmesini sağlayan", ve mukabil olarak kendisini "halkın sahip olmadığı bilgilere sahip olarak gösterip, üste çıkan" manasına gelir.

Bu, pek ala; bir hoca, imam olabileceği gibi, bir siyasetçi, doktor ve hatta aydın bile olabilir.

Bilginin paylaşımı da tıpkı mal gibidir. Bu hususta güzel bir rivayet paylaşmak isterim;

Ali, Meysem'i hurma satarken görür ve hurmalarını iyi ve kötü diye ikiye ayırdığını ve her birini ayrı fiyata sattığını görür. Ona kızarak; "Neden halkı, Allah'ın kullarını sınıflara göre taksim ediyorsun ?" dedi ve elleriyle

hurmaları birbirine karıştırdıktan sonra , belirli bir fiyata satmasını emretti. [(Kapitalizm – Ali Şeraiti sf.21)

Kaldı ki Allah Elçisinin candostu ve damadı Ali başa geçtiğinde, ekonomik paylaşımı tamamen değiştirmiştir. Ülkenin en büyük askeri ve siyasi önderlerine 3 dinar verilirken, bu kişilerin hizmetkarlarına da 3 dinar verilmekte idi...

İşte O'nun yoldaşları böyle şahsiyetlerdi...

Kenz, bir süreçtir. Bir amaçtır ve dünyevi bir misyondur. Körlüğün en ileri alamet'i farikası, devinimin baş düşmanı, ekoloji ve ekonominin katlidir.

Kenz sürecinin gelişimi şu şekilde hayata geçmektedir;

O dedi: "Bu servet bana, bendeki bir ilim sayesinde verildi." Peki o bilmedi mi ki Allah, önceki nesiller içinden ondan kuvvetçe daha zorlu, sayıca daha çok olanları bile helâk etmiştir. Günahlarının ne olduğu, günahkârlardan sorulmaz. (KASAS suresi 78. ayet)

Karun'un bu tepkisi, bilgiyi tekelleştirmesi noktasında eleştiri görmüştür. Bilgi, mutlak anlamda bir kişi ya da zümreye ait değildir. İnsanlık vicdanının ortak işlemek sureti ürettiği bir hakikattir. Dolayısı ile "kamu malıdır."

Yani bir kişi siyasetçi olabilir. Edindiği bilginin kendisini üstün görmesine neden olması, kenzi tetikler. Bu üstünlük, paylaşımda da üstünlük elde etme egosuna dönüşerek; devinim bozulur ve kenz başlar...

Halbuki, tüm insanlık "Nefs'i vahide"den yaratılmıştır.

(NİSA suresi 1. ayet) Ey insanlar! Sizi bir tek bir nefsten yaratan, ondan eşini vücuda getiren ve o ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinize karşı gelmekten sakının. Adını anarak birbirinizden dilekler dilediğiniz Allah'tan korkun. Rahimlerin haklarına saygısızlıktan da sakının. Şu bir gerçek ki Allah, Rakîb'dir, sizin üzerinizde sürekli ve titiz bir gözetleyicidir. (Nisa Suresi 1. Ayet)

Dikkat edersek ayetin sunduğu form şu şekildedir;

Tek Nefs --- İnsan --- Çiftler.

Kuran'da eş kavramı, hanım-erkek olarak kullanılsa da, bir şeyin eşi, karşıtı, beraberindeki olarak ta kullanılır. Yaratım sürecini tasvir eden bu ayete göre insan, tek neftsen yaratılmış ve sonrasında zıtlıkları, çelişkileri üretmiştir.

Bu zıtlık ve çelişkilerin ürettiği ayrılıklar "tek nefsi" unutturmuş, külli olan nefs, cüz'i bir forma indirgenerek, çatışma ve çelişki ortamı hasıl

olmuştur...

İslam ise iki temel prensip için insanlığa deklare edilmiştir;

Nefs'i Vahide

Ümmet'i Vahide

Yani insanlığın adalete kavuşması, eşitlenmesi, kendi elleriyle ürettiği çelişkileri ortadan kaldırmak sureti ile, sınıfsal ayrılık ve karşıtlıkların giderilmesi ve akabininde oluşacak "tek toplum."

İşte sizin toplumunuz tek bir toplumdur. Ve bu toplumun Rızk vericisi olan/Rabb benim. Daima benim bilincimde olun.Gel gör ki; kendi aralarında paramparça olup gruplara/sınıflara ayrıldılar. Her gruba kendini hak, diğerini batıl görmek hoş göründü...Şimdi sen onları, cehalete batmış olduklarını anlayıncaya kadar kendi hallerine bırak!O elde ettikleri mal ve oğulları, hayırda yarıştırmak için kendilerine özel olarak verdiğimizi mi zannediyorlar ?Hayır Anlamıyorlar! Ancak Rablerinin delillerine inananlar; Ve saygılarından dolayı haşyet duyanlar.Ve Rablerine ortaklar, şerikler, aracı tanrılar, yedek ilahlar, panteonlar, mammonlar koşmayanlar.Ve Rableri huzuruna dönecekleri için, verdikleri/dağıttıkları malları kalpleri ürpererek verenler/dağıtanlar.

İşte onlar hayırlara koşuşurlar ve hayır için yarışırlar... (Muminun Suresi 52-61.ayetler) (Yaşayan Kuran/R.İhsan Eliaçık – Muminun Suresi 52-61.Ayetler.)

Bu toplum sınıfsız, düzlemsiz, kategorisiz bir toplumdur. Bu toplumu inşa etmenin yolu ise; Nefs'i Vahide, yani ortak vicdana tutunmaktır.

Yani daha net biçimde şunu belirtmek gerekir;

Kişinin namazı; kendisine malını dağıtmasını emretmiyorsa(Hud Suresi 87. Ayet), kenz ve ruhbaniyet vücud alemine girmiş demektir. Kenz ve Ruhbaniyetin girdiği gönülden, Allah ve Resulü çıkmıştır.

Ve o gönül iflah olmaz bir hastalığa düçar olmuştur...

Yastığa başını koyduğunda uykuya gark olanlara değildir sözümüz...

Sözümüz vicdan sahiplerinedir ;

Bir kimse ile münasebete girmek için, kendisinin ibadetine bakmayın! dirhem ve dinar ile olan münasebetine bakın... (Allah'ın elçisi Muhammed)

Allah, rızıkta kiminizi kiminize üstün kılmıştır.Fazla verilenler, neden rızıklarını ellerinin altındakilere aktarıp da hepsi onda eşit hale gelmiyor? Allah'ın nimetini mi inkâr ediyor bunlar? (Nahl Suresi 71. ayet)

.... Sana neyi infak edeceklerini/dağıtacaklarını sorarlar; de ki, "kazandıklarınızın ihtiyaçtan artanının tamamını'... (Bakara Suresi 219.

ayet)

Resul de şöyle der: "Ey Rabbim, benim toplumum, bu Kur'an'ı terk edilmiş/dışlanmış halde tuttular."(FURKÂN suresi 30. ayet)

KENZO'NUN TESLİSİ(!)

Herkes kendi kaderinin demircisidir

(Alman atasözü)

Hedefi saptırmayın! Uyurgezerler beldesinin, uyanık bekçileri yemez bu martavalları...

Tarih yazmak, geçmişi boynundan tutup meydana getirmenin bir tarzıdır.(Johann Wolfang Goethe)

İnsanlık tarihi, eşi benzeri görülmemiş bir yıkım ile çalkalanıyor. Tüm kavramlar tersyüz edilirken; insanlık "uyurgezerliğin" etkisi altında savruluyor etrafa...

Bir bilinç değişimi gerekiyor. Köklü ve kalıcı bir değişim! Ki küllerinden doğan bir değişim. Kendi ateşinde yanmaya hazır olanların ellerinde yükselecek bir değişimden bahsediyorum. İçsel ve etkin..!

Kelimelere boğulmuş hakikatlerin yakasına yapışmış bir jenerasyon lazım yeryüzüne. Dirayetli, onurlu ve şerefine sahip çıkmayı bilen bir jenerasyon...

Yeryüzüne indirilesi hakikatlerce kuşatılmış zihinler. Zihinlerde başlayan değişim ve şehrin surlarını kuşatan o anlamlı kelimeler...

Allah elçisinin şu ifadesini işitir gibiyim; "Tebbet ya kanizun!" Kahrolsun biriktirenler!!!

Kuran'ı sokakta yanan ateşin alevinden okuyanlar bilirler ki; kitabın hedefindeki siyasi ideoloji biçimsel olarak belirli bir temele sahiptir. Bu temeli ben şu şekilde adlandırıyorum...

1. Kenzolar
2. En Nass/Halk-İnsanlık ailesi

Kenzoların meşru kılınan iktidarı ise, teslis inancına dayanır. Bu teslis şu biçimdedir;

1. Firavun (Siyasi hegemonya)
2. Karun (Ekonomik hegemonya)
3. Belam (Dini sömürü)

Bu teslis, Aziz Pavlus'ın insanlığa verdiği zarardan daha feci bir tehlike barındırmaktadır. Çünkü; doğal-ekolojik süreci inkar ve ılga eden bir görüşü enjekte eden bu teslis, iktidarını; ilgili görüşün ılgası akabinde; yarattığı algıdan alır...

Nedir bu görüş ?

Rasyonelleşen Kapitalizmin dikta ettiği sosyo-politik görüşün kutsalı olan "mülkiyettir."

Mülkiyet görüşü, bugün yeryüzünde ki savaşımın temelinde yatan etkendir. Bütün meselenin bu kavram etrafında biçimlendiğini söylemek, ütopik bir hayalperestlik değil, mutlak gerçeğe yürümek olacaktır...

Bana göre mülkiyet hırsızlık değildir. Çünkü hırsızlık, negatif bir kavram olmak ile birlikte; kendi içinde "ölçülü bir masumiyet ihtiva eder."

Mülkiyet, hırsızlığın ötesinde; İslam'ın sosyo-politik duruşunun tam zıttında yer alan; şirk kutbundadır. Çünkü bir hak olarak konumlandırılan mülkiyet; mutlak anlamda "hak olamayacak tek olgudur."

Çünkü hak edinimi mülkiyet üzerinde değil, mülkiyete bağımlı olan değerler üzerinde söz konusu olabilir. İnsan ve toplum bilimsel çerçevede; biçimlenmesi gereken asli durum budur.

Bu şu anlama gelir; bir kişinin bir tarlada çalışması, emek vermesi; onu tarlaya melik/mülk sahibi kılmaz. O'nu ancak tarlada ürettiklerine sahip kılar... Tarla ise Allah'ındır. Yani; diğer üreticilerin kullanımına açıktır...

Kapitalizmin rasyonelleşmesinden bahsetmiştim. Bu ne anlama gelir ?

Kapitalizmin akılcı bir us edinimidir. Ve kapitalizmin rasyonel yüzü "bugünün revaç ta kavramı olan liberalizmdir."

Bugün yaşananlar; emperyal dünyanın ileri demokrasi projesi eşliğinde yürütülen "küreselleşme projesine" uyum sürecinde biçimlenmekten öte bir şey değildir. Bu biçimlenme, sosyo-kültürel (BELAM sahası), sosyo-politik(FİRAVUN sahası), sosyo-ekonomik(KARUN sahası) temelde oluşan yozlaşmaya bağlı ve bağımlıdır. Bu yozlaşma ise; bilinçli bir biçimde, uzman ellerde geliştirilen kavramlarca oluşmaktadır.

Yani zamanın Firavun, Karun ve Belam'ları iş başındadır...

Buradan bütün Müslümanlara sesleneyim; "Ha bu küreselleşme müreselleşme dedikleri varya, zinhar dine kitaba aykırıdır..." Sanırım bu şekilde ifade ederek anlatabiliriz bazı şeyleri...

Bari devam edeyim;

Vallah bu liberalizim dedikleri şeyler var ya, zinhar küfürdür.

HEM MÜSLÜMAN, HEM LİBERAL OLUNMAZ!

Delil mi istiyorsunuz ?

Her sayfasında "Lehul mülk mührü basılı olan Kuran'dan sadece iki ayet alacağım";

Allah, rızıkta kiminizi kiminize üstün kılmıştır. Fazla verilenler, rızıklarını ellerinin altındakilere aktarıp da hepsi onda eşit hale gelmiyor. Allah'ın nimetini mi inkâr ediyor bunlar? (NAHL suresi 71. ayet)

Allah, şu ülkeyi/medeniyeti de örnek vermiştir: Güvenli, mutlu-huzurlu idi; rızkı her yandan bol bol gelirdi. Sonra onlar Allah'ın nimetini inkar ettiler de Allah kendilerine, sanayi olarak ürettikleri şeyler yüzünden açlık ve korku elbisesini/birlikteliğini/karmaşasını tattırdı. (NAHL suresi 112. ayet)

Her insan, herkes karşısında, her şeyden sorumludur. (Jean Paul Sartre) ve en büyük hastalığımız, genel düşünüp detayları yaşamaktır...

Bu ne anlama gelir dersiniz ?

Rasyonelleşen kapitalizmin genel sosyo-politiğini irdeleyenler; Liberalizmin ve reel politikalarının asıl hedef olamayacağını bilirler.!

Yani, bugünün siyasi iktidarı asıl hedef değildir. İktidarı asıl hedefmiş gibi göstermek, projenin bir diğer yüzüdür. Kapitalizmin kontrollü muhalefet siyasetine uygun düşen bir eylemselliktir. Yani; esas hedefi vurmayan bir mermi üretmek gibidir...

Esas mesele, canavarı omzundan ya da bacağından yaralamak değil, bizzat beynine atmaktır mermiyi!

Allah'ın insanlığa tanıttığı elçisi Musa(a.s.) bizzat bunu yapmıştır.

Nasıl mı ?

Firavun'un büyücüleri ile Musa arasında geçen dialoğu, Kuran'ın etrafında gürültü koparan madrabazlardan dinleyenler bu konuya elbette vakıf olamazlar. Çünkü konu nitelikli bir derinliğe sahiptir...

Allah elçisi Musa, Firavun'un karşısına çıkar. Firavun iktidar gücünü "büyücülerinden almaktadır." Büyücüler; sergiledikleri hünerler ile "halkı afyonlamış, büyülemişlerdir."

Musa ise, onların büyüsünü bozmuştur.

"Siz sergileyin." dedi. Hünerlerini ortaya atınca, halkın gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler. Çok büyük bir büyü sergilediler.

Biz de Musa'ya şöyle vahyettik: "Hadi at asanı!" Bir de ne görsünler, asa, onların ortaya getirdikleri şeyleri yalayıp yutuyor. (Araf Suresi 116-117. ayetler)

Bugünün Firavunlarının büyücüleri; "Medya, Sisteme entegre olmuş siyasi partiler, Tv, Bankacılık, Güçlü sermaye grupları ve benzeri afyoncu odaklardır. Bu odakların ürettiği eylemler, halkı gerçeklerden uzaklaştıran, onların zihnini meşgul eden, onları mutlak anlamda 'kendi hakikatinden koparan" eylemlerdir.

Ve en önemlisi; insanlığın yeryüzündeki mülkiyete olan doğrudan ortaklığını unutturucu eylemlerdir...

- Bak sen fakirsin, ben zenginim. Bu çok doğal bir durum, ve sana iyilik yaparak kömür veriyorum! Bunun kıymetini bil ve karşılığını göster.

Bu durum karşısında, şükür eden birey; afyonlanmış bireydir. Doğru tutum ise;

- Ulan hırbo! Babanın malını mı veriyorsun bana ? Zaten ortağı olduğum bu nimetten gasp edip kenz ettiğinin az bir kısmını göstermelik veriyorsun! Sana bunun karşılığında bir şey gösterilecekse, bu ancak "sopa" olur...

(BÜRÛC suresi 9. ayet) O Allah ki, göklerin ve yerin mülkü kendisinindir. Allah her şeye tanıktır.

Allah'ı ontolojik olarak kabul edip, mülkiyet üzerinde hak iddia edenler; nasıl oluyor da bu ayeti görmüyorlar. Kuran'ın ana şiarı budur..!

Ve bugün, şu ya da bu şekilde; zulme uğrayanlar; nasıl oluyor da sorunu "İktidar ya da Muhalefette" odaklıyor. Hele ki, her ikisini de üreten yukarıda bahsettiğim ilişki biçimi iken...

Ve biz bunları söylediğimizde ; "bak bu da gommünisk çıktı" diyenlere; bir tarafıyla gülmeyenlere hayret ediyorum!

Diyarbakır'da, çocuklarına yemek veremediği için intihar eden annenin katili kimdir ?

Bu gece yastığa başını koyduğunda, gök gürültüsü misali horlamaya başladığı halde; hiper Müslümanlık taslayıp caka satarak banka hesaplarında kenz edilmiş parasını sayanlar, "mezarlara girmeyeceklerini mi sanıyorlar ?"

Hayır Hayır! Mutlaka gireceksiniz.

Ve Hayır!! İşte o gün, mutlaka...

DİN MASKELİ TALAN

İbn Abbas'tan; Resulullah vefat ettiğinde,

ne para, ne pul, ne deve ne de köle miras bırakmıştır.

Sadece üç ölçek yiyecek karşılığında,

bir yahudiye rehin bıraktığı zırhı kalmıştır.

(Ahmed bin Hanbel, Kitabu'z Zühd, sf.32/10)

Aişe valide Allah elçisini tanımlarken diyor ki;

Ah! Babam O'na feda olsun, bir defa dahi karnını buğday ekmeği ile doyurmadan bu dünyadan çekip gitti. (Fethu'l Bari, 9/549)

Ve bir gazete manşetinde gördüğüm ibret ve dehşet verici bir gerçeklik;

İşte Suud Kralı Fahd'ın mal varlığı;

32 milyar dolar nakit para, Riyad ve Cidde'de 5 milyar dolar değerinde iki saray, Fransız Rivierası'nda bir şato, Boeing 747 tipi bir uçak, Cadillac marka onlarca araba, İspanya'nın Marbella kasabasında 250 dönüm alanda yaptırılmış bir saray...

Allah adına talan ve bozgun mesleğinin müdavimlerinden olan Müteveffa lider Fahd'ın kayıt dışı servetinden bahsetmedim bile...

Ki, Allah elçisinin yaşam biçimini "taklit" noktasında, surattaki kılın uzunluğuna kadar "ölçü" tayin eden bu güruhun, Allah elçisinin pratik eylemleri ile taban tabana zıt uygulamalar sergilemesi, düşündürücüdür.

Bugün din, şirk ve kenz(mal istifleme) elbisesi giydirilmiş bir gladyatör muamelesi görmektedir. Bunun nedeni, aydınlanmacılığın iddiasının aksine; Allah elçisinin beyanındaki tutarsızlık değildir. Bu durumun yegane nedeni; Allah elçisinin sözünün "anlaşılmamış, ya da üzerinin örtülmüş olmasıdır."

Din maskeli zulüm, yaşadığımız coğrafyanın namusuna musallat olmuş bir şer hareketidir. Ki bu şer hareketi; insanlığın maddi ve manevi değerlerini gasp etmek sureti ile yayılır.

Bu yayılmacılık, dini temelde biçimlenirken 2 ana yöntem üzerinden faaliyet yürütür;

1. Kuran'dışı din algısı yaratmak/ Kuran'ı safdışı bırakmak
2. Peygamber adına yalan iftira düzmek/ Uydurma hadisler

Bu iki yöntem iç içe girmiş, girift uygulamalardır. Çünkü, uydurma hadisler yoluyla "Kuran" saf dışı bırakılır. Kuran saf dışı bırakılarak, din dışı hurafeler "hadis adı altında" dine monte edilir...

Hatta, sıradan insanların Kuran'ı anlayamayacağı, bu nedenle "Kuran'ı tefsir niteliği taşıdığı iddia edilen Risaleleri okumanın şart olduğu" düşüncesi şırınga edilerek, saf beyinler zehirlenir...

Hali hazırda; sıradan insanların anlayamayacağı düşüncesi Kuran'a göre şirktir. Çünkü, insanlar arasında sınıf/katman oluşturma temelinde ortaya çıkan bu düşünce Kuran'ın şu mesajına bariz biçimde karşıt konumlanır;

(ABESE suresi 11. ayet) ELBETTE, bu (mesaj)lar yalnızca birer hatırlatma ve öğütten ibarettir:

(ABESE suresi 12. ayet) kim istekliyse O'nu hatırlayıp öğüt alabilir

(MÜZZEMMİL suresi 19. ayet) Bu, şüphesiz, bir öğüt ve uyarıdır: öyleyse, dileyen Rabbine ulaştıran yola koyulsun!

(HÂKKA suresi 48. ayet) Gerçek şu ki bu (Kuran), Allah'a karşı sorumluluk bilinci duyan herkes için bir öğüt ve uyarıdır.

(SÂD suresi 1. ayet) Sad. DÜŞÜN öğüt ve uyarılarla dolu olan bu Kuran'ı!

(TEKVÎR suresi 27. ayet) O, âlemlere bir öğütten başka şey değildir.

(A'LÂ suresi 9. ayet) Eğer hatırlatmak yarar sağlarsa hatırlat/öğüt ver!

(A'LÂ suresi 10. ayet) İçine ürperti düşen, öğüt alacaktır.

(MÜDDESSİR suresi 55. ayet) Dileyen düşünür onu, öğüt alır.

Hatta Kamer Suresi içinde 6 defa ısrarla "aynı cümleye sığdırılan mesaj" aynen şu biçimdedir;

(KAMER suresi 22. ayet) Yemin olsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?

Ki aynı cümlenin, yine aynı sure içinde bu kadar çok tekrar edilmesi; bir sorunun varlığına işaret etmekle beraber; surenin ve kitabın temel derdini de gözler önüne serme özelliği gösterir.

Sorun, kitabi olmayan bir toplumun; kulaktan dolma bilgilere itibar edişidir. Akabinde, vahyin yerini alacak hurafe yığınlarını meşru kılacak sosyolojik etkinin varlığıdır.

Kitabın temel derdi de; mutlak anlamda anlaşılmaktır.

Evvelki çalışmalarda ve bu eserde de göreceğiniz üzre, kitabın mesajının anlaşılmasının; belli çıkar odaklarının işine gelmeyeceği aşikardır. Çünkü, insanlık tarihini düzenli bir dialektik içinde sunarak, birçok ihtilafa çözüm önerileri sunan bu kitap, anlaşıldığı taktirde; insanlığın kanına musallat olan yarasalar kaçacak delik arayacaktır.

Bu mutlak anlamda birçok çıkar grubunu endişelendirmesi muhtemel bir durumdur. Ki, insanlık tarihi boyunca bunun olmaması için birçok faaliyetin yürütüldüğü görülmektedir...

Bu faaliyetleri de iki ayrı kategoride incelememiz gerekir;

1. Mistik palavralar yoluyla "afyonlama"

2. Sınıfsal çelişkiler yaratarak, "din sınıfı üretip, tahakküm kurma"

Belirgin bir gerçektir ki; dikey/ast üst tandanslı bir ilişki biçimini ihtiva eden hiçbir örgütlenme, halk ile yatay ilişki kuramaz. Yani, bir kurum, yapı,

platform ya da dinsel düşünce; kendi içinde "dikey" ilişki kuruyorsa, insanlık ile de dikey ilişki kurmak durumundadır. Bu bağlamda, bugünün sınıflı toplumunun yaşadığı hezeyanı anlamak daha mümkün olacaktır.

Ancak Kuran, bu ilişki biçimini şu ayetler ile paramparça etmektedir;

(KADİR suresi 1. ayet) Biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik.

(ALAK suresi 18. ayet) Biz de çağıracağız zebanileri!

(TÎN suresi 4. ayet) Biz insanı, gerçekten en güzel bir biçimde yarattık.

(LEYL suresi 13. ayet) Sonrası da öncesi de sadece bizimdir.

(LEYL suresi 12. ayet) Yemin olsun, doğruya ve güzele kılavuzlamak sadece bizim işimizdir.

(BELED suresi 4. ayet) Biz insanı gerçekten bir sıkıntı ve zorluk içinde yarattık.

(NEBE suresi 6. ayet) Biz bu yeryüzünü bir beşik yapmadık mı?

"La ilahe illallah" lafzı ile başlayan bir amentünün, Allah dışında birilerini daha yaratıma ortak kılması garipsenebilir. Lakin, bu "biz" vurgusunda yatan giz, kitabın tutarlılığına atıftır. Yani, kendi içinde yatay/halka tipi yapılanan bu kitapta, hiyerarşik yapılanma ön görülmez. Dolayısı ile, sınıfsızlaşma eğilimi ihtiva etmesi muhtemeldir.

Bundan dolayıdır ki, kitabı devre dışı bırakarak;

- Hocaefendiler
- Bediüzzamanlar
- Gavslar
- Şeyhler
- Mürşitler
- Aracılar

İnşa ederek, kitapta olmayan hiyerarşik ilişki biçiminin sürdürülmesi gerekir. Aksi taktirde, sömürü ve tasallut imkansızlaşacaktır. Hele ki; yukarıda saydığımız zümrelerin; mutlak şahsiyetler olması, hatasızlaştırılması, hatta kutsanması gerekir. Ve foyanın meydana çıkmaması için; "Kuran'ı sen anlaman, hocalar bilir" safsatasının yaygınlaşması gerekir. Ya da, manası bilinmeksizin okumak/orijinal lafızdan tekrarlamak gerekir.

Kuran bu ve benzeri odakları; endad, şüreka, dunillah ve benzeri isimlerle anar. Kuran'a göre tüm bu odakların varlığı; şirkin alametidir. Çünkü dinsel alanda "hiyerarşi söz konusu değildir."

Ki bu gerçeği haykıran Allah Elçisi şu şekilde ifade eder;

(EN'ÂM suresi 50. ayet) Onlara şunu söyle: "Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum. Gaybı da bilmem ben! Size ben bir meleğim de demiyorum. Yalnız bana vahyedilene uyarım ben!" Sor onlara: "Körle gören bir olur mu? Hâlâ düşünmüyor musunuz?"

Bu çerçevede; Allah elçisi, hiçbir surette "gaybi bir bilgisi olmadığını, doğaüstü bir yönünün bulunmadığını, sıradan bir insan olup, tek farkının kendisine vahyedildiğini" belirterek, insanlığı bu alanda uyarmıştır.

Bu tavrın meali şu biçimdedir;

Ben, Allah'ın elçisi olmama rağmen gaybı bilmiyorum. Sizden bir farkım yok. Sizi aldatan bu madrabazların iddialarına sakın kulak asmayın...

Hele ki;

(YUNUS Suresi 100. ayet)Allah aklını kullanmayanlar üzerine pislik yağdırır.

Ayetinin bahsine konu olan "aklın işletimi, kullanılması gerçeğine binaen", bu gerçekler haykırılmıştır...

Bu çerçevede, zulmün bayrağı haline getirilen din algısının gözden geçirilmesi, Kuran'ın, dine egemen bir araç haline dönüşmesi gereklidir. İşte buna "Kuran'a dönüş" diyoruz.

Çünkü Kuran'ın merkeze alındığı bir din algısı, halkanın ön planda olacağı, ezen-ezilen çelişkisinin bertaraf edileceği bir zihin üretecektir. Aksi taktirde; sınıflı bir zihnin sınıfsızlaşma eğilimi göstermesi imkansız olduğu gibi, din ile kapitalizm arasındaki köprülerin yıkılması imkansızlaşacaktır...

Hele ki, tarihsel süreçte insanlığı yıkıma sürükleyen "kapitalizm", din ile mutlak müttefik olmuştur. Ama, deminden beri bahsettiğimiz "afyon ve kalpazan" din ile...

Kuran'ın uzlaşmaz duruşundan ürken bu yaban eşekleri, okutmayıp geveleterek; Kuran'ı kendi ideolojik bataklığında eritme çabasına girişmiş, kısmi olarak "zihinlerde başarı elde etmişlerdir."

Bu başarının temsili ve kurumsallaşmış hali Abdestli Kapitalizm, toplumsal statüsü de Nurjuvazi'dir...

Ki tarihsel süreci analiz ettiğimde, ne demek istediğimi daha iyi anlayacağınızı düşünüyorum.

Bu çerçevede; dinin gelişme sürecini bir kez daha irdelemek adına "Jip,Villa ve Maun" bölümüne geçelim...

JİP, VİLLA VE MAUN

Hayır düşündüğün gibi değil!

İnsan muhakkak azar,

Kendisini zenginlikten ötürü,

Başkalarına ihtiyaç duymaz

Gördüğü anda... (Alak Suresi 6-7)

Allah elçisi toplumdan uzaklaştığı zamanlarda ne düşünürdü dersiniz ?

Geleneksel dinciliğin tasavvurunda belirtildiği üzre; "acaba bu gökleri kim yarattı diye mi düşünmektedir."

Dinin algılanma sürecinde ki en basit sorulardan biri olan bu soru dahi, ilk bölümde belirttiğim nedenlerden ötürü "ihtilaf konusu halini almıştır."

Ancak, şunu söylemek gerekir ki, Peygamberin ne düşündüğünü, nasıl bir ruh hali ile "toplumdan uzaklaştığını algılamak için", Kuran'ın henüz ilk vahyedilen suresine bakmak yeterli olacaktır...

Henüz ilk sure önemli bir komutla başlar;

"ikra bismi rabbikelleziy halak"

Ve genellikle şu biçimde çevrilir;

"Oku! Yaratıcı Rabbin adıyla"

Ancak temel sorun, çevirinin " salt Kuran tandanslı olmayışıdır." Çünkü "oku" olarak çevrilen kavram (ikra), yalın olarak "bir kitap okumak" manasına gelmez. İkra sözcüğü, karae kökünden türemiş olup, üç anlamlı bir kelimedir;

Topla, dışavur, dağıt

Bu üç eylemi gerçekleştirdiğinizde "okumuş" olursunuz. İşte bu çerçeveden bakıldığında, ilk sure belirgin biçimde "Peygamberin bütün mücadelesinin özeti olarak karşımıza çıkacaktır."

Alak Suresinin meali üzerinde düşünmeye devam edelim;

ALAK SURESİ

1. Topla-Dağıt, yaratıcı RABBin adıyla
2. İnsanı bir embriyodan yarattı
3. Topla-Dağıt, senin Rabbin en cömerttir.
4. Ki kalemi öğretmiştir
5. İnsana bilmediği şeyleri öğretti
6. Hayır! Öyle düşünme! İnsan kesinlikle azar!
7. Kendisini ihtiyaçların üzerinde gördüğü için
8. Muhakkak dönüş senin Rabbinedir.
9. Engelleyeni gördün mü ?
10. Salat'ta iken bir kulu
11. Gördün mü ? ya o kul doğru işler yapıyorsa

12. veya Takvayı emrediyorsa
13. Ki öyleyse engelleyen yalanladı ve yüz çevirdi.
14. Ki bilmiyor mu ? Allah'ın her şeyi gördüğünü...
15. Eğer vazgeçmezse, alından tutup sürükleyeceğiz
16. Yalancı ve günahkar alnından
17. Haydi çağırsın bakalım, kurultayını, meclisini ve ordusunu
18. Biz de zebun edicileri çağıracağız.
19. Hayır! O'na itaat etme, itaat et ve yaklaş...

Genel olarak, Allah elçisine "kella" vurgusu yapılana kadar çizilen tabloda, "üstünlük taslayan insana, küçüklüğü hatırlatılır."

Kella, "hayır öyle değil" manasına gelir. Bir kimseye kella demek için, zihninde bir önerinin, ya da düşüncenin var olması gerekir. İkili dialoglarda, özellikle fikirsel tartışmalarda, "hayır, söylediğin gibi değil" gibi bir vurgulama yapıldığında, bu; "kella" kavramına karşılık gelir...

Dolayısı ile, Allah Elçisi'nin zihin dünyasını meşgul eden hadise, şu iki ayet üzerinde vurgulanır;

6. Hayır! Öyle düşünme! İnsan kesinlikle azar!
7. Kendisini ihtiyaçların üzerinde gördüğü için

Kella vurgusu ile başlayan ayet, "taği" kavramı ile biter. İnsan azar/taği olur vurgusu; nitelikli bir yaklaşım içermektedir.

Devamında da, insanın neden taği olacağı/azacağı belirtilir. Bu noktada öne çıkan kavram "müstağni/zenginlik nedeni ile şımarmak" kavramıdır.

Bu iki ayetin tamamında geçen kavramların içerdiği anlamlar şu biçimdedir;

Kella; Hayır, öyle değil!

Leyatğa/tağı: Haddi aşmak, ölçüyü aşmak, sınırı zorlamak.

Reahüsnağn/müstağni/ğına: Zenginlik nedeni ile "ihtiyaçlardan uzak olmak."

Yani, insan "haddini aşar", ancak haddini aşması için "servetinin kendisini diğer insanlara ihtiyaç duymaz bir psikolojiye sürüklemesi gerekir."

Bu psikolojinin tahlilini yaparsak, karşımıza "tanıdık bir tip" çıkacaktır.

Bugün bu tip, katılım bankalarında para istifleyen, badem bıyıklı, Amerikan Emperyalizmi ile kol kola yürüyen, kıldığı namazdan gafil bir tiptir.

Bu tip, Mekke'nin müşrik unsurlarının ortak özelliğidir. (Bkz. Kuran ve Sünnet'te İbadet Tarihi – M.Y.Soyaldı/Diyanet Vakfı)

(YÛNUS suresi 31. ayet) Sor: "Sizi gökten ve yerden kim rızıklandırıyor? Ya o işitme gücünün ve gözlerin sahibi kim? Kim çıkarıyor ölüden diriyi ve kim çıkarıyor diriden ölüyü? Kim çekip çeviriyor iş ve oluşu?" Hemen, "Allah!" diyecekler. De ki: "Hâlâ kendinize gelmiyor musunuz?"

(MÜ'MİNÛN suresi 85. ayet) "Allah'ındır!" diyecekler. De ki: "Hâlâ düşünüp ibret almıyor musunuz?"

(MÜ'MİNÛN suresi 87. ayet) "Allah'tır!" diyecekler. De ki: "Hâlâ benden sakınmıyor musunuz?"

(MÜ'MİNÛN suresi 89. ayet) "Allah'tır!" diyecekler. De ki: "Nasıl oluyor da büyüleniyorsunuz?"

Kuran'da da belirtildiği gibi, müşriklere "sizi kim rızıklandırıyor" diye sorulduğunda "mutlak surette Allah" diye yanıt verirler.

Bu tipi gördüğünüz yerde sorun;

Sizi gökten ve yerden kim rızıklandırıyor ?

Cevabı Allah olacaktır.!

Ve kendisine şu ayetleri gösterin;

(BAKARA suresi 267. ayet) Ey iman sahipleri! Kazandıklarınızın ve yerden sizin için çıkarmış olduklarımızın temiz ve güzellerinden infak edin. Kendinizin göz yummadan alıcısı olmadığınız pis/bayağı şeyleri vermeye kalkmayın. Bilin ki Allah Ganî'dir, cömertliğine sınır yoktur; Hamîd'dir, bütün övgülerin sahibidir/övgüye layık olanları gereğince över.

(BAKARA suresi 219. ayet) Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki; kazancınızın ihtiyaçtan artanının tamamını...

Ben zekatımı verdim gerisi takvadandır, zaruri değildir diyeceklerdir.

Allah Elçisi şöyle buyurur;

"Altına tapanlar mel'undur, gümüşe tapanlar mel'undur."

Tirmizî, Zühd: 42, (2376); İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 3/171.

Ve devam eder;

"Ben Kureyş'ten bir grubla oturuyordum. Oradan Ebu Zerr geçti. Şöyle diyordu:

"- Mal biriktirenleri, cehennem ateşinde kızdırılan taşlarla müjdele. Bu kızgın taşlar onların her birinin memelerinin uçlarına konacak, tâ kürek kemiklerinden çıkacak; kürek kemiklerine konacak, ta meme uçlarından çıkacak. (Böylece) çalkalanıp duracaklar" dedi. Bu konuşmayı dinleyenler başlarını indirdiler. Onlardan hiçbirinin bu adama cevap verdiğini

görmedim. Bunun üzerine adam dönüp gitti. Ben de peşinden onu takip ettim. Nihayet bir direğin dibine oturdu.

- Bu adamların, senin kendisine söylediklerinden hoşlanmadıklarını görüyorum, dedim. Şu cevabı verdi:

- Bunların hakikaten hiçbir şeye aklı ermiyor. Dostum Ebu'l-Kâsım (aleyhissalâtu vesselâm) bir keresinde beni çağırdı. Yanına varınca bana:

- Uhud'u görüyormusun? dedi.

- Evet görüyorum dedim. Bunun üzerine:

- Bunun kadar altınım olmasını istemem, (olsaydı) üç dinar müstesna hepsini infak ederdim, buyurdu. Ebu Zerr (radıyallahu anh) önceki sözünü te'kiden:

- Bu (Kureyşliler var ya) dünyayı topluyorlar hiçbir şeye akılları ermiyor, dedi. Ben:

- Seninle bu Kureyşli kardeşlerinin arasında ne var ki, onların yanına uğramıyor, onlardan birşey almıyorsun? dedim. Ebu Zerr:

- Hayır! Rabbine yemin ederim, taa Allah ve Resûlüne kavuşuncaya kadar ben onlardan ne dünyalık isterim ne de kendilerine din nâmına bir şey sorarım, dedi. Ben tekrar:

- Şu ihsan meselesi hakkında ne dersin? dedim.

- Sen onu al. Çünkü, bugün onda bir nafaka var. Ancak, bu ihsan dinin karşılığında yapılırsa, bırak alma, dedi.

Buhârî, Zekât: 4; Müslim, Zekât: 34. (992); İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 3/163-164.

Ve yine Resul'den bir tokat;

Bir koyun sürüsü üzerine salıverilen iki aç kurdun o sürüye zararı, kişinin mal ve makam hırsının dinine verdiği zarardan daha fazla değildir." (Dârimî, Rıkak: 21)

Kuran'ın "ihtiyaçtan artanı dağıtın"(Bakara Suresi 219. Ayet) emri gereği, yine Allah Resulü tarafından belirlenen genel prensip şöyledir;

"Adem oğlunun şunlardan başka şeylerde hakkı yoktur: Oturacağı bir ev, vücudunu örtecek bir elbise, ekmek ve su." (Dârimî, Rıkak: 10)

Bu hakikat gereği, genel amaç; insanlığın birlikte zenginleşmesi, paylaşması, bölüşmesi ve servetin bir çıkar aracı haline dönüşmemesidir. Bugün bunun tezahürü kapitalizme karşı konumlanmaktır.

Dolayısı ile, Mekke'nin müşrikleri hortlarken; zamanın ruhuna eklemlenmiş, kapitalizm ile çelişmeyen bir din üretmiştir. Bu din gereği;

katılım bankaları, jipler ve villara gömülmüş bir muhafazakar zihin yaratarak; şirkin ve küfrün dibine batmışlardır.

Efendim, bir beldede açlıktan ölen bebekler varken, gösterişli jiplere binmek haramdır.

Ve yine bir beldede, asgari ücretle çalışıp kirasını ödeyemeyenler çoğunluktayken, şatafatlı villalarda oturmak haramdır.

Bu haram saltanatı, şirk dininin "tevhid maskesi" takarak yayılma istidatına dayanarak güç edinir. Bu, mücadelesi en zor yoldur.

Bu durumu anlamak için şu örnekliği düşünmemiz gerekir;

Hz.Muhammed'in mücadele ettiği şirk, Kuran'a düşman bir şirktir. Allah'a inanmasına rağmen, Kuran'a düşman oluşu, bir ayırt edicilik kazandırmıştır.

Ancak Ali'nin mücadele ettiği şirk, Kuran'a inandığını iddia edip, onu mızrak ucuna takan bir şirktir. Yani bugün; Kuran'ı sömürü ve tasallut aracı olarak kullananların şirki gibi.

Bu hususta Fecr Suresi tokat gibi bir yanıt vermektedir;

FECR SURESİ

Andolsun fecre.

on geceye,

Çifte ve teke.

Gitmekte olan geceye.

Nasıl, bunlarda bir akıl sahibi için yemin var değil mi?

Görmedinmi rabbın nasıl yaptı Ad'e?

Sütunların sahibi İrem'e

Ki, o ülkeler içinde bir benzeri yaratılmamıştı.

Ve vadilerde kayaları kesen (yontan) Semud kavmine?

O kazıkların sahibi Firavun'a?

Onlar ki o memleketlerde azıtmışlardı.

Onlarda fesadı çoğaltmışlardı

Onun için de Rabbin üzerlerine bir azap kamçısı yağdırdı.

Çünkü Rabbin hep gözetlemededir.

Ama insan, her ne zaman Rabbi onu sınayıp da ikramda bulunur, nimet verirse, «Rabbim bana ikram etti.» der.

Ama her ne zaman da sınayıp rızkını daraltırsa, o vakit de, «Rabbim beni zillete düşürdü.» der.

Doğrusu şu ki, siz yetime ikramda bulunmuyorsunuz.

Yoksulun doyurulmasını teşvik etmiyorsunuz.

Mirası derleyip toplayıp yiyorsunuz.

Malı 'bir yığma tutkusu ve hırsıyla' seviyorsunuz.

İş böyle gitmeyecektir! Yer birbirine çarpılıp dümdüz hale getirildiğinde,

Rabbin gelip melekler saf saf dizildiğinde,

O gün cehennem de getirilir. İşte o gün düşünüp anlar insan. Ama düşünüp hatırlamanın ona ne yararı var!

Der ki: "Keşke şu hayatım için önden bir şeyler gönderseydim."

Yetim ve miskin kavramları belirttiğim gibi sosyolojik kavramlardır. Toplum ana babadır. Yetim ise, toplumun işlevini yerine getirmeyişi nedeni ile ortaya çıkan yalnız ve çaresiz tiptir.

Bugünün yetimleri; bankazedeler, çalıştığı halde geçinemeyenler, açlar, fakirler ve ezilenlerdir.

Ve eğer bir toplumda bu kadar yetim var ise, o toplum "Maun ihlalcisi konumuna gelmiş demektir." O toplumda kılınan namazlar; Maun Suresinin hedefi haline gelmiştir.

Dilerseniz Maun Suresini tekrar tekrar hatırlayalım;

Maun Suresi

1. Dini yalanlayanı gördün mü ? / O'na sorsan o da dindarım diyor.
2. Fakat o yetimi iter, uzaklaştırır, bulunduğu duruma terk eder!
3. Ve yoksulu doyurmaya teşvik etmez. / Yoksulu açlığa mahkum eder.
4. Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki!
5. Onlar namazlarının farkında değiller.
6. Gösteriş yapmaktadırlar.
7. Üstelik onlar, en ufak bir yardımı bile reddederler...

Kuran'a göre birilerinin namazı zayi olmuştur.

Peki kimdir bunlar ?

Ancak, insanlığı fakirleştiren sistem ve kurumlar ile işbirliği yapan kimsenin "namazı yoktur, zayi olmuştur."

Maun Suresinin düşündürdüğü bazı gerçekleri göz önüne alalım;

- Açlık sınırının altında (asgari ücret) maaş veren işverenin namazı yoktur.
- Emperyalistlerle, Kapitalistlerle işbirliği yapan hükümetin mensuplarının namazı yoktur.
- Finans Kapital ve uzantısı olan bankalarda yüklü paraları olanlar, piyasayı daraltıp "insanları fakirleştirdikleri için" namazları yoktur.

- Borcunu ödeyemeyen adamın evine icra götüren alacaklının namazı yoktur.

- Bu işi onaylayan, aracılık yapan, isyan etmeyen, bir şekilde sistemin bir parçası olan kimselerin namazı yoktur.

- Pentagon talimatları ile ülke yönetenlerin namazı zayidir, helak olmuştur.

- Mazlumların tepesine bomba yağdıran Siyonizm ile ittifak halinde olanların namazı yoktur.

- Çocuğu hasta olduğu halde, tedavi ettiremeyen adamın çalıştığı fabrikanın sahibinin namazı yoktur.

- İşçisine asgari ücret verdiği halde, her yıl 3 kere hacca giden, lüks jipe binen adamın namazı yoktur.

Öldüğünde arkasından yüklü mal bırakan adamın "cenaze namazı kılınmaz." (Bkz. "Ehli Suffa'dan bir adam vefat ettiğinde hırkasında bir dinar bulundu. Bunu gören Rasulullah;

"Bir dağlama" dedi. Bir başka adam vefat etti.Onun da hırkasında iki dinar bulundu. Rasulullah; "İki dağlama" dedi.(Bkz. Taberani Tefsiri)

- Serbest piyasa palavrasına sığınıp, kan emen kapitalist kurumları onaylayan, ve buna rağmen din alimiyim diye gezen madrabazların namazı yoktur...

Kafamıza göre fetva vermiyoruz. Ayetin söylediği budur. Bugünün Dünya'sında "ve la yehuddu a'la taamil miskin"/ miskini açlığa terk etmek bu anlama gelir...

Bir insanı açlığa terk etmek, onu yalnız bırakmak demek değildir. O insanın aç kalmasını sağlayan sistematikleri ihya etmektir, ayağa kaldırmaktır!

Yani kimseyi tekfir etme, aforoz etme gibi bir niyetim yok! Din benim babamın malı değil. Bilakis ayette yazan budur.

Peki, namazda gösteriş yapmak nedir?

Bunu anlamanız için, namaz kılarken Allah elçisinin aklında neler olduğunu size göstereyim mi ?

Biliyor musunuz ? Allah elçisi namaz kılarken ne düşünürmüş...

Ukbe bin Haris'den nakledilir; "O, Allah Resulü'nün arkasında ikindi namazını kıldı. Allah elçisi selam verdikten sonra kalkıp koşarak evine gitti. O'nun bu hareketinden cemaat çok endişelendi. Çıkıp mescide gelip

cemaatin endişesini görünce şöyle dedi; Evimizde biraz altın vardı, eğer bir gün daha bende kalsa helak olabilirdim, hemen fakirlere dağıtılmasını emrettim." (Rüdani Cem'ül Fevaid, C.3)

Ve Devam eder;

Dünya'yı neyleyeyim, Benim dünya ile ilgim, bir ağacın altında oturup dinlendikten sonra, kalkıp orayı terk eden bineğin durumu gibidir. (İbni Mes'ud)

Hadarilere/Ezenlere maun tokadı indirildi!

Ve ezilenlere şu söylendi;

(KASAS suresi 5. ayet) Ve biz istiyoruz ki, yeryüzünde ezilip horlananlara bağışta bulunalım, onları önderler yapalım, onları mirasçılar haline getirelim.

Mustazafların/ezilenlerin, müstekbirlere/servetle şımaranlara indirdiği bir tokattır "namaz."

Ve yeryüzü sizin mescidlerinizdir...

Efendim, toplumun işlevlerini yerine getirmesini engelleyen yegane neden, toplum bilincinin körelmesi, bireyciliğin tırmanışa geçmesidir.

Bugün, Liberalizm ve İslam arasında kurulmaya çalışılan ittifakın yarattığı tip, bu evrimi tamamlamıştır. Bencil, bireyci, egoist, kendine yontan bu tip; salt anlamda "maun ihlalcisi" olmuştur.

"Her ümmetin bir fitnesi vardır, benim ümmetimin fitnesi ise maldır." (İbn Mâce, Fiten: 18)

(ZUHRUF suresi 23. ayet) İşte böyle! Senden önce de hangi kente bir uyarıcı göndermişsek oranın servetle şımarmış kodamanları mutlaka şöyle demişlerdir: "Biz atalarımızı bir ümmet/bir din üzerinde bulduk; onların eserlerine uyarak yol alacağız."i

(SEBE' suresi 34. ayet) Biz, hangi ülkeye bir uyarıcı göndermişsek, onun servet ve refahla şımaranları mutlaka şöyle demişlerdir: "Biz, sizin elçilik yaptığınız şeyi inkâr ediyoruz!"

(MÜ'MİNÛN suresi 64. ayet) Sonunda, servet ve refahla şımarmışlarını azapla yakaladığımızda, hemen bağırıp dövünmeye başlarlar.

(BAKARA suresi 107. ayet) Bilmedin mi ki göklerin de yerin de mülk ve saltanatı yalnız Allah'ındır. Sizin için Allah'tan başka ne bir Velî vardır ne de bir Nasîr/yardımcı.

(BAKARA suresi 195. ayet) Allah yolunda harcama yapın/nimetleri paylaşın; kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın. Güzel düşünüp güzel işler yapın. Çünkü Allah, güzellik sergileyenleri sever.

Bu açıdan baktığımızda, gerçekler daha belirgin biçimde karşımıza çıkacak ve yalancının mumu sönecektir. Kenz çetesinin "şirk oyunu", tevhid balyozu ile yıkılacaktır.

Bu Belde de 41 milyon kredi kartı borçlusu var. Evet 41 milyon insan; bankalara borçlu. Halkın bankalara olan toplam borcu, milli gelirin %44'ü oranında...

Bu ne anlama geliyor biliyor musunuz ?

Bunun adı, "iğfal"dir.

Nasıl mı ?

• Bu Belde de nüfusun %61'i "oturduğu eve kira ödüyor."

• Bu Belde de, tüm çalışanların %44'ü asgari ücretle (açlık sınırında) çalıştırılıyor.

• Bu Belde de, 100 aile toplam 150 Milyar doları yönetiyor... (Milli gelirin ¼ ü)

• Bu Belde de , cami yaptırmak için harcanan para, 3.5 Milyar TL (Tübitak ve Dış İşleri Bakanlığındanı geride bırakan bütçe...)

• Bu Belde de, her 4 gençten 1'i işsiz...

• Bu Belde de, her yıl 14 Milyar dolar, lüks tüketime harcanıyor (!)

• Bu Belde de, "İcra pazarı 10 Milyar dolar" dolaylarında. (İcra Pazarı: İnsanların evlerinden gasp edilen eşyaların alım-satım pazarı)

• Bu Belde de, en zengin %20 ile, en fakir % 20 arasındaki gelir oranı yaklaşık 15 kat.

Bu belde... Ah bu belde!!

Kuran'ın Beled Suresi insanlığı uyarıyor! Aklınızı başınıza alın diyor...

Dilerseniz bir göz atalım.

35. Sure Beled Suresi

Bu Belde'ye kasem ederim ki. Ve sen bu beldede oturmaktasın. Ve Babalar ile oğullara... Biz zorluk içinde bir insan yarattık. O kendisine güç yetirilemez mi sanır? Der ki; yığınlarca malı helak ettim. O'nu gören olmadı mı sanır? Biz O'na iki göz vermedik mi? Bir dil ve iki dudak! Ve iki belirgin yolu göstermedik mi? Fakat Akabe'yi aşamadı! Akabe'yi sana bildiren nedir? Boyunduruk altına alınanları özgürlüğüne kavuşturmaktır. Ve ya

açlık, darlık, perişanlık gününde doyurmaktır o... Yakınlık duyulan bir yetimi. Veya toprağa düşmüş bir fakiri, yoksulu, iş göremeyeni... Ve tüm bunları yaparken, iman edenler arasında sabrı/kararlılığı ve merhameti önerenlerden olmaktır o. İşte bunlar Ashab'ı Meymenet'tir. Ayetlerimizi inkâr edenler ise Meş'emet ehlinin ta kendisidir. Üzerlerine sımsıkı kapatılmış bir ateş vardır. (Beled Suresi 1-20)

İşte o belde, bu beldedir! Açların, boyunduruk altına alınmışların, buna rağmen servetini arttıranların çoğaldığı bu belde, o beldedir...

Bu belde, kredi kartı mağdurlarının, yıllık kazancını her yıl 3-5 kat arttıran "soygunculuk kurumları/bankaların" bir arada bulunduğu bir beldedir.Dolayısı ile, bu surenin muhatabıdır...

Kuran, boyunduruk altındakileri azad etmeyenler, gerekçesi ne olursa olsun "ateş ehli" olarak tanımlamaktadır.

• Efendim dengeler var,
• Efendim, sistem böyle,
• Efendim, biz bunu değiştiremeyiz,
• Efendim, kredi kartı almasaydınız...

Gibi bahanelerin tamamını püskürten bu sure; Kuran'ın diğer sureleri gibi "lehulmülk" hakikatini gözler önüne seriyor...

Diyarbakır'da, 4 çocuğuna kahvaltı hazırlayamadığı için intihar eden anne...

Ve bu manzara karşısında cinnet geçirip evi yakan, ve ortadan kaybolan baba...

Geride kalan çocukları sahiplenen 9 çocuklu "sakat" amca...

VE

Lüks malikanelerde görkemli sofralarda havyar ve karides tüketen "kenzo"...

Halkın reyini toplayıp iktidara gelerek "servetini arttıran hanzo"...

Ve insanlığı kölesi haline getiren satılık kalem; "dürzü"...

Cami cami dolaşıp, hac ve umre için para akıtan o adama bakın. O adam evet! Cami çıkışında koşturarak gittiği "bankanın " adı "Asya Bank"...

Faizsiz kazanç Yuh ki ne yuh!

Saydıkça sayıyor, biriktirip üst üste istifliyor! Lanet olasıca, nasıl da sayıyor;

(HÜMEZE suresi 2. ayet) O ki, mal biriktirdi, onu saydı da saydı,

(TEVBE suresi 35. ayet) Gün olur,biriktirdikleri altınlar eritilir cehennem ateşinde onların üzerine lav dökülür de bununla onların alınları, böğürleri, sırtları dağlanır: "İşte egolarınız için yığdıklarınız. Hadi tadın biriktirmiş olduklarınızı!"

(ÂLİ IMRÂN suresi 180. ayet) Allah'ın, lütfundan kendilerine verdiği şeyde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Tam aksine bu onlar için bir şerdir. O cimrilik konusu yaptıkları şey, kıyamet günü bir tasma gibi boyunlarına dolandırılacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

(MUHAMMED suresi 38. ayet) İşte sizler, Allah yolunda harcamaya çağırılan insanlarsınız. Ama bir kısmınız cimrilik ediyor. Oysaki, cimrilik eden kendi aleyhine cimrileşmiş olur. Allah Ganî'dir; yoksul olan sizlersiniz. Eğer yüz çevirirseniz, Allah yerinize başka bir toplum getirir. Ve onlar, sizin benzerleriniz olmazlar.

(HADÎD suresi 24. ayet) Onlar; cimrilik eden, insanlara da cimriliği emreden kişilerdir. Yüz çeviren bilsin ki, Allah Ganî'dir, Hamîd'dir.

(LEYL suresi 8. ayet) Ama kim cimriliğe sapar ve kendisini tüm ihtiyaçların üstünde görür,

Yaşadığımız İslam, âlemlerin rahmetinin vahiy yoluyla getirdiği İslam değil; "İslam, İslam olmaktan çıktı. Ben bile tanıyamaz oldum." (İmam Ali)

Âlemlere rahmet olanın ardından yürüyen "zahmet" toplumu...

Rahmet ve zahmet arasındaki ince çizgide geçen binlerce yıllık hezeyan ve mutlak anlamda mevcut çelişkilere hapsedilmiş bir din algısı...

Kur'an'ın iki yolundan bahsediyorum;

Biri Meymene, bir diğeri Meş'eme...

Yani; sarp yolun yolcuları ve orta yolcular/kolaycılar...

Allah'ın toplum vicdanına sunduğu yüce kitabı Kur'an'ı Kerim'in Beled Suresinde geçen bu iki ayrım; varlık âlemindeki ana çelişkinin farklı bir tarzda dışavurumu gibidir.

Kur'an'ın Bakara suresinin 30. Ayetinde kullanılan "fesad" ifadesi bu noktada önemli bir açılım sunmaktadır;

Hani Rabbin sizin için anlamı olmayan bir zamanda meleklere; Ben yeryüzüne bir halife tayin edeceğim! demişti. Bunun üzerine melekler; Ya Rabbi, sen yeryüzünü ifsad edip kan dökmekte olan birini mi

halifeleştireceksin, hele ki biz seni takdis edip tenzih ediyor iken. Bunun üzerine Allah; Ben sizin bilmediklerinizi bilmeye yeterliyim dedi... (Bakara Suresi 30. Ayet)

Fesad; f-s-d kökünden gelen; bir şeyin az ya da çok, halkedilen ölçüden çıkmasıdır. Beden, nefs ve eşyanın istikametinden çıkması yönünde kullanılan bir kelimedir.

Yani köken olarak; ölçü dışına taşmak, bu yolla ihtilaf üretmek olarak düşünülebilir. Ki din dilinde ihtilafları tanımlarken kullanılan kavramların çoğunluğu; aynı zamanda "mülke işaret etmektedir."

Mülkiyet/Şecer; yeryüzünün ifsadı/ölçüsünün bozulması ve kan dökmenin temel nedeni haline getirilebilecek bir unsurdur. Bu, daha evvelki makalelerimde bahsettiğim; "Melikleşme" (Bkz. Şirk Melikleri) arzusunun ürettiği, yani mülke hükmederek esasında topluma hükmetme psikolojisinin ürettiği bir sonuçtur.

Yukarıda paylaştığım Beled Suresinde, bazı fiillerin yaşandığı beldeyi şahit tutar. Ve Allah elçisine; "Sen de buradasın/bu olayları görüyorsun" diye hitap ederek devam eder. İnsandaki genel müşkülattanbahsederek esas hedefine yaklaşır;

Meş'emet...

Meş'emet ashabı bu surede; mal biriktiren, biriktirdiği mal nedeni ile toplumun can damarını kesen (helak), afyon din uyduran ve bu yolla insanların bu filleri algılayamamasını sağlayan, kendisini beşerden (derisi üstünde kıl biten) ayıran "akıl ve idrak" fonksiyonuna rağmen, bu ifsad eylemleri içinde bulunan kimselerdir.Meymene ise, malı infak eden, boyunduruk altında tutulanları özgürleştiren, fakirlikle ve yoksullukla mücadele eden kişi ve topluluklardır.

İlginç olanı ise; "Üzerlerine sımsıkı kapatılmış bir ateş vardır" ayetidir. Çünkü süreklilik arz eden bu ifade; şu an kapatılmıştır ve kapatılacaktır biçiminde bir yaklaşım ortaya koyarak; mal biriktirenlerin yoğunlaştığı sermaye toplumlarını "cehennem" olarak tanımlar...

Yani; mal yüzünden ifsad edenler (Bakara 30), şecer'den nemalananların ürettiği toplum; sınıflı toplum/cehennemdir.

Bu mesellere yakın veriler; Musa kavminin altın buzağı edinmesi ile ilgili kıssada da sunulur. Ayetlerde "altın buzağıyı ilah edinme" gibi bir ibare yoktur. Böğürebilen ve süs eşyalarından yapılmış bir buzağı edinme vardır.

Böğürme olarak çevrilen "huvar" kelimesi; "avlamak için aldatmak" manasındadır. Özellikle hayvan avlamak için kullanılan kekliklerin oyununa işaret eder...

Yani, aldatmak üzere üretilmiş bir meta algısı...

Beled suresi, evrenselliğini korumaktadır. Bakara 30 ve diğerleri de öyle...

Halen daha "Âdemleşememiş", mal için kan döken, bozgunculuk eden; gösterişe (huvar) aldanan, süs-püs eşyalarına tamah eden, mülkte hegemonya üreterek; toplumların can damarını kesen (helak), mülkü tekelleştiren (ifsad) bir konumdayız.

Bu nedenle, "hubut ehli olduğumuzu bilmek durumundayız."

Bildiğiniz gibi hubut; şecereye/yasak ağaca/mülke yakınlaştıkları için Âdem ve eşinin cennetten çıkartılış biçimidir. Hubut, aslında gözden düşmek manasına geldiği gibi, cennetten çıkartılma ve gökten aşağı salınma gibi bir durumu da anlatmaz...

Yeryüzünde cereyan eden bu hadise; cennet/sınıfsız toplum içinde üretilen eylemlerin, bu toplum algısını yok ettiğini; dolayısıyla bu toplumu oluşturanların bireycileştiğini, mülkü çit ile çevirmek suretiyle bireyselleştirdiğini, bundan ötürü kan döktüğünü, bozgunculuk yaptığını anlatır...

Habil ve Kabil, Bahçe Sahipleri, Hz. İsa, Hz. Musa ve hemen hemen her kıssada bu minvalde bir söylem vardır.

Bu söylemin teorik temeli; Lehu'l Mülk algısına dayanır...

Mülk Allah'a, dolayısı ile halka aittir...

İnsanlık bir zamanlar tek bir toplumdu (ümmet-i vahide), Sonra Allah, doğru yolda olanları müjdelemek, yoldan çıkanları da uyarmak üzere peygamberler gönderdi. Anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında hüküm versin diye o peygamberlerle birlikte adaletin yolunu gösteren kitaplar gönderdi. Ancak kitap verilenler, apaçık deliller geldikten sonra aralarındaki ihtiras ve zorbalıktan ötürü anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah, iman edenlere anlaşmazlığa düştükleri konularda adaletin yolunu gösterdi. Allah yürümek isteyeni doğru yolda yürütür... (Bakara suresi 213. ayet)

Musa gittikten sonra buzağıya/altına tapanlar ile Muhammed gittikten sonra mala tapanlar aynıdır (R.İhsan Eliaçık)

Bizim buzağılarımız; tek toplumu bölen, parçalayan, etnik; ideolojik söylemler ile kalbura çeviren zihin dünyamızdır. Tek toplumun paylaşımcı

temellerini sarsan mülk ve hegemonya aşkımızdır...

Bizim buzağımız; mal ve mülke egemen olmak suretiyle, insanlığa hâkim olma egomuzdur. Ve tekasür/çokluk ile övünme şizofrenimizdir...

Bizim buzağımız; afyon dinimizdir. Âdem babayı gökten paraşütle indiren ve İsa Mesih'i uzay mekiği ile göklerin krallığına ışınlayan dinimizdir...

Bizim buzağımız; "İslami banka" adı altında oluşturulmuş riba kurumlarında yatan dolarlarımız, kiraya verdiğimiz mülkler ve oğullarımızdır...

Ve buzağı; Van'da kara lastikle okula giden kızın feryadı, isyanı ve çilesidir.

Ashab'ı Meş'emet; hamile kızın karnına tekme atan iradedir. Meymenet ise; hamileliğinin nedenlerini sorgulamaksızın o kızın yanında olandır...

Ve tüm bunların faili olan beşeriyet güdüsünün katilidir...

Ve tüm bu oluşlar "adaletin katlidir."

Mekke'de cariye denildiğinde akıla gelen ilk anlam; elden ele dolaşan kadın manasıdır. Bu kavram "ca'r" kökünden türemiştir. Ticaret kelimesinin kökü de ca'r'dır. Ticaret, emeğin dolanımı anlamına gelir, İngilizcesi distributedir. İlgilenenler, "Das Kapital"de distribute kullanımına göz atabilir...

Ne alakası var diyeceksiniz ?

Adalet kavramı da zibidilerin dillerinde dolaşır. Ama tıpkı cariye gibi muamele edilir...

Sürekli üzerinde menfi beklentiler olan, kullanılan; ama gerçek nitelikleri ve anlamı üzerine düşünülmeyen bir kavramdan bahsediyorum...

Adalet!

Platon ve Aristo'dan beridir üzerine giydirilen elbiseler altında kaybolmuş bir gerçekliğe işaret edeceğim. Belki garipsenecek ama gayet basit bir denklem çözeceğiz hep birlikte...

Adalet kelimesi, "adl" kökünden türemiş bir kelimedir. Eşitlik, eşit bölüştürmek manalarına gelir. (Ragıp El İsfehani, Müfredat / adl mad.)

Araplarda bu kavramın "tamamen eşitliğe işaret ettiğini" gösterir kaynaklar, genel olarak halk edebiyatıdır. Züheyr bin Ebu Sülma'nin divanında 61. sayfaya bakabilirsiniz...

Ve en çarpıcı nokta şudur;

(ÂLİ IMRÂN suresi 21. ayet) Allah'ın ayetlerini inkâr edip haksız yere peygamberleri öldürenler ve insanlar içinden adaletle emredenlerin canına kıyanlar var ya, işte onlara korkunç bir azabı müjdele.

İlgili ayette 3 zümrenin eşitlendiği görülür...

1. Allah'ın ayetlerini inkar edenler.

2. Peygamberleri haksız yere öldürenler.

3. Adaletle hükmedenlerin canına kıyanlar.

Ayeti semantik olarak incelersek şöyle bir netice elde ederiz;

Adaletle hükmedenleri öldürenler ile, peygamberleri öldürenler aynıdır. Ve bunlar Allah'ın ayetlerini (peygamberleri ve adaletle hükmedenleri) bu şekilde yalanlamışlardır...

Peki adaletle hükmedenler kimlerdir ?

Bu ifadenin altında bir hegemon fetişizmi yatmaz! Yani ayeti budayarak saltanat ve hilafete zemin hazırlama gayesi güdenler avucunu yalasın...!

Adaletin lügat anlamını "kavramın yerine koyalım."

- Yeryüzündeki nimetin eşit bölüştürülmesini, eşitliği savunanlar!

Şimdi oldu mu dersiniz ?

(NİSA suresi 58. ayet) Şu bir gerçek ki, Allah size emanetleri, onlara ehil olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Allah size bu şekilde ne güzel öğüt veriyor. Allah Semî'dir, çok iyi duyar; Basîr'dir, çok iyi görür.

Kuran bir toplumun öncülerine 3 özellik atfettiğini görürüz.

• Adalet

• Emanet

• Ehliyet

İslam'a göre, yeryüzü "emanettir." Çünkü arzın mutlak sahibi Allah'tır. Ve insanlığın bu mülkte iddia edebileceği yegane hak; ihtiyaç duyduğu kadarıdır...

Fazlası israftır, haramdır!

Ve yine Kuran uyarıyor;

Ey iman edenler, ahbar ve ruhbanlar mallarınızı kenz ederek sizleri Allah yolundan saptırırlar. Altın ve gümüşü kenz edip Allah yolundan alıkoyanlara dehşet bir azap müjdele (Tevbe Suresi 34. ayet)

Adaletin zıttı kenzdir. Ve kenz eden herkes "ahbar ve ruhbandır." Yani bu ayette sunulan sebep sonuç ilişkisi bağlamında da bunu söylemek

mümkündür...

Ahbar ve ruhban, "rahip ve papaz" manasına gelmez. Her ne kadar;birilerinin işine gelmediği için bu kavramlara "rahip ve papaz" anlamı yüklense de, kavramların işaret ettiği manalar bunlar değildir...

Peki ne anlama gelir ?

• Haber veren/ başkalarında olmayan bir bilgiye sahip olduğunu iddia eden, bilgiyi tekelleştiren...

• Korkutan; açlıkla, fakirlikle...vs. korkutan

• Bilgi hiyerarşisi, ahlaki hiyerarşi, ekonomik hiyerarşi üreten

Gibi anlamlar dahilinde inceleyebiliriz...

Peki tüm bu hengamenin nedeni nedir?

Şeytan Adem'e dedi ki; Ey adem, sana ebedilik ağacını, yani yıkılmaz mülkü göstereyim mi ? (Taha Suresi 120. ayet)

Hengamenin temel nedeni, yeryüzündeki mülkün paylaşımı sorunudur. Mülk üzerindeki tasarruf, ruhbaniyeti üretir...

Dolayısı ile, bir kimsenin adil olduğunu anlamak için;

- Adalet kelimesini sık sık kullanışına,
- İçinde adalet kelimesi geçen faaliyetler yürütüyor oluşuna,
- Badem bıyığına,
- Namazına,

Bakılmaz!

Mülkle ve toplumla kurduğu ilişkiye bakılır...

Eğer bir adam, Allah'ın mülkünü kenz edenlerin yolunu açıyorsa; adil değil zalimdir!

Şirk zulmün aziymdir/ kendisinden daha büyük bir şey olmayandır. (Lokman Suresi 13. ayet)

Zulmün Aziym, en büyük/daha büyüğü olmayan şirk manasına gelir...

Kuran'a göre şirk, en büyük zulümdür...

Ama zulüm mazlumiyet üreten bir fiil değil midir ?

Yani şirk zulmünün mazlumu kimdir?

Hemen söyleyeyim ; şirk kelime anlamı itibari ile "bir mala iki kişinin ortak olması manasına gelir." (Bkz. Lisan'ül Arab, şrk mad.)

Hemen düşünelim;

Yeryüzündeki zulmün tamamı, bu heva yüzünden değil midir? Mülkün tek sahibi Allah iken, ve bunun yarattıkları tarafından "adalet ile"

kullanılması gerekirken, birileri sırf daha fazla sahip olmak için zulmetmiyor mu?

Bugünün mazlumları;

- Kredi Kartı borçluları
- Kiracılar
- Düşünce suçluları
- Çalıştığı halde geçinemeyenler
- Evsizler
- Açlar

Değil mi?

Peki bu mazlumları üreten yegane olgu; "kapitalizm" değil mi ?

Şimdi oldu...

Kapitalizmin amentüsü olan gerçekler; özel mülkiyet, tekelcilik ve üst aşaması olan emperyalizm...

Şirkin 2011 yılında okunuşu budur.

Ve Kuran'ın 2011 tefsiri bu biçimde olmalıdır...

Size sormak istiyorum; Haçlı Emperyalizmi ne kadar meşru dur ?

Libya halkına adalet vaad eden Amerikan zorbalığı, köken olarak "adaleti sindirmiş midir ?"

Peki bu zorbalarla işbirliği yapanlar "Müslüman" mıdır ?

Allah için söyleyin, korkmayın; biraz cesur olun!

Hadi haykırın..!

El İsyan...

Kasıt, Nakıs, Meş'emet ve Beşeriyet'e...

NURJUVAZİ ve KERBELA

Kan kokan gökyüzüne başını kaldırıp; "reva mı ya rab ?" diye haykıran bir beden..

Ali Ekber vuruldu! Yetişin dostlar.!

Fatıma ana kuzuları vuruldu yetişin...

İnsaf ve vicdan bugün istifa etmiştir. Kerbela, din maskeli zulmün ve bozgunculuğun en belirgin sahnesidir.

Allah Elçisi karşısında konuşlanmış "cüppeli şirkin" kılıç kuşanarak, Allah adına kan dökme cürreti ile kendisini var etmesi noktasındaki en belirgin zulümdür "Kerbela."

Gökyüzünden oklar yağıyor. Toplam 2000 nefer, karşısına dizilmiş bir küçücük bir aile!

İlk hedef erkekler, ve çoluk,çocuk demeden kafalar kesiliyor!

Akan kanlar meydanı kaplamış, ya gözyaşları ?

Hüseyin şehit düştü! Yüreği yanmayana şaşarım. Allah Resulü'nün kemikleri son bir hamle! Kalkmak için didinen bir can.

Sırtı oklarla delik deşik edilmiş Hüseyin'in. Son bir atak yaparak Ali Ekber'in üzerine kapanıyor!

Bu reva mıdır ?

Böyle bir zulüm reva mıdır ?

Kerbela Bedir'dir. Kerbela, Uhut'tur. Kerbela, Hayber'dir...

Kerbela, tevhid ve şirkin savaşıdır! Cüppeli müşrikliğin, Allah'a, Resulüne açtığı savaşın resmidir.

Alevi büyüklerinden Şah Hatayi bu zulmü şöyle ifade eder;

Bugün matem günü geldi
Ah Hüseynim vah Hüseynim
Senin derdin bahrım deldi
Ah Hüseynim vah Hüseynim
Şehit düşmüş Şah'ı Merdan
Ah Hüseynim Vah Hüseynim...

Kerbela'nın önü düzdür
Geceler bana gündüzdür
Şah Kerbela'da yalnızdır
Ah Hüseynim vah Hüseynim
Şehit düşmüş Şah'ı Merdan
Ah Hüseynim vah Hüseynim...
Kerbela'nın yazıları
Şehit düştü gazileri
Fatma ana kuzuları
Ah Hasan'ım vah Hüseynim
Şehit düşmüş Şah'ı Merdan
Ah Hüseynim vah Hüseynim
Kerbela'nın önü yonca
Yonca çıkmış diz boyunca
Şah Hatayı katarınca
Ah Hüseynim vah Hüseynim.
Şehit düşmüş Şah'ı Merdan
Ah Hüseynim vah Hüseynim...

Allah Resulü'ne savaş açan Ebu süfyan, yoldaşlarına ve damadına savaş açan Muaviye, torunlarına savaş açan "Lanetli Yezid."

Efendim, namussuz çetenin bu onurlu yüreklere düşmanlığının temel nedeni nedir dersiniz ?

Hemen söyleyeyim;

Kerbela hadisesi, İmam Hüseyin'in Yezid'e salt biçimde biat etmeyişinden ileri gelmiştir gibi bir düşünce, ne tarihin ne de insanlığın vicdanına sığmaz. Kerbela, apaçık biçimde "İslam ile Yeşil Burjuvazinin savaşıdır."

Yani, İmam Hüseyin ile, BMW'den inmeyen mollaların, BANK ASYA'ların, NARCILARIN, JET SKİ-CİLERİN ki tüm bunlara halkın çoğunluğu sahip değil iken sahip olanların savaşıdır!

Şimdi bu ne demek ?

İslam, yani Selam anlayışı her ne kadar toplumumuza dikta edilen "uydurulmuş kavramlarca" yozlaştırılmışsa da, gerçek kimliği itibari ile "devrimcidir."

Çünkü bir yenilik değil, daha evvelde var olan bir hareketin zinciri olarak gösterilmektedir.

(YÛNUS suresi 105. ayet) Şu da emredildi: "Yüzünü, bir hanîf olarak dine çevir. Sakın müşriklerden olma!"

(NAHL suresi 120. ayet) Şu da kuşkusuz ki, İbrahim başlı başına bir ümmet idi; bir hanîf olarak Allah'ın önünde eğiliyordu, müşriklerden değildi.

Bugün bazı odaklarca fitne ve bozgunculuk üretme amacıyla kullanılan(Medeniyetler ittifakı – Dinler arası dialog) "İbrahim Resul"ün, iddia edildiği gibi semavi dinlerin atası olmadığı, ezelden ebed'e tek tavır olan selam tavrının içinde olduğunu gösteren bu ayetler, çok ciddi anlamda önemsenmelidir.

Çünkü "hanif" kelimesini "hanefilik mezhebi" ile karıştıranların çoğunluk olduğu toplumumuzda bu kelimeyi tanımak zaruri hale gelmiştir.

Hanif, hertürlü baskı ve zorlamaya rağmen, ata ve ecdat kabullerinin oluşturduğu tehtidlere rağmen "şirkin tümünden dönme" manasına gelmektedir. Zıttı olan kelime "müşrik", yani şirk bataklığında olan, Allah'a inanıp ona yaklaştırıcı rabler atfeden kişi demektir. Haniflik, Allah'a yaklaşma adına aracı konumunda olan tüm "putları/rableri" reddeden, hocaefendi hegemonyasını yıkan ve Allah'a salt biçimde doğrudan ulaşan kişidir. Bu bir dönüş işidir.

Bu dönüş, bireyden topluma uzanan bir köprü olarak ele alınması gereken bir dönüştür. Yani, hanif olmanın yolu, bu dönüşün bir dip dalgası gibi toplumun köklerine ulaştırılması adına mücadele etmekten geçmektedir.

Hanif, mülkün, saltanatın, egemenliğin ve kainatın bütün olarak Allah'a ait kılınması için mücadele eden kişidir...

Bu ifademizi şu şekilde yorumlayanlar çıkacaktır;

Efendim mülk ve saltanat Allah'ın olmalıdır, dolayısı ile Kuran anayasamız, devletimizde İran gibi teokratik usulde yönetilen bir devlet olmalıdır. Böylece hak üzre yaşayabiliriz.

Bu Kuran'a göre apaçık biçimde "küfürdür."

Çünkü Kuran'ın temel denklemi, Hakk-Halık-Halk biçimindedir. Kuran'da yaratım tasavvur edilirken dahi, "O sizi halketti" biçiminde bir ifade kullanılır. Burada "halık" ifadesi yaratmaya karşılık gelirken, yaratılan "halk"tır.

Halk, bugün de kullandığımız manasının yanı sıra "imar edilen" manası taşımaktadır. İlahi tasarrufun tamamı, halka ait kılınmış, arada "ilahlar oluşmaması", halkın bu tasarrufa eşit oranda irade yansıtması ve kolektif biçimde hayatını sürdürmesi öngörülmüştür.

Bu pratiğin teorik düzlemdeki adı "Cumhuriyettir."

Konumuza dönecek olursak eğer, Kuran'da hanif kelimesiyle bütünleşen "İbrahim Resul"ü irdelememiz gerekecektir.

Hele ki, bugün uygulanan "çöl turizmini" hacc diye yutturmaya çalışan "afyon tekelleri"nin oyununu bozan Bakara suresinin 125. ayeti söz konusu iken...

(BAKARA suresi 125. ayet) Hatırla o zamanı ki, biz Beytullah'ı insanlar için sevap kazanmaya yönelik bir toplantı yeri ve güvenli bir sığınak yaptık. Siz de İbrahim'in makamından bir salat yeri edinin. İbrahim ve İsmail'e şu sözü ulaştırmıştık;"Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rükû-secde edenler için evimi temizleyin!"

Ortada bir bina, etrafında "sınıfsız bir kitle", her rengin sadece bir bez parçası ile örtülmüş vücutlarca dile getirildiği ve tek bir sesin hüküm sürdüğü o bina...

Ağaların, patronların, efendilerin, kölelerin, ezenlerin, ezilenlerin olmadığı, herkesin sadece ortak yaşam için bir arada tutulduğu o evrensel kıble/hedef...

İşte orada bir salat yeri edinin diyor ayet.

Bizim "kör hocalar" bunu "namazgah" olarak çeviriyor maalesef.

El Vicdan! El Vicdan!!

Salat, saly ve salv köklerinden türemiştir. Temel anlamı; "Ateşten korunmak için yapılan eylemdir."

Dikkat!

İbrahim makamından "Ateşten korunmak için yaptığınız eylemler ile" bir yer edinin.

Şimdi biraz daha açalım; İbrahim Resul, hanif duruşu nedeni ile, yaşadığı toplumun ilahlarınca "ateşe atılmış/belalara muhatap edilmiş" ve bunlardan kurtulmuştur. Yani kendisini ateşten kurtaran eylemler içinde bulunmuştur. Dolayısı ile "salat" halindedir.

Efendim, Kuran'a ömrünü vermiş biri olarak şunu belirtmem gerekir ki, İmam Hüseyin'i Kerbela'da şehit edenler ile, salat kelimesini namaza eşitleyenler arasında zerrece fark yoktur. Çünkü biri yaşayan Kuran'ı, öbürü yaşatan Kuran'ı katletmiştir...

Salat, içinde "kıyam, rüku ve secde" eylemlerinin olduğu bütüncül bir aksiyondur. Bu aksiyon kıble/hedef edilen kabe'ye yönelerek yapılır. Yani hedef kabedir.

Kıyam; gerçekleri ayağa kaldırmak, özgürlük mücadelesi vermek, bağımsızlık için savaşmaktır.

Rüku ; tevazu içinde bulunmak, infak yapmak/mal dağıtmaktır.

Secde ; Allah dışında "ilah, rab" tanımamaktır.

Yani, günümüzde indirgediğimizde; emperyalizme ve alt aşaması olan kapitalizme karşı en gerçekçi tavırla karşı koymak, rableşen bireylerin hegemonyasına karşı "hakk yani halk" tarafında olmak, bilinçlendirmek, tekelleşme ve tröstleşmenin karşısında durmak, bunun için "mal-sermaye birikimini engelleyip, ca'r yapmak".

Ca'r, ticaret kelimesinin köküdür. Cariye kelimeside bu kökten türemiştir. Cariye, elden ele dolaşan kadın demektir. Ticaret ise; "kar edilmeksizin, emeğin metaya dönüştürülmesidir." Das Kapital'de "distribute" olarak karşımıza çıkan bu kavram, emeğin ve üretimin merkeze alınmasını öngörmektedir.

Birilerinin uydurduğu "katılım payları", Kuran'da riba yani faiz olarak gösterilmektedir.

Kıble, hedef demektir. Kıble edilen merkez ise Mescid'i Haram'dır.

Yani; (BAKARA suresi 125. ayet) Hatırla o zamanı ki, biz Beytullah'ı insanlar için sevap kazanmaya yönelik bir toplantı yeri ve güvenli bir sığınak yaptık. Siz de İbrahim'in makamından bir salat yeri edinin. İbrahim ve İsmail'e şu sözü ulaştırmıştık; "Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rükû-secde edenler için evimi temizleyin!"

Sevap kazanılan yer; Emeğin karşılığının tam alındığı, üretime dayalı toplum.

Toplanma yeri ; Kolektif toplum

Güven ; Bilinçli toplum

İbadet ; Kulluk programı

Yukarıdaki anlamlar, yorum değil "dil ve semantik kurallarına uygun tam çevirilerdir"

Şimdi bu din İmam Hüseyin'in dini idi. Peki ya Yezid'in dini ?

Yezid'in dini, sarayların, saltanatın, 1/40 oranındaki zekat anlayışının, namaza indirgenmiş salatın ve başıboş tavaflar ile tamamlanan hac uygulamasının dinidir.

O dinin dünyevi bir misyonu olmadığı gibi "Cennette bonus olarak hurileri vardır."

O dine göre, mal biriktirmek caizdir. Dileyen herkes servet edinebilir. Cüzi bir kısmı garibanlara sadaka olarak verilirse bunda bir cevaz yoktur.

O dine göre, iktidar sahiplerinin ihmallerinden ölen mazlumların kaderidir ölüm. Zulüm o dinin belkemiğidir...

O dinin mensuplarının temel sorunu "türbandır." Ancak kara lastikli ayşonun hali önemli değildir. Ayşo ne de olsa "akılsızdır."

Çünkü o dinin mensupları tüm servetlerini "akılları sayesinde kazanmıştır." Dağıtmak enayiliktir. Ne de olsa dünya da mekan, ahrette iman...

O dine göre erkekler toplumun egemenleridir. Kadınlar ise mukabelelerde okudukları Yasinler sayesinde cennete girebileceklerdir. O dinde "Amerikan Emperyalizmi" ya da AB gibi problemler yoktur. Beyaz Eşya dağıtıp iki rekat riya namazı kılan herkes "süper müslümandır."

O dinde Allah'ın yanında yedek ilahlar vardır. Bu ilahların/hüküm koyucuların adı, hocaefendi, bediüzzaman, şeyh efendi, üstad...vs.dir. Bunların sözleri Kuran'dan çok daha önemlidir, çünkü o dine göre "Kuran'ı sadece alimler anlar."

Kısa bir dipnot ekleyeyim. Yukarıdaki ifadelerimizden "nüsukları/ibadetleri" reddettiğimiz gibi bir düşünce akıllara gelmesin.

Hadiste belirtilen "Salat dinin direğidir" ifadesini, "namaz dinin direğidir" olarak benimseyenlerin içine düştüğü şekil bataklığının eseri, bizi bu yönde itham etmek olacaktır.

Efendim, Namaz, Salatın ilanıdır. Yani, kişi mücadelesini namaz eylemi ile ilan eder. "Ben Kıyam ediyorum, rüku ve secde ediyorum, benim hedefim –sınıfsızlaşmak- rabler hegemonyasını ortadan kaldırmaktır" gibi bir ilandan bahsediyoruz.

Yani, rabler hegemonyasına teslim olup kapitalizme kul olanların uygulasa da bir mana elde edemeyeceği bir ibadettir namaz. Çok şükür ki, namazımı tıpkı Allah elçisi gibi bu bilinçle kılıyorum.!

Şimdi söylemek gerekir ki, İmam Hüseyin'in mücadelesi "O din" iledir.

Tıpkı bizimkisi gibi...

Evet, O Dinciler Bu Müslümanlara benzemiyor!

İmam Ali'nin dediği gibi; Din elbisesini tersten giyenlerin hegemonyasına entegre edilen toplumların ürettiği "raiye" sınıfı, maalesef bugün ki konjonktürün mimarıdır.

Prof.Dr. Yaşar Nuri Öztürk'ün deyimi ile, iki rekat namaz kıldı diye kimsenin hatalarını görmezden gelemeyiz.

Çünkü Salatsız namaz olmaz!

Kelimelerimi sonlandırırken, heryerin ve her zamanın Kerbela olduğunu hatırlatır, Emperyalizme ve İşbirlikçilerine karşı mücadele eden İmam Hüseyin'lere selam ederim...

İKİNCİ BÖLÜM

DİALEKTİK İSLAM DÜŞÜNCESİ

Ebu Hüreyre anlatıyor:

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle söyledi:

"Altına tapanlar mel'undur, gümüşe tapanlar mel'undur."

Tirmizî, Zühd: 42, (2376); İbrahim Canan, Kutub-i Sitte

Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 3/171.

Yaşadığımız dünyanın temel sorunu, içine itildiği teorik boşluk ve akabinde; "tabiata uyumlu bir dialektik" ilişki biçiminin insanlığa yakin kılınamamasıdır.

Bu sorun, özellikle "kapitalizmi, çağa sıkıştıran; tarihselliği olmayan" bir algı üretme noktasında baş göstermiştir. Hele ki, insanı ve tabiatı algılamaksızın ortaya koyulan her türlü fikrin, "öz"den uzak olacağı gerçeği, algılanması gereken bir gerçek halini almıştır.

Lakin, insanı ve insan-toplum, insan-evren gibi ilişkileri irdelemeksizin yaşamak büyük bir yalanın dillere pelesenk olmasına neden olmuştur.

Yeryüzünde 7 milyar insanın var olduğu yalanı, işte bu yalanın ta kendisidir...

Çünkü insan, salt anlamda; iki ayağı üstünde duran, ihtiraslarının kölesi, içgüdü ve arzularının kulu olabilecek bir varlık değildir. Aksine insan, büyük bir bütünlüğün, en önemli parçası, ve esasında aynı bütünlüğün tamamını vücut aleminde açığa vuran temsilcisidir...

Kainatı bilinen haline menzilleyen "büyük patlamanın" evvelinde var olan şeyin; ilgili patlama sonrası varlığını sürdürüyor oluşu, bu gerçeğin en önemli izidir. Ki, patlama istidatı içermesi hasebi ile, bir bilince sahip olduğu gerçeğini gösteren yapı; bu bilinci "yeni formunda muhafaza etmiş", ortaya bugünün kesri varlık formu çıkmıştır.

Ki bu noktada iki çelişkili kavram gibi duran, ancak özünde aynı olan "vahdet ve kesretten bahsetmek gerekir."

Bir şeyin çok olduğunu söylemek olanaksızdır. Çok olan şeyler; birbirinden başka şeyler olmak durumundadır. Tamamen aynı olan şeyler çok değildir. "Tektir."

Dolayısı ile, varlık alemini "atomaltı düzeyde incelerseniz", esasında hiçbirşeyin olmadığını, sadece "tek bir şeyin" olduğunu göreceksiniz.

Bu çerçeveden baktığımızda, vahdet ile kesret aynıdır. Başkalaşan ise "yabancılaşmanın ürettiği algıdır."

İnsanın kainata ve akabinde kendisine yabancılaşması ile birlikte edindiği "benlik", kendisini üst form olarak görmüş; dolayısı ile, insanın "aşağıların en aşağısında olmasının temel nedeni olan" benlik ve aitlik güdüsü ortaya çıkmıştır.

Halbuki kainatı gözlemlediğimizde; kuşların, atların, balıkların ve diğer tüm canlıların; "belirli bir programa dahil tutum izlediğini", başkalaşma ve yabancılaşma gibi hastalıklara düçar olmadığını belirgin biçimde görürüz.

Hele ki, insanlığın tarih boyunca yaşadığı tüm sorunların kökü bu durumla ilişiktir. Dinler tarihinin güçlü tanrılarının tahakkümünden tutunda, ihtiyacı bitmeyen bu tanrıların ürettiği ihtiyaçsız/müstağni sınıfın yarattığı yıkıma kadar her şey, bizzat "benlik ve aitlik" sorunsalına dayalıdır.

Ancak unutulan gerçek şudur;

Kesri algı; vahdetin parçalandığı yönünde bir yanılgıya eklemlenmişken kesret; bizzat vahdetin kendisidir. Çünkü gözünüze "3 milyon kere büyüten" bir gözlük taktığınızda; olan biten hiçbirşeyin olmadığını, her şeyin "aynı şey olduğunu" ve olması gerekenin vücut bulduğunu görürsünüz.

İşte tabiat, bu gerçeğin tipik bir prototipidir.

Ekolojik sistemin işleyişi, bu prensibe dayanır. Her canlı türü yapması gerekeni yaparak; daimi devinimin ve seyrin sürekliliğine katkı sunar. Bu katkı, hiyerarşik bir çelişkiden ötürü değil; varlığın sebebinden ileri gelir...

Kuran'da " (ZÜMER suresi 46. ayet) De ki: «Ey gökleri ve yeri yoktan var eden, görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'ım! Kullarının ayrılığa düştükleri konularda sen hükmedersin.»" Ayeti ile anlatılan hakikat bu yöndedir.

Ayette geçen yokluk, yok iken "aniden bir şeyin var olması" manasına gelmez.

Tıpkı şuna benzer;

"Ben bardağı camdan ürettim." Yani bardağın hammaddesi "camdır." Bu çerçeveden bakılırsa; varlığın hammaddesi "yokluktur" gibi bir anlam üzerine bina edilen ayet, zihinlere başka şekillerde şırınga edilmiştir.

Çünkü, sahip olabilmek için "ontolojik bir tanrı yaratılmalıdır." Ve ihtiyaçları tükenmeyen, ya da her şeyden daha zengin ve güçlü olan bir tanrı ile insan arasında hiyerarşik bir ilişki olmalı ki, insanlar arasında aynı ilişki biçimi zuhur edebilsin.

Bu basit algının yarattığı görüş açısından bakıldığında, dinler; bir güç edinim aracıdır. Ancak vahdet çerçevesinden baktığımızda Kur'an; mutlak özgürlüğü müjdeleyen, akli bir sestir.

Yine aynı şekilde, varlığın mevcut dönüşümü; işin en başından itibaren var olan bir tavır olmakla birlikte, varlığa dönüşen(big-bang) olgunun da karakterinde hali hazırda var olan bir gerçektir. Bu açıdan baktığımızda;

ortaya çıkan hiçbirşey "yoktan var olmamakta", bizzat başka bir şeyden dönüşerek "var olmaktadır."

Fakat dönüşen her ne ise; cismani bir nitelik taşımaz. Çünkü, köken itibari ile "herşey, aslında aynı şeydir."

Bu durum göz ardı edilerek inşa edilen bir algı, çelişki üretmeye ve zıttını yaratmaya muhtaç ve mahkumdur. Mahkumiyeti; algının "çokluğu öngörmesinden", muhtaciyeti ise; "tekliğin ihtiyaç haline dönüşebilmesi durumundan" ileri gelir.

Bu açıdan İslam, dialektik olarak; "kesretten vahdete süregiden bir yolculuktur." Ancak, "öz" itibari ile kesretten vahdete yolculuk edilmez. Çünkü her ikisi de aynıdır. Bu, algının seyridir. Algıda açığa çıkan "yabancılaşmanın" bertaraf edilip, tamamlanması noktasına müdahil bir olgudur.

Bu açıdan bakarak "sosyolojik düzlemde" iki kategori dahilinde meseleyi incelemek lazımdır.

1. Kesret/Çokluk Görüşü
2. Ahaddiyet/Vahdet Görüşü

KESRET GÖRÜŞÜ

1. Çokluk sizi oyaladı
2. Ta ki kabirlere varıncaya kadar. (Tekasür/Kesret Suresi)

Tekasür suresinin başında da belirtildiği gibi çokluk, mutlak vahdete, yani "tekin devinimine/seyrine" daha belirgin bir tabirle "toprağa" girene kadar, çelişki üretmek surumundadır. Çünkü kesret; zıtlıklardan beslenir. Siyah ile beyaz, iyi ile kötü gibi zıtlıklar üzerinden açığa çıkan tanımlar ile ayakta duran bir algıdır.

Bugünün insanı için "iyi olan şeyin zıttı kötüdür." İyi olan şey "çok değerlidir." Peki tersinden baktığımızda şu soru akıllara geliverdiğinde ne olur dersiniz ?

Kötü olmaksızın iyinin varlığından bahsedemeyen insan için, iyinin varlığı kötüye bağımlı ve muhtaç iken, iyinin gördüğü itibarın nedeni nedir ?

Bu noktada en ideal örnek; "Musa ve Firavun" örneğidir. Musa'nın saygın varlığı, firavun'un varlığına muhtaç iken, ve Firavun'un varlığının söz konusu olmadığı bir varlık durumunda; "Musa'dan söz edilemeyeceği gerçeği gün gibi dururken, Firavun'un durum ve mahiyeti nedir?"

Bu bağlamda şunu söylemek gerekir. Firavun; yapısı itibari ile "tahakküm aracı haline dönüştürdüğü aitlik güdüsünü", sahip olduğu kesri görüş ile edinmiştir. Musa ise, yine aynı görüş içinde harmanlanmış, Firavun'a zıt konumda konumlanmıştır. Peki Musa ile Firavun arasındaki zıtlık ilişkisi ile "+1 ve -1" arasındaki zıtlık türünde bir ilişki mi söz konusudur ?

Bu noktada benim görüşüm "bu şekilde olduğudur." Tabiatın doğal devinimi; "0" yani nötr haldir. Peki Musa "iyiyi temsil ediyor, hatta bu devinimin temsilcisi oluyorken" nasıl "+1" olarak karşımıza çıkar ?

Nedeni basittir;

0'ın +1'e ihtiyacı yoktur. +1, sadece zıttı ile kaim olarak "0"ı var etmek için vardır. Bu açıdan, mutlak vahdet nazarında "temsil, temsilci" meşru değildir. Çünkü "temsil eden ve temsil edilen" gibi iki ayrı ontolojik varlıktan söz edilemez...

Bu istidat, ya da tavır; patlamanın (Big-Bang) karakterinde olan bir eğilimden ileri gelir. Vahdetten kesrete, kesretten vahdete seyreden bu süreç, kendi varlığını seyreden bir süreçtir.

Nitekim, makro düzeyden mikro düzeye doğru seyrettiğimizde şu şekilde bir tablo ile karşılaşırız;

*Kainat kusursuz biçimde devinime tabi olmuş, programa uyumlanmıştır.

*Galaksiler kusursuz biçimde devinime tabi olmuş, programa uyumlanmıştır.

*Gezegenler kusursuz biçimde devinime tabi olmuş, programa uyumlanmıştır.

*Ekolojik sistem ve canlı-cansız tüm yeryüzü unsurları kusursuz biçimde devinime tabi olmuş, programa uyumlanmıştır.

*İnsan, devinim ve programı idrak edemediğinden; devinime karşı durmuş, müdahale etmiştir.

*Canlı organizmaları kusursuz biçimde devinime tabi olmuş, programa uyumlanmıştır.

*Hücreler kusursuz biçimde devinime tabi olmuş, programa uyumlanmıştır.

*Moleküller kusursuz biçimde devinime tabi olmuş, programa uyumlanmıştır.

*Atomlar kusursuz biçimde devinime tabi olmuş, programa uyumlanmıştır.

Bu açıdan, birbirinin prototipi olan her düzeyde "işleyen sistem", insanda duraksamaktadır. Dolayısı ile insan, mutlak vahdet bilincini yaşayamaz hale gelmektedir. İşte Kuran'a göre bu halin adı "cahim/cehennem"dir.

Zıttı olan cennet ise, uyulmanmış bireylerin ürettiği uyumlu toplumdur. Benlik ve aitliğin hükmünü yitirdiği ideal toplum...

Hatta şunu da söylemek gerekir; yeryüzünün temel çelişkisi olan "ezen-ezilen" çelişkisinin mimarları "ezilenlerdir." Çünkü, ezilenlerin sınıfsal bilince erişmeyişi, daha doğrusu; vahdeti algılayamayışı, ezen olma adayı ezilenler tipolojisi üretmiş, dolayısı ile ezenlerin varlığı meşruluk kazanmıştır.

Bunu teyid edebilmek için, ezilenlerin mücadele yöntemlerini incelemeniz yeterli olacaktır. Son dönemde Türkiye'de baş gösteren "etnik hareketlerin" taşındığı noktanın "ekonomi-politik olarak kapitalizme eklemlenmiş olduğunu gördüğümüzde", bu bakış açısının egemenleştiği gerçeği ile yüzleşiriz.

Bu da, "-1 ve +1" kutuplarının ikisini birden temsil etmeyen "iki zümrenin varlığını koşullar." Yani çelişki bizzat "-1" içinde cereyan etmektedir. Bundan dolayıdır ki, çelişki bertaraf edilmesi bir tarafa, kök salarak güçlenmektedir.

İşte Kuran'ın "şirk" dediği şeyin bir diğer manası da budur.

Kesti Görüş, kutuplar içinde sonsuz sayıda farklılık yaratır. Çünkü bir kez "farklı olduğunun kabulü ile insan", otomatik olarak "sonsuz sayıda farklılık yaratır."

Bu kaçınılmaz bir gerçektir.

Bu durum Kuran'ın tanımladığı Allah için de geçerlidir. İnsan adayında açığa çıkan kesri görüş, Allah'ı da kendi sınırları içinde değerlendirmekte, dolayısı ile "ontolojik bir tanrının varlığı meşruluk kazanmaktadır." Bunun nedeni, ontolojik olarak "var olma iddiasından ileri gelir." Yani insan, kendi algılarınca "ontolojik bir varlıktır." Fakat, yukarıda bahsettiğim gibi, "milyonca kez büyüten bir gözlük takana kadar geçerli olan bu yanılgısal denklemin ürettiği bakış açısına entegre edilen tanrı algısı; dikey ilişkiyi zorunlu kılmaktadır."

Akabinde, insanın vazgeçilmez sorunu olan "uyumlanma sorunu" gereği; zihinde yaratılan ontolojik tanrı ile kurulan "dikey ilişki", insan-

evren, insan-toplum ilişkisinde de tecelli eder. Dolayısı ile, sınıflı, düzlemli ve çelişkilere boğulmuş bir yaşam alanının oluşması kaçınılmaz bir hal alır.

Hele ki kesri görüşün tanımladığı Allah, Kuran'da ki Allah ile bu kadar çelişik iken;

Deki O Allah "tektir."

Hiçbirşeye muhtaç değildir.

(İhlas Suresi 1-2. ayetler)

İhtiyaç kavramından bahsetmek için, iki şeyin var olması şarttır. Hatta arada milyonlarca defa büyük bir güç ya da sonsuz oranda bir büyüklük farkı olsa bile; büyük olan, küçük olanın "uzay da kapladığı alanın dışında olduğundan dolayı", küçük olana muhtaçtır.

Bu tıpkı şuna benzer;

Dev bir holdingin sahibi, çay içebilmek için; çayı servis eden birine muhtaçtır.

"Dolayısı ile bu surede bahsedilen şey, iki şeyin var olmadığı noktasıdır." Fakat aynı şekilde, tek olanın parçalanmaması durumudur. Çünkü bütün kavramı "parçalara muhtaçtır." Ve sınırlıdır.

Ancak, cüz'de gözlemlenen hiçbirşey de "Allah değildir." Çünkü bu da farklı bir limit ve muhtaciyet yaratır.

Kendisini kendisi dışında bir algıya sunmayan bir gerçeklik, kendisini "belli karakteristik çıkışlar tanımlayarak ifade ederken, bu çıkışların ihyası akabinde "inşa" edilecek bilincin, kendi bilinci olacağını haber vermektedir."

Tıpkı şunun gibi;

"Biz size yalnız ve yalnız Allah'ın yüzü için yediriyoruz. Sizden bir karşılık da bir teşekkür de istemiyoruz; (İnsan Suresi 9. ayet)

Ayette geçen "lil vechillahi" ifadesi, O'nun yüzü manasına gelir. Yüz; bir canlıyı tanımlama adına gözlemlenen araçtır. Bu alanda yapılan "kinaye" ile, esas meseleye atıf yapılır. Karşılık gözlenmeksizin vermek, doğal bir sürece eklemlenme alametidir. Doğal olan süreç, benlik ve aitlik hastalığının tedavisi akabinde ortaya çıkacak bilinci gözlemleme ve o bilince eklemlenme sürecidir.

VAHDET GÖRÜŞÜ

Allah dışında bir benlik kabulü, tasavvuf dilinde ikiliktir. İkilik ise hamlığın, olgunlaşmamışlığın alametidir. Bu çerçeveden baktığımızda;

ontolojik bir varlık olarak kabul edilen tanrı, insanlıkla dikey ilişki kuracağından; insanlar arası hiyerarşi mübah hale gelir.

Halbuki Kuran'da ontolojik bir tanrı tanımı yapılmaz, aksine; Allah'ın isim ve sıfatları görünür hale gelerek, bu sıfatların tecelli ettiği her nokta Allah'a izafe edilir.

Bu bağlamda "vahdet" mutlak birliktir. Ortak iyinin iktidarıdır. Türk, Kürt, Laz, Çerkez çelişkisinden beslenmeyen, insanlığı ortak iyinin kotasında bir araya getiren düşüncedir.

Tevhid; zengin-fakir, ezen-ezilen çelişkisinin son bulmasıdır. Toplumda oluşan sınıf ve katmanların ılgasıdır.

Şirk ise, sınıflaşmak, katmanlaşmaktır.

Kesri görüşün yarattığı toplum şirk toplumu iken, vahdetin yarattığı toplum "tevhid toplumudur."

Ki, ruhbanların varlığı; kesri görüşe alamet eder.

Çünkü ruhban, ontolojik bir tanrı ile insan arasındaki güç olarak tanımlanır.

Dolayısı ile, bu kabulün henüz başlangıç noktası dahi şirkin ortaya çıkışını temin eder.

Bu bağlamda, dini sadece Allah'a has kılan,

Allah dışında bir şeye ya da unsura kulluk etmeyen bir tipin üretilmesi;

Sömürü ve tasallutu yıkacaktır...

Şimdi meseleyi daha iyi anlamak için İbadet ve nüsuk meselelerine değinelim;

İBADET VE NÜSUK AYRIMI

Bugün din haline gelen ritüeller için Kuran; "menasik/nüsuk" kavramı kullanır. İbadet kelimesinin geçtiği yerlerde, ritüellerden bahsedilmez. Ama ibadet ve ritüeller iç içe geçmiştir.

Kuran'a göre ibadet, kulluk programına tabi olmaktır. Nüsuk ise; ritüeller yoluyla bunu ilan etmektir. Yani ibadet; sokaktaki aksiyoner eylemdir. Nüsuk ise, bu eylemin kimin adına yapıldığını ilan etme durumudur.

(BAKARA suresi 128. ayet) "Rabb'imiz! Bizi, sana teslim olmuş iki müslüman kıl. Soyumuzdan da sana teslim olan müslüman bir ümmet oluştur. Bize ritüellerimizi göster, bizim tövbemizi kabul et. Sen, evet sen, Tevvâb'sın, tövbeleri cömertçe kabul edersin; Rahîm'sin, rahmetini cömertçe yayarsın."

İnsanlık tarihi, ritüellerin gücünü ispat etmek için yeterlidir. Bütün bir tarih boyunca; insanlık birçok unsura tapınmış, birçok olguyu kutsal tayin etmiş, bu çerçevede birçok din ortaya çıkmıştır.

İnsanın gözle görülen birşeye tapınması; dikey ilişkinin ve sömürünün kabul ettirilmesi için gereklidir. Görülen bir şeye taptırma yoluyla aşılanan bilinç, hiyerarşik üstünlüklerin, ön kabullerin ve dayatmanın hegemon güç hale gelmesini sağlamaktadır.

Aynı şey ahiret inancı için de geçerlidir.

Firavun'ların yaptırdığı piramitler, büyük lahitler ve dahası gösteriyor ki; insanlığın Kuran'a kadar ki ahiret inancı, yeryüzündeki sınıfsal çelişkilere eklemlenmiş bir ahiret inancıdır.

Efendi-Köle çelişkisinin sürdürüldüğü bu inanç, Allah Resulü tarafından revize edilmiş, Allah'ın vahyi ile; ters çevrilmiştir.

Yani;

Görülen hiçbirşeye tapınmama,

Yeryüzünde zulmedene, ahirette zulmedileceği

Düşünceleri deklare edilerek; sınıfsal çelişkilere karşıt bir din algısı ortaya koyulmuştur.

Ve tarihsel çelişkilerden beslenmek sureti ile alaşağı edilen "tevhid dininin" gerçekleri, şirk dinini paramparça eden bir olgu halinde yeniden tanıtılmıştır.

Hali hazırda Allah'a ve Ahiret'e inanan bu toplumların karşısına çıkan bu değişimsel durum, bölgesel konjonktürü bir anda tersine çevirmiştir.

Mekke'de ölen kodamanların nasıl defnedildiğini araştırdığımızda; bugün yapılan defin işlemlerine benzer bir işlem uygulandığını gördük. Gösterişli ve şatafatlı bir uğurlama töreni ile uğurlanan bu kodamanlar; tıpkı bugün yapıldığı gibi, şatafatlı kabirlere defnedilirlerdi..

Lakin Allah Elçisi;

Yapıp ettikleriniz karşılığında azabı tadacaksınız diyerek, bu durumu tersine çevirmiş; tarih boyunca "ezilenlere karşı konumlanan" ritüel ve ahiret düşüncesini, ezenlere karşı konumlamıştır.

Bu, muhteşem devrimci bir duruş örneğidir.

Bu hususta belirgin birkaç örnekle devam edelim.

*Kurban'ın ibadeti ve nüsuku;

Kurban, ciddi bir toplumsal paylaşım olayıdır.

Kurban, "kurb" kökünden, yani "Allah'a yakınlaşma" anlamının doğrudan uzantısı olarak, Allah'a yakın olma fiili biçiminde anlamlandırılmalıdır. Mastar olarak "yaklaşmak" anlamının yüklediği sorumlulukların farkındalığına erişmeksizin geliştirilen eylemlerin "kurb" kökü ile hiçbir ilişkisi olmadığını idrak etmek durumundayız.

Kuran'da kurbanın özünü anlamak için şu ayeti ele almamız gerekir;

Hac Suresi Ayet 37: Onların etleri de kanları da Allah'a asla ulaşmaz; fakat sizin takvanız O'na ulaşır. Onları size bu şekilde boyun eğdirdir ki, sizi hidayete erdirdiği için Allah'ı yücelterek anasınız. Güzel düşünüp güzel davrananlara müjde ver.

Genel hatları ile, Allah'tan kopuk bir yaşamın içerisinde, bir ibadet olarak algılanmak sureti ile kesilen hayvanlar, "kurban" değildir. Ancak bir cinayet olarak ele alınabilir.

Kuran'ın semantiğini ve dilini çok güzel biçimde analiz eden büyük değer "Ragıp el İsfehani"ye göre; "kurb" kelimesinin ihtiva ettiği yakınlık, "doluya yakın olmak", "yakini arttırmak" ve "dolmak" biçiminde bir yakınlıktır.

Yani, genel hatları itibari ile, kişinin "Allah'tan kopuk" yaşamını gözden geçirmesi, yaklaşma adına eylem üretmesi, çaba sarf etmesi halidir.

Bakara Suresi 83. ayette bu hususta önemli bir tavır vurgulanır;

Ve iz ehazna misaka beni israile la ta'büdune illellahe ve bil valideyni ihsanev ve izl kurba vel yetam vel mesakini ve kulu lin nasi husnev ve ekiymus salate ve atüz zekah, sümme tevelleytüm ila kalilem minküm ve entüm mu'ridun

Biz İsrailoğullarından, "Allah'ın dışında kimseye kulluk etmeyecek/O'na yakın olacak (1), ana babaya, yetim ve yoksullara yardım edecek, herkese iyilik yapıp, "salat-ı uygulayacak", mal biriktirmeyip topluma dağıtacaksınız diye söz almıştık. Ancak pek azı müstesna, sözlerinden döndüler, hala dönmekteler...

Yukarıdaki çeviride (1) ile ifade ettiğim kısım, "kurba" nın anlam bütünlüğünü akseden bölümdür. Kuran'ı yapısı gereği, ayetin devamı da, "kurba" eyleminin uygulanış biçimini tarif etmektedir. Yani, halka yardım etme, sermaye yığmaktan kaçınma, sevdiğiniz şeyleri Allah yolunda harcama gibi bir bütünlük göze çarpmaktadır.

Değerli okurlar, "Kuran'ı Kerim'i" açıp, Arapça orjinalini incelediğinizde, " kurba vel yetam vel mesakini" ifadesini her zaman yan yana göreceksiniz. Yetam ve Mesakin, yetim ve miskin/fakir demektir. Kurba ise, Allah'a yaklaşma olarak göze çarpar. Yani Allah'a yaklaşmanın yolu, yetim ve miskinlerden geçmektedir.

Bu, dilin yapısı, Kuran'ın anlam bütünlüğü içerisinden çıkacak yegane neticedir. Dileyen bunu kendi üslubunca araştırabilir. Aynı sonuca çıkacağından hiçbir şüphem yoktur.

Maide suresi 27. ayet konuyu ayrıca zenginleştirmekte dir.

Onlara Âdem'in iki oğlunun haberini de gerçek olarak oku. Hani, ikisi birer kurban sunmuşlardı da birinden kabul edilmişti, ötekinden kabul edilmemişti. "Seni mutlaka öldüreceğim." dedi. Öteki: "Allah sadece takva sahiplerinden kabul eder." dedi.

Habil ile Kabil olarak bilinen bu iki kişi arasındaki dialog, görüldüğü gibidir. Bilindiği üzre, "hayvan kesme geleneği, İbrahim Resul ile ilişkilendirilmektedir". Yani, Kuran'ın kurban getirdiler ifadesi, İbrahim Resul öncesinde olmuş bir olay ile ilişkilendirildiğinde, hayvan kestikleri manasına gelmez! Bu, Allah'a yakınlaşma adına bir fiil,eylem ürettikleri manasına gelir...

Yukarıdaki ayette gördüğümüz gibi, bu iki kişiden biri, doğru bir eylem üretmiş, yani Allah'a yaklaşmıştır. Diğeri ise, yaklaşamamıştır. Yine yaklaşamama nedeni ayetin devamında belirtilir ; "Seni muhakkak öldüreceğim". Bu, kibrin ve egonun dışavurumudur. Kibir ve ego,

toplumsal paylaşımı engelleyen, tarihsel süreçte Kuran'ın temel düşmanı olan şirk dininin, yani mal ve servet yığmak sureti ile bireyci tutum sergileme dininin temel kıstasıdır. Kuran, bütün olarak infak ayetlerinde, mal ve servet yığıcıların dinini "şirk" dini olarak tanımlarken, bu genel izahat çerçevesinde, yukarıdaki söylem; bu dine mensubiyet manası taşımaktadır.

Bildiğiniz gibi, infak ve münafık kelimeleri "n-f-k" kökünden gelmektedir. Nifak, iki yüzlülük demektir. Münafık, iki yüzlü kişi manasına gelir. İnfak ise, kişinin elde ettiği mal-servetin ihtiyaçtan artanını dağıtma manasındadır. Dolayısı ile, münafık demek, malını dağıtmayan demektir. Bu din dilinde bu şekilde ilişkilendirilmek durumundadır. Çünkü, aynı kökten gelen iki ayrı ifadenin arasındaki büyük ilişki asla göz ardı edilemez.

Kurban kelimesinin direk geçtiği bir diğer ayet ise "Ahkaf suresi 28. ayettir" ;

Fe lev la nesarahümlezinettehazu min dunillahi kurbanen aliheh bel dallu anhüm ve zalike ifkühüm ve ma kanu yefterun

Allah'ın yanında yakınlık sağlamak için edindikleri ilahlar, onlara yardım etseydi ya! Tam aksine, onlardan uzaklaşıp kayboldular. Bu, onların yalanları, uydurup durduklarıydı.

Bu ayetin genel anlamı da, Allah'a yaklaşmak için edinilen "yedek" ilahların/tabi olunan hocaefendilerin, sorgulanışı biçiminde karşımıza çıkmaktadır. Allah'a yaklaşma/kurban eyleminin bu biçimde oluşamayacağı gözler önüne serilmektedir.

En önemli örnek ise, İbrahim Resul'ün oğlunu kurban etme girişimidir. Bunun üzerine bir hayvan keserek affı ifade edilirken, maalesef günümüz toplumları bu ayetlerin anlamını düşünmekten uzaklaşmış, çarpık bir yozlaşmanın esareti altında, o kadar geniş kapsamlı bir ifadenin içinden, hayvan ifadesini cımbızlayarak, "Kurban eylemini, hayvan kesme ritüeli" kılıfına sokmuşlardır.

(SÂFFÂT suresi 102. ayet) Çocuk onunla birlikte koşacak yaşa gelince, İbrahim dedi "Yavrucuğum, uykuda/düşte görüyorum ki ben seni boğazlıyorum. Bak bakalım sen ne görürsün/sen ne dersin?" "Babacığım, dedi, emrolduğun şeyi yap! Allah dilerse beni sabredenlerden bulacaksın.

Yukarıdaki ayette, ne kurb, ne hedye ifadeleri geçmez! Dolayısı ile, rüyamda seni kurban ediyorum gibi bir anlam yoktur. Bu, senden vazgeçiyorum- seni öldürüyorum, biçiminde çevrilir. Bunun bu anlamda

ifade edilişi, bir önceki ayetteki anlam ile ilişkilidir. Bilindiği gibi, İbrahim Resul, Allah'a yalvarmış, bana bir evlat nasip et diye içlenmiştir. Bunun üzerine Saffat suresi 101. ayette şu ifade kullanılmıştır;

Bunun üzerine biz, İbrahim'e yumuşak huylu bir oğlan müjdeledik.

Evet görüldüğü gibi, İbrahim Resul'ün çok istediği şey, yani evlat kendisine verilmiştir. Sonrasında ise, Allah'a yakınlığı test edilmek sureti ile, "en çok sevdiğini feda edip edemeyeceği sorgulanmıştır"...

"Bu, hiç kuşkusuz apaçık imtihanın ta kendisiydi." (Saffat suresi 106)

İmtihanın amacı, kişinin sevdiklerinden Allah yolunda vaz geçip geçememesi noktasındadır. Yani kurbanın temel amacı budur. Aksi bir mana, hayvan satın alıp kesme gibi bir ritüel uygulaması bu noktada gözlemlenememektedir. Hali hazırda, yukarıdaki imtihanın başarısı neticesinde, Allah'ın lütfu olarak oğlu yerine bir kurbanlık verildiği ifadesinin kullanıldığı görülmektedir.

Ve ona fidye olarak büyük bir kurbanlık verdik. (Saffat suresi 107)

Ayette ne "koyun", ne de "hayvan" ifadeleri geçmez! Dolayısı ile, Kuran'da "İbrahim kıssası içinde bir hayvan kesilme hadisesi yoktur"...

Genel hatları ile, yukarıdaki biçimde izah ettiğimiz kurbanın temel tarifi günümüz koşullarında nasıl olmalıdır ?

Allah'a yaklaşma adına mücadele etmek, yani; ego, bencillik gibi duygular üretenlerden, ruhbanlardan, şirk dininin müntesiplerinden kopmak, dini sadece Allah'a özgülemek.

En sevdiklerini, yetimlere, yoksullara dağıtmak, mal yığmamak, birikim yapmamak, sermaye biriktirmemek ve ihtiyaçtan fazlasını "yetim ve miskinlere" dağıtmak.

İşte kurbanın genel hatları budur.

Bir hayvanı kurban etme eylemi, sadece Hacc uygulaması içerisinde yapılmaktadır. Bunun dışında kalan bölgelerde, toplumsal refahın üst seviyeye ulaşması, sermaye ve talan sistemleriyle mücadele etme gibi pratiklerin Kuran'da ki Kurban kavramının içini doldurduğunu görmekteyiz. Yaşamı boyunca, infak etmemiş, sermayenin yanında olmuş halk ve toplum düşmanlarının öldürdüğü hayvanlar, Kuran'da asla kurban olarak gösterilmez.

Kurban, sevdiği şeyleri dağıtma, vakfetme olarak karşımıza çıkar. Ve her daim bu şekilde uygulanmış, Emevi yozlaşması sürecinde, hayvan kesmeye indirgenmiştir. Bu geçişin temelindeki olgu ise, uydurma hadislerdir.

Güç ve kudreti Allah dışında unsurlara atfederek, onları egemen kılmak (kapitalizm) ve bu egemenliğe karşı çıkmayarak, toplumların sömürülüşüne göz yummak, salat(bağımsızlık mücadelesi, mal paylaşımı, itaat) dairesinden çıkmak, münafık olmak (malını fakirlere dağıtmamak) gibi eylemler, "şeytan" kelimesi kapsamında incelenir.

Kurban, yaklaşmak, şeytan kelimesinin kökü olan "ş-t-n" ise uzaklaşmak demektir.

Şeytanların hiçbir pratiği, ilahi çerçevede incelenemez.

Allah yolunda malı harcamak demek, halka yatırım yapmak, malı halk için harcamak, parayı-altını tedavülden çekmeyip piyasayı güçlü tutmak demektir. Bunun böyle kullanıldığını görmek için, Kuran'da infak ve sadaka ifadeleriyle birlikte, kenz ve mütref ifadelerini inceleyiniz.

Kuran'ın kulluk programları(uygulamalar) bir bütündür. Salat, Kurban, Hacc, İnfak gibi pratik eylemler, asla birbirinden kopartılamaz. Daha önce de ifade ettiğimiz gibi, "Hacc, sınıfsız toplum pratiğidir". Salat, bu toplumu üretme adına yapılan mücadele, İnfak, bu toplumun iç düzeni, Kurban ise bu pratiklere geçişi sağlayacak adımı atma eylemidir...

Yani vazgeçebilme, Allah yolunda adım atma, Allah'a yaklaşma eylemi...

Bu yazımız, Emevi dincileri tarafından muhakkak eleştirilecektir. Ancak verdiğimiz referansları inceleyen okurlarım, muhakkak gerçekleri görecektir.

Kuran'ın dini, mistik hikayelerin, uydurma masalların, hint öykülerinin dini değil, doğrudan yaşam ve insan dinidir.

Sömürülen toplumlarda, pratik üretemeyen bir din, yani; sömürü karşısında dünyevi bir hamle üretemeyen bir inanç, ancak uydurma olabilir. Kuran ise, bundan münezzehtir. Allah'ın vahyindeki anlaşılmayan ve günümüzde uygulanmayan din, sömürü, zulüm ve eşitsizliğin karşısında cereyan etmiş güçlü bir yükseliştir.

Dolayısı ile, kan revan dolu sokaklardaki katliamı kavramak için, Türkiye'deki gelir düzeyine, sınıfsal ayrılıklara, medyaya, siyasi gündeme, ekonomik yıkıma, memur maaşlarına, işsizlik oranına bakmak yeterlidir.

Kuran'ın reddettiği bu toplum anlayışının hiçbir uygulaması, gerçek dini elbette yansıtmayacaktır.

Umarım birileri bu gerçekleri kavrayıp, doğru adımlar atar,ve en azından çocuklarımızın geleceği için ideal bir ortam üretiriz.

Bu örnek üzerinden yola çıktığımızda, Kuran'ın ibadet ve nüsuk ayrımını algılamak için; önem arz eden bir ayeti ele almak gerekir;

Kitap'tan sana vahyedileni oku! Namazı da kıl! Çünkü namaz, çirkinliklerden ve kötülüklerden alıkoyar. Elbette ki Allah'ın zikri/Kur'an'ı daha büyüktür! Allah, neler yaptığınızı biliyor.

(ANKEBÛT suresi 45. ayet)

Eğer kılınan namaz, kötülükten alıkoymuyor ise, namaz değildir. İbadetsiz bir ritüeldir. Namazın ritüeli mescidde, ibadeti ise; halk arasında açığa çıkar.

Efendim, kötülük üzerine düşünelim biraz;

• İnsanlığı köleleştirmek
• Zulmetmek
• Kamu malını yağmalamak
• Yetim hakkına tecavüz
• İnsanları fakirleştirmek
• Emperyalist zorbalarla işbirliği yapmak
• Kapitalistleşmek
• Doğayı ve ekolojik dengeyi bozmak

Bu fiillerin faillerinin yaptığı işlere "kötülük" denir. Eğer bir kişinin namazı, bu fiillerden alıkoymuyor ise, bu namaz ibadetsizdir, zayi olmuştur. Tıpkı maun suresi örneğinde verdiğimiz namaz gibi...

Ben bu namaza, "Şer Namazı" diyorum. Ki Allah'ın emri olan "namaz", bu namaz değildir.

Bugün Nurjuvazi, küresel kapitalizme eklemlenmek sureti ile insanlığı aldatıyor. Biraz daha fazla hakimiyet elde etmek için, kan dökmekten çekinmeyen emperyalizmin öngördüğü ekonomi-politik duruşa bağımlı hale getirilen bir cemaatin, kötünün iyisi rolleri ile insanlara zulmeden bu şebekeye yaranma sevdası, kıldıkları namazın "onları gerçeklere sevk etmediğini" göstermektedir.

İbadetsiz bir nüsuk, ruhsuz beden yaratır.

Yetimsiz, yoksulsuz, fakirsiz bir namaz olamaz. Göbeği şişik kodamanların huzurunda kol bağlayanların, namazı zayi olmuştur.

Tabiat ile çelişen bir namaz mümkün değildir. Namaz, insanı doğaya ve topluma eklemlemedikçe; Kuran'i bir ritüele dönüşemez.

Peki bu nasıl olur dersiniz ?

Namaz kılarken;

1. Yüzünüzü Mescid'i Haram'a, yani kimsenin kimseden üstün olmadığı, ihram dışında bir giysi giyilmeyen, altın takılmayan, güven ve adalet toplumuna dönersiniz.

2. Bu dönüşünüzün hedefiniz/kıbleniz olduğunu ilan ederek işe başlarsınız;

3. Hedefinize, yani o sınıfsız topluma ulaşmak için, kapitalizme savaş açarsınız, yani "KIYAM" edersiniz...

4. Bu savaşta, egonuzu törpülemek ve idealinize ulaşmak için, mallarınızı dağıtırsınız yani "RÜKU" edersiniz. (Rüku: Zenginin fakirleşmesi, bkz. Lisan'ül Arab Rakea mad.)

5. Ve hedef edindiğiniz sınıfsız toplumu inşa eden ilke ve prensiplere, yani Allah'ın isim ve sıfatlarına itaat/"SECDE" edersiniz. (Adalet, derin bakış, nitelikli algılama...vs.)

6. Ve inşa ettiğiniz o yeni medeniyetin adı, selam ve esenlik yurdudur. Sınıfsız, kategorisiz toplum. İşte bu toplumun temel rüknunu yerine getirir, "SELAM" verirsiniz. (Cennette)Sadece "selam, selam!" denir. (VÂKIA suresi 26. ayet)

Bu Salat'ın yaşamdaki fonksiyonudur. Namaz ise; bu eylemleri Allah rızası için yapıyorum manasına gelen bir ilandır, salatın nüsuku, ritüelidir...

Hem Allah'a hem Mammon'a(Para Tanrısına) tapamazsınız!

Seçmek sizin elinizde...

TARİHSEL DİN

Tengri, İnka, Shambala, Krishna...vs.

Tarihsel olarak iki dinden bahsetmiştim. İsimler değişse de tevhid her türlü ortamda açığa çıkmış, yine "şirkin müdahalelerine maruz kalmıştır."

Mesela;

Latin alfabesinde geçen "A" harfini inceleyelim. Bu harf köken olarak "hindistan merkezli" bir harftir. Ve aslında tam ters çevrilerek yazılmak sureti ile kullanılır.

Tam ters çevirdiğinizde "inek boynuzu" oluverir. Batı dünyası ise, bu harfi ters çevirip "A" harfine dönüştürmüştür.

Efendim, Hintliler ineğe tapıyormuş (?)

Hayır, ineğe tapmıyorlar. Dilerseniz size bunun hikayesini anlatayım;

Bölgedeki güçlü muson yağmurları, üretim araçlarının, ki genellikle tarımsal araçlardır bunlar, kullanımınızı engeller durumdadır.

Yani Hindistan'da tarla sürebilmek için; "güçlü, semiz bir ineğe ihtiyacınız vardır."

Dolayısı ile inek, bir Hintli için;

• Emek
• Alınteri
• Toprak
• Üretim
• Toplumculuk
• Yaşam

Manalarına gelir.

Doğu'nun kadim kamucu geleneği, bu gerçeklere sırt dayamıştır.

Bu sembol, hint alfabesinde "kullanıldığından" ve bu kadar ciddi manalar ihtiva ettiğinden, "İngiliz Emperyalizmi"nin müdahaleleri ile, bu durum ritüelize edilmek sureti ile yozlaştırılmıştır.

Yani şirk, tevhide karşı duruşunu korumuştur.

Tarihsel din, iki temel köke dayanır;

1. Halkın, kolektif değerlerini yansıtan tevhid
2. Kodaman ve elitlerin arzularını dayatan şirk

Çok eşliliğin, cennet şaraplarının içine sokulduğu dinler.

Kadına haklar veren, yeryüzünü cennete çevirmeyi ön gören dinler...

Bu iki din bambaşka, apayrı dinlerdir.

Bu açıdan baktığımızda, yaşadığımız problemlerin temelinde "2. Dinin" 1. Din gibi dayatılması sorunu karşımıza çıkar.

Ve insanlık tarihi boyunca "sorgulayan zihinler", 2. Din yüzünden, 1. Din için de ön yargı üreterek, bu çelişkinin kök salmasına katkı sunmuşlardır.

Tıpkı Türkiye'de olduğu gibi.

Türkiye'de aydınların dine bakışı çok sığ ve cehalet doludur.

Amerikan Emperyalizminin ürettiği Kuran dışı dinciliğin dayattığı "ontolojik tanrıcılığın", "sınıfsal çelişkilerin" ve "gericiliğin" kendisi dinde varmış muamelesi yaparak, dini terketmek sureti ile, din tamamen bu odakların eline teslim edilmiştir.

Bunun temel nedeni, Fransız Aydınlanmasına eklemlenmiş zihinler üreterek, aydınlığı "burada arama" sorunsalından ileri gelir.

5000 Yıllık uygarlık tarihinden koparak, geçmişi karanlık olarak tanılayıp, yeni bir aydınlık üretme girişinin neticesi olarak karşımıza çıkan bu avare yaklaşım, dinidar zihinlerin çoğalmasına neden olmuştur.

Bu mutlak anlamda sorgulanması gereken bir durumdur.

Bu hususta, yaşadığımız çağ içinde çok olumlu adımlar atılıyor. Aydınlar, Kuran'ı yeniden inceliyor, okuyor ve önyargılarını kırıyorlar.

Bu, gelecek için ümit veren bir gelişmedir.

Öte yandan, tarihsel dinin saflaşması; ekonomi-politik bir görünüm kazanır.

Doğu'dan kastımı ve derdimi anlatabilmek için, bir taşla iki kuş vuran bir kıssa üzerinden devam edeceğim;

Bir vakit Yûsuf babasına şöyle demişti: "Babacığım, ben rüyada on bir yıldızla, Güneş'i ve Ay'ı gördüm; onları bana secde ediyorlar gördüm." (YÛSUF suresi 4. ayet)

Rüya tabircisi olduğu sanılan Yusuf(a.s.)ın bahsinden haber eden bu ayetler, aydınlanmacı bir gözle okunduğundan algılanamamaktadır.

Çünkü Doğu'nun kavramlarının çoğu tarihsel din dilidir. Yani, betimlemeler, kinayeler ve semboller ile dolu bir dildir.

Dolayısı ile, Batıcılığın getirisi; bu dilden koparak, algılayamama, geçmişi ve tarihi ile yüzleşemeyen bir insan yaratma içindir.

Çünkü, tarihten ders alınmaksızın hayata geçen fiiller, tarihsel şirkin klasik taktikleri karşısında kolay çözülmeye mahkumdur.

Bu ayette Yusuf, bir rüya falan görmemektedir. Kuran'da uyku halinde görülen rüya için "fi menani" kavramı kullanılır. Bu kavram olmadığı sürece, bu uyku halinde bir rüya olmaz.

Yusuf Resul, babasına şusu söylemektedir;

Babacığım, insanlar köle pazarlarında satılıyor, onur 3 kuruşluk olmuş, kimse kimsenin umrunda değil, halbuki ben tüm evrenin dahi insan için yaratıldığını düşünüyorum. Bu nasıl iştir. Ama ben bunun nedenlerini tespit ettim...

Bu tespiti akabinde Yusuf Resul, bölgede ciddi bir nam yapar.

Ve Kral kendisini çağırır;

Kral dedi ki: "Düşümde yedi semiz inek görüyorum. Bunları yedi cılız inek yiyor. Ayrıca yedi yeşil başak, yedi de kuru başak görüyorum. Ey bendelerim! Eğer rüya tabir ediyorsanız, bu rüyam hakkında bana bir fetva verin." (YÛSUF suresi 43. ayet)

"Yûsuf, ey özü-sözü doğru insan! Şu rüyayı yorumla bize. Yedi semiz inek var, yedi cılız inek bunları yiyor; yedi yeşil başak, bir yedi tane de kuru başak. Umarım buradan insanların yanına giderim, onlar da öğrenirler." (YÛSUF suresi 46. ayet)

Yûsuf dedi: "Alışılageldiği şekliyle yedi yıl ekin ekeceksiniz. Biçtiklerinizden yiyecek kadar az bir miktar alır, geresini başağında bırakırsınız."

"Bunun ardından yedi kurak yıl gelecek. Bu yıllar, saklayabileceğiniz bir miktar ekin hariç, önceden biriktirdiklerinizi yiyip tüketecek." (YÛSUF suresi 47-48. ayet)

Kral, Yusuf'a bir hayalini anlatıyor. Bir idealden bahsediyor. Ve "özü sözü doğru insan" diyerek bunu perçinliyor.

Çünkü Yusuf, insan sorununu, ezen-ezilen çelişkisini algılamış bir zihindir. Kenz düşmanıdır.

Kral, düşünü anlattığında, Yusuf bu hayale nasıl ulaşacaklarını söylüyor.

"7 yıl boyunca, ambarda biriktirilen/kenz edilen" mahsulleri tüketeceksiniz.

Kenz kültürünü, ortadan kaldırmadan, o hayale varılmaz. O hayale varmak için, üretip tüketen bir toplum yaratman gerekir, diyor.

Bu gerçek üzerinde düşündüğümüzde, bugün peri masalına çevrilen bu ve benzeri kıssaların tümü, insanlık sorununa seslenmektedir.

Kanayan yaraya merhem olmak için beyan edilmiştir.

İnsandan kopuk bir din, Allah'ın dini değildir.

Halktan, toplumdan kopuk bir iman, düşünülemez.

Ve Tarihsel dinin aktörleri bugün de mücadele halindedir. Derinden, sessiz ve sakin...

MUKTEDİR, İKTİDAR VE KADER

Kuran'ı Kerimde çok sık kullanılan kavramlardan birisi de "kader" kavramıdır.

Kader, "k-d-r" kökünden türemiş olup, ölçü, mizan manasına gelmektedir.

Yani, tarihsel şirkin dayattığından çok öte; bir şeyin ölçüsü, mizanı manasındadır.

(KAMER suresi 49. ayet) Şu bir gerçek ki, biz herşeyi bir ölçüye göre/bir kaderle yarattık.

Efendim, birşeyin ölçüyle yaratılması; akıbetin evvelden tayin edilmesi manasına gelmez.

Tıpkı şuna benzer;

Ağaçları yarattık, ve yapabileceklerini şu şekilde ölçülendirdik. Hiçbir ağaç, uçamaz!

Ağacın kaderi budur.

Peki "madencinin kaderi" nedir ?

Allah diyor ki;

(ZUHRUF suresi 11. ayet) Gökten bir ölçüye bağlı olarak/bir kaderle su indirmiştir O. O suyla biz ölü bir beldeyi hayata kavuşturduk. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız.

Gökten yağan yağmur, toprağı ıslatır. Toprağa saçılan tohumlar, bu su sayesinde kök salar ve büyür. Kader budur...

Doğal olana uyumlanmak, ölçüye tabi olmak!

Kader kavramının afyonlaştırılmasına örnek olarak şu cümle göze çarpar;

Efendim, biz "zenginlikle", onlar "fakirlikle" imtihan oluyor. Allah bunu böyle taksim etmiş, Allah'ın hikmetinden sual olunur mu hiç ?

Bu ifadeyi duyan yüzbinlerce insan olduğuna eminim.

Biri bana bunu söylediğinde, şu cevabı veriyorum;

Fakirlikle imtihan olana malını ver, biraz da o zenginlikle imtihan olsun!

Ve Kuran diyor ki;

Benliklerinizin içindekini Rabbiniz daha iyi bilir. Eğer siz barışsever/iyi kişiler olursanız O, tövbeye sarılanları affeder.

Akrabaya hakkını ver. Çaresize, yolda kalana da. Fakat saçıp savurma.

Çünkü saçıp savuranlar şeytanların kardeşleri olurlar. Ve şeytan, kendi Rabbine nankörlük etmiştir.

(İsra Suresi 26-28. ayetler)

Ve devam ediyor;

Rabbinin rahmetini onlar mı bölüştürüyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Ve onların kimini kimine derecelerle üstün kıldık ki, bazısı bazısını tutup çalıştırsın. Rabbinin rahmeti, onların derleyip topladıklarından daha hayırlıdır. (ZUHRUF suresi 32. ayet)

İşte bu, insafsız bir bölüştürme. (NECM suresi 22. ayet)

Peki ya bölüştürme nasıl olacak ?

(NAHL suresi 71. ayet) Allah, rızıkta kiminizi kiminize üstün kılmıştır. Fazla verilenler, rızıklarını ellerinin altındakilere aktarıp da hepsi onda eşit hale gelmiyor. Allah'ın nimetini mi inkâr ediyor bunlar?

İlgili ayetler ile özetlediğim paylaşımda, hiyerarşik ya da hegemonik bir ilişki biçimine yönlendirme söz konusu değildir. Tam aksine, üretime dayalı bir bilinç yaratma, görev taksimatı, üretimi merkeze alan bir ast-üst ilişkisinden söz edilmelidir.

Yani, usta-çırak ilişkisi...

(ENBİYÂ suresi 9. ayet) Sonra onlara verilen söze sadık kaldık da onları ve dilediklerimizi kurtardık. Ve israfa saplanıp haddi aşanları helâk ettik.

Kenz takımı, iflah olmaz bir hastalığa düçar olmuş durumda.

Efendim, Christian Dior marka "türban" takan bayanların "takva" tandanslı cümleler kurarak, insanlığı hakka davet etmesi, BMW X5 marka jipten inerken, usulca çıkarttığı 300 dolarlık gözlüğün arkasına gizlenmiş gözleri ile "imana davet çağrıları yapan" bakışlar atarak aldatan kenz çetesi, Kuran'ın gerçeklerinden bihaber, yoksun ve mahrum görünüyor.

Kitabı tersinden okuyup, din elbisesini tersten giyenler; büyük bir zulme ortak olduğunun bilincinde midir ?

Müslüman olmak demek, başörtüsü takıp, günde 5 kez secdeye kapanmak gibi bir şekilselliğe indirgenmiş ise, ortada ciddi bir problem var demektir.

Hele ki, özeleştirinin "ö"sünü bile haram sayan bu güruh, şirk bataklığına saplanırken; mazlumların feryadının müsebbibi olduğundan haberdar mıdır ?

Kapitalizmin pompaladığı yeni tüketim algısına entegre olarak;

"Kahrolsun Laikler, yok bilmem kimler" diye yırtınan bu zihni tecavüze uğramışlar güruhu; hangi yüz ve izzet ile Allah karşısına çıkacağını düşünmektedir ?

Ki, başörtüsünü "salt anlamda inanç ve hassasiyet noktasında" takan insanların, bizzat bu şekli bozuk yeni tipe hesap sorması gerekmez mi ?

Yeni sınıfın "badem bıyıklıları" diyor ki; Efendim "Allah alışverişi helal, faizi haram kıldı, ASYA FİNANS'a para yatırdığımızda bu parayla ticaret yapılıyor, ve biz de kar payı alıyoruz."

Yazıklar olsun diyorum! İnsanın biraz yüzü kızarır, utanır!

Siz faizi ne sandınız ? Diğer bankaların sahipleri; karısının bileziğini satarak mı veriyor o faizleri ?

Kuran'da riba olarak anılan olgu, "emeksiz kazanç" manasına gelir. Yani, emek; biriktirilemeyeceği gibi, sermaye; ebedi bir kazanç aracı değildir. Kişi için ancak alınterinin karşılığı vardır;

İnsan için alınterinin dışında bir karşılık yoktur. (Necm Suresi 39. ayet)

Bir kimsenin 100bin TL'yi bankaya yatırıp 1000 TL faiz alması ile, 100bin TL'yi eve yatırıp, 1000 TL kira alması "mantık olarak aynıdır."

Evin makul kısmı "havaic'i asliye", yani temel ihtiyaç olmasıdır. İhtiyaçtan artan herhangi bir birikim, "kenz"dir.

Kenz edenler için Kuran ısrarla şunu söyler;

O gün kenz ettikleri altın ve gümüşler eritilip onunla, yanları, böğürleri, alınları dağlanacak, ve onlara; tadın işte egonuz/kendiniz için kenz ettikleriniz/biriktirdikleriniz denilecek (Tevbe Suresi 35. ayet)

Bilmemne finans adı altında, sözde İslami olan bu "şirk" kurumları; emeksiz kazancın, şirkin, kenzin yuvalarıdır. Küresel kapitalizme abdest aldırıp, insanımıza yutturma gayretidir. Ki teveccüh gösteren halkımızın kanında gezen "kenz zehri", bu müdahalenin başarısına belirgin bir örnek teşkil eder...

İktidar ve Muktedir, ölçüyü tayin eden manasına gelir!

Yani "hem Müslüman, hem muktedir" o-l-u-n-a-m-a-z!

Çünkü, hali hazırda, rızkın paylaşımı ve benzeri hususlar tayin edilmiştir. Bu, doğada kendisini göstermiştir.

Mesela, hiç ölü ceylan biriktiren arslan gördünüz mü ?

Kış uykusuna yatmayan hiçbir canlının biriktirdiğini gördünüz mü ?

Hem biriktirip/kenz edip, hem de İslam olamazsınız.

Kader, insanın üretmesidir. İnsanın kaderi şu ayette tanımlanmıştır;

"İnsan için alınteri dışında karşılık yoktur." (NECM suresi 39 ayet.)

Yani met'a nın kaderi budur. İnsan, yemek için çalışmalıdır. Çalışmadan yemek "haramdır."

Asya Finans, bir kenz kuruluşudur. Haram üzerine bina edilmiş bir yapıdır. Bu yapıyı dinselleştirmek "şirktir."

İhmal sonucunda ölen madenciye; "Madencinin kaderi" demek, "müşrikliktir." Tedbir dairesi dışına çıkan eylemler, kader değil, cinayettir, katliamdır.

Tıpkı şu misaldeki gibi;

Kader şu manaya gelir; karşıdan karşıya geçerken, sağa sola bakmazsan araba çarpar. Bakarsan, kaderini yaşarsın. Bakmazsan, "cinayete sebep olursun."

(KASAS suresi 47. ayet) Kendi ellerinin önden hazırladıkları yüzünden başlarına bir musibet geldiğinde hemen şöyle diyorlar: "Rabbimiz, bize bir resul gönderseydin de senin ayetlerine uyup müminlerden olsaydık ne olurdu!"

Musibetler için Kuran, kendi elleri ile yapıp ettikleri yüzünden ortaya çıkan fiiler der.

Madenciyi korumak için 3 kuruşu esirgeyen adamı kollayan bir Başbakan, eğer bunu kadere izale ediyorsa; dini, Kuran'ı, Allah'ı tanımıyor demektir.

Sorun değil, biz öğretiriz vesselam...

BİR KEZ DAHA MUSA VE BİLGE KUL

Daha önceki kitaplarımdan "Gayya Karanlığından Kuran Aydınlığına ve Abdestli Kapitalizm" de, Musa-Firavun üzerine birçok şey yazmıştım. Bu çalışmada Musa-Bilge Kul ilişkisinin farklı bir yönüne değineceğim...

Öncelikle o bölümü Kuran metni üzerinde inceleyelim;

(KEHF suresi 65-82. ayetler)

65-Mûsa ona dedi ki: "Sana öğretilenden bana da bir olgunluk/bir bilgi öğretmen şartıyla sana tâbi olayım mı?"

66-Dedi: "Doğrusu sen benimle beraberliğe dayanamazsın. "

67-"çünkü tecrübe alanı içinde kavrayamayacağın şeye nasıl katlanabilirsin ki?"

68-Mûsa dedi ki: "Allah dilerse beni sabırlı bulacaksın; hiçbir işte sana karşı gelmeyeceğim. "

69-Dedi: "Bak, eğer bana uyarsan, ben sana kendisinden bahis açıncaya değin hiçbir şey hakkında bana soru sorma!"

70-İkisi birlikte yola koyuldular. Bir süre sonra gemiye bindiklerinde, tuttu gemiyi deliverdi. Mûsa dedi: "İçindekileri boğmak için mi deldin onu? Vallahi korkunç bir iş yaptın!"

71-Dedi: "Ben söylemedim mi, sen benimle beraberliğe asla dayanamazsın!"

72-Mûsa dedi: "Unuttuğum için beni azarlama; bu yaptığımdan dolayı da bana zorluk çıkarma."

73-Yine yola koyuldular. Bir süre sonra bir oğlana rast geldiler; tuttu onu öldürdü. Mûsa dedi: "Tertemiz bir insanı, bir cana karşılık olmaksızın öldürdün ha!? Vallahi çok kötü bir iş yaptın!"

74-Dedi: "Ben sana söylemedim mi, sen benimle beraberliğe asla dayanamazsın."

75-Mûsa dedi ki: "Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam artık bana arkadaşlık etme. Vallahi, öyle bir durumda benden ayrılmakta mazur sayılacaksın."

76-Yine yola koyuldular. Biraz sonra bir kente geldiler. Kent halkından yemek istediler, ama onlar bu ikisini konuk etmekten çekindiler. Orada,

yıkılmayı bekleyen bir duvara rastladılar; genç adam tuttu onu onardı. Mûsa "İsteseydin buna karşılık bir ücret elbette alırdın." dedi.

77-Dedi ki: "İşte bu, seninle benim aramın ayrılmasıdır. Şimdi sana tahammül edemediğim şeylerin içyüzünü haber vereceğim."

78-"Gemiden başlayayım: O gemi, denizde işçilik yapan bir grup yoksulundu. Ben onu kusurlu hale getirmek istedim. Çünkü biraz ötelerinde bir kral vardı; tüm gemilere zorla el koyuyordu."

79-"Oğlan çocuğa gelince: Onun anası-babası inanmış kişilerdi. Çocuğun onları azgınlık ve inkâra sürüklemesinden korktuk."

80-"Diledik ki, Rableri onlara o çocuktan temizlikçe daha üstün, merhametçe daha gelişmişini versin."

81-"Ve duvar. Duvar, o kentte yaşayan iki yetim oğlanındı. Altında, oğlanlara ait bir define vardı. Oğlanların babası da hayır ve barış seven bir kimse olarak yaşamıştı. Rabbin istedi ki, o çocuklar ergenliklerine ulaşsınlar da Rabbinden bir rahmet olarak definelerini çıkarsınlar. Ben bunları kendi buyruğumun sonucu olarak yapmadım. İşte senin sabretmeye güç yetiremediğin şeylerin içyüzü budur."

Musa(a.s.), Firavun karşısında bir çözüm yolu ararken, şu gerçeğin farkına varmıştır. Meseleler üzerinde neden –sonuç ilişkisi kuramama sorunu baş göstermiştir.

Şimdi Musa ile Firavun arasındaki o dialoğu inceleyelim;

(A'RAF suresi 104. ayet)Musa dedi ki: "Ey Firavun! Kuşkun olmasın ki ben, alemlerin Rabbi'nin bir resulüyüm.*

(A'RAF suresi 105. ayet)"Allah hakkında gerçek dışında bir şey söylememek benim üzerimde bir varoluş borcudur. Ben size Rabbinizden bir beyyine getirdim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder."

(A'RAF suresi 106. ayet)Firavun dedi: "Bir mucize getirdinse, doğru sözlülerden isen onu ortaya çıkar."

(A'RAF suresi 107. ayet)Bunun üzerine Musa, asasını yere attı; birden korkunç bir ejderha oluverdi o.

(A'RAF suresi 108. ayet)Elini çekip çıkardı; birden o el, bakanların önünde bembeyaz kesildi.

(A'RAF suresi 109. ayet)Firavun toplumunun kodamanları şöyle konuştular: "Bu adam gerçekten çok bilgili bir büyücü."

(A'RAF suresi 110. ayet)"Sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor. Ne buyurursunuz?"

(A'RAF suresi 111. ayet)Dediler ki: "Onu kardeşiyle birlikte alıkoy. Ve şehirlere, toplayıcılar gönder."

(A'RAF suresi 112. ayet) "Tüm bilgili büyücüleri sana getirsinler."

(A'RAF suresi 113. ayet)Büyücüler Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer galip gelen biz olursak bize iyi bir ödül var mı?"

(A'RAF suresi 114. ayet)"Evet, dedi, ayrıca siz benim en yakınlarımdan olacaksınız."

(A'RAF suresi 115. ayet)Sihirbazlar şöyle dediler: "Ey Musa! Sen mi hünerini ortaya atacaksın yoksa biz mi hünerlerimizi sergileyelim?"

(A'RAF suresi 116. ayet)"Siz sergileyin. " dedi. Hünerlerini ortaya atınca, halkın gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler. Çok büyük bir büyü sergilediler.

(A'RAF suresi 117. ayet)Biz de Musa'ya şöyle vahyettik: "Hadi at asanı!" Bir de ne görsünler, asa, onların ortaya getirdikleri şeyleri yalayıp yutuyor.

(A'RAF suresi 118. ayet)Böylece hak ortaya çıktı, onların yapıp ettikleri, işe yaramaz hale geldi.

(A'RAF suresi 119. ayet)Orada mağlup oldular, küçük düştüler.

(A'RAF suresi 120. ayet)Ve büyücüler secdeye kapandılar.

(A'RAF suresi 121. ayet)"Alemlerin Rabbine iman ettik, dediler;

(A'RAF suresi 122. ayet)Musa'nın ve Harun'un Rabbine!"

(A'RAF suresi 123. ayet)Firavun dedi ki: "Demek ben size izin vermeden ona inandınız ha! Bu, şehirde tezgahladığınız bir tuzaktır ki, bununla şehir halkını oradan çıkarmak peşindesiniz. Yakında anlarsınız."

(A'RAF suresi 124. ayet)"Ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra da hepiniz asacağım."

(A'RAF suresi 125. ayet)"Biz, dediler, doğruca Rabbimize varacağız."

(A'RAF suresi 126. ayet)"Sen bizden, sırf Rabbimizin ayetleri bize gelince, onlara iman ettiğimizden ötürü intikam alıyorsun. Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır. Canımızı Müslümanlar olarak al."

(A'RAF suresi 127. ayet)Firavun kavminin kodamanları dediler ki: "Musa'yı ve toplumunu, yeryüzünü fesada verip seni ve ilahlarını terk etsinler diye mi bırakıyorsun?" Dedi ki Firavun: "Biz onların oğulların öldürüp kadınlarını diri bırakacağız/kadınlarının rahimlerini yoklayıp çocuk alacağız/kadınlarına utanç duyulacak şeyler yapacağız. Üstlerine sürekli kahır yağdıracağız."

(A'RAF suresi 128. ayet)Musa kendi toplumuna şöyle dedi: "Allah'tan yardım dileyin, sabırlı olun. Yeryüzü Allah'ındır, Allah ona, kullarından dilediğini mirasçı kılar. Sonuç, takvaya sarılanlarındır."

(A'RAF suresi 129. ayet)Dediler ki: "Senin bize gelişinden önce de işkenceye uğratıldık, gelişinden sonra da. " Musa dedi: "Rabbinizin, düşmanınızı yok etmesi ve nasıl davranacağınıza bakmak üzere yeryüzünde sizi yöneticiler yapması umulabilir."

(A'RAF suresi 130. ayet)Yemin olsun ki biz, Firavun hanedanını yakalayıp ürün eksikliğiyle senelerce sıktık ki, düşünüp öğüt alabilsinler.

(A'RAF suresi 131. ayet)Onlara bir iyilik geldiğinde, "bu bizimdir" derlerdi. Kendilerine bir kötülük dokunduğunda ise Musa ve beraberindekilerin uğursuzluğuna yorarlardı. Gözünüzü açın! Onların uğursuzluk kuşu Allah katındadır. Fakat çokları bilmiyorlar.

(A'RAF suresi 132. ayet)Şunu da söylediler: "Bizi büyülemek için, bize istediğin kadar ayet getir. Sana inanmayacağız."

(A'RAF suresi 133. ayet)Biz de onlar üzerine, açık mucizeler olarak tufan, çekirge, haşerat, kurbağalar ve kan gönderdik; yine de kibre saptılar ve günahkar bir topluluk oluverdiler.

(A'RAF suresi 134. ayet)Pislik üzerlerine çökünce şöyle dediler: "Ey Musa! Sana verdiği söze dayanarak Rabbine dua et. Şu pisliği üzerimizden kaldırırsa, sana kesinlikle inanacağız ve İsrailoğullarını seninle birlikte mutlaka göndereceğiz."

(A'RAF suresi 135. ayet)Dolduracakları bir süreye kadar kendilerinden azabı kaldırdığımızda, hemen yeminlerini bozdular.

Firavun'un büyücüleri; halkın "neden-sonuç" ilişkilerine bina edilmiş bir din algısı üretmesini engelleyen aracı güçlerdir. Halk, gördüklerine entegre bir dindarlığa saplanmıştır. Ve Musa-Bilge Kul dialoğu, Musa'ya gördüklerinin nedenlerini sorgulamayı öğretmiş, böylece bu tahakküm yıkılmıştır.

Firavun'un sihirbazları, insanlığı; özel güçlerine inandırmış ve şu fikirlere entegre etmiştir;

- İnanın ve gerisini sorgulamayın
- Okumayın, alimler, ulemalar zaten söylemiş gerekeni
- Siz anlamazsınız, biz anlarız
- Düşünmeyin, gerekeni yapın

Musa ise, tam aksine;

- Bunların yaptıkları işler, palavradır. Şu nedenlerden ötürüdür.

• Düşünün, aklınızı çalıştırın; oyuna gelmeyin

Demiştir.

Bu dialektik, Kuran'ın temel diyalektiğidir.

Bilge Kul kıssasına dönecek olursak; göreceğiz ki bilge kul; bir yönetici, bir liderdir.

Çünkü ayetlerde gördüğünüz gibi, geminin ileride saldırıya uğrayacağını söylemesi, bölgeye hakim olduğunun alametidir.

"Katımızdan bir ilim ve rahmet" verdik ibaresi, bu kimsenin "Resul" olduğunu gösterir.

Ve çoğul olarak kullandığı vurgulamalar, o bölgedeki yönetimsel kararlara işaret eder...

Musa, bu kimseye sığınarak; bana yol göster, Firavun ile mücadele için beni hazırla gibi bir talepte bulunmuştur.

Ve bilge kul Musa'ya, neden-sonuç ilişkileri kurmasını, halkı bu yönde evriltmesini ifade eder hadiseler eşliğinde ders vermiştir.

Bugün dindarlık, türban, namaz, sakal gibi olgulara indirgenmiş ise, bu durum; Firavni bir hegemonyanın varlığına işaret eder;

Allah elçisinin şu önemli sözü de bunun delilidir;

Hiç kimsenin namazına bakarak onunla münasebete girmeyin, kişinin dirhem ve dinar ile olan münasebetine bakın. (İhya'ı Ulumiddin)

Firavni güçler, insanlığı nüsuklara, şekillere hapsederek, tıpkı Firavun büyücüleri gibi davranmakta, onların sömürülüşünü mübah göstermektedir.

Bugün de insanlık, din olgusunu bir kült, bir tabu gibi irdelemektedir. Derinliği ve içeriğine hiçbir surette girmemektedir.

Bu, Firavunlaşma temayülüdür.

Ki firavunlaşmanın karşısında Musa'laşma zaruri bir dialektik koşuldur.

Esenlikle...

KURAN VE SAPMA

Bundan önce dindarlar, sömürgecilik ve emperyalizmin boyunduruğunda olmalarına rağmen; gündeme gelen dini amel; dini tavır onlar için şu anlama geliyordu: Bireysel günahlardan arınmak, ibadetle ahiret için sevap devşirmek, Rasul ve imamlar ile salihlerin şefaatini kazanmak... Peki ya emperyalizm ve sömürgecilik?!!

Evet, sen Kur'an diyorsun, ama hangi Kur'an? Cehaletin elinde teberrük edilip kutsanan bir nesne olan Kur'an mı? Cinayetin mızraklarının ucundaki Kur'an mı? Yoksa çeyrek yüzyıldan daha az bir sürede, çölün dağınık ve düşman kabilelerini birleştirerek, dünyanın egemen güçlerini -Bizans, Sasani- çökerten, insanlığın kaderini ele geçiren, devrimci yapısıyla insanlık tarihinde yepyeni bir medeniyet ve kültür meydana getiren bir kitap olarak mı Kur'an? (ALİ ŞERİATİ)

Dillerinizin yalana alışmışlığından dolayı, Allah'a yalan isnad etmek için "şu helaldir, bu haramdır" deyip durmayın.

Böyle yapanlar Allah'a iftira etmiş olurlar. Allah'a iftira edenler asla kurtuluşa eremezler...

(Nahl Suresi 116. ayet)

Müfteri çetesi Allah'a iftira etme hastalığından vazgeçmiyor!

Binyıllık hengamenin baş sorumlusu olan Emevi dalkavukluğu, durmadan, hız kesmeden sürdürülüyor..

Efendim neymiş ? Kadının erkekle tokalaşması "günah"mış...

Tevbe Haşa! Allah'a, Resul'e, Kitaba iftiranın en allı pullu şekli bu olsa gerek...

Adamın biri çıkmış döktürüyor;

Kadının erkekle tokalaşması günahtır.

Ve devam ediyor;

Batı medeniyeti kadını hürleştireyim derken onu nice konularda tahkir etmiş şeref, iffet ve namusunu ayaklar altına almıştır.

* Kadını seks aracı haline düşürmüştür.

* Bazı kadınlara resmî fuhuş vesikaları vererek para mukabilinde kendilerini satmalarına izin vermiştir.

* Aile bağlarını zayıflatmıştır.

* Nikah dışı birlikteliklere izin vermiştir.

* Hiç alâkası olmayan konularda bile kadını ticarî reklam amacı olarak kullandırmıştır.

* Nikah dışındaki cinsel münasebetlere göz yummuştur. Kadın konusunda dinimizin kaynakları şunlardır:

* Allah'ın Kitabı Kur'ân. (Kur'ânı herkes kendi kafasına, re'yine, heva ve hevesine göre yorumlayamaz. İcazetli ulemâ, fukaha ve müfessirler yorumlayabilir.)

* Peygamberimizin (Salat ve selam olsun ona) Sünneti.

*İcmâ-i ümmet.

* Selef-i sâlihînin (Ashab, Tâbiîn, Tebe-i Tâbiîn) yorumları, görüşleri, uygulamaları.

* Cumhur-i ulemânın yolu.

Birtakım modern, çağdaş, reformcu, yenilikçi, değişimci, BOP'çu, Fazlurrahmancı, Kemalist,mezhepsiz, telfik-i mezahipçi, Farmason Afganîci ilâhiyatçıların kadın konusunda (ve diğer konularda) Ehl-i Sünnete ve Şeriata aykırı görüşlerinin, naylon ictihadlarının, bozuk fetvalarının hiçbir kıymeti yoktur." (M.Şevket Eygi)

Allah'ın dinini herkesin anlayamayacağını, kimsenin Kuran'ı okuyamayacağını, bunun sadece ÖZEL bir ZÜMREYE ait olduğunu iddia etme cüreti gösterebilen –ki Kuran'ın şirk dediği daire içine girme pahasına buna cesaret edebilen- ve bu kelimelerin sahibi olan vatandaş'a göre, kadınla tokalaşmak günah!

Ancak;

Emperyalistler ile tokalaşmak, hatta birlik olmak "SEVAP"...

Bunu nerden mi çıkarttım...

Bir süre önce bu zat'ı şahane, bir tv programında Yaşar Nuri hoca ile bir tartışma yaşamıştı. O programda kendi beyanı şöyle idi;

Komünistlere karşı, Amerikanın yanında olduk!

Allah Allah! Hayret verici bir şey...

6. Filoyu taşlayan gençler için ölüm fetvaları veren bu şahsiyet, bugün muhaliflerini tekfir edebilmek için onları reformist, yenilikçi..vs. sıfatlar ile tanımlayarak kurtaracağını sanıyor...

Efendim, bu şahıslar; Allah'ın helal dediğini haram, haram dediğini helal etmişlerdir. Bunlara göre; Kapitalizm gibi bir problem yoktur!

Sömürü, tasallut gibi bir dertleri olmadığı gibi, ana sorunları "kadının erkekle tokalaşmasıdır."

Bu güruh, Kuran yapraklarını "mızraklara geçirebilecek" cüretin torunlarıdır. Yaşayan Kuran'ları Rebeze çölünde katledebilecek hadsizliğin selefleridir.

Bunlara göre, mal mülk yığmak mübah, ancak kadının elini sıkmak günahtır...

Uçkuruna sahip çıkamayan erkek bozuntularının edepsizliğini, kadınlara atfederek; insanlığı dinden soğutma adına hertürlü pervasızlığı gösterebilen bu güruh, bugün İslam'ın geldiği noktanın müsebbibidir...

Şunu yürekten belirtmek gerekir ki;

Allah elçisi Musa a.s.'ın en büyük mucizesi "isyan" idi. Nasıl mı ?

Kuran'da asa, asıyyen/asayan formunda kullanılıp, isyan ile aynı kökten gelmektedir...

Evet! Firavun'un baskısına isyan edemeyen, hatta körelmiş, afyon din ile uyutulmuş halkın arasından, hiç beklenmeyen bir biçimde isyan eden bir kişi!

İşte Musa'nın en büyük mucizesi budur...

Ve görmek gerekir ki, hiçbir elçi; bu kadar abes ve basit ilkeler için mücadele etmemişlerdir. Adem'in yasak ağacı olan "mülkiyet" gerçeğinin dışında çok fazla teferruat içermeyen ilkeler ile, "özgürlük ve aydınlanma" adına gayret sarf etmişlerdir.

Ancak bu hakikatler, "mülkperest mele ve mütrefler" eliyle, içi boş saçmalıklar haline evriltilmiş; Allah'ın Resulünün beyan ettiği dinden sapma oluşmuştur...

Kuramsal olarak insan, iletişim kurulabilen hayvandır. Nitekim, kendisini hayvanlar aleminin bir parçası haline getiren yegane unsur; geliştirdiği davranış biçimi, ve tabiatla kurduğu ilişkidir...

Küresel paradigma tıkanmıştır.

Brecht'in balta salladığı putlardan biri olan mülkiyet şu basit cümle ile sallanır hale gelmiştir;

Banka soymak, banka açmaktan daha büyük bir suç değildir...

Her zaman söylerim; kalabalık karanlıktır. Çünkü kalabalığın bir arada yaşaması için üretilen değerler silsilesi; bireyleri içi boş fıçılara dönüştürmüştür. Ve boş fıçı çok ses çıkartır.

Ve Victor Hugo bu durumu şöyle izah eder; "Kalp boşaldıkça, kese dolar..."

Vay haline eksik ölçüp tartanların! (MUTAFFİFÎN suresi 1. ayet)

Vay haline Hümeze ve Lümezenin, O ki mal biriktirip sayar (Humeze Suresi 1 ve 2. ayetler)

Allah'ın mülkünden ihtiyaç fazlası mal istiflemek, haramdır, şirktir...

Ve sana neyi infak edeceklerini de soruyorlar. De ki: "Helal kazancınızın size ve bakmakla yükümlü olduklarınıza yeterli olanından artanını verin." İşte Allah, ayetleri size böyle açıklar ki, derin derin düşünebilesiniz. (Bakara Suresi 219. Ayet)

(TEĞÂBÜN suresi 16. ayet) O halde, gücünüz ölçüsünde Allah'tan korkun, dinleyin, itaat edin. Ve benlikleriniz için bir hayır olarak infakta bulunun. Nefsinin cimrilik ve doymazlığından korunanlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

(TALÂK suresi 7. ayet) Geniş imkâna sahip olan bu geniş imkânından harcasın. Rızkı kendisine ölçü ile verilmiş olan da Allah'ın kendisine verdiğinden infak etsin. Allah hiçbir benliği, kendisine verdiği şey dışında yükümlü tutmaz. Allah, bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.

(KASAS suresi 54. ayet) İşte böylelerine ödülleri, sabrettikleri için iki kez verilir. Onlar, kötülüğü güzellikle karşılayıp savarlar. Ve onlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler.

(TEVBE suresi 91. ayet) Güçsüzlere, hastalara, infak edecek bir şey bulamayanlara, Allah ve resulü için öğüt verdikleri takdirde bir sorumluluk yoktur. Güzel davrananlar aleyhine bir yol yok. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

İnfak edecek bir şey bulamayanlara, öğüt verirlerse sorumluluk yoktur. Yani, malı biriktirip; infak etmeyenlere sorumluluk vardır. Ve Allah'a inandım dediği halde, Kuran'ın bu direk emrini uygulamamak; Allah'a hükümde de ortak koşmaktır ki; alenen şirktir.

(ÂLİ IMRÂN suresi 92. ayet) Sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe hayırda erginliğe/dürüstlüğe asla ulaşamazsınız. İnfak etmekte olduğunuz her şeyi, Allah çok iyi bilmektedir.

(BAKARA suresi 274. ayet) Mallarını; gece ve gündüz, gizli ve açık infak edenler var ya, içte onlar için Rableri katında kendilerine özgü ödüller vardır. Korku yoktur onlar için; tasalanmayacaklardır onlar.

(BAKARA suresi 254. ayet) Ey iman edenler! Alış-verişin, dostluğun, şefaatin olmadığı o gün gelmeden önce size verdiğimiz rızktan infak edip dağıtın. Küfre sapanlar zalimlerin ta kendileridir.

Bakara suresi 254. ayete göre infak etmeyenler kafirlerdir. Yani, ihtiyacından artan malı elinde tutan, kenz eden, biriktiren, buna rağmen dindarlık iddia edenler; "kafirdir."

Ve Kur'an Şirk ile Zulüm arasında kurduğu ilişkiyi, infak köprüsü üzerinden kurgular. İnfak vermeyen, mülkte Allah'a ortaklık iddia eder. Malı kendisine ait kılar, mülkü sahiplenir, melikleşir.

Veren ise, mülk Allah'a aittir, dolayısı ile emrettiği gibi insanlığa taksim etmeliyim demiş olur. Ve bu taksimatı içinden gelerek yapar...

Bugün Abdestli Kapitalizmin yaşadığı kriz budur. Artık o sahte din yıkılmıştır, Hak gelmiş, batıl zayi olmuştur. Çırpınmalar boşunadır; tüm "kıvırmalar" boşa kürek çekmedir.

İslam'ın temel meselesi; açlık, fakirlik, miskinlik olmak ile beraber, zulüm ve adaletsizliktir...

Ve bu yolun öncüsü Ebu Kasım der ki;

Altına tapanlar lanetlidir! Gümüşe tapanlar lanetlidir!

İşte sapma budur. Kapitalizme karşı durması gerekenlerin; kapitalizmin koluna girmesi, sapmanın güncel resmidir...

Sapanlara ve saptıranlara...

NURJUVAZİ'NİN AMENTÜSÜ

- Saral, Vakko, Christian Dior marka Türban
- BMW, Mersedes marka araba
- Kaynakçı gözlüğü (Büyük Güneş gözlüğü)
- Kola takılan "Louis Vitton" marka çanta
- Babet diye tanımlanan ayakkabı
- Lüks iç çamaşırcılardan alınan desenli çoraplar
- Abiye ya da parça elbiseler

Yaşayan ölüler diyarına seslenmeli;

(BAKARA suresi 260. ayet) Bir zamanlar İbrahim de: «Ey Rabbim! Ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster!» demişti. Allah: «İnanmadın mı ki?» buyurdu. İbrahim: «İnandım, fakat kalbim iyice tatmin olsun diye istiyorum.» dedi. Allah buyurdu ki: «Öyle ise dört adet kuş yakala, onları kendine iyicve alıştır. Sonra onlardan her birini bir tepeye koy, sonra da onları çağır, koşa koşa sana gelecekler ve bil ki, Allah gerçekten çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.»

Salat'ın amentüsü İbrahimleşmek, İbrahimleşmenin amentüsü ise "sorgulamaktır."

Hele ki bugün içine itildiğimiz sahih söylem faşizminin öncülerinin diline doladığı fıkıh yığınlarını elinin tersiyle kenara süpüren, hakikate yüz tutmuş bir zihnin sorgularından bahsediyorum.

Yukarıdaki ayet, bile bile katledilmiş ayetlerden biridir. Çünkü ayetin orijinal lafzında bulunmadığı halde; İbrahim'in sualine yanıt olarak; "4 adet kuş al ve onları öldürüp tepelere koy, çağırdığında geleceklerdir." biçiminde çeviriler yapılarak ayetin lafzı tam manası ile katledilmektedir.

Ayette, kuşları öldürmek gibi bir ifade bulunmadığı gibi, 4 kuşun birbirine alıştırılması ve sonra birbirinden ayrışması (ölüm), daha sonra davete icabet ederek bir araya gelmesi (diriliş) söz konusudur.

Ayetin konusu, fiili anlamda toprağa düşen bedenlerin dirilişinden çok daha farklı bir hususa dikkat çekmektedir. Meyyit'i Müteharrik'lerin, yani

yaşayan ölülerin dirilişine işaret eden bu hakikat, örtülmekte ve nedense saklanmaktadır.

Dikkatli incelediğimizde öncelikle 4 kuş ele alınır. Bu kuşlar, birbirine ve İbrahim Resul'e alıştırılır...

Bu kuşlar, toplum, halk veya kitledir.

Bu kuşların/toplumların her biri ayrı tepelere konulur. Yani, halklar birbirinden uzaklaştırılır, çelişkiler üretilir. Yapay çelişkiler akabininde kitleler arası ayrılıklar oluşur.

Bu ayrılık ortamı için Kur'an; ölüm demektedir...

Ve davet'i İbrahim akabininde, bu kuşlar/toplumlar bir araya gelir ve diriliş gerçekleşir...

Bu iş nasıl olur dersiniz?

Bu noktada İbrahim, salt aklı ve bilinci temsil etmektedir. Çünkü ortak vicdanı üreten yegane unsur; salt bilinç ve akıldır.

Kuran'ın ölümden kastettiği; insan isminin genel özelliklerinden uzaklaşmaktır.

İnsan, Kuran'da inse vel cine biçiminde anılan, ins'den türemiş, insiyan formunda, kendisi ile iletişim kurulabilen eşya manasına gelen bir kelimedir.

Ancak, bu iletişim; aynı zamanda etkileşim ile doğrudan ilintilidir. Çünkü "yaban eşekleri ile de" iletişim kurabilirsiniz...

Dolayısı ile insanın iletişimi, etkileşime dayalıdır. Bu etkileşime işaret eden ayetlerden biri de şudur;

(TÂHÂ suresi 12. ayet) "Benim ben, senin Rabbin! Hadi, pabuçlarını çıkar; sen kutsal vadide, Tuva'dasın."

Pabuç, toprak ile insan arasındaki doğal ilişkinin ortasında yer alan, iletişimi kesen bir unsurdur. Aslına bakarsanız, temel anlamı olan "ayağa giyilen şey" olmanın dışında, insanın kendisine ve topluma uzaklaşmasıdır.

Yani insan, yabancılaştığı gerçeklerine yaklaştıkça, o vücut hanesi, kutsal vadi tuva olur. Ve Tuva'dan daima seslenen Rabb'dir...

Bu günlerde Meyyit'i Müteharrik'lerin Kıyamı biçiminde göze çarpan bir değişim sürecine tanık olmaktayız. Bu süreçte, Tunus ve Mısır'da etkin eylemler oluşmakta ve halk; diktatör yönetimlerden hesap sormaktadır...

Başkan Obama durumu değerlendirdi: ' Tunus halkı gurur ve cesaretini gösterdi!'

Ardından H. Clinton ekledi: 'Tunus halkının kararlı mücadelesi, diğer Ortadoğulu liderlere bir uyarı niteliğinde!'

Derken Mısır karıştı. Batı basını iri puntolarla yazdı: 'Mısır halkı Mübarek'i def'etmek üzere!'

Kuran'da isyan, asa olarak tanımlanır. Musa'nın asası/isyanı, Yasak Ağaç'ın/Şeceret'ül Huld/Yıkılmaz mülk bireylerce sahiplenilmediği bir gerçeğe taşırken, Firavun'un isyanı (Fe kezzebe ve asa/yalanladı ve isyan etti) Yasak Ağaç'ın hegemonik bir ilişki haline dönüşmesini sağlar...

(YÂSÎN suresi 33. ayet) Ölü toprak kendileri için bir ayettir; biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttık, böylelikle ondan yemektedirler.

Diriliş, kendi gerçekliğini ayağa kaldırmak gibidir. Yani, toprağın mutlak gerçeği olan üretimi ayağa kaldırması, kainattaki mahlukatın kendi reel işlevlerine yakin hale gelmesi, daha doğrusu kendisine yabancılaşan(ölü) her şeyin bizzat yaklaşması...

Bu minvalde, her kıyam mutlak anlamda "halkın gerçeklerine uygun sonuçlar üretmelidir." Aksi takdirde, yükselecek zulüm bayrağı; tüm emekleri zayi edecektir...

Bu zulüm bayrağı, toplum içinde katmanlar yaratarak belirginleştirilir. Yazının başında detaylandırdığım "Nurjuvazi tipolojisi" çerçevesinde, bu yeni tipin oluşturduğu tek şey;

"Ayrılık ve başkalaşmadır."

Efendim, ben "çağa ayak uyduruyorum" gibi bir yalana sığınan zihinler, "çağ dedikleri şeyin, uşaklık" olduğunu fark edememişlerdir.

Çağımız, zulmün ve esaretin çağıdır. Buna ayak uydurmak demek, bu duruma ortak olduğunu ilan etmektir.

Müslüman zihin, kendini dar'a çekmelidir. Sorgulamalıdır.!

İslam, zulme karşı olmak durumundadır. Çünkü İslam;

• Barış
• Esenlik
• Güven

Manalarına gelir...

Ki bu durumu daha net anlamak için, zamanımızın "turuncu devrimlerine", yani kuzey afrika isyanlarına göz atmamız gerekir;

BOP İSYANLARI!

"Banka soymak değil, banka kurmak suçtur." Demiş Bakunin. Ve insan, kendisine şırınga edilen paradigmanın altında ezilmişliği ile teslim olduğu yalanlarca kuşatılmış, yasak ağacın kölesi...

Kuran'ı tersinden okuyan avanelerin masallarıyla mesakinleşmiş bedenlerin, şarabın hürmetine raksı budur. Miskin/Mesakin, Kuran'da birçok yerde geçer. Anlamı; sakinleştirilmiş, uysallaştırılmış, afyonlanmış demektir...

(NÛR suresi 22. ayet) Sizin lütuf ve imkân sahibi olanlarınız; akrabaya, çaresizlere, Allah yolunda hicret edenlere birşey vermemeye yemin etmesinler, affetsinler, hoş görsünler. Allah'ın sizi affetmesini istemez misiniz? Allah Gafûf'dur, Rahîm'dir.

Kuran bizlere yaklaşık 15 yerde bağırıyor. "Miskinlere el uzatın..."

Peki bu el nasıl uzatılacak dersiniz ?

İnsanlığın aydınlanışını zamanın ellerine bırakmak zulümdür. Curt Goetz'in şu muhteşem tespitine katılmamak mümkün değil; Zaman büyük bir öğretmendir ve bütün öğrencilerini öldürür...

Miskinler, zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmayanlardır. Ve Kuran'a göre bir miskine yardım etmenin yolu, onu zincirlerinden kurtarmaktır(Bkz. Beled Suresi)...

Bugünün miskinleri, Kapitalizmin reel politikalarına entegre olmuş, sakinleştirilmiş, hakkını arayamaz hale getirilmiş, yeryüzü nimetlerinin tamamının ancak belli zümrelere ait olduğuna inandırılmış, bankalara, tefecilere borçlandırılmış ve tepki göstermemesi için mistik yalanlar ile uyutulmuş olanlardır...

Ve bugünün firavunları, miskinleştiren; üsttekilerdir.

Banka soyguncularını tv de seyrederken, "Allah belalarını versin bu haydutların" diyen dedelerimizin, o bankayı kuran "elit amcaları gördüğünde saygıyla ayağa kalkması"; mutlak anlamda miskinleşmenin alameti farikasıdır.

Ve Hırsız'ın elini bilekten kesme mantığının pratisyenleri, hırsız ararken boşa enerji sarf etmekteler...

Derken Şeytan Adem'in kafasını karıştırıp Adem'e dedi ki; Ey Adem, sana ebedilik ağacını yani yok olmasından endişelenmeyeceğin bir mülkü göstereyim mi ? (Taha Suresi 120. ayet)

Göklerde elma ağacı arayanlar bakışlarını yere indirsin. O ağaç tam olarak burada...

Adem'in bulaştığı "şeceratil huldi" yani ebedilik ağacı yeryüzünde...

Kuran çevirmenleri ayetin içinde yer alan bir detayı atlamaktadırlar. Arapçada "yani" diye bir ibare yoktur. Bunun için "ve, ev" bağlaçları kullanılır. Yani bu ayetin doğru çevirisi; "ebedilik ağacını ve yıkılmaz mülkü" biçiminde değil, "ebedilik ağacını yani yıkılmaz mülkü" şeklinde çevrilmelidir...

Kaldı ki, Adem göklerdeki bir cennetten düşmemiştir. "Hubut" ile ifade edilen, gözden düşmeyi yaşamıştır. Yani yeryüzünde ki doğal süreci baltalamış, paylaşmak yerine; mülk edinmek, özelleştirmek yoluna gitmiştir...

Ve bu sahnelerin tamamı "belirsiz zamandır." Yani Kuran birçok hadiseyi; zaman ve mekan gerçekliğine bağlı kalarak anlatırken, bu hadise mutlak anlamda geniş zaman yayılarak anlatılır.

Bunun anlamı, bu sürecin devam ettiğidir. Yani "şeytan" her insana tek tek bunu söylemektedir. Ve insan bu ağaçtan tatmaktadır...

İşte dinin derdi; miskinin, yani yasak ağaç mağdurlarının uyanması, silkelenmesi, doğa ile uyumlanması, öze dönmesi ve tabiattaki fonksiyonlarının farkındalığına erişmiş, paylaşımcı bireyler haline gelmesidir...

(ALAK suresi 6. ayet) İş, sanıldığı gibi değil! İnsan gerçekten azar:

Henüz daha ilk vahyedilen sure olan Alak suresinde bu gerçeklik göz önüne serilir. Yine basit denemeyecek bir çeviri hatasına kurban giden bu ayette geçen "leyatğa" ifadesinin kökü "ğani"dir. Anlamı ise; mal ve mülk edinerek azmak manasındadır...

Yani insan, tabiattaki fonksiyonlarını, ancak "yeryüzündeki bahçenin etrafına çit çektiğinde yitirir." Bu çit, hem bahçenin etrafına, hem vicdanın etrafına çekilmiştir. Artık, silah satmak için savaş çıkartmak, ilaç satmak için kuş gribi gibi hastalıkları halka musallat etmek mübah hale gelir. Tek dert "malı arttırmak, çoklaştırmak, çokluk yarışı" haline dönüşür...

(TEKÂSÜR suresi 1. ayet) Aldatıp oyaladı o çokluk yarışı sizleri,

Batının bugüne kadar spontan bir isyan ürettiğini söyleyemeyiz. Fransız Devriminin tamamen alttakiler eliyle yapıldığını söyleyemediğimiz gibi.

Bu noktada, Doğu; aşkın, sevginin, folklorün, devrimin ve direnişin merkezidir. Bu medeniyetin merkezi oluşu hasebi ile olabilir. Ki Batı'nın bu merkez ile bağlarını erken kopartması nedeni ile pasivize olduğunu da söylemek mümkündür...

Bu bağlamda, bugün ayağa kalkan halklar, Tunus ve Mısır'da bu geleneği sürdürmektedirler. Bu gelenek, bizim; yani doğunun geleneğidir...

Doğudan kastımız bir kara parçası ya da coğrafya değildir. Batı'nın bombalarının düştüğü her yer Doğu'dur. (Nihat Genç)

Doğu; yeryüzünün miskinleri, afyonlanmışları, ezilenleri ve alttakileridir. Amerika'da zencidir, Afrika'da köledir...

Ve Şeytan ;

(BAKARA suresi 268. ayet) Şeytan sizi fakirlikle korkutur, sizi görünür görünmez çirkinliklere sürükler. Allah ise size kendisinden bir bağışlanma ve lütuf vaat eder. Allah, Vâsi'dir, Alîm'dir.

Fakirlikle korkutmak, manipülasyon, mülk yarışının yani kapitalizmin temel stratejisidir. İşsizlik, açlık, sefalet ve öteki tarafta göbeği şiştikçe şişen doyumsuzluk...

İşsizlik yaratarak insanları korkutanlar (ruhbanlar), ve bu oyuna alet olarak "aman bana bir şey olmasın" psikozuna kapılanlar ve sonuç olarak ortaya çıkan bireycilik, bencillik, ötekileştirmecilik...vs.

İşte bunların tamamı birer füzedir, bombadır, silahtır. Ve bu toplum, onların eliyle bombalanmakta, Meyyit'i Müteharrikler (Yaşayan Ölüler) haline getirilmektedir...

Meyyit'i Müteharrik, miskinliğin en ileri aşamasıdır...

Emperyalistler yani Firavunlar, isyan etmiştir. Ancak; tabiata, devinime, dönüşüme ve insanlığa karşı bir isyan...

(NÂZİÂT suresi 21. ayet) Ama o yalanladı, isyan etti.

Ayette geçen isyan kelimesine karşılık gelen Arapça ifade "asa"dır. Arapçada asa, isyan demektir...

Musa'nın asası, Musa'nın Firavun'a isyanı iken, yukarıdaki ayette yer alan asa yani isyan; gerçeklere karşı girişilmiş bir başkaldırıdır...

Yani asanın her ucu farklı bir yöne işaret eder.

Ya Firavun, ya Musa!

Eğer bir isyan, gerçeklerle beraber ise, paylaşım, eşitlik, adalet, sevgi diyorsa; o asa Musa'nın elinde yükselmiştir. Ancak bir isyan eğer; senin takkeni beğenmedim, ötekini isterim diyorsa, o asa da Firavun'un kezzap sıçrayan parmakları arasına hapsolmuştur...

İsyanın ideolojisi olmaz.

Kuran'ın tabiri ile yeryüzünde nefes alan iki zümre vardır; alttakiler ve üsttekiler...

İsyan, üsttedir. Çünkü hedefi üsttekilerdir. İdeolojiler ise alttadır, çünkü hedefi alttakilerdir...

Ancak Musa, isyanı evvelinde uzun yıllar boyunca bilgi toplamış, kendisini eğitmiş; Bilge ellerde pişmiş ve olgunlaşmıştır. Yani isyanın sonucunda oluşacak ortamın gideceği yeri belirler bir karaktere sahip olmuştur...

Bugünün isyanları ise boşluk üretir haldedir. Ve bu boşluklar; leş kargalarının karnındaki açlığa hitap eder durumdadır...

Ve İnsan!

Mutlak anlamda hüsranda olan varlık. Ki bu hüsranın bedelini ödeyedurmuş, savrulan bir yaprak...

İşte o mahluk; ağaçtan tadarak daldığı çokluk yarışında; hırsız eli arayadursun. Bizim en büyük korkumuz; din elbisesini tersten giyenlerin zulmüdür... Çünkü Kuran'ın feyzi ile ayağa kalkan köleler "Fekku Ragabe" diye haykırıp, kodamanların koltuğunu sallarken, bugün bu din "Abdestli Kapitalizmin" oyun sahası haline getirildi...

Ki en büyük tehlike budur. Ve bana kalırsa olacaklar vahimdir...

Bir öngörümü paylaşayım. Tunus ve Mısır'da zannımca "AKP"cikler kurulacak. Daha Liberal, daha "Demokrat(!)" ve daha çok sadaka veren iktidarlar...

Şunu söylemek gerekir ki; Abdestli kapitalizm ile küresel kapitalizm arasındaki bağ, baba ile oğul arasındaki bağ gibidir... Oğul, babayı örnek alır, baba ise bildiklerini oğluna aktarır. Ve Abdestli Kapitalizm, yasak ağaca secde eden nursuzların dinidir ki; Kapitalizmin Allah'lısı olmaz...İnsanlık umuyorum ki bu isyan ile coşarken, biraz durup tefekkür eder ve bu kadim geleneğin, bu ibadetin nasıl bu kadar vahim noktalara gidebileceğini düşünür...

Ve unutmamalı ki;

Allah, aklını kullanmayanların üzerine pislik yağdırır (Yunus Suresi 100. ayet)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

HARAMZADELER VE HAREMZADELER

Ebû Talhâ (radıyallâhu anh) anlatıyor:

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a açlıktan şikâyet ettik

ve karınlarımızı açıp gösterdik. Herkeste bir taş vardı.

Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) da karnını açtı,

O'nda iki taş vardı." [Tirmizî, Zühd 39, (2372).]

ABDESTLİ KAPİTALİZM PARTİSİ

Türkiye'nin geldiği noktada en vehim durum, kapitalizme abdest aldıranların hegemonik diktatörlüğüdür.

11 Eylül 1991 yılında, George Bush (11 Eylül saldırılarından tam 10 yıl önce) Amerikan halkına şöyle seslendi;

"Yeni Dünya Düzeni mükemmel birşeydir, hedefimiz; Yeni dünya Düzenidir. Böylece Dünya'ya barış, demokrasi, özgürlük ve hukuk gelecektir. Herkes Yeni Dünya Düzeni için çalışmalıdır." (Bir Milenium Komplosu – Prof.Dr.Ümit Sayın, sf.19)

11 Eylül saldırıları, Küreselleşme karşısındaki en güçlü engeller olan Rusya, Çin ve Doğu halklarının duruşuna aktif müdahale etmek amacı ile, ABD gizli servisi CIA tarafından kurulmuş olan, "El-Kaide" adlı terör örgütü tarafından hayata geçirilmiştir.

Efendim, medya tarafından boşaltılan zihinlerin bu meseleyi etki altında kalmaksızın düşünmesi beklenemez. Bu konuda "istihbaratçı" George Orwell'in şu sözünü hatırlatmak isterim;

Medyayı kontrol eden beyinleri kontrol eder, beyinleri kontrol eden ise, toplumları kontrol eder...

Küresel Sermaye gruplarının "bütünleşik holdingleşme" çabası, yani globalization/küreselleşme; uluslara ve hükümetlere akıl dışı uygulamalar yaptırmaktadır.

Bildiğiniz gibi, ABD hükümeti ile FEDERAL REZERV arasında hiçbir organik bağ yoktur. Hükümet, Federal Rezerv'e borçludur. (Federal Rezerv:Merkez Bankası)

Özelleştiği günden beri, ABD hükümetinin emperyalist politikalar üretmesinin temel nedeni olan bu kurumun sahipleri belirli ailelerdir;

1- Rothschild Ailesi: Bu ailenin ana ilkesi "Bir ulusun parasının denetimi elimde olsun, onun kanunlarının ne olduğu umurumda değildir" anlayışıdır.

Bu ailenin iki asırlık bir zaman diliminde Avrupa'nın hatta dünyanın ekonomik, siyasi, politik tarihi üzerinde derin izleri ve etkileri bulunmaktadır.

Bu hanedanlığın kurucusu 1744 Frankfurt doğumlu MAYER tefecilikle işe başlayarak Avrupa'nın diğer finans merkezlerine göndererek finans hanedanlığını genişletmeye çalışmıştır..

Napolyon savaşları döneminde savaşları finanse edenler, İngiltere'de Avusturya'da, Almanya'da, İtalya'da, İspanya'da bütün finans kurumlarını kendi hanedanlıklarına katanlar bunlardır. Şeytani amaçlarına engel gördükleri Osmanlı'yı Rus (Kırım) Savaşı'na sokturarak ortadan kaldırmayı başarmışlardır.

O dönemlerin İngiliz hükümetleri ellerinde oyuncak gibiydi. Avrupa'nın neresinde olursa olsun çıkan savaşları her iki cephede de bu hanedanlık organize ederek finanslarını sağlayarak, başkalarının kanları ve yıkılışları üzerine kazançlarını artırıyorlardı. Savaşlar sonrasında oluşan büyük krizlerde kargaşa ortamları bu hanedanlığı büyütüyordu. Birinci, ikinci dünya savaşları da bunların eseriydi. CFR, Bilderberg, Trilateral ve IMF gibi kurumlarda bunların beslenme kaynaklarıdır.

Sonuçta; tefecilik, faiz, kaçakçılık, uyuşturucu ticareti, nakliye, medya, maden, akar yakıt, otomotiv alanlarında dünyanın liderlik merkezinde oturmayı başaran ve istediği ülkeye istediği gibi karışan ve karıştıran bir hanedanlık kurmuşlardır.

2- Rockefeller Ailesi: Bu aile Protestan bir görünüm kamuflajında "Yahudi Dönmesi" bir aile olup 1870'li yıllarda ABD'de Rothschidlerle işbirliği ve aile evlilikleri kurarak finans çevrelerinde, petrol ve maden işletmelerinde çok büyük gelirler elde ettiler. Bu aileyle ABD yüksek mahkemesi de baş edememiştir. Bu aile ayrıca aktif siyasetle de ilgilenmiş, N. Rockefeller ABD başkan yardımcılığı da yapmıştır. Yine bu aile, CFR, Bilderberg, Trilatiral, IMF gibi dünya dengelerini ve değerlerini değiştiren ve sömüren kurumların hem kurucularından hem de finansörlerinden olmuşlardır.

3- Warburg Ailesi: Bu ailenin geçmişi onuncu asra kadar dayanır. Bunların ataları yaptıkları zulümlerden dolayı bulundukları ülkelerden kovularak İspanya'ya taşınmışlardır. Bunlar da yukarıda bahsedilen aileler gibi tefecilikle işe başlamışlardır. Almanya' da çok etkin hale gelerek siyasetle, istihbaratla ilgilenmişlerdir. Almanların mali işleri bu aile üyelerinin sorumluluklarındaydı. Elmas ticaretinde de çok aktiftiler. Rusya-Japonya savaşında; iki taraftan da maddi anlamda hem güç kazandı hem de etkin rol oynadı. Afrika ülkelerinde de krizlerin arka planında yer almışlardır.

Ayrıca Morgan ailesi: ABD'de, enerjide, ulaşımda, savunma sanayinde, uzay teknolojisinde bir çok kazanımlar elde etti. Rockefellerin himayesinde bulunmaktadır.

Bugün de Küresel Kapitalizmin kaleleri;

1. Fed (Federal Rezerv)
2. Bank of England

Olarak belirginleştirilebilir.

Dünya Kapitalini yöneten bu tip yapılanmalar, küreselleşme hedefine yürürken; telaffuz ettikleri yeni dünya düzeni için yeni bir toplumsal bilinç yaratmak durumundadırlar.

Bu yeni dizaynı kapsayan projenin adı: Demokrasi Projesidir.

Demokrasi; fırsat eşitliği olarak nitelenebilir.Ancak öncelikle insanların arasındaki maddi ve manevi (düşünce, çıkar, v.s.) her tür ayrılığı ve eşitsizliği ortadan kaldırmaktır. Çünkü ancak bütün bu ayrılıklar ortadan kalktığı zaman insanlar için topluluk halinde doğru karar almak mümkün olabilecektir.

Liberal Demokrasi Tuzağı;

Kapitalizmin yeni dünya düzeni; insanlığa huzur, barış, adalet vadetmektedir. Bu vaadin kökünde yatan "demokrasi" fetişizminin teorik yüzü; Liberal Demokrasi'dir.

Yani, tekellerin, tröstlerin ve sömürünün de bir hak olarak görüldüğü, doğa ve fıtrat ile uyuşmayan, özgürlüğün sınırsızlığını öngörüp; bireyi, toplumun üstüne çıkartan; yaratmak istediği "egoist, bencil" tipi kısa sürede üreten bir demokrasi anlayışı.

Bu tip demokrasilere Nurjuva Demokrasisi diyoruz.

Esas olan halk demokrasisi ise; öncelikli olarak ortamın düzeltilmesini öngörmektedir. Kapitalist hegemonyaya karşıt konuşlanmayan bir demokrasi, ancak "afyon bir dine dönüşür."

Sermaye karşısında durmayan bir özgürlükçülük anlayışı, bizzat köleliktir. Çünkü bugün insanı köleleştiren yegane neden ve unsur; para ve yığılmış/biriktirilmiş sermayedir.

Dikkatli incelersek; bu demokrasi tipi, Soros, Huntinghton, Brezinsky, Bush tandanslı bir demokrasidir. Ve bugün Türkiye'de palazlanan liberallerin dudaklarından dökülenler ile, Graham Fuller'lerin, Soros'ların dudaklarından dökülenler aynı şeylerdir.

Soros'a göre;

Açık Toplum'a giden yol, sivil toplumdan geçer.

Açık toplum, bu projenin bir ayağıdır. Liberal Demokrasinin sindirilme projesidir. Açık toplum projesi, bu toprakların kültürel değerlerinin kapalı toplum aracı olduğunun kabulüdür.

Buna göre, Peygamber, Ebuzer, Pir Sultan Kapalı Toplumun kulesidir.

Bu projenin Doğu'ya angaje olması için, bu bölgede "demokrasi ihtiyacı olduğu" ilan edilmeliydi...

İşte; 11 Eylül budur. 11 Eylül, demokrasi ihtiyacı olduğu yönünde bir sürece eklemlenme adına biçimlenmiş bir pratiktir. Emperyalizmin/Kapitalizmin bölgeye taarruz edebilmesi için gerekli bir mihenk taşıdır.

11 Eylül'ün kötü çocukları, Radikal İslamcılardır. Efendi çocukları, daha doğrusu "demokrasiyi anlamış(!) çocukları ise" nurjuvazidir.

İşte AKP, bu sürecin ürünüdür.

Bu operasyon ile hedeflenen ana unsur şu şekilde ifade edilmelidir;

"Doğal Direniş unsurlarının pasivizasyonu;"

İslam'ın doğal bir direniş unsuru olduğu gerçeğine binaen, mesajını geçersizleştirmek sureti ile, kitleleri belirli bir odağa eklemleyerek; kontrollü bir muhalefet üretmek; kapitalizmin tarihsel süreçte daima kullandığı yöntemlerden biridir.

Yapısı itibari ile tehtid olarak algılanan İslam, hiç başıboş bırakılmamıştır.

Dolayısı ile, öyle bir müdahale gereklidir ki; İslam tersyüz edilmeli ve akabinde yeni bir din ve yeni bir sınıf yaratılarak; küreselleşmeye eklemlenmiş bir coğrafya daha imar edilmelidir.

İşte bu realitenin en belirgin dışavurumu; ABD-AKP-Nurjuvazi üçgenidir.

İşte o gerçekler;

Görüşmeden memnunum;

ERDOĞAN, Başkan Bush ile görüşmesinin olumsuz geçtiği yönünde ABD basınında yer alan değerlendirmelere şu yanıtı verdi: 'Sayın Başkan'la basın açıklaması yaptık. Orada çok açık olarak aramızdaki stratejik ortaklığın devam ettiği vurgulanmıştır. Bazıları spekülasyon yapmaya kalkıp, stratejik ortaklık mı, stratejik ilişki mi diye sorular sordular. ABD'nin stratejik ilişki içinde olduğu ülkelere bakarsanız, İngiltere ve belki İtalya'yı görürsünüz. Bunları sağa sola çekmeyi arzu edenler, çekiyorlar. Biz

Washington'daki görüşmemizden memnuniyetle ayrıldık. Stratejik ilişkimiz, stratejik ortaklığımız aynen devam ediyor.'(Hürriyet – 11 Haziran 2005)

GRUP KONUŞMASI (21 ŞUBAT 2006) R.Tayyib ERDOĞAN

Değerli Arkadaşlar

Haftalık grup toplantımızın başında sizleri saygıyla selamlıyorum.

Gayet iyi hatırlayacaksınız; İlk AK Parti grup toplantılarımızda bir noktaya dikkat çekmiştik. Demiştik ki: "Türkiye içeride gücünü topladıkça dışarıda itibarı artacaktır. 'İşte o günkü iddiamızın ispatı bugünkü Türkiye'dir. Türkiye'nin özgül ağırlığı, stratejik önemi bütün dünyada her geçen gün daha çok hissediliyor. Bugün hâlâ içeride Türkiye'ye güven sorunu yaşayanların var olduğunu görüyoruz. Evet, belki onların özgüven krizini tam olarak çözememiş olabiliriz ama, şu da artık kimsenin inkar edemeyeceği bir gerçektir: ülkemizin gücü, itibarı, saygınlığı, sözünün ağırlığı giderek artıyor.

Bugünkü Türkiye, savunmacı, içe kapanmacı , dış politikasında tedirgin, inisiyatif almaktan çekinen pasif bir ülke olmaktan çıkmıştır. İhracat rekorları, yabancı sermaye rekorları, turizm rekorları işte Türkiye'nin AK Partiyle kazandığı bu özgüvenin eseridir. İktidara geldiğimiz günden beri Türkiye'nin dünyadaki temsilini layık olduğu düzeye taşımak için gecemizi gündüzümüze kattık; Allah'a şükür bizi onurlandıracak büyük mesafeler aldık. İnsanımızın hayat standardı yükseldikçe, demokrasi yerleştikçe, istikrar oturdukça, ekonomi büyüdükçe gücümüz de, itibarımız da hissedilir şekilde artıyor. Ülkemizin bu yükseliş trendine, bu artan itibarımıza kuşkuyla bakanların halet-i ruhiyelerine fazla zaman ayırmak niyetinde değilim.

Bizim ufuk çizgimiz, milletimizin ali menfaatleridir, yüksek menfaatleridir. Bu anlamda dış politikamız, tam bir tutarlılık içindedir. Bugüne kadar Türkiye'nin başını önüne eğdirecek hiçbir adım atmadık, bundan sonra da atmayız, atmayacağız.

Bazılarının AK Parti'ye zaaf isnad ederek Türkiye'nin iradesini gölgelemek durumunda olanlar veyahut gölgeleme gayreti içerisinde olanlar şunu iyi bilmelidirler ki, boşa kürek çekiyorlar. Geriye dönüp şöyle üç yıl boyunca neler yaptığımıza, nasıl bir dış politika izlediğimize millet olarak bir bakalım. Türkiye, AK Parti iktidarıyla birlikte hem bölgesel hem de küresel bir misyon üstlenmiş midir, üstlenmemiş midir? Önce bu soruyu kendimize bir soralım. Bu misyon, deklare edilmiş, açık bir vizyona, bir gelecek perspektifine dayanmaktadır. Unutmayalım ki, küreselleşen bir

dünyada yaşıyoruz. Yeni bir çağın başındayız. Bu geçiş sürecinde eski cevapların, önümüze çıkan yeni sorunlar karşısında yetersiz kaldığını görüyoruz. Tek tek bütün milletler olarak, karşımızda iki seçenek bulunuyor; ya değişime direnmeyi seçeceğiz, ki o zaman, tarihin tekamül merdiveninde varabileceğimiz en son merhalenin mevcut durum olduğunu da kabullenmiş oluruz. En iyi ihtimalle ayakta kalabilsek bile içinde bulunduğumuz duruma razı oluruz. Ya da soğuk savaş döneminden kalma ezberimizi bozmayı tercih edeceğiz, ki ancak o zaman, kendimizi yenileyerek içine sürüklenmekte olduğumuz derin açmazlardan kurtuluruz.

Değerli Arkadaşlar;İçinde bulunduğumuz durum şudur; Dini ya da kültürel farklılıkların kin ve nefret ürettiği, şiddet kültürünün giderek yaygınlaştığı, medeniyetler çatışmasının sahnelenmek istendiği günlerden geçiyoruz.

Küreselleşme çağının karşımıza çıkardığı yeni risk ve tehditler, bütün dünya milletlerinin en öncelikli meselesi haline gelmiş bulunuyor. Hiçbirimiz bu yeni duruma kayıtsız kalma lüksüne sahip değiliz. Zira herkesin güvende olmadığı bir dünyada, özellikle de küreselleşme çağının dünyasında, hiç kimse ama hiç kimse tek başına kendisini güvende hissedemez. Bunun en acı tecrübelerini daha yakın zamanlarda yaşadık, ne yazık ki yaşamaya da devam ediyoruz.

Burada ayrıntılarına bir kez daha girmeyeceğim ama, bu durumun sebepleri ve sonuçları üzerinde ciddiyetle düşünmek mecburiyetindeyiz. Biz diyoruz ki, hem milletimizin selameti, hem de insanlığın ortak yararı adına gerek bölgemizde, gerekse dünyamızda barış ve istikrarın tesisine katkıda bulunalım. Demokratik değerler ve adaleti yaygınlaştıralım; 'kesret içinde vahdet' yani çeşitlilik içinde birlikte yaşama ilkesini tüm dünyada küreselleştirelim. Geleceğimizi felaket senaryolarına teslim etmeyelim. Bizim AB perspektifimizin altında bu vizyon vardır; Irak ve Suriye meselelerine bakışımız da bunu esas almaktadır; Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika İnisiyatifindeki rolümüz buna dayanmaktadır; Burada bizim bir eşbaşkanlık görevimiz var. Başlattığımız Medeniyetler İttifakı projesinin temelinde de bu vizyonumuz yer almaktadır.

Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika projesindeki rolümüz bize özellikle Ortadoğu'da önemli görevler yüklemektedir. Biz bu görevi bir kenara koyamayız. Eğer Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika projesinin hedefi demokrasi ise, insan haklarıysa, hukukun üstünlüğüyse, bu bölgede yaşayan insanların refahı, mutluluğuysa, bu bölgede yaşayan insanların

yaşam standartının yükseltilmesiyse, Türkiye bu dönemde tribünde kalan bir seyirci olamaz. Muhakkak burada rolünü üstlenecektir. Daha yolun başında ilan ettiğimiz gibi bizim dış politikada temel parametremiz, düşman üretmek değil, dost kazanmaktır. Bugüne kadar başlattığımız bütün dış politika hamleleri, bu parametre üzerine kurulmuştur. Az önce bir kaçını hatırlattığım bu girişimler, aynı dış politikanın, aynı vizyonun tutarlı ve tamamlayıcı parçalarıdır. Keza, kan ve gözyaşıyla özdeşleşen Ortadoğu'da barış ve adalet için, sözün ve umudun bitmediğini göstermek için yeni yol haritaları ve yeni imkanlar üzerinde düşünce üretiyor, öneriler getiriyoruz. Biliyoruz ki, barış yürek ister, irade ister, aklı selim ister. Bu yüzden bizi doğrudan ilgilendiren bu coğrafyanın huzuru ve selameti için, attığımız bütün adımları hesap ederek, her barış ihtimalini bir imkana dönüştürmenin yollarını arıyoruz.

Fakat bunu kavrayamayanlar olabilir. İçeride de olabilir, dışarıda da olabilir. Biz onlar kavrayamamış diye bekleyecek değiliz. Ve kimseden de bu noktada icazet alma derdimiz yok. Çünkü burada bizler de bir insiyatifi kullanmanın hesabı içindeyiz. Şüphesiz ki aklı selim her zaman önde olmalıdır. Bunun için de en geniş manada istişarelerimizi yaparız ve bu istişareler çerçevesinde de adımımızı atarız. Ama şunu bilmeliyiz ki bu adımın hedefi sadece bir Ortadoğu barışını gerçekleştirmektir. Ortadoğu'yu bir kan gölü haline çevirme niyetinde olanlardan arındırıp, Ortadoğu'yu bir barış halkası haline getirmektir. Çünkü bu barış halkasıyla içiçe olan biziz, diğerleri değil. Onun için de burada hala seyirci olalım, bunu izleyelim diyemeyiz. (R.Tayyip Erdoğan Meclis Grup Konuşması 2006)

İŞBİRLİĞİ SÖZÜ VERDİ

ABD'nin Irak politikasını eleştirmekten kaçınan Erdoğan, Türkiye'nin Irak'a yönelik rolünü, "sınırlarını terörist unsurlara karşı korumak, olası bir mülteci akınına karşı önlem almak ve Irak'ın toprak bütünlüğünün gözetilmesini sağlamak" diye üç kalemde özetledi. Erdoğan, "Hükümetim, bütün bu çabalarda, koalisyon üyeleriyle işbirliği yapma taahhüdündedir" diye yazdı. "Saddam Hüseyin'in akıbeti ABD'nin ulusal güvenliği için nasıl kritik ise Kuzey Irak'ın akıbeti de Türk ulusal güvenliği açısından kritik" ifadesini kullanan Başbakan, sözlerini şöyle sürdürdü:

'BİZ DE BÖLGESEL LİDERİZ'

"Türkiye ile ABD, Irak sorununun terörist örgütlerin eylemleri açısından sonuçları, Saddam Hüseyin'in politikalarının yol açtığı insani kriz ve bölgenin uzun dönemli siyasi – iktisadi istikrarı konularında ortak kaygılar taşımaktadır." Erdoğan, "ABD, küresel bir lider olarak; Türkiye de bölgesel bir lider olarak bu konularla ilgilenmek zorundadır" dedi. (Washington Post, 21 nisan 2003, Sf, A23)

Paradigma İflas etmiştir...

Paradigma dediğimden zihinlerde "bakış açısı" tanımı oluşmuştur. Aslında bu da makalenin bir amacı...

Paradigma, Türkçe bir karşılık oturtulamayan ender kelimelerden biri, ancak Prof.Dr.Doğan Cüceloğlu güzel bir nokta atışı yapıyor bu konuda ;

"Paradigma, bireyin iç ve dış dünyasını algılayıp yorumlamasında etkili olan tüm faktörleri kapsar. Algılama, yorumlama ve bilme süreçleriyle ilgili tüm etkenlerin yarattığı örgütlü ve dinamik düşünsel sisteme algı düzeneği ya da paradigma adı verilir. Paradigma, farkına varmadan taktığımız bir psikolojik gözlüktür; iç dünyamızı olduğu kadar dış dünyamızı da bu gözlük aracılığıyla görürüz"

Paradigma iflas ederse ne olur ?

Cevap; AKP, %47 oranında bir oy alarak "tek başına iktidar" olur...

Prof.Dr Cüceloğlu bir örnek vererek devam ediyor;

Örnekte küçük bir kedi yavrusu bir evin önünde oturmuş, yoldan geçenlere miyavlıyor. Eve sol tarafından yaklaşan çocuklara bir "sözcü" kedinin sahipsiz, zavallı, sevgiye muhtaç olduğunu söylüyor. Diğer taraftan yaklaşanlara ise "sözcü" kedinin kuduz hastalığına yakalanmış olduğunu, ona yaklaşanları tırmalayacağını söylüyor.

Bu örnekte iki farklı mesaj, iki farklı davranışa yol açacaktır. Birinci gruptaki çocuklara "şefkat paradigması" gözlüğü takılmıştır. Öte tarafta ise çocuklara "korku paradigması" aşılanmıştır.

Bu açıklama ve örnekten sonra varacağımız sonuç şu olabilir: Büyürken anne-babamız, okulda öğretmenlerimiz, siyasi partiler, devlet ve hatta haftalık olarak size ulaşan elinizde tuttuğunuz gazete, belirli paradigmaları size öğretmeye çalışıyor.

Yaşadığımız topraklardaki beka probleminin özünde yatan "algı bozukluğu", paradigmaya dayalıdır. Sürekli belirli odakların dikta ettiği ezberleri gündeme taşıma hastalığının ürünü olan, "paradigmanın iflası" gerçeği gözler önündedir.

Bunun en ilginç örneği şudur;

Amerikanın Irak işgali öncesinde mecliste oylanan tezkere "red" oyu aldı. Akp kanadı süreçte bu sonucu bir "başarı" olarak görme ve gösterme noktasında çeşitli çalışmalar yürüttü. Biz de saf saf seyredip, "evet! Tezkere geçmedi, helal olsun dedik"...

Sormak gerekir; o mecliste, komşu Irak halkına zulmetme ve bölgedeki uzun vadeli gayeler adına işgal etme arzusu güden emperyalist bir donanma ile "çarpışmalımıyız ? çarpışmamalımıyız ?" oylamasının yapılmayışının nedeni nedir ?

Algı böyledir.

Kedinin eline geçerse, fare oyuncak olur.

Toplumsal yozlaşmanın temeli, kavramları-değerleri-inançları yozlaştırıp, koşullayan konumuna gelenlerin ürettiği "tahakküm" ile ilintilidir.

Bugün açılım üstüne açılım açanların karşısında duranlar dahi, koşullayanların imalatı ise, toplumsal paradigma iflas etmiş demektir.

Koşullayan ile koşullanan ilişkisi önemlidir.

Koşullayan, eğer bireyci ise; koşullanan halay başının mendili olur.

Koşullayan, koşullananın kendisi ise, kendi dışındaki koşullama sevdalıları helak olur...

Bu nasıl mı mümkün ?

Elbette her şeyi unutup, kavram-değer ve inançları ana merkezine, kendimize inerek algılamak ve örfümüzü kendi elimizle yaşatmak.

Aksi halde, koşullayıcının elindeki oyuncaklar haline gelen bir toplumun "Küresel sistem içindeki çırpınışlarını" izleyerek kahkahalar atan baronlara beş çayı konusu olursunuz...

AKP karşıtıyım!

Küresel pavyondaki bütün garsonlara karşıyım...

Kendi gerçeklerimi, kendi topraklarımın ana öznelerine dayandırmak sureti ile yaşama sevdalısıyım...

Bir dem olur, Nietzche'de vücud bulurum,

Bir dem olur, Hacı Bektaş'ta nefes olurum...

Bu topraklarda bugün "dindarlık adına dindışılık", "atatürkçülük adına batıcılık" yapılıyorsa, bu; sadece ve sadece benim hatamdır.

Koşulayanın ana gayesi budur. Bu "paradigmanın esas öznelere dayandırılmayışından ileri gelen bir BEKA problemidir".

Paradigma, emperyalist haçlının diktasında ise, netice hüsran olmak zorundadır.

Tarihin ve Hakkın yegane ifadesi böyledir.

Basit bir örnek daha vererek meseleyi tamamlayalım;

Günümüzün moda sakızı olan "açılım(saçılım)", 2007 yılında Amerikan Foreign Policy" adlı komitenin hazırladığı belgede bir öneri olarak yer edinmektedir.(sayfa 9)

Bu belge, DISARMING, DEMOBILIZING, AND REINTEGRATING THE KURDISTAN WORKER'S PARTY sloganı ile, etrafa güller saçıyor gibi görünürken, aynı zamanda şöyle bir ifade barındırır;

A solution to the problems posed by the PKK cannot be achieved on the battlefield.

Rather, the PKK must ultimately make a strategic decision that it wants and will pursue peace. Should this occur, an amnesty arrangement for former PKK members will be necessary. Amnesty is repugnant to many Turks, whose emotions are riled daily by media reports of grieving families clutching pictures and crying over the coffins of PKK victims. However, without amnesty, Turkey will at best manage but never solve the PKK problem. Turkey has a long tradition of amnesties, but when it comes to the PKK, the term "General Amnesty" (Genel Af) is too contentious. Instead, "Winning to the Society" (Topluma Kazanma) would be a more palatable way to characterize the DDR process.

Genel olarak söylenen şudur ;

Af çıkartın, ama bunu GENEL AF değil, TOPLUMA KAZANDIRMA/Eve Dönüş olarak tanıtın M

İşte PARADİGMA,

İşte Koşullayan,

İşte Güçlü ve İstikrarlı TÜRKİYE...

Sistemin içinde kalmak sureti ile cambazlık yapmak, bizim köklerimize aykırıdır. Siyasetin ve sistemin geldiği noktanın tespiti adına şunu düşünmek gerekir;

Açılımlar, saçılımlar...vs.,

Amerika bu işlerin neresindedir ?

Amerikayı da geçtim,

Çok savunduğunuz Din bu işin neresindedir ?

Nihayetinde sorun terör(!)dür. Teröre karşı ittifak edilen terörist(ABD) ise, demokrasi meleğidir...

Ve Erdoğan'ın önemsediği Medeniyetler İttifakı/Dialog düşüncesinin köklerini inceleyelim...

DİNLER ARASI "MONOLOG"

Efendim, bu bölümde; "Dinler Arası Dialog" adı altında işlenen bahsi kapatacağız. Daha doğrusu; Türkiye'de bu hususta yazılıp çizilen "olumlu" ancak birçok noktada yetersiz olan bu meseleyi, Kuran ve Peygamber eksenli işleyerek; kendisini Müslüman olarak addeden okurlarımızın ilgisine sunacağım.

Lakin, bu bölümün amacı; kendisine Müslüman dediği halde, şirk odaklarına biat eden Müslüman zihnin sorgulaması ve düşünmesi için veriler sunmaktır.

Dindar zihin, dini; gerçek kaynağından talim etmediğinden, din adına paketlenen "küfür ve şirk" envanterlerini seçemez hale gelmiştir. Lakin, bu sorunun tezahürü boyutunda olan "Dinler Arası Monolog", şirkin belirginleşmiş halidir.

Dilerseniz öncelikle bu meselenin tarihsel yüzünü irdeleyelim;

Bilindiği gibi; 2 asırdan bu yana Papalık; Ortadoğu ve Asya'da misyoner faaliyetler yürütmeyi Redemptoris Missio(Kurtarıcı Misyon) olarak görmektedir. Lakin, bu coğrafyada filizlenen din algısının bu inanç sistemine devşirilmesinin olanaksızlığı üzerine; yeni projelerin üretilmesi zarureti baş göstermiştir.

Bu çerçevede, Redemptoris Missio(Kurtarıcı Misyon) genişletilerek; 1991 Yılında Papa II. Paul'ün yayınladığı genelgenin ismi olmuştur.

Genelge aynen şu ifadeyi içermektedir;

"Dinler arası dialog, Kilise'nin bütün insanları Kilise'ye döndürme amaçlı misyonunun bir parçasıdır...Bu misyon aslında Mesih'i ve İncil'i bilmeyenlere ve diğer dinlere mensup olanlara yöneliktir."

Ki 1991 yılında ilan edilen, ancak bir asırlık süreçte programlanan bu projenin ilk nüveleri 60'lı yıllarda "Kilise'nin yayın organı olan Bulletin'de" ilan edilmiştir...

Dialogdan söz ettiğimizde, açıktır ki bu faaliyeti, Kilise şartları çerçevesinde misyoner ve İncil'i öğreten bir cemaat olarak yapıyoruz. Kilise'nin bütün faaliyetleri, üzerinde taşıdığı şeyleri yani Mesih'in sevgisini ve Mesih'in sözlerini nakletmeye yöneliktir. Bu sebeple dialog, Kilise'nin İncil'i yayma amaçlı misyonunun çerçevesi içinde yer alır. (Pietre Rossano)

Ve Aynı kişi şu ifadeyi de kullanarak niyetti belirgin kılmıştır;

Kilisenin henüz bulunmadığı yerlerde tesis edilmesi içinyapılan bir faaliyet olarak anlaşılan misyon, artık "dialog" olmaksızın sürdürülemez.

Hristiyan olmayanlar sekreteryasının başkanlığını yapan Kardinal Francis Arinze şöyle devam eder;

Papa VI. Paul'ün vizyonu gerçekleşmektedir. Çünkü dinlerararsı dialog, Kilise misyonunun normal bir parçası olarak görülmektedir. (Bulletin, 59/XX – 2, 1985, 124)

Büyük Truva'larımızdan Fetullah Gülen'de bu mesele hakkında ki görüşlerini şu ifadesi ile deklare etmiştir;

"Papa 6.Paul Cenapları tarafından başlatılan ve devam etmekte olan Dinler Arası Dialok için, Papalıl Konseyi(PCID) misyonunun bir parçası olmak üzere burada bulunuyoruz. Bu misyonun tahakkuk edişini görmek istiyoruz." (F.gülen'in Papa'ya mektubu, Zaman 10.02.1998)

Fetullah Gülen'in bu hususta ki görüşlerinin tümüne "hoşgörü ve dialog iklimi" adlı kitabından ulaşabilirsiniz.

ABD'li Türkiye uzmanı Rachel Sharon-Krespin'den Fethullah Gülen kritiği...

ABD'deki Middle East Quarterly dergisinde Fethullah Gülen hareketinin Türkiye'de devlet haline gelmeyi hedeflediği ve AKP iktidarından bu yana ülkenin laik ve demokratik yapısının bozulduğu yönünde değerlendirmeler yer aldı.

Washington'daki Ortadoğu Medya Araştırma Enstitüsü'nün (MEMRI) Türkiye uzmanı Rachel Sharon-Krespin tarafından kaleme alınan "Fethullah Gülen'in Büyük İhtirası" başlıklı makalede Gülen hareketinin Türkiye'de polis gücü, ordu ve yargı kurumlarına sızdığı ve AKP ile birlikte Türk toplumunu İslamlaştırmaya çalıştıkları analizine yer verildi.

Makalede AKP'nin "bürokrasiyi ele geçirerek Türkiye'nin temel kimliğini değiştirdiği" ifade edilerek "Türkiye artık AKP'nin yedi yıl önce devraldığı laik ve demokratik ülke değil" denildi.

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Türkiye'yi Avrupa'dan uzaklaştırarak Rusya ve İran'a yaklaştırdığının belirtildiği yazıda Türkiye'de Amerikan, Hıristiyan ve Yahudi karşıtlığının arttığı vurgulandı.

Türkiye'deki bu dönüşümün ardında "AKP'nin etkili siyasi makinesinin yanı sıra Gülen'in liderliğindeki İslamcı tarikat" bulunduğu da belirtildi. Makalede "Bugün Gülen ve Fethullahçılar yalnızca hükümeti etkilemeyi

değil aynı zamanda hükümetin kendisi olmaya çabalıyorlar" ifadeleri kullanıldı.

Gülen'in Batı'da "ılımlı İslam" savunucusu olarak görüldüğü ve alkışlandığı, yalnızca ilkokul mezunu olmasına karşın özellikle ABD'de bir entelektüel, bilim adamı ve eğitmen olarak kabul edildiği belirtilen yazıda, "Gülen ABD'deki üssünden kendi ününü ve transnasyonal imparatorluğunu kurdu" denildi.

Gülen'in medya, bürokrasi, üniversite, yargı, güvenlik ve istihbarat kurumları, iş dernekleri, sendikalar, sivil toplum arasında yandaşları bulunduğu ve daha önce hiç kimsenin Türk toplumunu bu denli temelinden değiştirmeyi hedefleyen bir hareket başlatmadığı da ifade edildi.

'EN ETKİLİ YALANLARDAN BİRİ'

Gülen'in eylemlerine yönelik endişelerin "önemsiz paranoya" olarak reddedildiğinin belirtildiği yazıda AKP kapatma davasının Batılı diplomatlarla birlikte İslamcı medyada "demokratik olmayan yargı darbesi" olarak görüldüğü oysa aynı çevrelerin bir tarafta İslamcılık ve demokrasi diğer tarafta laiklik ve faşizm ayrımına giderek Ergenekon iddianamesini alkışlarla karşıladıkları vurgulandı. Makalede "İslamcı çevrelerin Türkiye'nin İslamcılarını 'reformcu demokrat' ve modern; laik Türkleri ise 'köktendinci' şeklinde damgalaması modern siyasetin en aşağılayıcı ve üzücü bir biçimde en etkili yalanlarından biri olmalı" görüşü belirtildi. (ELÇİN POYRAZLAR/Cumhuriyet)

Evet bir dincileştirme(!) söz konusudur. Ama, Allah Elçisinden feyz almamış, bir şirk dinini bayraklaştırmak sureti ile...

Geldiğimiz noktaya kadar; dialog düşüncesinin pratik sahnede nasıl biçimlendiğini gördük.

Peki neden Hristiyanlık ?

Ortaçağ'da kilisenin konumlandığı pozisyonu incelediğimizde, bugün biçimselleşen "din muhalefetinin" de kökünü oluşturan süreci yarattığını görürüz. Kilise, feodal ağalık ile işbirliği içerisinde; sömürü ve zulmün bayraktarlığını yapmıştır. Ki Kuran'ın reddettiği ruhban algısını dayatmak sureti ile "sınıflı ve kategorik toplum" düşüncesinin yaygınlaşmasında etkin rol oynamıştır.

Marks'ın afyon din dediği din, sermaye ile işbirliği yapan dindir. Dolayısı ile bunun adının illaki Hristiyanlık olması gerekmez. Afyon din,

kapitalizme eklemlenen; kapitalizmin reel politikalarına icazet veren, insanlara cennet ve huri pazarlayarak; kendi çıkarlarına hizmet eden tipler yaratan bir din...

Hristiyanlık bu çerçevede en ileri afyondindir. Ki bu pratiği deneyimlemiş olan kapitalist çete; işini riske atmaksızın, kendisine muhalif olabilecek dinleri; bu tencerede eritmek istemektedir.

Neden İslam değil ?

Çünkü İslam'a göre, ihtiyaçtan artan mal birikimi haramdır.(Bakara Suresi 219) Ruhban sınıfı yoktur ve eğer türerse tek amacının kenz/mal yığmak olduğu ilan edilir.(Tevbe Suresi 34-35) Cennet bir yeryüzü idealidir ve bu ideali inşa etmek için çalışmayanlar "cehenneme mahkumdur."(Taha Suresi 118-119-120) Ki Allah elçisi, kahin, sihirbazi, büyücü ve mecnun değildir. Mekke'li kodamanlara karşı, ezilenleri yanına alarak etkili bir devrim gerçekleştirmiştir.(Şuara Suresi 226)

Dolayısı ile İslam, kapitalizm ile taban tabana zıttır. Elbette Emevi ve Abbasi şirkperestliğinden arınan "orijinal İslam"dan bahsediyorum...

Küresel sermayenin %70 küsürünü kontrol eden bu çetenin, İslam gibi bir tehlikeyi bertaraf etmek için, kendileriyle çelişmeyen; aksine, kendilerine onay veren "şirk dinciklerinin" kazanında İslam'ı eritme gayesi, normal ve anlaşılır bir gayedir.

İşte dialog düşüncesinin ekonomi-politik analizi budur.

İşin teolojik/dinsel yüzü ise; daha kirlidir...

Bazıları, "Üç dinden herhangi bir dine inanmak yeterlidir. Mühim olan, kelime'i tevhid inancıdır. Hz.Muhammed'i kabul ve tasdik etmek bir şart olmayıp bir kemal mertebesidir." Diyorlar. Bir takım zümre de "Ehli Kitap ile amentüde ittifak haldeyiz." Gibi bir yaklaşım sergiliyor. (Ahmet Şahin, Zaman 17.04.2000)

Fetullah Gülen'de şu şekilde bir söylem ile niyetini görünür kılmaktadır;

"Kuran'ı Kerim, Kitap ehline çağrıda bulunurken, Ey Kitap ehli! Aramızda müşterek olan bir kelimeye gelin. Nedir o kelime ? Allah'tan başkasına ibadet yapmayalım. Allah'a kul olan başkasına kul olmaktan kurtulur. İşte gelin, sizinle bu mevzu üzerinde birleşip bütünleşelim. Kuran devamla; Allah'ı bırakıp bazılarımız bazılarımızı Rab edinmesin diyor. Dikkat edin bu mesajda, Muhammedün Resulullah yok." (Hoşgörü ve Dialog iklimi, S.241)

Ve Fasıldan Fasıla adlı kitabında devam ediyor;

"Herkes kelime'i tevhidi esas alarak çevresine bakışını yeniden gözden geçirmeli ve ıslah etmelidir. Hatta kelime'i tevhidin birinci bölümünü, yani 'Muhammed Allah'ın Resulüdür' kısmını söylemeksizin sadece ilk kısmını ikrar eden kimselere rahmet ve merhamet bakışıyla bakılmalıdır..." (Küresel Barışa Doğru -131)

Efendim bu kitabımızda çeşitli bölümlerde ifade ettiğimiz gibi, hali hazırda Allah Elçisinin mücadele ettiği toplum, Allah'ı kabul etmekte olup, sadece aracı putları Allah'a yaklaşma vesilesi tayip etmekte idiler. Öyle ki, Allah Elçisinin Allah'ına değil, elçinin misyonuna hücum eden bu güruhlar, elçinin olmadığı bir dini zaten kabul etmeye razıdırlar...

Neden ?

Çünkü Muhammed(a.s.) infak demektir, bölüşüm demektir, açların ve fakirlerin isyanı demektir, kodamanların iktidarının sonu demektir, melikleşmenin sonu, oligarkların iktidarının yıkılışı demektir.

Muhammed(a.s.) olmayan bir din, salt ve safi şirk dinidir!

Ve hali hazırda İslam, dinlerden bir din değildir. Kuran'da belirtildiği gibi, tarihsel dialektik gereği açığa çıkmış olan "tevhid ve şirk" kutuplaşmasının tevhid kutbunun "5.yy" da açığa çıkış şeklidir.

Yani, sömürünün, Allah'ın mülküne el koyarak insanları köleleştirme namussuzluğunun karşısına dikilen soluktur.

Allah ile aldatma terörünün sonunu getiren adımdır.

Efendim bu safsata şu gerçek göz ardı edilerek inşa edilmektedir...

(BAKARA suresi 132. ayet) İbrahim de oğullarına şunu vasiyet etti, Yakub da: "Oğullarım! Allah sizin için bu dini seçmiştir. O halde ancak müslümanlar olarak can verin."

(ÂLİ IMRÂN suresi 65. ayet) Ey Ehlikitap! İbrahim hakkında neden çekişiyorsunuz? Tevrat da İncil de ondan sonra indirildi. Hâlâ aklınızı işletmeyecek misiniz?

(ÂLİ IMRÂN suresi 67. ayet) İbrahim ne bir Yahudi idi ne de bir Hıristiyan. O, sadece Hanîf bir müslümandı/Allah'a teslim olandı. O müşriklerden değildi.

Dialog fikrinin ortaya çıkışı; İbrahim Resul eksenli bir projedir. İbrahim Resul'ü tüm dinlerin babası olarak addetmek sureti ile üretilen bu palavra, Kuran ile doğrudan çelişmektedir.

Dialog görüşünün Türkiye şubesi olan Mehmet Aydın'ın belirttiği gibi; Kuran'da ki ehli kitap ayetleri, o döneme aittir, diyemeyiz.

Kuran'ın Yahudi ve Hristiyan mitolojisini reddetmesi; Musa(a.s.) ve İsa(a.s.)'ı reddetmesi manasına gelmez. Kuran'ın reddettiği algı şudur;

(TEVBE suresi 34. ayet) Ey iman sahipleri! Şu bir gerçek ki, ahbar ve ruhbanlardan birçoğu halkın mallarını uydurma yollarla tıkabasa yerler ve Allah'ın yolundan geri çevirirler. Altını ve gümüşü depolayıp/kenz edip da onları Allah yolunda harcamayanlara korkunç bir azap müjdele.

Tıpkı Fetullah Gülen'in de belirttiği gibi, ehli kitap içindeki ortak söz şudur;

Allah dışında hiçbir kimseye eğilmeyelim; kapitalizme, feodal ağalara, para babalarına boyun eğmeyelim.

Dolayısı ile bunun oluşabilmesi için gerekli sosyo-psikoloji bilincin oluşması adına; teslisten ve insanların sömürüsüne göz yuman hurafelerinizi terk edin!

Muhammed(a.s.)'in devrimci ruhunda birleşelim. Ezilenlere öldükten sonra cennet vaad eden değil, yeryüzünde cennet vaad eden o kelimede birleşelim!

İsa'nın engerek soyu dediği ruhbanlara karşı, Musa'nın parçaladığı altın buzağıya karşı birleşelim. Firavun'a, Nemrut'a karşı birleşelim!

Bu gerçeği bertaraf ederek biçimlendirilen dialog;

Zulümde, sömürüde, talanda, bozgunculukta birleştirme. Bileşenleri eriterek; Hristiyanlığı dayatma gibi bir şer etrafında şekillenmiştir.

Yani, tarih boyunca İslam'ın kanına susamış olan Haçlı ile Allah'ı aynı masaya oturtup işbirliği yaptırma girişimidir.

Efendim bu girişim, Saint Paul ile Ebuzer'i kol kola sokma çabasıdır. Ama bu çaba biçare ve olanaksızdır. Çünkü Ebuzer'in savaştığı zihin, Allah'ın mülkünü devşirmek sureti ile insanlığa tahakküm kuran Saint Paul zihniyetinin ta kendisidir.

Bu çerçeveden konuyu açabilmek adına İslam terminolojisinde üzeri örtülen kavramları ele almak durumundayız.

Müslüman zihnin bu tip oyunlara gelmemesi, uyanık olması ve şeytanın adımlarını izlememesi gerekir...

Şeytan Evliyası

Kuran'ı Kerim'de yaklaşık 63 yerde geçen önemli bir kavramla tanıştıracağım sizi. Üstelik, asırlardır üzeri örtülen; hemde apaçık biçimde "örtenlere" izale edildiği için, üzerinde sayısız yalan uydurma üretilip gizlenen bir kavram...

Bu kavram bizzat "şeytan" kavramıdır.

Arapça ştn kökünden gelen, anlam olarak "uzaklaşmak" manasında kullanılan bu kavram; tarihsel şirk dini tarafından "ontolojik bir varlık olarak" addedilmiş, böylece, sosyolojik yönü kemirilmek sureti ile yok edilmiştir.

Kuran'ın şeytanı hiçbir surette ontolojik bir varlık olmamakla beraber, salt anlamda insanda açığa çıkan bir karakter ölçüsüdür.

Çünkü, kavramın manası olan uzaklaşan anlamı, geniş bir fiilin isimleşmesi ile vücut bulmuş, bir manada "uzak olan herşey" anlamına bürünmüştür.

Şimdi dilerseniz Kuran'da ki şeytana bir göz atalım;

(BAKARA suresi 36. ayet) Bunun üzerine şeytan onların ayaklarını kaydırdı da onları içinde bulundukları yerden çıkardı. Biz de şöyle buyurduk: "Bir kısmınız bir kısmınıza düşman olarak aşağıya inin. Belli bir süreye kadar yeryüzünde sizin için bir bekleme yeri, bir nimet/bir yararlanma imkânı olacaktır.

(BAKARA suresi 168. ayet) Ey insanlar! Yeryüzündeki nimetlerden temiz ve helal olmak şartıyla yiyin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o size açık bir düşmandır.

(BAKARA suresi 208. ayet) Ey iman sahipleri! Hepiniz toptan barış içine girin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

(BAKARA suresi 268. ayet) Şeytan sizi fakirlikle korkutur, sizi görünür görünmez çirkinliklere sürükler. Allah ise size kendisinden bir bağışlanma ve lütuf vaat eder. Allah, Vâsi'dir, Alîm'dir.

(BAKARA suresi 275. ayet) O ribayı yiyenler, şeytanın bir dokunuşla çarptığı kişinin kalkışından başka türlü kalkamazlar. Bu böyledir, çünkü onlar, "Alış-veriş de riba gibidir." demişlerdir. Oysa ki Allah, alış-verişi helal, ribayı haram kılmıştır. Kendisine Rabb'inden bir öğüt gelip de yaptığından vazgeçenin geçmişi kendisine, işi Allah'a kalmıştır. Yeniden ribaya dönene gelince, böyleleri ateşin dostlarıdır. Sürekli kalacaklardır orada.

(ÂLİ IMRÂN suresi 175. ayet) İşte size şeytan. O yalnız kendi dostlarını korkutur. Eğer inananlarsanız onlardan korkmayın, benden korkun.

(NİSA suresi 38. ayet) Bunlar, Allah'a ve âhiret gününe inanmazlar da halka gösteriş olsun diye mallarını dağıtırlar. Arkadaşı şeytan olan için ne

kötü arkadaştır o.

(NİSA suresi 76. ayet) İman edenler Allah yolunda savaşırlar; küfre sapanlarsa tağut yolunda savaşırlar. O halde, şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç kuşkusuz, şeytanın tuzağı çok zayıftır.

(NİSA suresi 120. ayet) Şeytan, onlara söz verir, ümit verip hayal kurdurur, hurafeye/anlamını bilmeden okumaya iter. Ama o, onlara bir aldanıştan başka hiçbir şey vaat etmez.

(MÂİDE suresi 91. ayet) Şeytan; uyuşturucu ve kumara sokularak aranıza düşmanlık ve şiddetli nefret yerleştirip sizi Allah'ı anmaktan, namazdan geri çevirmek ister. Artık son veriyorsunuz değil mi?

(EN'ÂM suresi 121. ayet) Üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyin. Böyle bir şey tam bir yoldan çıkıştır. Şeytanlar kendi evliyasına/dost ve destekçilerine sizinle mücadele etmeleri için elbetteki vahiy gönderirler. O şeytan evliyasına boyun eğerseniz kesinlikle müşrikler oldunuz demektir.

Şeytan, uzaklaşan anlamına gelir. Haktan uzaklaşan; farklılık yaratan, çelişen...

Nasıl mı ?

- Ben daha hayırlıyım! Ben Ateştenim, o ise çamurdan!

Kuran'a göre şeytan;

• Fakirlikle korkutan
• İnsanlar arasına farklılıklar ve çelişkiler enjekte eden
• Düşmanlık üreten
• Haktan, dolayısı ile halktan uzak olan

Zihinler ve unsurlardır.

Bu gün şeytan; insanlığa hakim bir karakter ölçüsüdür.

Yahudi Kapitalistlerin ve yerli işbirlikçilerinin eylem ve fiilleri, Kuran'da ki şeytan tanımına tamamen uyumludur;

1. Faizci kapitalist sistemi kurup insanlığı sömürdüler.
2. Doların üzerindeki Masonik Piramitte gösterilen 13 kademeli şeytan şebekesini kurup yürüttüler.
3. Kendi ırklarından olmayanları, kendi hizmetlerinde kullanmak üzere Masonluğu yaygınlaştırıp yerleştirdiler.

Siyonist Briezinski'nin "Biz 5765 yıllık tarihimizin en güçlü noktasındayız. Tek süper güç kalan ABD'yi emrimize almışız. Ama bu yetmez. Çin, Rusya ve Japonya'yı, İslam dünyasına yanaşmasına mutlaka engel olmalıyız" sözleri bu gerçeği gözler önüne sermektedir.

Bu hususta Yazar İsmet Sezgin'in şu tespitlerini hatırlatmak isterim;

Siyonizm, zaten dejenere ettikleri Hıristiyanlığa değil, kendi sömürme ve sindirme düzenlerine engel gördükleri ve insanlığa umut ve ışık kaynağı olacağını bildikleri İslam'a düşmandır.

Tarihi Haçlı seferleri "Hz. İsa'nın gelmesine zemin hazırlamak Hıristiyanların kutsal amacıdır" diye Avrupayı kışkırtan ve kullanan Siyonistlerin bir planıdır.

Her türlü köleliği ve kötülüğü reddeden İslam'ı körletmek en önemli ve tehlikeli uğraşlarıdır.

Dünya siyonizmi: 1990'da Siyonizm tüm dünya hâkimiyetini gerçekleştirmek amacıyla, İslamı yok etme ve güdükleştirme kararını almıştır.

Makovski yahudisinin "bizler artık tamam özlenen dünya hâkimiyetini kuracağız derken, arabamızın tekerine bir takoz çıktı: Refah partisi... Bu nedenle 28 Şubat sürecine ihtiyacımız vardı" sözleri, Milli Görüşün önemini ve mahiyetini ortaya koymaktadır. Artık konuşmamın en önemli kısmına geliyorum.

Şimdi onlar İslamı yok etme kararı alırken, peki biz İslam alemi ne yaptık? Hangi tarihi ve talihli adımları attık? Hangi etkili kararları aldık?

Böyle toplanıp, tartışıp bildiri yayınlayıp dağılmakla ve zalimleri kınamakla bir yere varılmaz.

İşte şimdi biz de buradan bir karar alıyoruz. Ve artık Sultan Fatih gibi harekete geçiyoruz:

Hayır yeryüzü bu zulüm ve zilletten mutlaka kurtulacak! Adil bir düzen ve yeni bir dünya kurulacak! .. Diye ilan ediyoruz...

Büyük olayların, küçük atılımlarla başladığını, görkemli ağaçların, küçücük tohumlardan doğacağını biliyoruz...

Evet, ama biz, hiç kimseye hakaret yapmayı ve temel insan haklarından mahrum bırakmayı düşünmüyoruz. Beni İsrail'e de haklarını vermeye geliyoruz.

Çünkü biz bütün alemlere rahmet olan Hz. Peygamberi takip ediyoruz.

Elbette bütün bu temenni ve tespitlere katılıyor ve inşallah gerçekleşir diye içinizden geçiriyorsunuz... Ancak... Bu o kadar kolay değil, oyun oynamıyoruz...

İnsanın yüz derisini soyarsanız adale, sinir ve kemikler sırıtıyor... Yani insan vücudunun bir anatomisi vardır.

Bir dünya haritasındaki boyalı görüntüleri de sıyırıp arkasına bakarsanız, her ülkeye ve kurumlarına siyonistlerin hakim olduğu anlaşılacaktır

Faizi yasaklamış Müslüman memleketler dahil hangi ülkede ve her ne almaya kalkarsanız, mutlaka siyonist sermayeye rüşvet ve haraç ödemek zorundayız. Kendi elimizle Filistinlilerin, Iraklı mazlum müminlerin katledilmesi için silah ve mermi parası ödediğimizin farkında mıyız?

Unutmayın; siyonist ve kapitalist yahudilerden ve kabalist kâhinlerden oluşan Dünyayı 300'ler meclisinin yönettiğini bilmeden hiçbir yere varamayız.. Bunların başkanı Rockefeller İngiltere temsilcisi Rotchildiler olduğunu hatırlayınız!

Her ülkede demokrasi demagojisiyle kendi uşaklarını iktidara getirip bize siz seçtiniz diye yutturuyorlar.

Bütün dünya bir Yahudi hapishanesidir.. Biz bu zindandan nasıl kurtulacağız? Düşmanı ve Siyonist şeytanın saltanatını tanımadan ondan kurtuluş için yapılan bütün gayretler, onlara hizmetten başka sonuç vermiyor.

II. Dünya harbi, kendi canavarları olan Hitlerden kurtulmak için çıkarıldı.

Irak harbi yine kendi adamları olan Saddamı devre dışı bırakmak için yapıldı.

Zaten şeytanın başlıca tuzakları ve metotları şunlardır.

1. Terör, savaş, silah taktikleri

2. Fikir kirlenmesi (çağdaşlık, küresellik), hoş görmeklik, boş vermeklik felsefesi

3. İfsat müesseseleri: BM, NATO, IMF, Dünya Bankası gibi barış ve kalkınma kılıflı kurumları, şerli maksatlar için suiistimal edilmesi

4. İşbirlikçi hainleri: (kiralık iktidarları) marazlı medyalar ve Karunlaşmış iş adamları eliyle sömürü ve zulüm düzenlerini yürütmesi

İşte: Irak'ı işgal ve her tarafı ifsat eden Amerikan askerlerinin başarısı ve sağ salim amaçlarına ulaşması için dua eden şaşkın başbakanlar!

İşte: "İnsanlık gemisinin kaptanlığına Amerika layık ve müstahaktır, açıklaması yapacak derecede şuursuzlaşan ve Hakt'an uzaklaşan Hocalar.

İşte: "Benim şahsi servetim artsın, isterse Türkiye batsın" diyecek kadar vicdansızlaşan ve içinde bulunduğumuz gemi batarsa, kendilerinin de boğulacağını unutan iş adamları!..

Şirk, Allah'ın "yönetim kurulu başkanı" ilan edildiği çoklu anlayışın genel adıdır. Yani, Allah'a yaklaştırıcıların, Allah'a ait olan olgulara sahip çıkanların içinde olduğu dinin ismidir.

Bu dinde söz sahipleri, hocaefendiler, müctehidler, mehdiler, Mesihler, üstadlar...vs. biçimindedir. Bir bütün olarak, Allah'a inanan bireylerin, Allah'a yaklaşma adına bağlandığı bu odaklar, Kuran dilinde "endad ve şüraka", yani yaklaştırıcı – put olarak nitelenmektedir.

Kendisini yaklaştırıcı olarak ilan eden bu odakların evrensel polaritedeki konumu "uzaklaştırıcı olmalarıdır." Yani, esas tevhidi tutumdan kopartarak uzaklaştıran, ancak bu işi yaklaştırma iddiası ile yapan bu unsurlar, Kuran'da izah ettiğimiz "ştn", yani şeytan köküne muhatap olmakta, daha doğrusu Kuran verilerine göre "şeytan" karakterini yansıtmaktadırlar...

Bu odaklar hiçbir zaman "dinin gerçeklerinin açığa çıkmasını istemez", çünkü ABD/kul oldukları sermayenin talimatnamesindeki maddelerin ihlali, ekmek teknelerinin sonunu getirecektir.

(TEVBE suresi 31. ayet) Allah'ın yanında hahamlarını ve ruhbanlarını da rabler/efendiler edindiler. Meryem oğlu Mesih'i de öyle. Oysa kendilerine, tek olan Allah'tan başkasına ibadet/kulluk etmemeleri emredilmişti. İlah yok o tek Allah'tan başka. Onların ortak koştuklarından arınmıştır O.

Dikkatli incelediğimizde, şirkin içinde olmanın önkoşulunun "Allah'a inanmak ve Allah ile birlikte farklı unsurların otoritesini kabul etmek"olduğu görülecektir. Kuran mesajında, sahte dinin etkisi ile "ateist"olmuşlara tepki verilmediği gibi, temel hedef yukarıda izah ettiğimiz "şirk topluluklarıdır."

Şirk, en büyük zulümdür. (Lokman 13) Zulüm, mazlumiyet gibi bir netice üreten kolektif bir eylemdir. Bu eylem neticesinde mazlum olan kimdir dersiniz ?

(TEVBE suresi 34. ayet) Ey iman sahipleri! Şu bir gerçek ki, hahamlardan ve rahiplerden birçoğu halkın mallarını uydurma yollarla tıkabasa yerler ve Allah'ın yolundan geri çevirirler. Altını ve gümüşü depolayıp da onları Allah yolunda harcamayanlara korkunç bir azap muştula.

Şirk dininin ilahları (hocaefendiler, şeyhler, üstadlar..vs) dinin gerçeklerini halka anlatmaz. Dolayısı ile, üretim araçlarına egemen olması

gereken halk kitleleri, infak gibi, salat gibi kavramlardan kopartılarak afyonlanır ve"kenz yolu ile" sermaye sürekli birilerine doğru akmaya başlar.

Bunun neticesinde toplumda derin uçurumlar ve sınıflar üremeye, halk ise mazlum konumuna düşmeye başlar...

Şirkin zulüm boyutu bu noktada incelenmelidir.

Çünkü şirk dininin ilahı olan "şeytan", insanlığı zelil ve perişan etme adına mücadele etmektedir...

Kendi evliyaları ile kol kola insanlığı ciddi bir yalan ile aldatmaktadırlar;

(FATIR suresi 5. ayet) Ey insanlar, Allah'ın vaadi haktır! O halde iğreti dünya hayatı sizi sakın aldatmasın! O yaman aldatıcı, o çok gururlu, sizi sakın Allah ile aldatmasın.

Şirk dininin ilahları, günümüzde ABD-ı ABD konumundadır. ABD, kelime manası itibari ile "kul" demektir. ABD Emperyalizminin kulu konumundaki bu ilahlar (hubeller, mammonlar); halkı Kurandışı dinciliğin gölgesinde hiçleştirme ve yok etme projesi yürütmektedirler...

Ancak, tıpkı Kurtuluş Savaşında olduğu gibi "gerçek hak erleri" bu zulme karşı dirayet ve azim ile mücadele yürütmektedir...

"PARA"TESTAN MÜSLÜMANLIK

Gettolara sığınan, zenginliği ile övünen ve kenz eden o adama bakın.

Efendim, Protestan İslam düşüncesi; uzun yıllardır tartışılıyor. Nurjuvazi'nin geldiği noktada büründüğü şekil hasebi ile, modernizm ve konformizm ile eklemlenmiş bir Müslümanlık algısının, Protestanlık adı altında dayatıldığını görüyoruz.

Ancak, esas olan Protestanlık değil, PARAtestanlıktır.

İstanbul'un Başakşehir ilçesinde yeni bir alışveriş merkezi yapıldı. Olimpia adlı bu alışveriş merkezini ziyaret etmenizi öneririm.

Yüksek topuklu, daracık elbiselere bürünmüş, sureti "badana" misali biçimsiz ve karmaşık bir renk yoğunluğuna tabi tutulmuş, marka elbise ve aksesuarlara boğulmuş, sözüm ona; başı açık olan kadından 10 gömlek daha seksi bir tipin buralara saçıldığını gözlemleyeceksiniz.

Efendim, kadının saç teli bile görünse 40 bin sene cehennem azabına düçar olacakmış. Saç teli görününce "40 bin yıl."

Ama bu alışveriş merkezini gezdiğinizde; "kıçının" görünmesinin sevap olduğunu göreceksiniz.

Ben böyle bir hadise(mütevatir) rastlamadım. Mütevatir kaynaklarda böyle bir rivayet söz konusu değildir. Bu tip mevzu, uydurma rivayetler üzerinden biçimlenen dinin geleceği nokta budur;

Saçın teli haram,

Jartiyer sergilemek helal...

İnanan, başını örten, bunu dini inancının gereği olarak görüp, kendisi ile çelişmeyenlere hiçbir söz söyleyemeyiz. Hele ki; Kuran'ı Kerim'de açık bir "başörtüsü" emri söz konusu değil iken bile, kendisi ile özdeşleştirdiği bir örtünün başından çıkartılması yönünde yapılan bir baskı, hiçbir surette onaylanamaz.

Benim sözüm; kaval ve şişhane çelişkisi merkezindedir.

Ya da perhiz ve lahana turşusu...

Bu, dine karşı din, Ali'ye karşı Muaviye dialektiğinin biçimsel dışavurumudur. Çok uzakta değil; buyrun gidin gezin...

Geçenlerde bu alışveriş merkezini tekrar ziyaret ettim;

Efendim, 4-5 civarında kuyumcu, içi; tıka basa, bu garip tiplerle dolu...

Eee ne de olsa; zekatı verilen altın helal!

Burada dialektik isim değiştiriyor;

Hatice'ye karşı Hind!

Efendim, Hatice anamız; bütün malını, yoksullara, yetimlere, miskinlere dağıtmıştır. Hind ise, kenz etmiş, üst üste istiflemiş yığmıştır.

Bundan dolayıdır ki Allah Resulü, Hatice anamıza büyük bir aşk'ı muhabbet beslemiş, ona danışmadan iş yapmamıştır.

Kapitalizmin yaratmak istediği bencil, egoist insan tipini görmek isterseniz, bu gettoları gezin. Oralar ölü şehir gibidirler. Kimse kimseyle ilgilenmez, selam dahi veren olmaz...

Ölseniz, kokunuza gelirler ancak.!

Onlarca Nurjuva bir binaya yığılmıştır. Her birinin hali bahtı yerindedir. Komşularının aç olup olmadığıyla ilgilenmezler bile...

Sabah dışarı çıktığınızda; yüzlerce "sürücü kursu aracının" caddelere doluştuğunu görürsünüz. Hepsinin içinde bu "ablalar" vardır.

Hayırlı olsun, yeni "JİPLER" geliyor...

Efendim, milletin anası kan ağlarken, bu adamlar nereden para buluyor dersiniz ?

Nasıl oluyor bu iş ?

Nazar etme ne olur,

YAN(D)AŞ SENİNDE OLUR...

Şimdi Kuran'da "örtü"nün konum ve durumuna değinelim;

Sokaklar, gerçeği anlayamamış insanlarla dolu. Anlayamadıkları gerçekleri "farklı formlarda sunanların" ürettiği algıya sımsıkı tutunmuş insanlar...

Örtünme meselesi hükümetlerin özellikle "el altından önemli hamleler yapacağı dönemlerde" abartılan, her kalıba sokulabilen, kimi zaman sistem karşıtlığı gibi görüne bir muhalefetin başını çeken, kimi zaman "liberallerin" AB'ci söylemlerine entegre edilen bir mesele haline gelmiştir.

Ana hatları ile, ilmi temelden yoksun bir söylem üzerine inşa edilen bu mesele, tarihsel ve teolojik düzlemde incelendiğinde, "çok büyük önem arz eden başka bir meselenin" içi boşaltılmış hali olarak karşımıza çıkar.

Sınıfsal ayrılıklar

Daha önceki makalelerimizin hemen hemen tümünde, Mekke rejimini tanımlarken; sınıfsal ayrılıklara dayalı bir toplum yapısını oluşturduğundan bahsettim. Bu sınıfların (efendi ve köle) temsil ettiği konumlar, ve bu konumları temsil eden objelerin varlığı, tarihsel veriler ile sabittir.

Mesela, Mekke'de "hür kadınlar" baş örtüsü takar, köle kadınlar başlarını açarlardı. Ancak, bu örtüyü takan kadınların ise, bugün "dekolte" olarak tabir ettiğimiz bir elbise giydiklerini gözlemliyoruz. Bu elbise üzerine, saçların tümünü örtmeyen bir örtü takarak, "hür olduklarını toplum arasında ilan eden" kadınlar, köleler ile aralarındaki sınıfsal farklılığı bu şekilde deklare ediyorlardı.

Ahkâm-ül Kur'an'da (3/1575), Ömer'in çarşıda örtüsüz bir kadını tartakladığı, konu peygamberimize intikal edince peygamberimizin Ömer'in bu davranışını onaylamadığı, Ömer'in de "Ben onu örtüsüz görünce cariye sandım" diyerek kendini savunduğu ve yine Ömer'in hür kadınlar gibi örtünen bir cariyeyi "örtünmemesi, hürlere benzemeye çalışmaması için" azarladığı bildirilir.

Görüldüğü gibi, örtünme tamamen sınıfsal bir ayrılığın eseri ve ürünüdür. Kültürel ve geleneksel yönü itibari ile, bu yapı içinde bir yer bulmuş, "hürlere has" bir özgürlük sembolüdür.

Aydınlanmacı dönem

Daha sonraları, Mekke'de var olan "Şirk/Sömürü" rejimi yıkılmış, yerine "aydınlanmacı bir sistem inşa edilmiştir". İşte bu değişim sonrası gelişen olaylar önem arz etmektedir, şimdi onları inceleyelim;

Dönemin genel kıyafet anlayışını belirgin olarak gözler önüne seren "Zemahşeri" şu ifadeyi kullanmaktadır;

"Arap kadınlarının yaka yırtmaçları genişti. Aradan gerdanları, göğüsleri ve göğüslerinin çevreleri görünürdü. Baş örtülerini arkalarına sarkıtırlar, fakat önlerini açık tutarlardı. Boyun, göğüs kısmındaki açıklıkların kapanması için örtülerini yaka yırtmaçlarının üzerinden örtmeleri emredilmiştir." [1]

Sonuça bağlanmış bir yorumla birlikte sunulan paragraf, esasen kıyafet yapısı hakkında izlenimler vermektedir.

Yıkılan sistemin içindeki bu tip şekilsel objeler, yeni sistem içinde tekrar şekillenmiştir. Yani, kölelik ve sınıflar yok olduğundan (kısa bir süre de olsa/ İmam Ali'nin şehit edilişine kadar) eski sistemin klişeleşmiş tavır ve davranışları da tepkiden nasibini almış ve neshedilmiştir. Bu nedenle,

toplumda köle kadınlar; özgürleştiklerini gösterme adına "başörtüsü" takmaya başlamışlardır.

İşin ana boyutu budur. Şekilsel hiçbir özelliği olmayan bu örtünün, kullanılmasındaki temel anlayış burada gizlidir.

Nur suresi

Bu ifade, "hür kadınları eleştiren bir yaklaşım ile birlikte incelenmelidir". Yani, Nur 30 ve 31. ayetler.

Nur; 30, 31: Mümin erkeklere söyle:

bakışlarının bir kısmını kıssınlar.

Irzlarını/ bellerini korusunlar.

Bu onlar için daha arındırıcıdır. Kuşkusuz Allah, sizin yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

Mümin kadınlara da söyle:

Bakışlarının bir kısmını kıssınlar.

Irzlarını/ eteklerini korusunlar.

Ziynetlerini -görünenler hariç- açmasınlar.

Örtülerini/ başörtülerini göğüs yırtmaçlarının üzerine vursunlar.

Süslerini şu kişilerden başkasına göstermesinler:

Kocaları,

Yahut babaları,

Yahut kocalarının babaları,

Oğulları, yahut kocalarının oğulları,

yahut kardeşleri,

yahut kardeşlerinin oğulları,

yahut kadınlar,

yahut ellerinin altında bulunanlar,

yahut kadına ihtiyaç duymaz olmuş erkeklerden kendilerinin hizmetinde bulunanlar,

yahut kadınların avretlerini/ cinsel organlarını henüz anlayacak yaşa gelmemiş çocuklar.

Süslerinden gizlemiş olduklarının bilinmesi için ayaklarını yere vurmasınlar.

Ey Müminler, hepiniz topluca Allah'a tövbe edin ki kurtuluşa erebilesiniz.

Ayette baş örtülerini biçiminde meallendirilen ifade "humurihiyne" ifadesidir. Bu ifadenin kökü "hamr"dır. Hamr, tek başına "zihnin

faaliyetlerini etkileyen sarhoş ediciler, olarak çevrilebilir. Burada ise ; "örtü" olarak çevrilir. Bu örtü, "humur" şeklinde çoğullaştırılmış, herhangi bir "bölge ve konuma" işaret etmeyen bir örtüdür!

Bahsedilen örtünün, sadece başı nitelemesi için "ress" eki alması, Yani; "humurrues" olması gerekir. Bu gramerin bir boyutudur. Fakat ; hamr kökünün başı nitelemesi, yani aklı örten sarhoş ediciler biçiminde düşünülmesi, semantik olarak bu örtün "baş ile ilintili bir örtü" olabileceği düşüncesi üretebilir. Bu da mümkündür.

Yani, ayet meallendirilirken bütün anlamı göz önünde bulundurulduğunda, "örtülerini/başörtülerini" biçiminde çevirmek mümkündür. Öte taraftan, ayetin esas hedefi, başa örtülecek ya da örtülmüş bir örtüye ilişkin hüküm bildirmek değil, "cahiliye kapitalizminden kalma" bir geleneği, göğüsleri açma geleneğini "hedef alma noktasındadır".,

Örtülerini, başlarında, omuzlarında ve ya her nerde ise (1); göğüs yırtmaçlarına indirsinler(2).

Ayet yanlış anlaşılıyor

Amaç, hedef "abartılı bir sembol haline dönüşen, psikolojik bir etkiyi yok etme adınadır. Yani, yıkılan sistemin içindeki elitist olan bütün ayrılıkçı tavırları "ortadan kaldırma" ve hızla "kolektifleşme" adına vahyolmuş bir ayet olan "Nur 31", aynı zamanda, bu meseleyi 30. ayet ile ilişkili olarak, her iki cinsiyet grubunun da "taciz ve rahatsızlık verici yaklaşımlardan uzak durmasını tembihlemektedir".

Yani bu ayet, özü itibari ile, basma kalıp bir giyim kuşam modeli sunma ile yakından uzaktan alakası olmayan bir ayettir.

Buraya kadar, meseleyi biraz farklı veriler ile açmaya çalıştık. Şimdi de "cilbab" meselesine değineyim.

Cilbab, dış elbise demektir. İnsan için dış elbise ; tavır ve davranış yanı sıra, gömlek ve etek gibi değerlendirilebilir. Cilbab ifadesi geçen ayet ve Nur 31. yanlış meallendirilmekte, bunun üzerine yeni bir anlayış inşa edilmektedir. İslam'da "dini bir sembol, ya da Dünya'da herhangi bir toplum ile sınıfsal farklılık ortaya koyacak" bir kıyafet anlayışı hiçbir surette yoktur.

Türban, Kara Çarşaf, Peçe, Pardesü gibi elbiseler, bahsedilen ayetlerde mevcut değildir. Sadece, Yıkılan Rejim'in İslam içinde yükseltilme faaliyetlerini yürüten "Emevi Sürecinde", erkek egemen bir toplum anlayışı

inşa etme adına bu hususta çeşitli hadisler uydurulmuş, bunlar Peygamberimize atfedilmiştir.

Kuran'da, bahsedildiği gibi bir "başörtüsü farzı yoktur". Ancak isteyen takabilir, istediği ölçüde giyinebilir ve toplumun kendi iç dinamiklerine dayalı olarak ürettiği "ahlak yapısını inciltmemek sureti ile", her şekilde giyinilmekte özgürlük vardır.

Tekrar gerilere gidelim ve düşünelim;

Esas olan bezin temsil ettiği yaklaşım

Özgürlüğü sembolize eden bir örtü mevcut. Mekke Rejiminden bahsediyorum. Rejim yıkılıp, ekonomik olarak "sınıfların olmadığı yeni rejim" ayağa kalktığında, kölelerin ilk tepkisi, bu özgürlük sembollerine hücum etmek olmuştur. Bu gayet normal bir psikolojidir.

Hali hazırda, "geleneksel olarak var olan" bir örtünün, var olduğu kabul edilerek; Nur 31. ayette ; o örtüleriniz var ya, onları yakalara indirin, biçiminde bir ifade kullanılmıştır.

Dolayısı ile, bu anlayış içinde esas olan "bez değil", bezin dönem içinde temsil ettiği yaklaşımdır. Yani, "özgürlük-hürriyet-bağımsızlık" kavramları üzerine bina edilmiş bir yaşam!

Yani, Selam Kadını (Müslüman kadın) öncelikle "özgürlüğü için mücadele etmeye koşullanmıştır. Emevi döneminde "erkek hegemonyasına hizmet eder bir anlayışın parçası haline getirilen çarşaf, hali hazırda özgürlüğün değil, köleliğin sembollerindendir".

Kadın peçeye mahkum edildi

Üreten, ürettiğinin karşılığı alan, bilimde ileri, sömürü karşıtı bir ruhu yansıtması gereken "selam kadını", Emevi döneminde uydurulan hadisler ile aşağılanış, peçeye mahkum edilmiştir. Hatta öyle ki, saçının tek telinin görünmesi halinde dahi, cehennemde azap çekeceği ifade edilmiş, bu fiili köleliğin sembolü olarak ta "kara çarşaf" kullanılmıştır.

1) Kadında, atta ve evde uğursuzluk vardır. [1995-6617-İbn Mace-1995/1993 c.17 s.218 /6617], [Buhârî-Müslim-Ebû Davud-Tirmizî-Nesâî]

2) Namazın önünden kadın, eşek, siyah köpek, Yahudi veya domuz geçerse namaz bozulur. [2732-Buhârî-Müslim-Muvatta-Ebû Dâvud-Tirmizî-Nesâî] [2743-[Müslim-Ebû Dâvud-Tirmizî-Nesâî-İbnu Mâce] [6237- Müslim-Ebu Davud-Tirmizi-Nesai-İbn Mace]

3) Erkeğe karısını niçin dövdüğü sorulmaz. [3299-Ebu Dâvud]

4) İnsanın insana secde etmesi uygun olsaydı, kadının kocasına secde etmesini emrederdim.[3293-Tirmizî]

5) Kadınların akılları kıt ve dindarlıkları eksiktir. [3307-Ebu Dâvud-Müslim-Buharî-İbnu Mâce]

6) Cehennemdekilerin çoğu kadınlardır. [5374-Buhârî-Müslim-Nesâî-Muvatta-İbn Mace] [2075-Buhârî-Müslim]

7) Cennette en az kadınlar vardı. [3309-Müslim]

8) Kadınlar sizin yanınızda esirler gibidirler [3303-Tirmizî]

9) Ey kadınlar, sizler cehennem odunusunuz. [3039-Buhârî-Müslim-Ebû Dâvud-Nesâî]

10) Kız bebeğin sidiğini temizlemek için birkaç kez su serpin; erkek bebeğin sidiğini temizlemek için çiteleyin. [3506-Buhârî-Müslim-Muvatta-Ebû Dâvud-Tirmizî-Nesâî] [3507-Ebû Dâvud] [527-6162-İbn Mace]

11) Oğlan çocuğu için birbirine denk iki kurban, kız çocuğu için bir kurban gerekir. [3970-Ebû Dâvud-Tirmizî-Nesâî]

12) Erkeklere kadınlardan daha zararlı fitne bırakmadım. [3308-Buharî-Müslim-Tirmizî]

13) Kadın bir günlük yola mahremi olmadan seyahat edemez. [2194-Buhârî-Müslim-Muvatta-Ebû Dâvud-Tirmizî-]

14) Kadın avrettir, dışarı çıktı mı şeytan muttali olur. [3443-Tirmizî]

Yukarıda görüldüğü gibi, saçma sapan ifadeler; "Peygambere atfedilerek" kutsanmaktadır. Bu söylemler üzerine inşa edilen din algısını savunan kadınlar ise, köleliğin bayraktarlığını yapmaktadırlar.

İslam böyle bir düşünce ile asla bağdaşmaz.!

Kapitalizmin rolü

Günümüzde, sembol ve şekillere takılan toplumların tamamı, Batı Kapitalizminin sömürdüğü toplumlar olarak gözümüze çarpmaktadır. Mevcut Küresel Konjonktür dahilinde oluşmuş sınıflar arasında, mevzu edilen giyim biçimi; sömürülenlerin-kölelerin giyim biçimi haline getirilmiştir. Kuran'ın öneri dairesinde bulunmadığı halde, sadece rivayetlere dayandırılarak kutsanan kıyafet anlayışı, din dairesi dışındadır.

Din, özgürlüğün, bağımsızlığın ve ilericiliğin merkezidir.

Kadınların saç teli göründü diye, onları cehenneme atacak Tanrılara karşı, Alemlerin Rabbi olan, Merhametliler Merhametlisi Allah'ın galibiyetidir İslam.

Sömürülen ülkelerde, din adına temel sorun olarak ifade edilen bu "mesele", dinsizlik adına temel sorunlardan biridir. Dinin temel sorunu, gelir dağılımı, halkın adil yönetimi, Haçlı Emperyalizminin bölgedeki politikaları, Bilimsel gerilik..vs. biçiminde iken, İslam elbisesi giydirilmiş "Mekke Kapitalizmi"nin temel sorunu, "saç teli, türban, Atatürk" şeklindedir.

Dindar ile dinci

Artık, Dindar ile Dinci'yi ayırmanın vakti geldi.

Şunu özgürce söylemek gerekir ki; Mardin'de soğana talim edenlerin var olduğu bir ülkede, altına süper lüks ayakkabılar giyen "türbanlı elitlerin", bu elbise ile eğitim görememesinin dinsel bir sorun olduğunu ifade etmesi, riyadır.

Hani infak, hani sınıfsızlaşma, hani İslam'ın antikapitalist ruhu, nerede özgürlük?

Nerede Selam Devrimi ?

Emevi Bozgunculuğundan kalma tabirler ardına sığınarak, Kuran dışı dinciliğin baş aktörü konumunda faaliyet yürüten bazı odaklar, bize muhtemelen saldıracaktır.

Nafile... Ben sussam "onlar susmaz". İnsanlar artık uyanıyor, yemezler.

Din, mistik sapkınlıkların, hocaefendilerin, cüppe ve peçelerin içinde olduğu bir kaos bütünü değildir!

Din, Vahşi Kapitalizme karşı, ideal toplumu örgütleyecek, bilimsel düşünceyi öneren bir hamledir.

"HAREM"ZADELER ve ÇOK EŞLİLİK(!)

Son günlerde "gündem(!)" haline gelen bir yaklaşım dikkatimi çekti. "Çok eşlilik"...

Kuran'dan onay aldığı iddia edilen, hatta "yasallaşması talep edilen" çok eşlilik, bir gündem olarak insanımızın karşısına çıkartılıyor. Bu meseleyi,sadece fıkhen ele almamak gerektiğini düşünüyorum. Çünkü fıkhi bir karşıtez; "istemeden sistem içi bir hesaplaşmaya dönüşebilir."

Meseleye girişmeden evvel, toplumsal zihin kirliliğine atfen bir şeyler söylemek gerekir;

Musa ile Firavun hesaplaşmasının özünde yatan gerçeklik; iki tezin çarpışması değil, mevcut toplumun sosyo-kültürel hezeyanının kökleşmişliği olarak karşımıza çkar. Yani Firavun, gücünü "sihirbazların" ya da madrabazların ürettiği sonuçlardan alıyorken, Musa'nın bu düzene karşı duruşu öncesi aldığı eğitim; sonuçlara entegre bir algının, neden-sonuç ilişkisi kuran bir zihniyete evrilmesi noktasında açığa çıkmıştır.

Daha belirgin biçimde izaha kalkarsak;

Ali Şeriati'nin "Abdestli Kapitalist" dediği algının tarihsel kimliği irdelendiğinde; bu zihniyetin, dikey bir ilişkiden beslendiğini söylememiz gerekir. Yukarıdan aşağı doğru biçimlenen bir din algısı(şirk) insan zihninde, nedenleri sorgulanmayan sonuçlara biat kültürü üretip, Kuran'ın ve tarihsel dialektik dairesindeki "dine karşı dinin(tevhidin)" tam zıttı yönde konuşlanır.

Bu çerçeveden incelediğimizde, Musa'nın Bilge Kul ile yaşadığı süreç önem arz eder.

Bildiğiniz gibi, Firavun'a karşı koyma sürecinde eğitime tabi tutulan Musa, Mecma'ül Bahreyn'de "Bilge Kul" ile tanışır. Bu kişi, bölgenin yöneticisi(ya da yöneticilerinden biri)dir.

Bilge Kul ile yaşadığı süreçte Musa'nın zihninde, sonuçları gözlemleyerek "yargı üretme" hastalığı kırılır.

Kehf Suresi dahilinde anlatılan bu süreç, Bilge Kul'un Musa'dan "yaptıklarına tepki göstermemesini" dilemesi ile başlar. Musa söz verir. Ve Bilge Kul, hiçbir şey söylemeksizin, bir gemi batırır. Musa hemen atılır...

Bilge Kul, "ben sana dememişmiydim, katlanamazsın diye" şeklinde tepki gösterir.

Bu durum, Musa'nın Firavun hegemonyasının dayattığı algının etkisiyle hareket ettiğinin göstergesidir. Musa, sonuçlara bağımlıdır. Nedenleri sorgulayacak bir zihinsel evrim henüz gerçekleşmemiştir...

Firavun, tarihsel bir dinin sembolüdür. İnsanın sahip olması gereken "algının", kendi çıkarlarına ters düşmesi sonucu, o algıyı programlayan zihnin kendisidir. Toplumların bu hale gelmesi için, toplumlara dayatılan din algısının, şekil ve ritüellere saplanması gerekir. Ruhu katledilmiş bir dinselliğin egemenleşmesi, hegemon algı haline dönüşmesi gerekir. Akabinde, toplum "raiye/davar sürüsü(Bakara 104)" haline dönüşür.

İslam'ın insanı götürmek istediği yer, bugün ki zihinsel paradigma değildir. Dolayısı ile; bugün fıkıh tartışmak, "elmut" adlı yeni bir meyve üretmek gibi olacaktır. Elma ile Armut ayrıdır, ama bugünün zihinsel algısı nazarında bu çok önemli değildir.

Kuran toplumu nereye götürüyor ?

Hani biz "beyt"i insanlar için bir sevap yeri ve emin olan yer olarak tayin ettik. Siz de İbrahim makamından bir "salat" yeri edinin. Ve biz İbrahim ve İsmail'e; tavaf edenler, Akifler ve Rükuedenler için beytimi temiz tutun dedik. (Bakara Suresi 125.ayet)

Kuran'ın tanımladığı ideal ortam/toplum bu ayette izah edilir. Bu ayette geçen "beyt", sadece "kabe"değildir. Beyt, gecelenilen yer demektir.

İbrahim(a.s.)'a bir beyt inşa ettirilmiş, merkezde kabe olan bir toplum algısı üretilmiş; belirli prensipler ile bu kurum güvence altına alınmıştır.

Bu prensipler şu şekilde özetlenmelidir;

- Sevap
- Salat
- Tavaf
- Rüku
- Emniyet(em'an)

Sevap; karşılık demektir. Emeğin karşılığı manasına gelir. Salat; "ateşten korunmak için harekete geçmek" manasına gelir. Tavaf: bir yerde dolaşma, Rüku: zenginin fakirleşmesi/mal dağıtma, emn: güvenlik, emniyetli gibi manalara gelir. (Bkz. Lisan'ül Arab, saly,salv,tvf,rakea mad.)

Ayete dikkatle baktığımızda, "ateşten/tahriklerden" kurtulan bir Resul ile "salat" özdeşleşmiştir. İbrahim Resul'ün kurtulduğu ateş(harrikuhu); tahrik, galeyana gelen kitlelerin zihninde beliren öfke manalarına gelir.

Yani Firavun'un halka dayattığı algı ile Nemrut'un dayattığı algı, tarihsel olarak aynıdır!

Salat bu anlamı itibari ile, "yaşamın içinde ki bir fonksiyondur." Namaz olarak çevrilmesi(ki namaz Arapça bir kelime değildir, farsçadır) tamamen bir katliamdır!

Namaz, daha önce de belirttiğim gibi, bir ritüeldir. Salat ise ibadettir. Yani, Salat; kulluğun yaşamdaki fonksiyonel tavrıdır. Namaz ise; ilanı ve sosyolojik temsilidir. Ve bu iki kavram iç içe geçmiştir.

Mesela, Maun Suresi'nde belirtilen; "yazıklar olsun o namaz kılanlara" vurgusu, yapı itibari ile çok önemlidir. Bu sure, iniş sırasına göre 6. yılda vahyedilmiştir. Yani henüz Allah Resulü Mekke'dedir. Ortada riya namazı kılacak bir cemaat yoktur. Ve bu sureye kadar, henüz biçimsel bir namazın varlığından söz edilmemiştir. Bundan ötürü; Mekke'de yaşayan elitlerin kıldığı namazın eleştirildiğini söylemek gerekir.

Mekke'de yaşayan müşriklerin tamamı; Allah'a inanmakta, namaz kılmakta ve zekatvermektedirler.(Kuran ve Sünnette İbadet tarihi-Yaşar Soyadlı/Diyanet Yayınları) Hatta malının 1/40'ını veren Velid ibni Muğile Kuran'da eleştirilir;

Malının azını verdi, çoğuna cimrice sarıldı (Necm Suresi 34. ayet)

Yani yukarıda belirttiğim gibi, tarihsel şirk; Mısır'da, Nemrut sarayında, Mekke'de vücut bulmuş, tüm muhalif tepkiler, Kuran'da Resul sıfatıyla anılan karakterlerde belirginleşmiştir.

Bugün de yaşanan şey budur. Şekillere, ritüellere, görüntüye saplanan din algısı iflas etmiş, ruhu olmayan, içi boş bir teneke; din adı altında pazarlanmıştır.

Dolayısı ile, Abdestli Kapitalizm ve üst sınıfı olan "NURJUVAZİ" türemiş, toplumda bu güruhların fiillerine muhalif "dini" bir söylem kalmamış(bırakılmamış), hertürlü bozgunculuk ve talana rağmen"şirk ve kenz grupları" büyük kitlelere hitap eder hale gelmiştir.

"Kim bize memur olursa, kendine bir zevce edinsin. Yardımcısı yoksa bir de yardımcı edinsin. Meskeni yoksa bir mesken edinsin." "Kim bunun dışında bir şey edinirse, bu kimse haindir, hırsızdır." [Ebu Davud, Harac 10, (2945).]

Allah elçisinin bu sözüne rağmen, hırsızlar ve hainler itibar görür hale gelmiş, insanlar "tüm olanlara rağmen, iyi yönünden bakalım edebiyatına kapılmış" kısacası; Firavun tarafından büyülenerek, saf şekil ve görünüme eklemlenmiştir.

Bunun en belirgin dışavurumu; "Dindar Cumhurbaşkanı" talebidir. Hertürlü kenz ve şirke rağmen; Allah'ın emrettiği dinin yanından bile geçmeyen bir adam, "kıldığı namazlardan dolayı, dindar olarak addedilmektedir." Bu talep, sözde "halkın" talebidir...

Hemde şu hadise rağmen;

"Bir adamın namazı, niyazı sizi aldatmasın. O adamın dirhem ve dinarla (yani para) ile olan ilişkisine bakın." (Hz.Muhammed)

Kuran'da ki Firavun'un halk üzerindeki egemenliği "tam olarak budur." Yapıp ettikleri sorgulanmaksızın, dış yüzüne bakarak hakkında hüküm koyma sapıklığının en büyük yansımasıdır...

Bu tip toplumlarda en önemli talep;

• Güç (1)
• Servet (2)
• Şehvet (3)
• Şöhret (4)

Gibi bir 4'lüdür.

Bu 4'lü; Adem'in yasak ağacıdır. Yani, bir aradalık kuralını bozan "çelişki kaynaklarıdır."

Ve Şeytan Adem'e dedi ki; Sana ebedileşme ağacını yani yıkılmayan mülkü göstereyimmi ? (Taha Suresi 120)

Mülk kavramının açılımı; servet, şöhret, şehvet ve güç olarak karşımıza çıkar...

Şimdi, "şöhret(4) aşkı ile"; dini tersyüz ederek "çok eşlilik talebinde bulunan(!)" Sibel Üresin adlı şahsın tanımladığı ideal erkek tipinin özelliklerine bakalım;

"Zengin(1), kariyerli(1), parası olan(2) ve cinsel gücü (3) fazla olan erkek çokeşliliği seçebiliyor. Hiçbir kadın fakir bir adamın ikinci karısı olmaz. Erkek, daha cilveli, daha çok gülen, cinsel anlamda kendisini mutlu eden kadına koşuyor. Erkek olsam, çokeşli olurdum." (Habertürk)

Tamamen "şeytani" hegemonlaşma araçları olan bu araçlar üzerinden dayatılan bir görüş, sistem içidir, kapitalizm ile çelişmez; dolayısı ile "İslamdışıdır."

Bu önkabul ile geliştirilen bir düşünce "Firavun sihirbazlığı" dışında bir şeyin ürünü değildir!

Şimdi gelelim işin fıkhına;

Fıkıhta "mübahlaştırmak için her türlü yola başvurulan" Teaddüd-ü zevcat yani çok eşlilik meselesinin anlaşılmamasının nedeni; meşhur bir rivayettir. İslam Sosyalizmi adlı eseri ile önemli bir mevki edinmiş olan Sıbai'ye göre de, Urve Hadisi diye anılan rivayet, ilgili ayetlerin üzerini örtmüş, anlaşılmaz hale getirmiştir.

İlgili ayetler şu biçimdedir;

Ey insanlar!

Rabbinize takvalı olun. O Rabbiniz ki, sizi bir tek canlıdan yarattı. O canlıdan da eşini yarattı. Onlardan da birçok erkek ve kadın türetti.Ve Allah'tan sakının! O Allah ki, O'nunla istekleşiyorsunuz.Ve akrabalardan sakının!Muhakkak Allah sizin üzerinize tam bir kontrol edicidir. Ve yetimlerinize mallarını verin. Temizi pise değişmeyin. Onların mallarını kendi malınıza katarak yemeyin. Bunu yapmak kesinlikle büyük bir suçtur.

Ve eğer ki yetimleriniz konusunda adaleti koruyamayacağınızdan korktuysanız; o takdirde sizin için hoş (helal, uygun) olan, yetimlerin kadınlarından ikişer ikişer, üçer üçer, dörder dörder nikâhlayın.

Şayet o takdirde de adaleti gözetemeyeceğinizden korktuysanız, bir tanesini nikâhlayın. Ya da sahibi bulunduğunuz cariyenizi nikâhlayın.

Bu haksızlığa sapmamanız için en uygunudur. (Nisa Suresi 1-2-3. ayetler)

1.Ayette geçen "ittika" sözcüğü, meallerde korkma olarak çevrilir. Esas manası takvalı olmaktır. Ve pasajda takvanın koşulu; "adalet/eşit bölüştürme" olarak belirginleştirilir. Yani, bir insan bu ayet çerçevesinde, adalet dışına çıkacak bir işe tabi olursa, takva dairesinin dışına çıkar.

Pasajın devamında, adalet vurgusu "akrabalara yönelik" bir hal alır. Yani, akrabadan sakınma vurgusu, cinsel değildir. Pasajın temel vurgusu zaten bu değildir! Pasajın vurgusu; "adalet/eşit bölüştürme"dir. Akrabalardan sakının diyerek, onlara adil davranın gibi bir mantık üretilir.

Klasik meallerde, "yetimler ile evlendiğinizde" olarak çevrilen 2. ayette geçen "yetama" ifadesi, salt anlamda "yetimler" manasına gelir. Hiçbir surette evlilik ile ilgili bir bahis yoktur.

Bu vurgu; yapılan bir işe işaret eder. Yani, birileri; yetimlerin mallarıyla kendi mallarını karıştırmaktadır. Ancak, belirsiz olan (lam'ı tarif) kavrama baktığımızda şu mana ortaya çıkar.

- Hali hazırda bazı erkekler, yetim anneleri ile evlenmiş. Yetimlerin malları ile kendi mallarını karıştırmıştır. Yani, hali hazırda bu geleneğin var olduğu gerçeği ortaya çıkmaktadır.

Bu yetimler, Bedir ve Uhut savaşında babası şehit olan çocuklar olduğu gibi, kabile seferlerinde ölenler de olabilir.

Ve pasajın adalet vurgusu icabı; evlendiğiniz kadınların yetimleri ile "sizden olan çocuklar arasındaki adalet/eşit bölüştürme" ve yetimlerin kendi mallarını kendilerine verme manası çıkar.

Ayetin devamında ki "en-nisai/kadınlar" ifadesi, "el" yetama ifadesi ile perçinlenir. Belirsiz olan kavram, böylece belirli hale gelir. Yani, ikişer, üçer, dörde nikahlanacak olanlar; yetime bakmakla yükümlü olan kadınlardır. (Anneleri, teyzeleri, halaları...vs.)

"مثنى mesna", "ثلاث sülase" ve "رباع rüba" sayı sıfatları ile geçen, ikişer üçer, dörder olarak nikahlama vurgusu; hiçbir surette "okuyan kişi muhatap alınarak ifade edilmez."

Bu ayetten; ikinciyi, üçüncüyü, dördüncüyü nikahlayın manası çıkmamakla birlikte; üleştirme sayı sıfatları ile kullanılan bu ayetten şu anlam çıkmaktadır;

Bu kadınları(yetime bakmakla yükümlü kadınları), kendi özelliklerine uygun erkeklerle, ikişer, üçer, dörder halde nikahlayın. Yani, onları evlendirin! İkişerli, üçerli, dörderli gruplar halinde evlendirin.

Bu durumu süreci göz önüne alarak incelersek durum iyice belirginleşecektir.

Erkekler ölmüştür, bekar erkekler mevcuttur. Kadınlar ortada kalmıştır. Bir an önce birilerinin el atıp, toplu nikahlamalar yaparak; bekar erkeklerin öncelikli olarak "yetim yakınları" ile evlendirilmeleri gerekmektedir.

Bu bir anlamda "toplu nikahlanma töreni" manası gibidir...

Libidosu yükselen herkes bu ayetten "cevaz aldığını iddia ederek" çok eşlilikten bahsetmektedir.

Bu durumun imkansızlığının 2. ispatı şudur;

Nisa Suresi 2. ayette; "güç yetirme" vurgusu yapılır. Adaleti sağlamaya güç yetirmek biçiminde kalıba sokulan bu kavram; gelecek bütün zamanları kapsar. Yani manası;

Kadınlar arasında adalete asla güç yetiremezsiniz biçimindedir. Dolayısı ile, pasajın ön koşulu olan adalet ve takva gereği; çok eşlilik imkansızdır.

Hatta, bu durumun varlığını meşru görmek; Kuran'ı tahrif etmeye teşebbüs olup, bizzat küfürdür...

Tarihsel şirk dini, vahyin dinini ters çevirmek sureti ile yapılanmış ve biçimlenmiştir. Kuran ve Resul kelamını etkisizleştirip, din dairesinin dışına iterek biçimlenen bu ideoloji bugün yeni bir sınıf yarattı;

Nurjuvazi Sınıfı...

Jeep, Villa, Christian Dior marka gözlük, Vakko marka eşarp, Asya Finans hesap cüzdanları, Louis Vitton marka çanta...

Kaynakçı misali göze takılan gözlüklerin ve süslü elbiselerin üzerine sarılan türban, dini yeterlilik haline gelmiştir.

Bu; dindarlık değildir.

Abdestli Kapitalizmin üretmek istediği Nurjuvazi sınıfının belirgin sembolleridir. Ve kenz tabanlı bir sosyo-ekonomik duruşun temsilidir.

Bu duruşun yaygınlaştığı toplumlarda, kara lastikli kızlar, açlıktan ölen bebekler, çocuklarına ekmek veremediği için intihar eden anneler, kredi kartı borcu yüzünden kendisini yakanlar, çalıştığı halde geçinemeyenler, kira mahkumları çoğalır. Ama hiçbiri "toplumsal bir sorun olarak algılanmaz."

Ve Elçi şöyle buyurur;

"Gerçekten de bu altın ve gümüş sizden önce gelen ümmeti helak etti. Cimrilik, hırs ve övünmeden kaçınmadığınız takdirde bunlar sizin de helak sebebiniz olur." (Tırmizi; Zühd 16, Muslim; Zühd 1).

CİNLENENLER!

Ey kendisine "zikir" verilen/indirilen kimse!

Muhakkak sen mecnun/cinlenmişsin...

(Haşr Suresi 6. Ayet)

İnsandan kopmayan bir olgudur din. İnsan ile şekillenir, insana izafe edilir ve biçimsellik kazanır. Bu minvalde; egemen kültürün hegemonik yaftalamaları; dinsel nitelik kazanmaya başlar.

Tıpkı "cinlenme" ifadesi gibi...

Kuran'da; Hicr Suresi 6. ayette, Hz.Peygamber'e yöneltilen bir iftira ile karşı karşıya kalıyoruz. Aslında bu örnek üzerinden yola çıkarak şu mesaj veriliyor;

"Doğruyu söyleyen herkes, bu iftiraya maruz kalacaktır."

İfade şu şekilde geçer;

Ey kendisine "zikir" verilen/indirilen kimse! Muhakkak sen mecnun/cinlenmişsin...(Haşr Suresi 6. Ayet)

Nuzül, kelime anlamı itibari ile; yukarıdan inme gibi manalara çevrilir. Fakat, anlamı itibari ile; "yeni söylenen bir söz", ya da "toplumun alışık olmadığı bir yaklaşım" için kullanılır. Buna şu şekilde değinelim;

Ortaya koyulan görüşün, mevcut görüşlerin dışında olması ve "dolayısı ile, başka bir seviyeden seslenmesi.."

Mesela; Marks'ın yaklaşımı, "inzal kavramına denk düşer."

Çünkü farklıdır, yenidir, başkadır. Ya da toplumun unuttuğu, gündemdışı bir sözdür...

Ki akabinde ayetin devamında, bu zikrin/ifadenin/sözün; cinlenmişlik alameti olduğu vurgulanmaktadır. Yani bölgenin elitleri, rahatsız olanlar; sen cinlenmişsin diyerek, Allah elçisini dışlamışlardır...

Esas sıkıntı ise, büyülenmek/cinlenmek anlamında kullanıldığı sanılan, yani delilik ithamı sanılan bu yaklaşımın; tarihsel olmadığı gerçeğidir. Allah Elçisini "hiç kimse" delilik ile suçlamamıştır. Çünkü sözleri olağanüstü tutarlı görülmüştür. Hele ki, hiçbir deli karşısında "ordu kurulmaz."

Bu ifadenin ne anlama geldiğini idrak edebilmek için cinn kavramını açmamız gerekecektir;

Cin kelimesi, cenn kökünden türemiştir. Köken itibari ile ihtiva ettiği anlam; saklanmak, bir şeyin duyulardan saklanması("Cennehülleylü (gece

onu örttü)", "ecennehü (onu örttürdü)", "cenne aleyhi (üzerine örttü) manasındadır. Bu kökten türeyen bazı kelimeler şu şekilde karşılık bulur;

Cennet: "Toprağı ağaç yapraklarıyla saklanmış yer" demektir.

Cinnet: "aklı, fikri saklanmak, delirmek" demektir.

Cenin: "ana karnında saklandığı için bu adı almıştır.

Cünnet/Kalkan: kişiyi oktan mızraktan sakladığı için bu ad verilmiştir.

Kuran'ın Cin Suresinin başında ve Süleyman kıssasında anlatılan cinler; "kimliğini saklayan yahudiler" olarak çıkar karşımıza.

Sebe; 12 - 14: Süleyman için de sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay olan rüzgârı boyun eğdirdik; erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş görmekte olan bir kısım cinler de vardı. Onlardan kim bizim emrimizden çıkıp sapacak olsa, ona çılgın ateşin azabından tattırırdık.

Ona dilediği şekilde kaleler/ mihraplar, heykeller/ manzara resimleri/güzel motifler, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükretmekte olanlar azdır.

Böylece onun ölümünü gerçekleştirdiğimiz zaman, ölümünü, onlara asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o,yere yıkılıp düşünce, açıkça ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybı(Süleyman'ın öldüğünü) bilmiş olsalardı böylesine aşağılayıcı bir azap içinde kalıp yaşamazlardı.

Neml; 39: Cinlerden İfrit: "Sen makamından kalkmadan önce, ben onu sana getiririm, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi.

PEYGAMBERİ DİNLEYEN CİNLER

Ahkâf; 29 - 32: Hani cinlerden birkaçını, Kur'an dinlemek üzere sana yöneltmiştik. Böylece onun huzuruna geldikleri zaman, dediler ki: "Kulak verin;" sonra bitirilince de kendi kavimlerine uyarıcılar olarak döndüler.

Dediler ki: "Ey kavmimiz, gerçekten biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan bir kitap dinledik; hakka ve dosdoğru olan yola yöneltip iletmektedir.

Ey kavmimiz, Allah'a davet edene icabet edin ve ona iman edin; günahlarınızdan bir kısmını bağışlasın ve sizi acı bir azaptan korusun."

Kim Allah'a davet edene icabet etmezse, artık o, yeryüzünde Allah'ı aciz bırakacak değildir ve onun O'ndan başka velileri de yoktur. İşte onlar apaçık

bir sapıklık içindedirler.

Bu ayetlerde "nefer bir sayıda" yani 3 ila 10 arasında olduğu belirtilen cinler için tüm tefsir ve "tarihsel metinlerde" ittifakla(!) şöyle yer edinmiştir.; Nusaybinliler veya Yesrib'ten (Medine'den), kimliklerini açığa vurmadan peygamberimizin yanına gizlice gelip Kur'an dinleyen ve imana gelen, sonra da kavimlerini uyarmak için geri dönen Nusaybin'liler veya Yesrib'li (Medine'li) Yahudilerdir.

Bu çerçevede "cin" kavramı, Araplarda çoğunlukla "yabancılar için kullanılır. Yabancı olanlara "cin" denir...

PEYGAMBERİN CİNLENMESİ Mİ ?

Ve kâlû yâ eyyuhellezî nuzzile aleyhiz zikru inneke le mecnûn(mecnûnun).

Ey kendisine "zikir" verilen/indirilen kimse! Muhakkak sen mecnun/cinlenmişsin...(Haşr Suresi 6. Ayet)

Ayette de ifade edildiği gibi, Allah elçisi "o yeni sözü" dillendirdiğinde kendisine; "Sen yabancı/dış güçlerin ajanısın/adamısın. Bu bilgileri sana dış güçler/yabancı güçler veriyor." İthamına maruz kalmıştır. Yüce Allah ise; şüphesiz ki o mecnun değildir, yani yabancı güçlerin adamı değildir diyerek, konuyu noktalıyor...

Aynı biçimde "Zariyat Suresi 52. ayette;

İşte böyle, onlardan öncekilere de hangi resul gelse; bu "sihirbaz ve mecnundur" demişlerdi...

Bu yaklaşım, halkın zihnini bulandıran. Onları isyana teşvik eden, düzen bozan gibi manalara gelir. Yani, Bilal'e ne oluyor da bize isyan ediyor, Bilal sihirlenmiştir.. Gibi bir yaklaşımın ürünüdür.

Ki, Resulullah'ın çıkış noktası; ezilenler, köleler merkezlidir. Bu açıdan, sistemin sarsılması, oluşan etki; ve bu etkinin oluşmasındaki temel faktör olan "halk" için; siz nerden çıkartıyorsunuz bunları, sihirlisiniz/beyniniz yıkanmış manasında kullanılan bu kavram, bugün doğru anlaşılamamaktadır.

Tüm elçiler, aynı şekilde itham edilmiştir.

Ki mantıksal çerçevede incelersek; Hicr Suresi; iniş sırasına göre 54. suredir. Bu şu anlama gelmektedir;

Çoktan örgütlenilmiş, fikir tohumları serpiştirilmiş, altyapı oluşmuş. Bu an itibari ile; bir insanı delilik ile itham etmek, mantıksız, saçma bir

hezeyana işaret eder...

Bu örgütlülüğü, ya da tutarlılığı yok etmenin yolu; "dış güçlerle ilişkilendirmektir."

Bu tavır (irtidat), insanlığın ortak sorunudur. Özellikle; itham ve tertip ile insanı lekeleyerek "yok etme" çabası, fikren galip gelemediğiniz bir kişiyi; sen şucusun, bucusun diyerek "yaftalama" fikri, çok köklü bir "şirk eylemidir."

İnsan ve Namusa...

SOROS'UN İMAMETİ VE ALİ BULAÇ

Fildişi kulelerden fetva verenlerin "hılf'ul fudul" dediği yapılar, biraz kurcaladığınızda; "simonlaşma merkezi" olarak çıkabiliyor karşınıza...

Hele ki, sap ile saman, elma ile armut iç içe girmişken, zihinlere inşa edilen "yafta putunun" gölgesinden istifade, birkaç kelam ile vurayım mührü, ve sönsün gerçeğin ateşi diyenler...

Yıllardır elinde tuttuğu kalemden dökülenlerin hangi denize aktığını görüyoruz. Oturup, "kapitalizm dersi verecek değilim", ancak böyle bir ihtiyaç gözleniyor...

Helsinki Yurttaşlar Derneği, modern bir "Hılf'ul Fudul" imiş (!)

Bu kelimeleri satırlara döken yazar Ali Bulaç'ın hatmettiği kaynakları okumuş olmasam, bende yutardım herhalde bunu...

Adı üstünde; Hılf'ul Fudul/Erdemliler Anlaşması

Soros'la bir araya gelerek kurulan bir stk'nın, erdemliler (!) anlaşması ya da birlikteliği ile mukayese edilmesi "abes"tir. Ki bu konuda sorulan sorulara "bel-altı" diyerek karşılık vermek, bir korkunun, gizil bir durumun alamet'i farikasıdır...

İslam Peygamberi adlı eserin 52. sayfasında ve Diyanet Vakfı'nın İslam Ansiklopedisinin 18. cildinde "Hılf'ul Fudul"un ne olduğu anlatılır. İlgili kaynaklara göre bu organizasyon, mazlumun; inanç ve kimliği ile ilgilenmeksizin yanında olan bir organizasyon olarak karşımıza çıkar. Bu hususta Suheyli'de geçen verileri incelediğimizde; Hz.Hüseyin'in dahi, Velid ile sürtüşmesi akabinde, Hılf'ul Fudul'a başvuracağını ilan ettiği görülür...

Öyle ki, adaletin timsali olan bu topluluk; çoğunlukla, malı gasp edilen, hakları elinden alınanların karşısında durmuştur. Ve eğer kendisini koruyabilse idi, bugün; Sorosgiller ile sorunlar yaşaması muhtemeldi...

PEKİ YA SOROS ?

Henry Bergson tarafından oluşturulan "açık toplum" olarak tanımlanan; devletin tüm etkinliğini ortadan kaldırma, özgürlük, demokrasi, insan

hakları gibi kavramları fetiş haline dönüştüren bu yeni tip ideolojinin esas mesajı şudur;

Liberalizm'e muhalif yapı ve toplumlar kapalıdır. Çünkü; Kapitalizm'e eklemlenme sürecine dahil olmamışlardır. Yani bir anlamda çıban konumundadırlar. Kapitalizm'e eklemlenmenin yolu, modernizm, popülizm, konformizm, kariyerizm..vs. biçimlerde tanımlanabilir. Ancak, Küresel Kapitalizm'in ekonomi-politik duruşuna entegre olma hali; daha çok "iktisadi liberalizm" olarak göze çarpar. Ki Açık topluma göre; Şeyh Bedrettin, Pir Sultan hatta Ebuzer; kapalı toplumun mimarlarıdırlar...

Açık Toplum fikrinin bugün ki öncüsü; George Soros'tur. Açık topluma giden yol "sivil toplumdan geçer" fikri nedeni ile, STK'lara güçlü fonlar bağlayarak; Liberalizmin hakim görüş haline gelmesi adına mücadele eder...

Liberal jargonlarla süslenmiş kelimeler dökülen kalemler yaratır. Özgürlük, demokrasi...vs.

Toplumun kültürel dinamikleri bombalanır. Behlül ve Bihter'ler ortaya çıkar. Bireycilik, bireyleşme süreci hayata geçirilir. Toplum katledilir; Küresel kapitalizmin "ekonomik şubeleri olan bankalar" tarafından borçlandırılan yığınlar karşısına; "Abdestli Kapitalist" öncüler çıkartılır. Bir anlamda; Kapitalizm'e muhalif duran bütün kavramların içi boşaltılır. Tıpkı günümüzde ki gibi...

İSLAM'I KAPİTALİZM'E EKLEMLEME OPERASYONU; ENTEGRİZM

Sorosgiller, bankerler aracılığı ile örgütlenen STK'lar aracılığı ile; sabit söylemler yayar. Öncelikli hedef, "pazar olarak görülen" beldenin genetiğinde var olan "anti-emperyalist" tohumu, dönüştürmektir. Bu noktada; aydınlanma ile entegrizm arasında gidip gelen bir toplum yaratma ideası öne çıkar. Yani, seküler ve dinsel olanlar arasındaki çatışmada; mutlak hedef olan "kapitalizm" unutulur, bu şekilde; kapitalizmin hegemonik ilişki biçimi "hayatın standardı, normalite" olarak algılatılır...

Mesela; bir savaş esnasında TV'ler de magazin programları daimen sürüp gider...

Ki aleni olarak verilen "fonlar" hibeler aracılığı ile, toplumun "farklı siyasi kesimleri bir araya getirilip, özgürlük ve demokrasi söylemi altında bireştirilir."

Tıpkı, Murat Belge ile Ali Bulaç'ın yan yana gelerek; Helsinki Yurttaşlar Derneği'ni kurması gibi...

HILF'UL FUDUL (!) MÜ ? HELSİNKİ YURTTAŞLAR DERNEĞİ

BAZI KURUCULAR;

*Prof. Halil Berktay

Prof. Halil Berktay (Helsinki Yurttaşlar Derneği) 107 bin 414 euro'luk bir desteği hak etmiş.

*Murat Belge

Murat Belge de (Helsinki Yurttaşlar Derneği) AB'den 107 bin 414 euro para almış.

*Adalet Ağaoğlu

Adalet Ağaoğlu da (Helsinki Yurttaşlar Derneği) AB'den 107 bin 414 euro kazanç sağlamış. Çok merak ediyorum, Adalet Ağaoğlu, TV ekranlarından AKP politikalarını desteklemek dışında nasıl bir hizmet vererek bu parayı hak etti.

Helsinki Yurttaşlar Derneği sitesine girin; Ali Bulaç'ın da içinde olduğu kurucular ile birlikte çeşitli linkler/bağlantılar göreceksiniz. Takip edin...

Bağlantıların tamamı, Soros tarafından finanse edilen (NED) stk'lardır.

Biraz kurcalarsanız; İngiltere merkezli "Stop the War" hareketinin, 3H gibi doğrudan Soros fonları (NED) ile kurulan organizasyonların, Genç Siviller, Arı Hareketi, KEG, DSİP..vs. Örgütlenmelerin, Soros'un resmi kurumu olan Açık Toplum Enstitüsü ile olan ilişkisini görürsünüz.

Kaldı ki bu ilişki ağı çoğu kez, kişiler üzerinden işler. Ömer Madra'nın Açık Radyo'nun yönetim kurulu başkanı olup, Açık toplum enstitüsünün de yöneticisi olması gibi...

SOROS'UN YENİ PROJESİ: ABDESTLİ KAPİTALİZM

Abdestli Kapitalizm, Kuran'ı tahrif ve ılga operasyonudur. Çünkü; yapısı itibari ile taban tabana zıt konumlandığı kapitalizm karşısında, etkisizleştirilme faaliyetidir. Bunun için; 3. kol faaliyeti demek doğru olacaktır.

Kapitalizm'in 11 Eylül saldırıları (kendi kulelerini vurma operasyonu) sonrası öne çıkardığı kavramlar; özgürlük ve demokrasidir. Bunun sindirilmesi için ise, "başı liberal, altı muhafazakar" bir tipin üretilmesi, Küresel elitlerin yardakçılığını yapan özgürlük teorisyenlerince (!) idealize

edilen, yeni dünyanın; bu coğrafyaya uyumlanması için "Abdest aldırılmış bir kapitalizm" zaruri ve gereklidir.

Bu durum, AB, ABD, İSRAİL tandanslı ortan bir projenin ürünüdür. Nitekim bunu anlamak için çok gerilere gitmeye gerek yoktur...

Mehmet Barlas'ın evine gelen Soros'un görüştüğü isimlerden biri olan Taha Akyol 'un ürettiği yeni jargon ve kavramlar, ezelden beri karşı oldukları sekülerizmin kalbinden fırlamış; özgürlükçü (!) ve demokrat yaklaşımlar ihtiva etmekte idi...

Hele ki, bir İslamcı; Soros ile aynı cümleleri kullanıyor ise; ve aynı İslam'cı, "laisizm ve sekülerizm" karşıtlığından besleniyorsa (!), çelişkinin ortasına saplanmış, kör cehalet tarafından ıskalanan bir gafın tutsağı olmuş demektir...

Çünkü bizzat sekülerizmin tecelligahı haline dönüşmüştür.

ABDESTLİ KAPİTALİZM 'e sıra gelmesin diye, kavram fetişizmi yaratanlar, sıra kendilerine geldiğinde kaçacak delik arayacaktır...

NED'in kimlere, nasıl ve ne amaçla fon verdiğini anlamak için; hiçbir siyasi ideolojinin verisine mahkum değilsiniz. Girin sitelerine bakın, kimlere fon verilmiş; fon verilen STK'lar şimdiye kadar ne yapmış ?

YANİ Hılf'ul Fudul benzetmesi ile aklanmaya çalışılan Helsinki Yurttaşlar Derneği, NED fonları ile kurulmuştur. Elbette NED fonları ile kurulan bu tip derneklerin tüzüğünde;

-"Biz, Kapitalizmin hegemonik ilişki biçimini hakim kılmak istiyoruz." Demezler...

11 Eylül sonrası üretilen "radikal islam" ve alternatifi olarak dayatılan "moderate İslam/abdestli kapitalizm" arasında gidip gelen toplumun, terör karşısında demokrasi, devlet karşısında özgürlük gibi ihtiyaçlar üretilip, bunlara entegre edilmesi, belirgin bir projedir.

Bu projenin bölgesel ayağını çekenler; Graham Fuller'ler, Brezinsky'ler, Hunthington'lar, Soros'lardır. Graham Fuller'in Yeni Türkiye Cumhuriyeti adlı kitabını okursanız, Helsinki Yurttaşlar Derneği kurucuları ile "her kelimede mutabık" olduklarını görürsünüz. Eğer Hılf'ul Fudul buysa; bu çelişkidir.

Küresel Sisteme eklemlenmek, "miskinlerin mallarını koruyan" Hılful Fudul'a denk gösteriliyorsa, Oryantalizm amaçlarına ulaşmış ve tarihselliğimiz çökmüş demektir. Yazık!Çünkü; insanlığın kaynaklarına göz dikmiş bir zulüm şebekesini "erdemli olarak tanımlamak", Yazar Ali Bulaç-

ın ilgili makalesinde de belirttiği gibi, 60 yaşın getirdiği bir sonuç olsa gerek...

Sizlerin Medeniyetler Çatışması dediği, Açık toplum dediği, Amerikan Rüyası dediği şey; bizim dinimize göre "şirk dininin endadlarıdır."

Soros'un özgürlük jargonlarına hapsolup, biz özgürlük istemiştik(!) diye söylenenler, açların, miskinlerin, kredi kartı mağdurlarının halet'i ruhiyesinden bihaber olsa gerek; özgürlüğü sadece " bölme-parçalama-etnik çelişki ve çatışma, sermayenin özgür dolaşımı, liberalizm" olarak algılıyorlar...

Özgürlük, daha doğrusu halkın özgürlüğü için, ilk hedef "kapitalist sermayedir." Çünkü insanlığı köleleştiren yegane unsur budur. Devletleri totaliterleştiren çatı, kapitalizmdir. Faşizmin babası kapitalizmdir...

LİBERALLERİN DARBE KARŞITLIĞI

Vietnam'a düşen bombaları Ergenekoncular attı. Irak'ta kadınlara da Ergenekoncular tecavüz etti. Afrikayı yüzyıllarca Ergenekoncular sömürdü. Hindistan'da Gandhi'nin karşısına dikilen oligark güç; Ergenekondu (!)

Hedef saptırmada son sahne "ergenekon'dur.

Türkiye topraklarında vuk'u bulan tüm darbe ve anti-demokratik fillerin failinin "Emperyalistler" olduğunu benden çok daha iyi bilen liberal kalemler; hedefi saklamak, saptırmak ve yozlaştırmak; kitlenin ilgisini "hedeflenen noktaya sürüklemek için " Ergenekon fetişizmi yarattılar.

Ama darbelerin arkasında, bu toprakları Pazar olarak gören sermayenin var olduğunu bile bile, lades dediler... Ve topluma paranoya pompalayarak, demokrasiyi bir ihtiyaç haline getirdiler. Bu bir "pazarlama başarısıdır!"

BUNUN NEDENİ NEDİR ?

Kapitalizmin Rasyonelleşmesi ve akılcı bir us kazanma evresine geçişi (!) akabinde,, karşısındaki en büyük engel; "Doğu'nun ortaklaşacı ve kolektif yapılanmaları" idi. Ulus devlet, bu noktada önemli bir hamleydi.Coğrafyamızda ulus devletlerin yapılanması akabinde, fırsat bu fırsat diyerek, ezelden beri var olan bütünlüğü parçalama operasyonu başlatanlar için ulus devlet modeli; kendi dönemi içinde; Emperyalizmin öngördüğü bir model haline dönüştü.. Çünkü, tek tek, küçük parçalar halinde yutulması kolay bir "doğu" ortaya çıktı...

Bütünlük parçalandı...

Ve şimdi yeniden birleştirilmeye çalışılıyor. Çünkü bunun adı "globalizm"dir. Küreselleşme çerçevesinde bölgede ki üniter yapılar

eritiliyor. Bu noktada en önemli örnekler "Kuzey Afrika'da vuk'u bulan değişimlerdir.

Kapitalizm, liberalizmin özgürlükçü şemsiyesi altında korunurken, asimile ettiği kavramların içini yeniden dolduruyor. Mesela "devrim."

Devrim, doğu tarihinde daimen; servet ve iktidar sahipleri karşısında hayata geçer. Bugün ise, diktatör saplantısı haline dönüşmüştür. Diktatörü devir, demokratik faşizm ya da kapitalizm ile yönet...

Soros, kurdurduğu vakıf, stk ve üst yapılar ile; açık topluma geçiş sürecinde, bu kavramları hedef almıştır. Yeni Dünya'nın elitleri, üst yapısı ki Amerikan Merkez bankasının sahipleri tarafından oluşturulan bölgesel projenin işlerliği adına, sağın, solun ve İslamcının aynı sözde birleştiğini görüyoruz...

ABD ile çelişmeyen, sermaye ile çelişmeyen; sermayeye hizmet eden bir anlayışın; doğu'ya ait olmadığını söylemek güç değildir. Hele ki İslam hiç değildir...

Bu anlamda, müslümanım diyenleri uyanık olmaya; örümcek ağına takılmamak için akıllarını sürekli işler halde tutmaya ve Ankebut'lara prim vermemeye davet ederim...

FETULLAH GÜLEN VE NİFAK

Bu sözler, Fetullah Gülen'e ait. Web sitesinde yazdığı bir yazıda zikrettiği bu ihtişamlı cümlenin altına imza atan Gülen, kelimenin gerçek kimliğini ciddi bir vurgu ile öne çıkartmış.

Evet! Nifak bir ruh hastalığıdır.

Gözden kaçırılan bazı şeyler yok mu ? Birçok şey var. Çünkü makalenin devamında nifak; salt biçimde ikiyüzlü olmak olarak tanıtılmış, böylece bu derin kavram katledilmiştir.

NİFAK NEDİR ?

Nifak, 'enfeka' fiilinin masdarıdır ve sözlükte, bir delikten girip öbüründen çıkmak demektir ki, tarla fareleri hakkında kullanılır. Yerboa denilen bu tarla faresi iki yuva yapar. Birinin tavanı gayet yumuşak olur. Yuvanın birine saldırı olursa, öbür yuvanın yumuşak tavanını delerek kaçar. Iki yuvadan birincisini gösterir, ikincisini ise saklar. Çünkü ikinci yuvası tehlikeden kaçmaya yarar. Nifak kelimesinin kök anlamı, geçmek, tükenmek, harcamak, bitmek demektir. 'Nifak', bu kök anlamlarıyla ilgili olarak, işlek yol, yer altında bir ucundan girilip diğer ucundan çıkılan yol, tünel anlamına gelmektedir. İslâmí literatürde kullanılan 'nifak' ve 'münafık' kavramlarının bu anlam ile ince ve anlamlı bir bağlantısı söz konusudur. Tarla faresinin yer altındaki bu yolları ve evleri kullanması normal bir giriş çıkış veya kullanış değildir. Nifak kelimesi, yer altında gizlenme, kimseye görünmeme, sırlarını orada saklama, gizli işler yapmak, sonra da öbür delikten çıkı gitmek gibi anlamları da çağrıştırmaktadır. 'Nifak', ikili bir pozisyondur. Başkalarına karşı farklı görünmedir. Başkalarına olduğu gibi değil de, onların hoşlanacağı gibi görünme durumudur. Ama kendi içinde ayrı bir durumu vardır. O durumun bilinmesi istenmemektedir. Tıpkı yerboa hayvanının, yer altındaki halinin ve ikinci evinin bilinmesini istememesi gibi.

AYNI KÖKTEN TÜREMİŞ BİR KAVRAM: İNFAK!

Buraya kadar anlatılan nifak ile, Müstakbel hocaefendi (!)nin anlattığı nifak aynı görünebilir. Fakat, infak kavramı ortaya çıktığında bu denge

bozulur...

İnfak; Kuran'ın muhtelif ayetlerinde şart koşulan bir pratiktir. "İhtiyaçtan artan tüm malın, biriktirilmeksizin dağıtılması"(Bakara Suresi 219.ayet) demektir. Bu kavramın ne zekatla, ne sadaka ile bir ilgisi yoktur. Bu; Allah'ın ekonomik sıfatı olan Rabb sıfatı ile çekimli bir kuvve dir.

Yani, İslam'ın dünya görüşüdür!

İslam'ın en öncelikli şartı, mal paylaşımıdır;

(BAKARA suresi 215. ayet) Sana, neyi infak edip vereceklerini soruyorlar. De ki: "İnfak ettiğiniz mal ve nimet; ana-baba, yakınlar, yetimler, yoksul ve çaresizlerle yolda kalan için olmalıdır. Hayır olarak yaptığınızı Allah en iyi biçimde bilmektedir."

(BAKARA suresi 219. ayet) Sana uyuşturucuyu/şarabı ve kumarı sorarlar. De ki: "Bu ikisinde büyük bir günah vardır; insanlar için çıkarlar da vardır. Ama onların kötülüğü yararlarından çok daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini de soruyorlar. De ki: "Helal kazancınızın size ve bakmakla yükümlü olduklarınıza yeterli olanından artanını verin." İşte Allah, ayetleri size böyle açıklar ki, derin derin düşünebilesiniz.

(BAKARA suresi 261. ayet) Mallarını Allah yolunda infak edip harcayanların durumu, yerden, her başağında yüz tane bulunan yedi başak çıkarmış bir taneye benzer. Ve Allah, dilediği kişi için daha da artırır. Allah Vâsi'dir, yaratışını ve yarattıklarını genişletir. Alîm'dir, her şeyi en iyi biçimde bilir.

(BAKARA suresi 265. ayet) Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak ve öz benliklerindekini kökleştirmek için infakta bulunanlara gelince, onların durumu kendisine bol yağmur isabet edip de ürününü iki kat veren bir bahçenin durumuna benzer. Böyle bir bahçeye bol yağmur düşmese de bir çisenti, bir nem bile yetişir. Allah, yapmakta olduklarınızı tam bir biçimde görmektedir.

Kuran'ın temel diyalektiği bu yöndedir. İnfak ile; kenz, yani biriktirme engellenecek; böylece malını dağıtan da yapıp ettiği bu işin karşılığını görecektir. Çünkü; dağıtan, aynı zamanda dağıtımı teşvik edecek, mülkiyet ve biriktirme ortadan kalkacak, nifak yok olacaktır!

İNFAK ETMEYEN KİŞİ "MÜNAFIKTIR".

Malını infak etmeyene, aynı kökten gelen "nifak içinde bulunma" manasındaki "münafık" kelimesi kullanılır.

Münafık şu manaya gelir; İslam'ın temel önceliği "Rabbler/Kapitalistler hegemonyasını kırıp, ekonomik ve sosyal özgürlüğe geçiş" iken, bunu göz ardı edip; dini pusu kurma aracı haline getiren ve takvayı kıstasa dönüştüren kişi ve toplumlardır.

Münafıklar, "faizsiz bankacılık" gibi palavralar icad ederler. Emperyalizmin kendisi ile sorunları yoktur. Hatta, çoğu kez "emperyalizm onlar için dosttur".

Münafıklar, "Müslümanlık iddiası ile ortaya çıkar!"

Ancak, Kuran'ın sunduğu dialektiği yok etmek için ellerinden geleni yaparlar. Kuran'ı okutmaz, kendi uydurmalarını din kisvesinde sunarlar.

Onlar indinde din; ritüel ve nüsuklardan oluşan bir sahadır. Kapitalizm ile çelişki sözkonusu değildir. Çünkü, türban takan bir kişi; helal (!) kazancından kazandıkları ile bir BMW X5 alıp binebilir.

Ancak Kuran'ın dinine göre bu NİFAK, bunu yapan kimseler ise MÜNAFIKTIR...

Len tenalül birra hatta tünfiku mimma tühibbun, ve ma tünfiku min şey'in fe innellahe bihi alim

(ÂLİ IMRÂN suresi 92. ayet) Sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe hayırda erginliğe/dürüstlüğe asla ulaşamazsınız. İnfak etmekte olduğunuz her şeyi, Allah çok iyi bilmektedir.

İnfaksız dindarlık sözkonusu olamaz....

Münafık ise, malından vazgeçemediği için; dini infaksızlaştırır...

Nifak gibi güçlü bir toplumsal kavramı, bu denli boşaltanların şerrinden, Allah'a sığınırım...

TÜRK OKULLARI (?)

Dünya'nın birçok yerinde açılan okullar...

Bu okullarda öğrenim gören öğrenciler, sıkı bir "türkçe" eğitimine tabi tutuluyor. Ve elbette, bilimsel eğitim de yapılıyor.

Akabinde dini eğitim...

Risale'i Nur külliyatları okutuluyor...

Ne ilginçtir ki, açılan okullar; genellikle sömürülen beldelerdedir.

Ve buralarda İslam'ın bir refleksi olacaksa; sömürüye karşı mücadeleyi örgütlemek olacaktır.

Efendim, Türk Okulları ile CIA arasında ki ilişkiyi ispat etmek için bilgi-belge yığmayacağım.

Çok basit bir denklem üzerinden vicdanlara sesleneceğim...

Okulların açıldığı beldeler; açlığın, sömürgeciliğin beldeleridirler. Buralarda eğer İslam adına bir faaliyet yürütülecekse; emperyalizme ve kapitalizme karşı savaş biçiminde olmak durumundadır...

Halbuki bu okullar; oradaki gençlere "Türkçe öğretmek" ve risale okutmak dışında bir iş yapmamaktadırlar.

Bu durum, ortaçağ'da sömürülen halk kitlelerini afyonlayan kilisenin, ya da hindistanda sömürülen ve reenkarnasyon inancı ile afyonlanan halkın tepesindeki sadhuların saltanatına benzemektedir.

Bu okullar, yaklaşık 17 milyar doları kontrol eden bir cemaatin bütçesi ile yapılıyor.

İnsanlarımız;

- Bak bunlar da infak yapıyorlar!

Diye, bize karşı duruyorlar..

Efendim, sömürgelerdeki halk; miskindir. Mesakin/sakinleştirilmiş halktır. Sömürgeci ile dövüşmeyen kişi miskindir. Yapılan infak, bu durumu güçlendirmek için değil, miskini kerimleştirmek, onu dövüşmeye; namusunu korumaya itmek yönünde olmalıdır.

Aksi halde yapılan infak değil; afyonlama operasyonudur.

Gölgeler insanı aldatır. Gölgelerin oluşturduğu sanı, gölgenin oluşmasını sağlayan "nesne" kavrandığında, yok oluverir.

Esas muteber olan, nesnenin kendisi, aldatan ise gölgesidir.

Gölgeler, insanlık tarihi boyunca "egemenleştiği" her dönemde,insanlık büyük bedeller ödemiş, fiili olarak günümüzde de bu duruma müsaade edildiğinden halen ödemektedir.

Gölgeler, insan fıtratının bünyesinde var olan hiçbir gerçeği yansıtmaz. Sadece bir "karanlıktan" ibarettir. İşin en ilginci ise, yeryüzündeki her rengi ihtiva edebilecek bir nesnenin gölgesi dahi "karanlıktır"...

Yüce Yaratıcı ile insan arasındaki münasebet, bu ikili ilişki nazarında ele alındığında ortaya bambaşka bir görüntü çıkacaktır.

Asırlar boyunca dışlanmış, inanç sistematiğinin bünyesinde yer edinmemesi adına hertürlü yönteme maruz bırakılmış olan Kuran'ın sayfalarında veri taraması yaptığımızda, ortaya çıkan "insan" modeli ile günümüzde egemen anlayış halini alan "Kuran dışı dinciliğin" ürünü olan "insan" ı kıyas ettiğimizde, ortaya çok farklı bir sonuç çıkacaktır.

Gölge açılımını bu şekilde daha iyi kavrayabiliriz

Günümüzde mübahlaştırılan, beşeri ihtirasları "dinselleştirme" sapıklığını, Kuran çok sert bir dille eleştirmektedir.

Din kurumu, ilahi mekaniğin madde-mana dialektiğini kavramış zihinlere atfettiği, araç mahiyetinde bir düzenleme kurumudur.

Bu kurumun suistimali neticesinde ortaya çıkan durum şöyledir;

Çoğunluğunun dindarlık iddiası taşıdığı bir toplumun "fakr'u zaruret" içerisinde kıvranışı, ve buna rağmen yine aynı iddiayı güden "servet sahiplerinin varlığı", ve tüm bu sınıfsal ayrılıklara rağmen "dini özgürlüklerin bu ölçüler dahilinde yaşanmadığı iddiası"...

Birilerinin dini özgürlüğü sadece "başörtüsü" olmuş ise, bu durum yeterince açık bir şekilde "dinin yok olma arefesinde" olduğunu gösterir.

Din, var olduğu süreç dahilinde, hiçbir zaman "sistem içi" olmamıştır. Sistem içi; beşeri ölçülerin ve kıstasların(algının) ürettiği tahakküme verilen genel addır. Bu yaklaşımı ısrarla reddeden din, öncül olarak; sistemin "beton duvarlarını yerle bir etmiştir!"

Bu realiteyi yok etmek için inşa edilen "Arap-Emeci dinsizliği", dini; Küresel sorunlara müdahale etmeyen bir oyuncak haline getirerek, şekilperest bir dincilik akımı üretmiştir.

Çünkü, dinin yıktığı sistemi yeniden inşa etmenin tek yolu budur! Aksi düşünülemez!

Şunu samimiyetle iddia ediyorum; geleneklerin etkisinden kurtulmak sureti ile "Kuran"ı okuduğunuzda, sorunun "Ben merkeziyetçilik" ve bunun ürettiği yığıncılık olduğunu net biçimde göreceksiniz...

Bunun için size bazı deliller de sunacağım elbette;

(MEÂRİC suresi 17. ayet) Çağırır, sırtını dönüp uzaklaşanı,

(MEÂRİC suresi 18. ayet) Mal toplayıp kasada yığanı,

(MEÂRİC suresi 19. ayet) Gerçekten, insan, 'bencil ve haris' olarak yaratıldı.

(HÜMEZE suresi 2. ayet) Mal toplayıp onu tekrar tekrar sayan, insanları arkadan çekiştirip, kaş göz hareketleriyle alay edenlerin (hümeze ve lümezenin) vay haline!

(HÜMEZE suresi 3. ayet)Sanır ki, malı sonsuzlaştıracaktır kendisini.

(HÜMEZE suresi 4. ayet)Hayır, iş, sandığı gibi değil! Yemin olsun ki fırlatılıp atılacaktır o kırıp geçirene, yalayıp yutana/Hutame'ye.

(ENBİYÂ suresi 13. ayet) Kaçmayın, içinde servet şımarıklığına düştüğünüz yere, meskenlerinize dönün ki, hesaba çekilebilesiniz.

(MÜ'MİNÛN suresi 64. ayet) Sonunda, servet ve refahla şımarmışlarını azapla yakaladığımızda, hemen bağırıp dövünmeye başlarlar.

(ZUHRUF suresi 23. ayet) İşte böyle! Senden önce de hangi kente bir uyarıcı göndermişsek oranın servetle şımarmış kodamanları mutlaka şöyle demişlerdir: "Biz atalarımızı bir ümmet/bir din üzerinde bulduk; onların eserlerine uyarak yol alacağız."

Zuhruf Suresinde bulunan ayette gördüğünüz gibi, "elçilere ilk tepki, servet sahiplerinden gelmiştir". Çünkü, elçiler, serveti "Allah yolunda, yani halk için harcamaya çağırmış, bu servet biriktiren yığıcıların düzenini bozmuştur"...

Kuran, bu dağıtımı "infak" olarak tanımlamış, "ihtiyaçtan artan paranın dağıtılması" olarak sınırlamıştır.(Bkz.Bakara Suresi 219.ayet)

Yani, elde edilen gelirin, ihtiyacınızdan artan kısmının "Allah rızası için dağıtılması öngörülmüştür". Peki, Allah rızası için dağıtım nasıl olur ?

(BAKARA suresi 215. ayet) Sana, neyi infak edip vereceklerini soruyorlar. De ki: "İnfak ettiğiniz mal ve nimet; ana-baba, yakınlar, yetimler, yoksul ve çaresizlerle yolda kalan için olmalıdır. Hayır olarak yaptığınızı Allah en iyi biçimde bilmektedir."

Allah'ın rızası, bu dağıtımın yapılması sureti ile oluşan durumun adıdır. Allah'ın rızası, süslü camiler yaptırma, yanlı okullar açma, sistem ile göbek

bağı olan finans kuruluşları inşa etme ile değil, bu sistematiğin karşıtı olan "kitlesel dağıtımı" öngören adımlar atma ile mümkündür.

Çünkü, bireyi-bireyciliği öngören sistematiğin mensupları ile göbek bağını kopartmamak sureti attığınız hiçbir adım, "din dairesi içinde olmayacaktır"...

Şimdi gelin de bunu anlatın!

Ya zekat ne derler, zekat verdikten sonra neyi dağıtacağız, malının 1/40'ını yılda bir kere verdikten sonra, istediğin gibi malını kullanabilirsin..vs. derler...

Elbette diyecekler, aksi halde bu yalanı nasıl meşru kılabilirsiniz ?

Kuran'da zekat'ın ölçüsü hakkında hiçbir ayet yoktur. 1/40 oranı,

Kuran'da geçmeyen, Emevilerin Yahudi ulemaya uydurttuğu bir masaldır...

Bunu ısrarla savunacaklar varsa, hertürlü ilmi münazaraya varım, getirin delillerinizi, ben ise Kuran ile geleceğim!

Aynı zamanda Kuran'ın yoğun eleştiri sunduğu karşı misyonun önderlerine yapılan atıfları iyi anlamak gerekir;

"Kahrolsun Ebu Lehep iktidarı; kahrolsun!

Zenginlik ve iktidar onu kurtaramayacak!

O kıpkızıl bir ateşe atılacak!

Çenesi düşük karısı da yanında olacak!

Gerdanında fitillisinden bir de ip olacak!" (Leheb; 111;1-5)

Hedeftekilerin tamamı, "kendisinin nesnel gerçekliği hakkında bir fikri olmayan, Büyük gölgelerin küçük insanlarıdır"...

Bu realiteyi ihmal edersek, din dediğimiz olgu, içi boş bir oyuncak halini alır. Dileyenin, kendi arzularına yönelik kurgulayabileceği bir kurum, bir araç haline dönüşür.

Genel olarak, günümüzdeki muhaliflerin bütünü ; "dini siyasete alet ediyorlar" biçiminde bir çıkış yapmaktadır. Ancak, eksik olan olgu şudur; kendileri de dini, onların algıladığı ölçüler dahilinde ele almakta ve bunun gerçek din olduğu sanısı ile hareket etmektedirler.

Vahyin dininin gerçek yüzüne dair hiçbir adım atmayan, hatta gerektiğinde; dinin gerçeklerinin açığa çıkmasını istemediğinden cellatlaşacak "sömürü bezirganları" kadar sertleşebilen muhaliflerin bu tutumu, toplumları "GAYYA kuyusuna" hapsetmektedir.

Muhammedi çıkış, öncesinde tekerrür etmiş çıkışlara paralel olarak, yeryüzündeki oluşların bütününün özünce cereyan eden; "sahte benlik/

gölge ile evrensel akıl arasındaki mücadelenin timsali konumundadır"...

Bu realiteyi idrak etmeksizin atılacak her adım, Küresel hegemonyanın çıkarlarına hizmet edecektir.

Okuyuculara önerim; "Ebuzerr Gıffari"yi okuyup anlamalarıdır.

Peygamberin en yakın sahabelerinden olan bu şahıs, sermaye yığıp kendi çıkarları için kullananlar ile yaptığı mücadele nedeni ile, Rebeze çöllerinde ölüme terk edilmiş ise, birileri "Dindarlık adına

Dinsizlik", Müminlik adına Müşriklik yapıyor demektir.

Hemde Allah'ın elçisi Muhammed adına yapılan bu hayasızlığı anlamak mümkün değil.

Küresel Kapitalizm ile kolkola yürüyen, halkın çıkarlarını gözetmeksizin mal yığan bozguncuları başımıza dindar diye getiren halkımızın cehaleti ortadadır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM;

KURAN UYARIYOR!

Sonunda, servet ve refahla şımarmışlarını azapla

yakaladığımızda, hemen bağırıp dövünmeye başlarlar.

(MÜ'MİNÛN suresi 64. ayet)

HUMEZE SURESİ UYARIYOR!

Türkçe Meali
1. Veyl olsun Hümeze ve Lümeze'ye
2. Çünkü o mal biriktirmiş ve ona odaklanmıştır
3. O malının süreklileştireceğini sanır
4. Hayır, andolsun O Hutame'ye atılacaktır
5. Bildin mi Hutame nedir ?
6. Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.
7. Ki o gönüllere işler,
8. Ve onların üzerine kapatılacaktır
9. Uzatılmış sütunlar/bloklar arasında

Bismillahirahmanırrahiym
Rahman ve Rahim olan Allah adına

Sure Hakkında
Humeze suresinin tamamı Mekke'de inmiştir. Bu hususta müfessirlerin icmaı vardır. Nitekim İbn Merduye'nin yaptığı rivayete göre, İbn Abbas (R.A.) şöyle demiştir: «Hümeze Sûresi Mekke'de inmiştir.»[*1]

Birinci âyetinde, insanı arkadan çekiştirip çamur atanlar «veyl» ile tehdît edilmekte ve bu mânaya delâlet eden «hümeze» süreye isim olmaktadır.

Allâme Zemahşerî'ye göre, bu sûre Kıyamet Sûresi'nden sonra inmiştir.[*2]

Âyet sayısı: 9
Kelime: 30
Harf: 130[*3]
SURENİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Çünkü o mal biriktirmiş ve ona odaklanmıştır

O malının süreklileştireceğini sanır

(Humeze Suresi 2 ve 3. Ayetler)

İniş sırasına göre 32. Sure olan Humeze Suresi, Mekki surelerdendir. Kendisinden önce "Kıyamet Suresi" vahyolunmuş, sonra ise; Mürselat Suresi inzal olmuştur.

Yapısı itibari ile bu 3 sure arasında semantik bir bağ söz konusudur. Bu bağlantıyı çalışmanın ilerleyen bölümlerinde deklare edeceğim.

Humeze suresinin henüz başlangıcında yer alan bir ifade dikkate değerdir;

1.Veyl olsun humeze ve lumeze'ye

Veyl ifadesi, kişinin kendi elleriyle yapıp ettiklerine muhatap olması hasebi ile dile gelmiş bir serzeniştir. Yani, "yazıklar olsun" vurgusu yapıldığında, zaten muhataba yazık olmuş, fiilen ürettiği işin sonucuyla yüzleşmiştir.

Bu minvalde, aktif bir kavram olan "veyl", havada kalan bir serzeniş olmamakla beraber, mutlak anlamda süreklilik arz eden bir akıbetin içselleşmiş dışavurumudur.

VEYL olsun o kişilere ki, Kitap'ı kendi elleriyle yazarlar da sonra onunla basit bir karşılık satın alsınlar diye, "İşte bu, Allah katındandır!" derler. Vay haline onların, ellerinin yazdıkları yüzünden! Vay haline onların, kazanıp durdukları yüzünden! (Bakara Suresi 79. Ayet)

Veyl ölçü ve tartıda hile yapanlara! (MUTAFFİFÎN suresi 1. ayet)

Veyl o her bir vebal yüklü sahtekâra (CÂSİYE suresi 7. ayet)

Ve en ilginç veri ise "Mürselat Suresi" bünyesinde, dağınık olarak 10 kez aynı formda kullanışıdır. Bu sure ile ilgili çalışmamızda da belirttiğimiz gibi (bkz. Abdestli Kapitalizm / Ozan Yayıncılık) sure yapı olarak, olan bir şeyi, ya da olmakta olan bir şeyi anlatmaktadır. Ve ifade (veyl), hali hazırda olmakta olana yönelik bir yaklaşımdır.

Ve hedef aldığı odak "Humeze ve Lumeze" olarak tanımlanan bir güruhtur.

Klâsik kaynaklarda el-Ahnes b. Şerîk, Velîd b. Muğîre, Umeyye b. Halef ve Cemil b. Âmir es-Sakafî gibi kişilere hitap ettiği belirtilen bu kavramların içeriğini dolduran bu kişilerin ortak özelliğine baktığımızda, bir önceki sure (Kıyamet Suresi) bünyesinde tanımlanan ortak karakterin ortaya çıktığını görürüz;

Şehvet düşkünü, malına ve mülküne güvenen, ihtiraslarına bağımlı yaşayan, gerçekleri bildiği halde gizleyen ve sürekli kendisine yontan bu karakter, yukarıda anılan isimler bünyesinde de açığa çıkmış bir karakter yapısıdır. Ancak salt anlamda bu surenin sadece bu zümreye yönelik olarak vahyedildiğini söylemek, vahyin bu anlamda ruhunu katletmeye yönelik bir söylem olacaktır. Dolayısı ile bu kavramları bağımsız bir bakış açısı ile değerlendirmek ile mükellefiz.

Hümeze ;
همزة – hümeze sözcüğü, همز – hemz kökünden türemiş, mübalâğa abartı kalıbında bir ism-i fail "etken isim olup sıkan, kıran, men eden, ayıplayan, vuran, döven" anlamlarında kullanılır. Ama asıl anlamı, "sıkan ve sakındıran" demektir. Zaman içerisinde "arkadan kınayarak, ayıplayarak, kötüleyerek birini bir şeyden sakındıran, o kişiyi sıkıntıya sokanlar" anlamında kullanılır olmuştur.*4

Lümeze ;
لمزة – lümeze ise "yüze karşı gizli sözle; kaş, göz, dudak hareketleri ile can sıkma, mneviyat bozma" anlamındaki لمز – lemz sözcüğünden türemiş bir sözcüktür. Lümeze de tıpkı hümeze gibi mübalâğa kalıbında çoğul anlamlı bir ism-i fail olup "yüze karşı mimiklerle [kaş, göz ve dudak hareketleriyle] sıkıntı verenler" anlamına gelir. *5

"Lemz" sözcüğünün türevleri;

Hucurat Suresi 11. Ey iman etmiş kimseler! Bir topluluk bir topluluğu alaya almasın. Olabilir ki, onlar [alay ettikleri topluluk] kendilerinden hayırlıdır. Kadınlar da başka kadınları alaya almasın. Belki de onlar [alay ettikleri kadınlar], kendilerinden hayırlıdır. Kendinizi de fırlatıp atmayın [ayıplamayın, küçük düşürmeyin]; birbirlerinizi lakaplar ile fırlatıp atmayın [küçük düşürmeyin, küçümsemeyin]. İmandan sonra fâsıklık ile adlanmak ne kötü şeydir! Ve kim tevbe etmezse, işte onlar zâlimlerin ta kendileridir.

Tevbe Suresi 78-79. Şüphesiz onlar; mü'minlerden, sadakalardan kendi gönülleriyle bağışta bulunanlara ve güçlerinin yettiğinden fazlasını bulamayanlara dil uzatan, sonra da onlarla alay eden kimseler, Allah'ın, onların sırlarını ve fısıltılarını bilip durduğunu ve şüphesiz Allah'ın bütün bilinmeyenlerin çok iyi bilicisi olduğunu bilmediler mi? Allah, onları maskaraya çevirmiştir. Ve onlar için çok acıklı bir azap vardır.

İlgili ayetler de göz önüne alındığında, Humeze ve Lumeze kavramları için oluşan anlam; onur kırmak, şahsiyeti inciltmek gibi algılanabilir. Ancak, gözden kaçırılmaması gereken bir durum söz konusudur;

Bu anlamı üreten psikoloji Humeze Suresi 2. Ayetinde gizlidir;

2.Çünkü o mal biriktirmiş ve ona odaklanmıştır

Humeze ve Lumeze'nin onur kırıcı tutumu, ayetteki fiile bağımlıdır. Yani, yapı itibari ile; Hemz ve Lemz edebilmek (Onur kırıp, şahsiyeti hırpalamak) için, mal biriktirmiş olmak gerekir.

Ayetteki biriktirme anlamına gelen عَدَّدَ addede sözcüğü, biriktirmek, hazırlamak anlamına gelen ve sesteş bir sözcük olan 'udde kökünden türemiştir. İnsanların belli bir amaçla (meselâ, olası kötü hâdiselere karşı güvence olarak) bir şeyi biriktirmesi 'udde sözcüğü ile ifade edilir.[*6]

Anlamı itibari ile malı arttırmak, çoğaltmak manalarına gelen bu kelime bir önceki kavram "cemea" ile birlikte, arttırdıkça arttırdı ve odaklandı anlamlarına gelir.

Ve ilişkili olduğu kavram ise 3. Ayette karşımıza çıkmaktadır;

3.O malının ebedileştireceğini sanır

Humeze ve Lumezenin en tehlikeli yönü budur. Bu vurgu; huld kökünden gelen "ebedileştirmek" manasındaki; ahledehu kavramı ile yapılır. Kavramı incelediğimizde, ebedileşmek, ölümsüzleşmek manalarına geldiğini görürüz. Fakat semantik olarak suredeki kullanım biçimine bakıldığında; dışarı çıkmadan sürekli evde kalmak"[*7] manasında kullanıldığını görürüz. Bu anlamın ihtiva ettiği yargı; esas olarak "ürettiği sanal tasavvura bağımlı hale gelmek, gerçeklerle yüzleştiği halde bunda ısrar etmek ve insanlığa bunu dikta etmek" manasını üretir ki, bunun günümüze ayak basışı şu misalde anlatılır;

Bir kişinin "bağlı olduğu paradigmaya" olan bağımlılığı nedeni ile oluşan bakış açısında ısrarcı olması, gerçeklerin "kendi ürettiği perspektif yönünde olmadığını tespit etmesine rağmen", içinde olduğu durumu dayatması ve dikta etmesi...

Yani başka bir deyişle, "ben olduğumdan başka bir şey değilim" şeklinde bir düşünce olduğunu söyleyebilirim. Ancak, bu görüşün, düşüncenin oluşumundaki temel gücün "mal" olduğunu söylemeliyiz. Bu minvalde, mülke egemenleşerek oluşturulan/dayatılan "koşul ve imkanlar"

diyebileceğimiz bu kavramın anlaşılmasının önüne geçen bir diğer sorunsal ise, çeviri problemidir.

Çevirilerde, "ebedileştireceğini sanır" şeklinde yapılan çeviri hatalıdır. Doğrusu ise, "mülkün kendisini ebedileştirdiğini sanır" şeklinde olmalıdır.

Arada nasıl bir fark var diye düşünebilirsiniz. Ancak 2. Ayet ile ilgili bölümde verdiğim "udde" kavramının, "cemea" ile birlikte kullanımı itibari ile; hali hazırda var olan mala mal eklemek anlamı çıkacağını söylemeliyim.

Yani 2. Ayeti şu biçimde çevirdiğimizde "doğru bir çeviri olacaktır."

Çünkü o malına mal eklemiş ve ona adapte

olmuştur/tüm yaşamını buna adamıştır. (Humeze Suresi 2. Ayet)

Var olan malın üstüne mal eklemek, kenz etmek demektir.

Yani biriktirmek, biriktirme gayretinde bulunmak, ayırmak manasındadır. Dolayısı ile, hali hazırda "mala mal eklemiş birisi", ekleme sürecini yaşamış, yozlaşmış, devinime ihanet etmiş demektir. Dolayısı ile; zaten "ebedileştiği kanaati taşır".

Bu minvalde, huld'un sebebi maldır.

Yani, kişiyi başkalarına dikta ettiği tasavvura bağımlı kılan, mal hırsının ürettiği bir "elde etme sevincidir."

Ve malın hegemonyaya dönüşmesi, servetin işlerlik kazanması tutkusudur. Bunu patolojik olarak ele aldığımızda, servet ve refah için ömrünü harcamış bir bireyin, tam elde ettiği sırada, malın ve servetin değersizleşmesi, büyük bir yıkım üretecektir.

Bu bağlamda, sürekli olarak zihinleri kontrol etme; kitleleri manipüle ederek; servet ve refahın sürekli/ebedi hale gelmesi adına fiiliyat üretme hali için bu kavramı işaret gösterebiliriz.

Bu hususta meseleyi daha net algılamak için Allah elçisinin "infak tavrını" ve zıttı olan kenzi tespit etmek için Allah elçisinin mülkle kurduğu ilişkiyi iyi anlamak gerekir.

Huld kavramının işaret ettiği bir diğer anlam ise, insanın kendi kendisine yabancılaşmasıdır.

Şairin dediği gibi;

"Nedir ki, bedenin uzak düşmesi sevdiklerinden?
Ah, en büyük ıstırap uzağına düşmesi insanın kendisinden
En büyük şirk, İnsanın kendisine yabancılaşmasıymış
Ah, ben Alaka'sını kaybetmişken, neyi okuyayım ve kimin adıyla?"[*8]

Huld kavramının bizlere gösterdiği bu karakteristik sorunsalı teşhis ederken, insanın kendisine yabancılaşması, tabirini kullanırken sonuna şunu eklemek gerekir; "dolayısı ile topluma uzaklaşması."

Yukarıda da belirttiğim gibi, Nefs'i Vahide'den kopmak sureti ile, "Ben, ancak kendime ait olanlar ile varım" düşüncesinin beslediği "yapay benliğin hegemonyasına" entegre olmaktır.

Bu hegemonya, şirkin başlangıç ilkesi olan; malda ve mülkte ortaklık ilkesinin ihlaline neden olan bir ihtiras üretmekle beraber, Ümmet'i Vahide'nin yıkılış nedenidir.

Ki yaratılış sahnesinde de bunu net olarak görebiliriz;

(TÂHÂ suresi 120. ayet) Fe vesvese ileyhiş şeytanü kale ya ademü hel edüllüke ala şeceratil huldi ve mülkil la yebla

(TÂHÂ suresi 120. ayet) Ancak şeytan, Ey adem; sana ebedilik/huld ağacını yani güçlü ve yıkılmaz bir mülkü, iktidarı göstereyim mi ?

Kuran'da bu tip ayetlerde kullanılan "ve" bağlacının kattığı anlam şu şekildedir; huld ağacını ve/"yani" yıkılmaz mülkü.

Ve bağlacı, bir önceki kavramla bir sonraki kavramı aynileştirmek için kullanılmaktadır. Dolayısı ile bu noktada "ebedileştirme ağacı, mülk ve mülke egemenleşerek elde edilen iktidardır."

Bu bağlamda huld, mülk ve mülke egemenleşerek elde edilen iktidar ve bu iktidarın ürettiği algıya bağımlılıktır.

Buraya kadar ki bölümde genel olarak Kuran'ın kendi iç dinamikleri çerçevesinden baktığımızda şöyle bir anlam bütünlüğü ortaya çıkmaktadır;

Edindiği malın ürettiği tahakküme esir olanlar, mal ve servet sevdasıyla iş üretenler, servetini arttırma yarışına giren ve bireysel zenginliği toplumsal zenginliğin üstünde tutanlar, insanların fakirleşmesine yol açarak onların onurlarını kırmaktadırlar. Bu zümreler, ürettikleri bu fiiller yüzünden kendilerinde de yazık etmektedirler. Çünkü ürettikleri toplum algısı acımasızdır ve bu acımasızlık kendileri için de geçerlidir.

Mal ve servet sevdasıyla iş üretmenin adı "Melikleşme temayülüdür." Melik; mülke egemenleşerek, iktidara egemenleşen manasındadır. Ama mal ve mülk bu noktada sadece bir araçtır.

Günümüze getirdiğimizde; onur kırıcı bu eylemin en büyük alamet'i farikası, bir babanın hasta evladına ilaç alamamasıdır.

İşte bu nokta, Kuran'ın bizi taşıdığı olağanüstü hayati bir nokta olmakla beraber, anlaşılmadığı taktirde "din yıkılır."

Din, yeryüzü ile irtibatı kesildiği an yıkılmış demektir. Ali Şeriati'nin güzel bir sözünü hatırlayarak devam edebiliriz;

Socrates Felsefeyi, Hz.Muhammed dini yeryüzüne indirmiştir..!

Bu, bizim de tasdik ettiğimiz, antropolojik bir okumanın ürünüdür. Patolojik tespitlerin antropolojik çözümler ile tedavi edildiği bir gerçekliğin bahrından kopmuştur.

Hatta bir adım daha ileri gitmek gerekirse şunu dillendirmek gerekir;

Kuran'ın miskin dediği unsur, aç-yoksul olmaktan ziyade; bu duruma isyan edemeyen, afyonlanmış manasında kullanılmaktadır. Yani, göklere entegre edilmiş bir din algısının müptelası olmak sureti ile içine düşülen duruma işaret eden bu derin kavram, bugün insanlığın genel halini özetlemeye yetmektedir.

Bu minvalde hakikatin farkındalığına erişmek sureti ile gelişecek aydınlanma, bizim meşhur aydınlanmacılarımızın ürettiği saçmalık yığınının üstünden geçecektir.

İslam'ın başlangıç noktası "Lamekan sırrına vakıf olmakta" gizlidir.

La'mekan, mekansız manasına gelir. Allah, zati olarak "Lamekandır." Yani hiçbir mekana ve zamana izafe edilemez. Dolayısı ile O'nun sıfatları da mekansızdır. Sahip oldukları da mekansızdır.

Çünkü mantıksal olarak; mekansız olanın mekanlı bir sıfat taşıması "tevhidi olmaz." Bu bağlamda, O'nu temsil eden sıfatlar, özellikler tekelleştirilemez.

Mekan, İngilizcede locality olarak geçen, bulunulan yer manasında bir kavramdır. Bir şeyin tespiti babında sınırlandığı yer, noktadır.

Bu minvalde, Allah'a ait bir sıfatın, belli bir zümreye aitleşmesi, onun mekansallaşması manasına gelir ki, bu tevhid ilkesine aykırıdır.

Dolayısı ile, Kuran'da zikredilen ve insana has kılınan "Esmaül hüsna" mutlak anlamda kimsenin karakterine indirgenemeyeceği gibi, kimseden de soyutlanamaz.

İşte bu perspektif üzre gelişecek ahlaki bakış açısı; tüm insanlığı bir nazarda görme ilkesinin yaşama geçmesine neden olacaktır ki, nefsi vahide'nin giriş kapısı buradadır.

Dolayısı ile Allah'ın sahiplendiği her hangi bir unsurunda tekelleşmesi imkansızlaşmıştır.

Ve ayetler yoluyla anlatılan esas mesele şudur;

Allah insanlığa mülkünü sunmuştur. İnsanlık bu mülkü Allah'a iade etmek zorundadır. Bunu yapmanın yolu da, fakir ve miskinlere vermektir.

Geldiğimiz noktaya kadar, humeze ve lumezenin ürettiği yıkımın nedenini "mal kenz etmek" olarak tanımlayan vahyin ürettiği çift kutuplu bakış açısı üzerinde durmaya çalıştık.

Çift kutuptan kastımız, bu fiili üretenlerin kimliği ve oluşan etki noktasındadır.

Humeze ve Lumeze, açlığın, fakirliğin nedenidir. Bunu illaki mal biriktirerek yapmak durumunda değildir. Kapitalizme uşaklık ederek, Kapitalizmin bölgede güç haline gelmesini sağlamak, humezeleşme ve lumezeleşme temayülüdür..

Dolayısı ile, bugün "liberal çevrelerle işbirliği yapan", küresel kapitalizme boyun eğen, kapitalizmin yarattığı çelişkileri halka dayatan zihin, ve bu zihni oyları ile yücelten "sürü", humeze ve lumezedir.

Humeze ve Lumeze'ye, azap öngören bu kitap hatalarından döndükleri taktirde ; aynı şekilde şunu da belirtmektedir;

(NİSA suresi 99. ayet) Bunların, Allah tarafından affedilmeleri umulur. Allah affedicidir, günahları bağışlayıcıdır.

KİM BU YABAN EŞEKLERİ (!)

Sağa-sola kaçışan yaban eşekleri gibidirler,

Müddesir Suresi 50 ayet

Yaban Eşekleri etrafa savruluyor. Sözün doğrusu karşısında, kaçışmak ve etrafında duranlara tekme savurmak dışında bir şey yapamayan yaban eşekleri...

Kuran'ın Müddesir Suresi ilginçtir ki; birilerine "Yaban Eşeği" diyor.

Acaba kim bunlar ?

Gelin birlikte bakalım;

Suçlular için

Nedir sekar'da bulunma nedeniniz diye sorulur.

Onlar; biz "musalliyn" değildik dediler.

Ve miskinlere vermezdik/doyurmazdık.

Boş işlere dalar dururduk.

Hesaplaşma gününü hiç öngörmedik.

Nihayet "yakin" gelip çattı.

Artık şefaat edenler de fayda vermez.

Hal böyle iken, neden öğütten dönüyorlar ?

Sağa-Sola kaçışan Yaban Eşekleri gibi.

Arslandan korkmuş gibi,

(Müddesir Suresi 41-51.ayetler)

Anlaşılması güç hale getirilen bu surenin yeterince belirginleşmemesi için yapılan mealler, kısmen amanca ulaşmış görünmektedir. Nitekim; sure sanki "ölümden sonra yaşanacak bir şeyi anlatıyormuş gibi" muamele ederek, hali hazırda yaşanmakta olan bir şeyi görünmez kılma çabaları; bilinçli bir katliam olarak göze çarpmaktadır...

İlgili pasaj için yapılan çevirilerde, "Musalliyn: namaz", "Yakin:ölüm" biçiminde yapılan çeviriler, surenin mesajını gölgelemektedir...

Ayette geçen "musalliyn" kavramı; desteklemek, infak etmek, kıyam etmek gibi manalara gelir. Görüldüğü yerde "namazlaştırılan" salat kavramının özü algılanmadıkça, bu meseleyi idrak etmek olanaksızdır.

Salat, salv ve saly köklerinin ikisinden birden türemiştir. Kavramsal olarak; "Ateşten korunmak için, uyluklamak/harekete geçmek" (Bkz. Lisan'ul Arap, salv & saly mad.) manalarına gelir.

Öte taraftan "yakin" kelimesi, belirgin bir bilgi edinmek, görmek anlamlarına gelir. Tamamen "dünyevi" olan bu kavram, bir meseleyi

"görmek", deneyimlenmemiş bir olguyu yaşantılamak suresi ile algılamak, manasındadır.

Kuran, yukarıda ki sure pasajında olduğu gibi; hemen hemen tüm cehennem tehtidlerini belli bir zümreye yöneltmiştir;

O ki, mal biriktirdi, onu saydı da saydı,

Sanır ki, malı sonsuzlaştıracaktır kendisini.

Hayır; andolsun o, 'hutame'ye atılacaktır.

(Humeze Suresi 2-4. ayetler)

Hesapsız bir mal verdim ona.

Göz doyurucu oğullar verdim.

Alabildiğine imkânlar döşedim onun için.

Tüm bunlardan sonra hırs ile daha da artırmamı istiyor.

Hayır, iş sanıldığı gibi değil! O, bizim ayetlerimize karşı bir inatçı kesildi.

Ben onu dik bir yola süreceğim.

Derin derin düşündü o; ölçtü-biçti.

Kahrolası, nasıl bir ölçü kullandı!

Bir kez daha kahrolası, nasıl bir ölçü kullandı?!

Sonra baktı.

Sonra yüzünü buruşturdu, kaşlarını çattı.

Sonra arkasını döndü ve böbürlendi.

Şöyle dedi: "Bu, rivayet edilerek gelen bir büyüden başka şey değil."

"İnsan sözünden başka bir şey değil bu."

Onu Sekar'a fırlatacağım.

(Müddesir Suresi 12-26. ayetler)

Sarp yokuşun ne olduğunu sana bildiren nedir?

Özgürlüğü zincirlenenin bağını çözmektir o.

Yahut da açlık ve perişanlık gününde doyurmaktır o,

Yakındaki bir yetimi,

Yahut ezilmiş-boynu bükük bir yoksulu.

Sonra da iman eden ve birbirlerine sabrı öneren, merhameti öneren kişilerden olmaktır o.

İşte böyleleridir uğur ve bereket dostları.

Bizim ayetlerimizi tanımayanlara gelince bunlar; şomluk, uğursuzluk yâranıdır.

"Kapıları kilitlenmiş" bir ateş onların üzerinedir.

(Beled Suresi 12-20. ayetler)

Görüldüğü gibi, Kuran'da cehennem tehtidleri; servet biriktiren, kenz eden, vermeyen, köleleştiren, fakiri doyurmayan, statü oluşturan, insanlığın onurunu zedeleyen, servet ve iktidarını perçinlemek için her yolu deneyen zorba ve madrabazlara yöneliktir.

Yani bugünün jargonları ile okuduğumuzda, "kapitalistlere, burjuvalara" hitap etmektedir. Çünkü ilgili fiillerin bugün ki aksiyonerleri bunlardır.

Ve Kuran'a göre bu cenahın oluşturduğu ortam "cehennemdir." Pasifleştirdikleri ve bireyleştirdikleri insan "odun", odunlardan oluşan halk ise "ateştir."

Tıpkı İbrahim'in ateşe atıldığını haber ettiği zannedilen ayette bahsedilen gerçek gibi...

Dediler: "Yakın bunu! Eğer birşey yapacak kişilerseniz, ilahlarınıza yardım edin." (ENBİYÂ suresi 68. ayet)

Yukarıdaki çeviri "arızalı bir çeviridir." Ayette geçen; " harrikuhü" ifadesinin kökü "h-r-q"dur. Anlamı, "tahrik etmek, galeyana gelmek" biçimindedir. Yani "Nemrut"un sakinleştirdiği/miskinleştirdiği/afyonladığı halk, İbrahim için "ateş" olmuştur. Tahrik edilen halk, bir şaki/eşkıya olarak gördüğü İbrahim'i taciz etmeye başlamış, ancak İbrahim'in tutumu, halkın zihninde ki putları kırarak, bu etkiyi yok etmiştir.

(ENBİYÂ suresi 98. ayet) Siz ve Allah'ın berisinden, kulluk/kölelik ettikleriniz, cehennem odunusunuz. Hepiniz oraya gireceksiniz.

Aynı surede, Allah dışında kulluk edenlerin, bir diğer manada "kula-kulluk" edenlerin, cehennem odunu olduğu ifade edilir. Bu odun, yeryüzünde yanmaya başlamıştır. Lakin, Kuran'a göre; "Kraldan çok kralcılık yapmak, büyük bir felaketin başlangıç noktasıdır."

Günümüzde de ciddi anlamda alev püskürten odunların çokluğu, yeryüzünü cehenneme çevirmiştir. Lakin; İbrahim'ler de mevcuttur...

Müddesir Suresi'ne döndüğümüzde karşımıza çok ilginç bir manzara çıkacaktır.

"Suçlulara/Mücrimlere sorulduğunda" gibi başlayan ifade, reel anlamda birine soru sorma noktasında açığa çıkmamıştır. Bu, aydınlanma öncesi; bölgesel dilin karakterinde var olan bir sunuş tipidir. Bir suçlunun suçunu tanımlarken, kişileştirme, betimleme yapılır. Yani surede tanımlanan, Sekar'a atılma nedenleridir.

Bu nedenlerin başında "Salatsızlık" gelir. Yani, "Ateşten korunmak için harekete geçme" eylemi.

Hangi ateş ?

Az önce tarif ettiğimiz gibi, yeryüzünde ki odunlarca yakılan "şirk ateşi."

Namaz olarak çevrilen bu ayet, namazı da kapsayan geniş bir eyleme dikkat çekmektedir. Bu eylemi "namaz üzerinden anlatırsak şöyle bir tablo ile karşılaşırız."

Namaz ritüeli, Kabe'ye yönelerek başlar. Bu yönelişe "kıble/hedef" denilir. Kabe Allah'ın evidir. Yani, Allah'ın isim ve sıfatlarının ihya edildiği yaşam alanıdır...

Kabe etrafında herkes eşittir. Zengin-Fakir, Türk-Kürt, X-Y gibi çelişkilere yer yoktur. Herkes tek tiptir. Eşit ve iç içedir. Halk olmuş, birbirine karışmıştır...

İşte buraya dönerek, benim "kıblem, yani hedefim" bu sınıfsız, eşitlikçi, ideal toplumdur, deriz...

Ve ben bu hedefime ulaşmak için;

1. KIYAM ediyorum; Gerçekleri ayağa kaldırıyorum, zulme baş kaldırıyorum, dik duruyorum, kimsenin önünde eğilmiyorum, zulme karşı isyan ediyorum, deriz.

2. RÜKU ediyorum; Zengin iken fakirleşiyorum (Lisan'ül Arab Rakea mad.), Malımı dağıtıyorum, beni farklı kılan her şeyden arınıyorum, kimse önünde eğilmiyorum, kula kulluk etmiyorum, deriz.

3. SECDE ediyorum; Bu ortama/topluma ve bu toplumu bir arada tutan niteliklere biat ediyorum, deriz.

Bu süreç, bariz bir geçiş sürecidir ki; bundan ötürü namazın sonunda "selam" verilir. Çünkü ilgili eylemleri hayata geçirdiğinizde oluşan toplum "selam" toplumudur. Bu eylemin başarılı olacağına olan inancın sembolü olan "selam", bu eylemlerin sonunda yer bulur...

(MERYEM suresi 62. ayet) Orada boş lakırdı değil, yalnızca "selam" işitirler. Orada kendilerinin sabah, akşam, rızıkları da hazırdır.

Kuran'ın cenneti budur. Rızkın kimsenin tekelinde olmadığı, adil bir paylaşımın vücut bulduğu; sınıfsız ortam...

Bu eylemler hayata geçmediğinde ise; çelişkilere boğulmuş bir toplum ortaya çıkar. Bu toplum için Kuran; "şirk toplumu" der...

İşte "sekar" ehli, bu toplumun bir parçasıdır. Onların namazı tıpkı şuna benzer;

Hiç dinsizim diyeni gördün mü ? / Kime sorsan dindarım der.

İşte yetimi iten o dur!

Yoksulu doyurmaya önayak olmaz!

Yazıklar olsun onların kıldığı namaza ki!
Kıldıkları namazın ne anlama geldiğini bilmezler.
Onlar gösteriş yapmaktalar.
Ve en küçük bir yardımı bile esirgerler.
(Maun Suresi)

İslamiyette, niteliksiz ritüel yoktur. Bütün ritüeller; belli, hatta aynı amaca yöneliktir. Dolayısı ile, bu dini; salt anlamda 'ritüel dini' haline dönüştürmek olanaksızdır. Çünkü, her ritüelde bir anlam mevcuttur...

Ve yine Kuran'da, ibadet ile ritüelin aynı şey olmadığını belirtmiştik. İbadet; kulluk programıdır. Yani, anlamdır, özdür, pratiktir, uygulamadır. Ritüel ise; ibadetin ilanı ve sembolik anlatımıdır...

Müslümanlar, yukarıda fonksiyonel olarak saydığımız "pratik eylemleri uygulayıp, namaz ile ilan etmiş, hedef ve misyonlarını insanlığa bu ritüel üzerinden anlatmışlardır."

Lakin bugün, dinin kendisi "namaz olmuş, ibadetin yerinde yeller eser hale gelmiştir."

Bundan ötürüdür ki, Müddesir Suresinde, kenzolar ağır biçimde eleştirilir.

Hatta onların namazı için "riya" ibaresi geçer. Yani; namaz kılarak sınıfsızlaşma/ihram toplumu hedefi olduğunu ilan ettiği halde kodamanlaşan, ezen, sömüren, talan eden, kese dolduran namusu kıt, aklı eksik beyinsizlere şamar indirir...

Ve bunların şakşakçısı haline dönüşen "halktan/odunlardan" oluşan ateşe atıf yaparak, neden sonuç ilişkisi kurar. Ve bir hesap sahnesi kurgular...

Bu sahneye "yakin" ifadesi ile anlam katarak, bu hesabın yeryüzünde sorulacağını, mazlumların, zalimlerin ensesine bineceğini gösterir...

Odunun pedagojisi ise, en vehim durumdur. Şakşakçılığın karakteristik sorunu; ezen-ezilen ilişkisinde; ezeni meşru kılan ezilenin varlığıdır. Yani, ezilende ki ezme/ezen hale gelme istidatı; bu çelişkiyi daim kılmaktadır...

Hatta tüm çelişki bu psikolojiye dayanır. Demokrasi adı altında pazarlanan "diktatörlüğe" alkış tutmanın kimyasal problematiği budur. Kimyası bozuk bir toplum, ezenlere duacı olur. Üsttekilerden hesap sormayan alttakiler; bu zulmü meşru kılar. Dolayısı ile, dialektik olarak konumlandırdığımızda; +1 ve -1 arasında geçen bu bahiste, şakşakçılar ile ezenler "aynı kutuptadır."

Ezen ile ezilenin aynı "kutupta yer aldığı" toplumlar için Kuran, "helak edilen kavimler" vurgusu yapar. Helak edilen kavimler, zulüm var diye değil, mazlumlar zulme çanak tuttu diye yargılanır. Hele ki, ezilenin; imkan ve hal değiştirdiğinde ezen konumuna geçmesi, bu tutumun en feci sonucudur. Ve yaşadığımız topraklarda durum, aynen böyledir...

Herkes ağzını açmış, eline fırsat geçsin diye beklerken; gerçek anlamda "mazlum olanlar" bu zulüm çetesinin pisliğinde can çekişmektedir...

Ve gerçekler ile yüzleştiklerinde, Kuran'a göre şu şekilde davranırlar;

Arslandan korkmuş yaban eşeği gibi sağa sola kaçışırlar...

Bu durum, gerçeğin tezahürüdür. Belirttiğimiz toplum tipolojisinde; gerçeklerin halk tabanında ve üst sınıfta yaratacağı etki bu şekilde olacaktır. Yani, gerçekleri işittiklerinde, duymamazlıktan gelecekler, rahatsız olacaklar, sizi susturmaya, yok etmeye, sesinizi kısmaya çalışacaklar...

Ancak hesap günü/hesaplaşma zamanı geldiğinde, hiçbir şefaatçi/kurtarıcı/lider/başkan fayda sağlamayacak, bu köhne ve çürümüş ilişki biçimi kökleriyle beraber sökülüp atılacaktır...

Ki o günler yakındır.!

KİTAP YÜKLÜ EŞEKLER (!)

Tevrat'la yükümlü tutulup ta

daha sonra taşımayanların örneği,

itap yüklü eşeğe benzer.

Allah'ın ayetlerini uygulamayan

bir toplumun hali ne kötüdür.

Allah zalim topluma yol göstermez.

(CUMUA suresi 5. ayet)

Kuran'ın etkili benzetmelerinden biri de, Yahudi Ruhbanlar üzerinden, evrensel bir "ruhban tipolojisi" tanımlamak sureti ile yaptığı bu benzetmedir.

Ayette geçen "eşek" kavramına muhatap olanlar, yine aynı surenin devamında tanımlanmaktadır;

Tevrat'la yükümlü tutulup ta daha sonra taşımayanların örneği, kitap yüklü eşeğe benzer. Allah'ın ayetlerini yalanlayan bir toplumun hali ne kötüdür. Allah zalim topluma yol göstermez.

Ama onlar, ellerinin üretip önden gönderdikleri yüzünden ölümü asla temenni edemezler. Allah, zalimleri bilmektedir.

De ki: "Bakın, kendisinden kaçtığınız ölüm, eninde sonunda sizi yakalayacaktır; o zaman, hem yaratılmışların zihinsel kavrayışlarının ötesinde olanları, hem de duyular yoluyla yahut akıl ile kavranabilen şeyleri bilen Allah'a döndürüleceksiniz; ve O, orada size (hayatta iken) yaptıklarınızın tümünü gösterecektir. (CUMUA suresi 5-6-7. ayetler)

Efendim, eşeklik temayülü ayette önemli bir koşula bağlanmıştır. "Allah'ın ayetini yalanlamak."

Bu durum, Allah'ı reddetmek manasına gelmez. Bu bizzat kabul edip, Allah'ın hükmünü biçimsel olarak algılanamaz hale getirmek, dine müdahale etmek manasına gelir.

Yani bu ayete muhatap olmak için, din elbisesini tersten giymek gerekir...

Bu kimseler, yanlarında bulunan kitabın gerçeklerinin üzerini örterek, kendi algısını din olarak dayatan, kurumsal dinin temsilcileridir...

Yine bu temsilciler Kuran'da ruhban olarak anılır. Ve ruhban karakteri şu ayetler ile belirginleştirilir;

(TEVBE suresi 34-35. ayetler)

Ey iman edenler, ahbar ve ruhbanlar halkın mallarını gasp ederek kenz ederler ve bu yolla insanları Allah yolundan alıkoyarlar. Altın ve gümüşü kenz edip, Allah yolunda harcamayanlara elim bir azap müjdele.

O gün, kenz ettikleri eritilip, onunla; yanları, sırtları ve böğürleri dağlanacak. Ve şöyle denilecek; tadın işte nefsiniz için kenz ettikleriniz.

Kuran'ın genel yapısı itibari ile "Allah yolu" şu biçimde ele alınmalıdır;

kurba vel yetama vel mesakin

Kurban/yaklaşma kavramı, Kuran'da çoğunlukla yukarıdaki kalıpta irdelenir. Allah'a yaklaşmanın yolu, yetim ve miskinlerdir. Dolayısı ile Allah'ın yolu; "en-nas" yani halktır.

Kuran'da Allah yazan yerlere "en-nas" koyduğunuzda mana değişmediği gibi, sosyolojik anlam ortaya çıkar. Allah yolunda yapılacak harcama, gösterişli tapınak inşa etmek değil, halk yolunda harcama yapmaktır.

Sosyal güvenlik, sosyal paylaşım, eğitim, sağlık ve benzeri harcamaların tamamı infaktır. İhtiyaç sahiplerine barınak, gıda temini bir borçtur...

Yukarıdaki ayette belirtildiği üzere, kenz; halk düşmanlığıdır. Bu düşmanlığın mimarları da "ahbar ve ruhbanlardır."

Ahbar(h-b-r), haber veren; halkta olmayan bir bilginin kendisinde olduğunu iddia eden, bunu haber eden demektir.

Ruhban(rehb) ise, korkutan, özel bilgisi ile korku salan manasındadır.

Bilgiyi tekelleştiren, edindiği bilgi üzerinden tahakküm kuran herkes "ruhbandır."

Dolayısı ile, bir politikacı, felsefeci, doktor da ruhban olabileceği gibi, kendisine din adamı diyen herkes ruhbandır.

Çünkü din adamı olmadığı gibi, ancak dindar adam olabilir. Ve din adına özel yetki ve güce sahip olduğu iddia edilen her kişi ve kurum, doğrudan "h-b-r"(ahbar) kökünün muhatabıdır.

Kuran'a göre, bütün ruhbanlar "halk düşmanıdır."

Bugün de bu durum belirgin biçimde karşımıza çıkacaktır. Çünkü kapitalizmin beslendiği güç odaklarının başında "din sınıfı gelir." Ruhban sömürüsü; mutlak anlamda zulmün en güçlü silahıdır.

Ortaçağ pratiğinde de görmekteyiz ki, ruhban sınıfı; kitleleri afyonlamak sureti ile sömürmekte idi. Bugün de bu aynı biçimde devam etmektedir.

Bir diğer açıdan, kenzi mübah gören herkes ruhbandır. Kenz varsa ruhban vardır, ruhban varsa kenz vardır. Bu ikili; Kuran'da daima birlikte anılır...

Hele ki, kenz gibi vurucu bir kavramın geçtiği ayerlerde "ahbar ve ruhban" kavramlarının geçiyor olması çok düşündürücüdür. Ancak, yine de birçok kimseyi düşündürmediği de aşikardır.

Bugün birileri oturmuş, kapitalist patronların, emperyalist güçlerin taşeronluğunu yaparken; kendisine tayin edilen "kudsi alan" dahilinde

palazlandırdığı şirk dininin kenzine destek vermektedir.

Efendim, bir beldede sömürü var ise, orada okul açıp; risale okutmak "ruhbanlıktır."

Dindarlık ise, sömürü tasallutu altında ezilenleri, emperyal güçlere karşı mücadeleye çağırmak, onlarla birlikte olmak, ezilenin, açların, yoksulların derdi ile dertlenmek ve onların namusuna göz dikmiş şer şebekeleri ile el sıkışmaksızın mücadele etmektir.

Halbuki bugün bu durum tam tersi yönde işlemektedir. Batı Emperyalizminin haçlı politikalarına eklemlenen birtakım ruhbanlar, bırakın direniş ve mücadeleyi; dini altüst ederek, bu şer odakları ile "dialog" öngörmektedirler...

Kişi sevdiğiyle beraberdir." (Ebû Dâvûd, Edeb: 113; Müslim, Birr: 50)

Allah elçisinin bu sözüne binaen, küresel çete ile kol kola gezenlerin vaziyeti daha belirgin görülecektir.

Türkiye'de bir dönem; komünizm ile mücadele derneklerine başkanlık yapmış ruhbanlar, komünizm ile; ilkesel çelişkiler hasebi ile değil, sırf Amerika öngördü diye muhalefet etmişlerdir. Yani, beraber oldukları güruh; ezilenler değil, ezenler olmuş; bu bağlamda, Allah elçisinin bu sözü ile karşılık bulan bir hezimete mazhar olmuşlardır.

Lakin, bizim iman ve itikadımıza göre bu cenahlar; mutlak anlamda ızdıraba düçar olmaya mahkumdurlar.

Kitap yüklü eşeklerin etrafına kümelenen yığınlar için de Kuran aynı uyarıyı yapmaktadır;

(BAKARA suresi 104. ayet) Ey iman edenler! "Râina" demeyin, "unzurna" deyin/"bizi davar gibi güt" diye konuşmayın, "bize bak" diye konuşun ve dinleyin. Kâfîrler için korkunç bir azap vardır.

Halkın "davarlaşması" akabinde, davara öncülük edenin de ancak "eşek" olabileceğini söyleyen Kuran, insanlığa; bizi güt demeyin, biçiminde bir uyarı yaparak; sürü psikolojisinin yıkımını öngörmüştür.

Sürüye katılmayın, özgürleşin, kendiniz olun, eşeklerin arkasına takılmayın.

İnsan "Hakkın kerim sıfatıyla sıfatlanmaksızın" üretemez. Ancak zann denizine gark olur. Bu, dinsel metnin içsel kurgusu üzerinde yapılan tahrif edici yorum ve beyanlarda da göze çarpar...

Mesela; mistisize edilen, sürekli başka noktalara çekilen bir mesele "Sidre'tül Münteha"dır. Üzerine sayısız hurafe bina edilmiştir. Esasında yapılanın tam karşılığı şudur;

(FUSSİLET suresi 26. ayet) O inkarcılar: -Bu Kur'an'ı dinlemeyin, okunurken gürültü yapın, belki bastırırsınız, demişlerdi.

Buradaki gürültü, ses kirliliği dairesi içine girecek bir gürültü olmayıp, vahyin asli meselelerini örten ve öteleyen üretimleri kasteden bir gürültüdür...

Açlığın, yoksulluğun, fakirliğin, sınıfsal uçurumların, miskinliğin yaygınlaştığı günümüzde, dinin ana meselesi; bu hususlardır.

Hele ki, Sidre'tül Münteha kavramı da tamamen bu meseleye işaret etmektedir.

Sidre'tül Münteha; son sınır, son sınırdaki ağaç manalarına gelmektedir. Kullanımı itibari ile; düşüncenin sınırlarına dayanmak, yoğun biçimde tefekkür etmek biçiminde ele alınır.

Bu düşünce nedir ?

Allah elçisinin aklının uç noktalarını tırmalayan bu düşünce nedir? İlgili surenin (Necm Suresi) devamında bu açıklanır;

(14-15) Sidretü'lMüntehâ'nın yanında. Onun yanında ise Cennetü'lMe'vâ bulunmaktadır.

Son sınırın yanında "Cennet" vardır. Yani; Allah elçisi insanlığa sunacağı mesajı içselleştirirken, "cehennemi gözlemlemiş", yeryüzündeki çelişkilerin cehenneme işaret ettiğini algılamış, akabininde kesri sınırın ötesinde, paradigmanın çöküşü ile mümkün bir cennet idealinin olduğunu fark etmiştir.

Resullerin ahiret inancı, yarınlara duydukları umuttur. Bu umut; ideolojik düzlemde, inandıkları idealin gerçekliğine dayanır...

Bu, nitelikli bir gözlemin ürünü, düşünsel yoğunlaşmanın neticesidir...

Yani, Mekke'nin Rableri(kenzolar/para babaları) karşısındaki duruş, Cennet idealine, yani sınıfsız, kölesiz, ortaklaşacı ve çelişkisiz toplum idealine sırt dayanarak geliştirilecektir...

Sidre ağaç demektir. Ağaç; kökleri toprağa tutunmuş bir canlıdır. Toprak; emeği, tevazuyu ve sıfır egoyu temsil eder. Dolayısı ile, toprak, emek, tevazu gibi değerleri yücelten bir toplumun; vahiy dilinde cennet olduğu gerçeğince; işaret edilenin de bu ideal olduğunu söylemek gerekir...

Vahyin gerçeklerinin üzerini örtmek ancak bir zulümdür.

Esas ilginç olan ise; Kuran'da "zulm" şeklinde tam 19 kere kullanılan bu kavram, kullanıldığı her yerde; mal biriktirme, mülk edinme ve zenginlikle birlikte anılmıştır.

İşte o ayetlerden bazıları;

Yetimlerin mallarını yemek sureti ile zulme sapmış olanlar, kesinlikle karınlarına bir ateş yerler ve çılgın bir ateşe yaslanırlar. (Nisa Suresi 10.ayet)

Ey inananlar! Mallarınızı aranızda bâtıl bir yolla/tutarsız bahanelerle yemeyin. Kendi hoşnutluğunuzla gerçekleşmiş bir ticaret olursa başka. Kendi canlarınıza kıymayın/intihar etmeyin. Hiç kuşkusuz, Allah, size karşı çok merhametlidir. Kim düşmanlık ve zulümle intihar günahını işlerse onu ateşe sokacağız. Bu, Allah için çok da kolaydır. (NİSA suresi 30. ayet)

Halkı iyilik ve barış sevenler olsaydı, Rabbin o kentleri/medeniyetleri zulümle helâk edecek değildi ya! (HÛD suresi 117. ayet)

Dolayısı işle bu zulüm, servet ve iktidar ediniminden dolayı ortaya çıkmıştır diyebiliriz.

İKİ SURE, İKİ HADİS...

Kitabımızın bu bölümünde, yorumsuz olarak size "iki sure ve iki hadis" sunacağım...

Bunun herhangi bir esprisi yok.

Ancak okuduğunuzda, meseleyi çok daha belirgin biçimde göreceğinizi düşünüyorum...

Karia/Devrim Suresi

1. Ses getiren olay!/devrim!
2. Nedir o olay!/devrim ?
3. Sana o olayı/devrimin ne olduğunu idrak ettirecek bir şey var mı ?
4. Birtakım insanların kaçışacakları gündür
5. Yeryüzüde renkli yünler gibi olur
6. Ve hesap sorulurken, hesabı ağır gelenler
7. Artık onun hayatı hoşnutlaşmıştır.
8. Fakat kimin yükü ağır gelirse
9. Anası Haviyedir!
10. Haviye'yi bilirmisin ?
11. Kızgın bir ateştir!

"Gerçek zenginlik mal çokluğunda değil, gerçek zenginlik gönül zenginliğidir." (İbn Mâce, Zühd: 9)

Tekasür Suresi

1. Mal çoğaltma yarışı sizi oyalar
2. Öyle ki, kabirleri ziyarete kadar bu sürdü
3. Hayır! Düşündüğünüz ve sandığınız gibi değil, yakında göreceksiniz.
4. Hiçbir şekilde düşündüğünüz ile alakası yok! Yakında mutlaka göreceksiniz!
5. Hayır düşündüğünüz gibi değil, ilmel yakin olarak bilirseniz,
6. Ve andolsun O Cehennem'i mutlaka görürsünüz.
7. Sonra O'nu elbette Aynel Yakin göreceksiniz.
8. Ve sonra yemin olsun ki hertürlü nimetten mutlaka sorulacaksınız.

"Kim gösteriş için iş yaparsa Allah o kimsenin gösteriş için yaptığı ibadeti insanlara işittir. Kim de başkaları işitsin diye ibadet ve kulluk yaparsa Allah o kimsenin bu işini insanlara işitsin diye Rasûlullah (s.a.v.) şöyle devam etti. İnsanlara merhamet etmeyene Allah ta merhamet etmez." (İbn Mâce, Zühd: 21)

BAHÇE SAHİPLERİ KISSASI

Kalem Suresi

1. Nun, kaleme ve yazdıklarına andolsun

2. Sen Rabbinin nimeti sayesinde deli değilsin.

3. Ve senin için kesintisiz bir mükafat var.

4. Ve sen, büyük bir ahlak üzeresin.

5. Göreceksin, onlar da görecek;

6. Hanginizdeymiş o fitne ve delilik.

7. Şüphe yok ki, senin Rabbindir; kimin O'nun yoluna yöneldiğini ve kimin O'nun yolundan saptığını en iyi biçimde bilen.

8. O halde yalanlayıcılara itaat etme.

9. İstediler ki sen onlara yağcılık yapasın ve onlar da sana yağcılık yapsın!

10. Ve uyma şu sürekli yemin eden alçaklara.

11. Alaycı, koğuculuk yapıp gezen.

12. Hayrı engelleyen, sınır tanımaz, günaha gömülmüş.

13. İhtiraslarına esir olmuş, ve kendisi dışındakilere hiçbir faydası olmayanlar,

14. Ki malı ve evlatları var diye.

15. Ayetlerimiz kendisine ulaştığında "eskilerin masalları" der.

16. Yakında onun burnunu sürteceğiz.

17. Tıpkı bahçe sahiplerini cezalandırdığımız gibi. Hani onlar sabah olunca bahçeyi ekip biçeceklerine yemin etmişlerdi.

18. Bu konuda istisnasız davranıyorlardı.

19. Fakat onlar uyurken, o bahçeyi bela sardı.

20. Bahçe simsiyah kesiliverdi.

21. Derken sabah birbirlerine seslendiler;

22. "Hadi ekip biçecekseniz erkenden bahçenize gidin" diye,

23. Derken yola çıktılar; aralarında konuşuyorlardı;

24. "Aman ha, yoksullar bugün bahçeye dadanmasın" diyorlardı.

25. Bahçeye yoksulların gelmesini engellemek için erkenden gittiler.

26. Fakat bahçeyi görünce; " Galiba biz yanlış yere geldik" dediler.

27. "Yok yok, biz elimizdekilerden mahrum edildik" dediler.
28. İçlerinden biraz daha akıllı olanı; "Ben size Rabbinizin ölçüsüne uyun/mahsülünüzü yoksullarla paylaşın dememişmiydim" dedi.
29. "Senden başka bir şey yoktur ya Rabbi, biz gerçekten zalim kişilermişiz" dediler.
30. Ardından suçu birbirlerine atmaya başladılar.
31. Yazıklar olsun bize, biz haddi aşmışız.
32. "Umarız Rabbimiz bize daha hayırlısını verir, biz de olanca gücümüzle O'na yöneliriz." Dediler.
33. İşte azap böyledir. Ahiret azabı ise çok daha büyüktür. Ama keşke bilebilselerdi.
34. Kuşkusuz, korunanlar/malını verenler içindir Rabbin katındaki nimeti bol Cennet bahçeleri.
35. Yok artık! Biz selam/barış insanlarını, bozguncu/haddi aşmışlar gibi yaparmıyız hiç ?
36. Size ne oluyor, neye göre hükmediyorsunuz ?
37. Yoksa elinizde bir kitap var da ondan mı ders alıyorsunuz ?
38. O kitapta "arzuladığınız her şey size aittir" diye bir yazı mı var ?
39. Yoksa vereceğiniz her hükmün sizin olacağına dair, Kıyamet gününe kadar bir vaad mi aldınız ?
40. Onlara sor: hangisi bunun savunuculuğunu yapacak ?
41. Yoksa ortakları mı var onların, doğru sözlüler ise getirsinler ortaklarını.!
42. Gerçeklerin ortaya çıkacağı ve secdeye davet edilecekleri gün, bunu yapmaya güç yetiremeyecekler.
43. Gözleri toprağa bakar, benliklerini bir zillet kaplar, halbuki henüz bu başlarına gelmeden de davet ediliyorlar idi.
44. Bu sözü yalanlayanları bana bırak! Onları, ne olup bittiğine akıl erdiremeyecekleri bir biçimde alçaltacağız.
45. Onlara süre veriyorum, ama benim planım sağlamdır.
46. Bir ücret mi istiyorsun onlardan, borçlanacakmış gibi korkuyorlar!
47. Yoksa geleceğin bilgisine sahipler de ona göre mi davranıyorlar ?
48. Artık Rabbinin hükmünü gözle/sabret. Balığın dostu Yunus gibi olma! Hani O,dertli dertli Rabbine yalvarmıştı;
49. Eğer Ona Rabbinin nimeti ulaşmasaydı, muhakkak ıssız bir yere atılır, yalnızlığa mahkum olurdu.
50. Fakat Rabbi O'nu seçti ve iyilerden kıldı.

51. Bu nedenle gerçeklerin üzerini örtmeyi meslek edinenler, seni öldürecek gibi baksalar, sana deli deseler bile,

52. Halbuki bu alemler için bir öğüttür.

Kuran'ın bu suresinde(Kalem Suresi), Kuran'ın ilk kıssası anlatılır. Kuran'ın ilk kıssası, bahçe sahipleri kıssasıdır.

Bu kıssada; halkın ihtiyaçlarını temin ettiği bahçeleri işleten bir adamın, mevcut düzeni değiştirmek amaçlı; bahçesinin etrafına çit çekmesi, fakirleri bahçeden uzaklaştırması, bahçeyi özel mülkü haline getirmesi eleştirilir.

Henüz ilk kıssanın bunu anlatması, son derece manidardır.

Bahçe sahipleri kıssasına girmeden önce, surede mal ve soy ile övünenlere yoğun eleştiriler yapılır. Bu eleştiriler; bahçenin yanması olayı ile son bulur.

Surede bahsedildiği gibi, bahçe sahibi; (ashabel cenneti diye geçer) bahçesinin etrafına çit çekmiştir. Bundan ötürü bir azap inmiş ve bahçesi tanınmaz hale gelmiştir.

Efendim, bu azap, yarattığı toplumdan ötürüdür. Bencillik etmiş, böylece toplumu bencilleştirmiş, ve paylaşan, bölüşen, kardeşlik içinde yaşayan toplumda; kin ve nefret başgöstermiş, ortalık savaş alanına dönüşmüştür.

Kuran'ın bu gerçeğini anlamaksızın İslam anlaşılamaz.

Kitabımızda Alak Suresini tefsir etmiştik. Kalem Suresi ise 2. Suredir. Ve ne ilginçtir ki; 3. Surede ilk cehennem tehtidi yer alır. Ve bu tehtid; mal-mülk sahiplerine yöneliktir. (bkz. Müddesir Suresi)

Kuran'da ilk 37 sure boyunca hiçbir putun adı geçmez. Salt anlamda servet ve iktidar sahipleri eleştirilir. Kuran'da büyük günahlar(Kebair'ul İsm) ibaresi geçen yerlerde; hep mal mülk meselesi vardır. Ve yine Kuran'da kıyamet ayetlerinin tamamı Mekke Fethine kadardır...

Yani Mekke Fethi: Kıyamettir. Ezilenlerin, kodamanlardan hesap sormasına Kuran, kıyamet der...

Bu açıdan zihinlere fazla müdahale etmeksizin, sure ile sizi başbaşa bırakıyorum. Ve Kalem suresini tekrar okumanızı rica ediyorum...

Saygılarımla

Eren Erdem

SONSÖZ

Kitabımızda incelediğimiz konu noktasında sürekli şu soru geliyor;

Bu Kuran'da ayet mi bitti de sürekli aynı ayetleri hatırlatıyorsun ?

Efendim, tam olarak Muaviye'nin Ebuzer'e söylediği söz budur.

Ebuzer şu cevabı verir;

-Sen de iyi biliyorsun ki, ben Kuran'ı senden daha iyi bilirim. Ama bu ayetler, senin saltanatının ayetleridir. Zamanın ayetleridir.

Evet, Zamanın sözü budur.

Ve bu söz, ayakta durmaya devam edecektir vesselam.

Bu son sözümüz değil, henüz yeni bir başlangıçtır.

Esenlikle

Eren Erdem

www.eren-erdem.com

YARARLI KAYNAKLAR

• Yaşayan Kuran Türkçe Meal (R.İhsan Eliaçık)
• Tebyin'ül Kuran (Hakkı Yılmaz)
• Ebuzer (Ali Şeriati)
• İslam ve Sınıfsal Yapı (Ali Şeriati)
• Hacc (Ali Şeriati)
• İslam'ın Vaadettikleri (Roger Garaudy)
• Le Passion de Hallac (Louis Masignon)
• İslam'da Sosyal Dayanışma (Ebu Zehra)
• Kitabu'z Zühd (İbni Hanbel)
• El-Bukhala/Cimriler (Cahız)
• Ortağın Çocukları (Mustafa Yıldırım)
• Abdestli Kapitalizm (Eren Erdem)
• Sosyalist Turan ve Doğu Birliği (Doğu Kitabevi)
• Devlet (Platon)
• Das Kapital (Karl Marks)
• Din Sosyolojisi (Ünver Günay)
• Musa'nın Çocukları (Ergun Poyraz)
• İğfal (Yılmaz Dikbaş)
• Hanif Olmak (Ali Sarsu)
• Kuran Dışı oluşumların eleştirisi (Fereç Hüdür)
• Tarih'i Taberi (Taberi)
• Esbab'ı Nüzul (El Kadi)
• Kütüb'ü Sitte (İbrahim Canan)
• Sahih Buhari Tercemesi
• Cem'ül Fevaid (İmam Rüdani)
• Kuran Fihristi (Recep Aykan)

[1] Sanılanın tersine, Müslümanların eski kurallara uygun yaşamaları önerisi, radikal İslamcılar tarafından değil, Batı tarafından önerilmeye başlanmıştır. İran yönetiminin öldürme tehditlerine karşın savaşımını sürdüren ve fakat bu yolda Batı yalakalığına soyunmamış olan, İranlı Araştırmacı-Gazeteci Amir Taheri (Kayhan gazetesinin eski Genel Yayın Yönetmeni), 1990 yılında İstanbul konferansında bu konuyu sorgulamıştı. Amir Taheri, Kadın Hakları ve İran Deneyimi. Ayrıca, Amir Taheri'nin "Holly Teror" adlı kitabı Türkçe'ye çevrilmiş ve iki bölümü dışında "Kutsal Terörün İçyüzü Hizbullah" yayınlanmıştır.

[2] Mother Jones, May/June 2002, s.46

[3] 4 Temmuz 1948 tarihli ve 5353 sayılı yasaya göre: AID' yardımının amacı: "Birleşik Amerika'daki hür müesseseleri yaşatmanın ancak bütün dünyaya şamil bir hürriyet davası içinde mümkün olabileceği inancı ile, az gelişmiş memleketler halklarına, kendi kaynaklarını geliştirmek, hayat standartlarını iyileştirmek ve sorumluluklarını anlamış idareler kurmalarını sağlamak üzere sağlam plan ve programlara dayanan iktisadi kalkınma için kendi kaynaklarını harekete geçirme çabalarına, sosyal iktisadi alanlarda,ABD'nin öteki görevli teşkilatı arasında yardımda bulunmaktır." Bu ABD'nin çıkarlarına hizmet ettiğini çekinmeden açıklayan sözlerin yazılı olduğu yasa T:C:Meclisinde kabul edilmiş ve uygulanmıştır. Görülüyor ki, gerçekte ABD bu denli açık oynuyor. TC Devlet Teşkilatı Rehberi, Türkiye Ve Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsü Yayını.1978, syf: 872

[4] www.state.gov/www/global/human-rights

[5] Fener Rum Ortodoks Kilisesi/İstanbul Patriği raporda dünya patriği olarak "Ecumenical Patriarch Bartholomeow" açıklamasıyla yer aldı. Final Report of the Advisory Committee on Religious Freedom Abroad to the Secretary of State and to the President of the United States, Released by the Bureau for Democracy, Human Rights, and Labor, U.S. Department of State, May 17, 1999.

[6] 6 Mart 2001'de George Walker Bush Jr. ile görüşmek için ABD'ye giden patriği F. Gülen'in onursal başkanı bulunduğu TGV Başkan Yardımcısı Cemal Uşşaklı'da uğurlamıştı. Patrik, Bush'dan Heybeli (onlar "Halki" diyor) manastırının açılması için Türkiye ile ilgilenmesini de istemişti. "Bartholomeos, Ruhban Okulu İçin Bush'dan Yardım İstedi-Patrik'e Fethullah karşılaması" Aydınlık,17 Mart 2002, Sayı:765. Patrik, bu girişimlerinde başarılı olmuştur. ABD Büyükelçisi, Türkiye Cumhuriyeti hükümetine başvurmuş ve Heybeli Adası'ndaki manastırın açılmasını doğrudan istemiştir. Turkey- International Religious Freedom Report, s.6

[7] Final Report of the Advisory Committee.

www.state.goc/www/global/human-rights/990517-report

[8] White House announcement On R. Seiple Nomination, 01-07-99,

usis.it/usembvat/ Files/ H T/99010707.htm

[9] "President Clinton names three to the US Commission on International Religious Freedom" Muslim Women's League, May 1999,

www.mwlusa.org/news-clinton599.shtml.

[10] Caq, 1990, Number:33, s.26 ve Number:35, s.31.

[11] Caq, 1983, Number:18, s.4; 27- 1987, s.66 ve 1994, Number:48, s.61.

[12] Nikaragua uygulaması hem kanlı hem de kansız, eronin-kokain parasıyla İran'a İsrail'den roket satışlarını da kapsayan ilk "project democracy" operasyonlardandır. Mustafa Yıldırım "Hem kanlı hem de kansız operasyon" Aydınlanma 1923, Bahar 2003

[13] David Corn, "Eliott Abrams: It's back!" The Nation, July 2, 2001.

[14] David Corn, "Our gang in Venezuela" The Nation, August 5, 2002

[15] caq, 33-1990, s.26; 35-1990, s.31.

[16] Laila Al-Marayati, "Mockery of Democracy in Turkey" The Religious News Service için 24 Mayıs, 1999'da yazılan yazıdan Muslim Women's League;

mwlusa.org/news_turkey599.shtml

[17] "Salam Al Marayati & the National Commission on Terorism"

mpac.org/main_frame.html.

[18] RTE, Kasım 2002'de, dünyanın en büyük devletinin resmi raporlarında kendisine böylesine önem verilmiş olmasını görmediğinden olsa gerek, Leyla Zana'yı soran Avrupalı yöneticilere "Ben bir şiir yüzünden hapis yattığımda benimle ilgilenen olmamıştı," diye açıklamalarda bulundu.

[19]"FP, kendini ABD'ye anlatacak" Hürriyet, 25 Ekim 1999.

[*1] Şevkanî/Fethülkadîr: 5/492

[*2] Tefsîrü'l-Keşşaf: 4/794

[*3] Lübabu't-te'vîl: 4/406

*4 Lisan'ül Arab c.9 sf.133-134.

[*5] Lisan'ül Arab c.8 sf.125.

*6 Razi Mevatihu'l Gayb

[*7] Lisan'ül Arab c.3 sf.1

[*8] Kadir Bal / Adilmedya.com – Sevgim ve Merhametim, Sevgisi ve Merhameti olanlaradır.